

Наш Христос

Незалежний тижневик,
присвячений
християнським реалі-
тизму - морального
і національного
життя серед
українських родан
Ціна 5 сот.

Ісусові поклін

від маленьких діточок

Як до Батька дорогого
Йдемо в храм до Тебе Боже,
Щоб з Тобою розмовляти,
І відкрити серця дно.

Ми ж Тебе так дуже, дуже,
Полюбили Всемогучий,
І за всі від Тебе дари
Ми складаємо поклін.

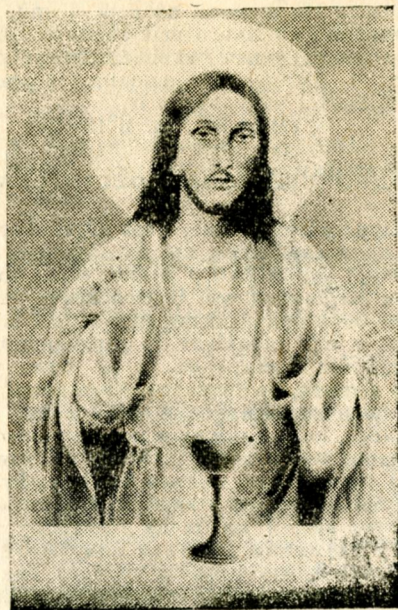
Із цвіток весни запашних
Ми вінок гарний сплели
І Тобі, Христе-Ісусе
Ми кладемо на престіл.

Але від найкращих цвітів
Кращі в нас серденька чисті —
Іх ми теж, Христе-Ісусе
В жертву зложили Тобі.

О, прийми, наш добрий Батьку,
Серце наше без облуди,
Пригорни до Свого серця
Українських діточок!

Всі думки, всі мрії ясні,
Всі змагання наші, труди,
Наші душі, розум, волю,
Освятити і благослови!

Роман Дурбак.

Евхаристійний Ісус Христос.

запрошує отсим на це свято всі
П. Т. Товариства, Установи й Ор-
ганізації, а також усіх вірних
міста Львова.

Конгрес Христа-Царя.

В днях від 25. до 29. червня
ц. р. відбувся в Познані велича-
вий міжнародний конгрес у честь
Христа-Царя. Зіхалося кількаде-
сят католицьких єпископів з ці-
лого світа і великі тисячі вірних.
Прибули теж і українські гр. кат.
Владики. Предметом нарад кон-
г. есу була справа боротьби з
безбожництвом. Дня 28. червня
відбулася величава маніфестація
перед пам'ятником Христа-Царя.

Маркіянові поминки.

Цьогорічні традиційні Маркія-
нові поминки відбудуться 1. сер-
пня ц. р. як всеукраїнський обхід з
приводу 100-ліття появи „Русалки
Дністрової“. Після Архієрейської
Служби Божої і панахиди на мо-
гілі Незнаного Стрільця відбу-
деться відслонення пропам'ятної
таблиці з нагоди століття „Ру-
сальки Дністрової“. Торжество
відбудеться без огляду на пого-
ду. На Білій Горі нікому не віль-
но буде продавати алкоголю.

Свято Пресв. Евхаристії.

В неділю дня 4. липня 1937 в
Свято Пресв. Евхаристії відпра-
виться в церкві Преображення
Св. Спаса у Львові соборна спі-
вана Служба Божа, яка зачнеть-
ся в год. 8:30 рано. По заамвон-
ній молитві (по годині 9:45) від-
будеться торжественний похід
на Ринок до приладжених пре-
столів. Парохіальний Уряд при
церкві Преображення Св. Спаса

Під увагу церквам!

Свічки звичайні білі і жовті вироблюємо лише
на жадання відборців, однак НЕ ПОРУЧАЄМО.
Спеціально звертаємо увагу, що ті свічки в літі
легко гнуться, а через те зливають і копяться.

Тому до ужитку в церквах не надаються.

Церквам поручаємо на літо свічки стеаринові
пріма зі знаком „КЕРОС-С“. Ті свічки в літі не гнуть-
ся, не зливають і не копяться.

Фабрика
свічок

„КЕРОС“

Львів 15,
вул. Окружна 102а.

На день Пресв. Евхаристії.

Евангелію.

Неділя 2. по Сош. Св. Духа.

А коли Ісус ходив над морем Галилейським, побачив двох братів, Симона, названого Петром і Андрея, його брата, як закидали сіті в море, бо були рибакими: і каже їм: Ідіть вслід за Мною, а зроблю вас рибакими людей. Вони зараз оставили сіті і пішли за Ним. І відійшовши звідти, побачив інших двох братів, Якова Зеведеєвого і Йоана, його брата, в човні зі Зеведеєм, їх батьком, як направили свої сіті, і покликав їх. А вони зараз оставили човно і батька і пішли за Ним.

І переходив Ісус усю Галилею, навчає в їх божницях, проповідує Євангеліє царства і уздоровляє всяку недугу та всяку неміч у народі. І розійшлася його слава по всій Сирії, і приносили до Нього всіх знеможених різкими недугами і імавіцями терпіннями і біснுவати і сповідів і розслаблених і уздоровляв їх.

(Матей, гл. 4, 18—24).

Різдво св. Івана Хрестителя.

Був за днів Ірода, царя Юдейського, один священик, на ім'я Захарія, з диявола черги Авії, і жінка його з дощок Аарона, з імені Єлисавета. А були обоє праведні перед Богом і ходили у всіх заповідях та оправданнях Господніх безпороочно. І не було у них дитини, бо Єлисавета була неплідна, обоє постарілись у своїй диях. І сталося, коли служив в порядку своєї диявола черги перед Богом, по звичаю священства, випало йому увійти в храм Господній і кадити. І всеможество людей молилося за надвору в пору кадження. І явився йому Ангел Господній, що стояв з правого боку кадильного півтаря; і затрівожився Захарія, побачивши, і страх напав на нього. І сказав до нього Ангел: Не бійся, Захаріє, бо вслухана твоя молитва, і твоя жінка Єлисавета породить тобі сина і даш йому ім'я Йоан. І буде тобі радість і веселість, і многі урадуються ізва його народження. Бо буде великий перед Господом; і вина та сикера не буде п'яти, і Духом Святим наповниться ще в утробі своєї матері. І многих із синів Ізраїля наверне до Іх Господа Бога; і сам ітиме перед Ним духом і силою Іаї, щоб повернути серця батьків до дітей і невручючих до мудрости праведних, щоб приготувати Господеві народ звершений. І сказав Захарія до Ангела: По чім се пізнаю? бо я старий і моя жінка постарілася у своїх диях. А Ангел у відповідь сказав йому: Я Гавриїл, що стою перед Богом; і післано мене сказати тобі і благовістити тобі про се. І се замовчеш і не зможеш говорити аж до дня, коли се станеться, бо не повірив еси моїм словам, котрі сповняться в своїй часі. А народ очидав Захарії і дивувалися, що він барить ся в храмі. І коли вийшов, не міг говорити до них; і пізнали, що бачив видіння в храмі: а він давав їм знаки і лишився німий. І сталося, коли скінчилися дні його служ-

би, відійшов до свого дому. А після цих днів зачала Єлисавета, його жінка, і тайлася п'ять місяців, кажучи: Так мені зділав Господь у диях, в котрих вглянувся, щоб вняти з мене поругу між людьми.

*

А Єлисаветі сповнився час родити і породила сина. І почувли сусіди і її родина, що звеличав Господь своє милосердя над нею, і радувалися з нею. І сталося в осьмий день, прийшли обрізати дитя, і хотіли назвати його іменем його вітця Захарія. А мати його у відповідь сказала: Ні, він буде називатися Йоан. І сказали їй: Нікого нема в твоїм роді, що називається таким іменем. І знаками питали його вітця, як хотів би його назвати. І попросив таблички, і написав слова: Йоан є його ім'я; і дивувалися всі. І зараз отворилися його уста і його язык, і став говорити, прославляючи Бога. І обняв страх усіх їх сусідів; і на цілім підгір'ю Юдеї розвеселилися всі ті слова. І всі, що чули, взяли собі до серця, кажучи: Що ж за дитина се буде? Бо рука Господня була з ним. А Захарія, його отець, наповнився Духом Святим і пророкував, кажучи:

Благословений Господь Бог Ізраїля, що послав і довершив відкуплення свого народу; — і підняв нам рік спасення в домі Давида, слуги Смого; — як говорив устами його святих пророків, що були від віка; — спасення від ворогів наших та з руки всіх, що ненавидять нас; — щоб учинити милосердя з нашими вітцями і пригадати свій святий завіт; — клятву, котрою клявся Авраамові нашому вітцеві; що дав нам дати, щоб ми без страху, з руки ворогів наших вживалися і служили йому, в святості і правді перед ним по всі дні наші.

А ти, дитино, пророком Вишнього назвешся; бо ходити меш перед лицем Господнім, щоб приготувати Його дороги; — щоб дати пізнання спасення Його народові на відпущення їх гріхів, по душевному милосерддю Бога нашого, в котрім відвідав нас Схід з висоти, щоб просвітити тих, що сидять у темряві тіні смертній, щоб направити ноги наші на дорогу мира.

А дитя росло і кріпилось духом і було в пустинях аж до дня свого виступу перед Ізраїлем.

(Лука гл. 1, 5—25 і 57—80).

Український Комітет Допомоги Хорим у Львові складає сердечну подяку Іх Преосвященству Киріланові за відправлення Служби Божої для хорих, Вископрепод. ОО. канонікам Лопатинському і Дзєровичеві, Всеч. о. сов. Горчинському за поміч в улаштуванні „Дня Хорих“, Всечеснішим Отцям за сповідь, а хоріві студентів Богословської Академії за гарний спів, що значно підніс торжество „Дня Хорих“.

Ще день, два, — і над нашими вулицями, над тихими хатами, над християнськими громадами позиватимуть високо різнобарвні прапори, несені будуть святі ікони, і в земному світлі свічок ітиме надземне світло — Евхаристійний Христос, укритий під видами хліба й вина, просвітити тих, що сидять у темряві і тіні смертній, щоб направити ноги наші на дороги мира.

Отак і здається, що сьогодні треба прислухатися до слів св. Предтечи:

„Приготуйте дорогу Господню, Простуйте Його стежки!“

Бо і справді, яку то на правду царську дорогу християнських чеснот слід приготувати на стрічу Тому, що приходить „благовістити убогим, голосити полонним освободження і сліпим прозріння, проповідати приємне літо Господнє“.

Чи душі наші приготувані на Його прихід? Чи думали ми про те, що той „Учитель Благий“ у Свому второму приході буде нашим Суддею справедливим?

Чи всіх нас, бідних і багатих, неписьменних й учених, притягає до Себе у християнській любові Той, що кличе: прийдіть до Мене всі?!

Пресв. Евхаристія — це лучник усіх християн без різниці віку, і без різниці клясової.

Чи відчуваємо стсю єдність, не ту „людського фронту“ розпалювану на червоно, — а ту велику Божу, зрошену Кров'ю Христовою?

Якраз у день Пресв. Евхаристії, коли хилитися мулять коліна і серця всіх християн перед Тим, що всіх запрошує спожити Своє Тіло і пити Свою Кров нахай би ми іспитували своє сумління:

Чи душа наша гідна приходу Христового, чи даємо себе вести ворогам Христа і нації, що накликають до братовбивчої сварні й ворожнечі, замість слухати голосу Того, що полишив великий Закон взаємного прощення, любови і милосердя.

О. Г.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила“!

Будова церкви при монастирі СС. Василянок у Львові розпочалася!

Комітет будови церкви при монастирі СС. Василянок у Львові, при вул. Потоцького 95 ділиться з українським громадянством радісною вісткою, що врешті після побороення всіх труднощів будова так потрібного храму на передмісті Вулька-Кульпарків вже розпочалася! На розписаний конкурс на будову храму вплинули три оферти; Комітет прийняв оферту Кооперативи Інженіринських Робіт як кайкориснішу з матеріального, технічного та громадянського боку. Після списання відповідної умови будова розпочалася негайно по Зелених Святих. Плянється ще в тім році виконати т. зв. сиру будову, себто мури та вивести їх під дах. Була би це згідно з кошторисом більша частина будови.

А матеріальна сторінка — спитаєте. Комітет прибирав досі в грошах та в будівельних матеріалах біля 50.000 зол.; до виконання першої частини роботи треба 100.000 зл., себто вдруге стільки. Значить, що ще в тім році мусимо зібрати й то в короткім часі других 50.000 зол. Тому тепер слово за українським громадянством Галицької Землі, зокрема города Львова.

Громадяни! У нас — зовсім слушно — так часто говориться приватно й публично про пекучу потребу церков по наших містах; говориться, що брак церков є причиною винародовлення нашого міського елементу. Так часто — й тут уже менше слушно — вину за ті занедбання скидається на різні чинники, тільки себе ніхто не винує. Кожний з дивним спокоєм думає, що це має зробити хтось другий і невідомо хто, тільки не я. В нас немає фундаторів, не вибудує нам храму управа міста, неможлива нині ні на селі, ні в місті примусова конкуренція на будову церкви. — Церкву мусимо збудувати ми самі й то добровільними жертвами, і кожний з нас мусить здобутися на значнішу жертву, не тільки одnorазову.

Чи це не лицемірство для середньої заможної людини вважати, що її обов'язок сповнений

два-три-чи п'ять-золотовим датком на таку важну ціль, бо прямо історичного значіння тоді, коли за один вечір у присміїм товаристві пускається в каварні чи ресторані втрое або й вчетверо стільки? Чи не гризе сумління тих заможних міщан Львова Українців та синів Рідної Церкви, що досі й малої одробини свого значного майна не лали на здвигнення храму Господнього?

Дотеперішня збіркова праця навчила нас, що все ще такі найжертвенніші, найбільше чулі на потреби нації та Церкви бідніші верстви. Вдовина лепта й нині вможливила нам почати ту монументальну будівлю, що стане гордістю українського Львова.

Тому ще раз апелюємо до громадянського та християнського сумління Українців в Землі Данила й Льва. Шліть негайно жер-

тви на будову нашого храму. Тоді, коли не один з нас відпочиватиме на вакаціях, нехай має ту свідомість, що й його лепта причинилася до зросту церковних мурів. Не допустім до того, щоби будова спинилася серед літа з браку фондів. Поможім якнайскорше здвигнути храм, в якому молитися буде та Божа дівчина Настя Волошин, очевидний доказ Божої Опіки над українським народом у часі його найбільшого лихоліття.

Гроші проситься слати на рахунок „Комітету будови церкви при монастирі СС. Василянок“ чеком Почтової Каси Ощадности ч. 431.341. Чистий блянкет чековий можна дістати у кожнім поштовім уряді.

Рівночасно подається до відома, що торжественне посвячення та вмування угольного каменя, пляноване первісно на день 13. червня ц. р., відложив Комітет зі слушних причин на день 5. вересня ц. р.

ЗА КОМІТЕТ БУДОВИ ЦЕРКВИ:

О. Юліян Дзерович,
голова.

Гр. Гануляк,
секретар.

М. Віра Слободян
ЧСВВ, ігуменя.

З нашого життя.

Посвячення площі під будову нової церкви при монастирі СС. Василянок у Львові при вул. Потоцького 95 відбулося 22. червня ц. р. Службу Божу в монастирській каплиці відправив о. кан. Ю. Дзерович, опісля в асисті о. Слижа та о. проф. Бучацького посвятив він площу під будову церкви в присутності СС. Василянок, Комітету будови церкви, гостей і робітників. Вкінці о. кан. Дзерович виголосив зворушливу промову, в якій висловив свою радість, що може започаткувати це Богородне діло.

Музичний попис учениць приватної Музичної Студії при монастирі св. Мокрини у Львові. (вул. Потоцького 95) виявив, що молоденькі п'яністки під проводом Матери Любови Яримович ЧСВВ, абсолювентки державної консер-

ваторії, зробили значні поступи. Найкраще пописалися Оріся Ковалисько, Ірка Терлецька, Ірка Гарасим і Віра Менцінська. Ця музична школа існує вже кільканадцять літ.

Луговий здвиг відбудеться у Львові в неділю 4. липня ц. р. з такою програмою: в год. 10. полеза Служба Божя, проповідь і піднесення лугового прапора в Луговому Городі; в год. 11. вврушить похід Лугів, який перейде вулицями Львова; в год. 13. попис руханкових вправ, роздача нагород і дефіляда. В 9. год. веч. спільна вечора для Лугівників і Луговичок. В понеділок 5. ц. м. в 9. год. рано в Народньому Домі відбудеться зїзд представників Лугів. Луговий здвиг відбудеться без огляду на погоду. Українське громадянство Львова й околиці візьме якнайчисленнішу участь у цьому перегляді сил лугової організації.

За доляра продають душу!

Недавно принесли часописи вістку, що в місті Дейтон Біч на Флориді (Америка) помер найбільший мільярдер світа, Джон Рокфелер. Він мав стільки майна, що уже сам не міг обчислити, скільки його є і не знав, що з ним робити.

43 міліонів доларів призначив він на цілі виховання молодих Американців, 15 міліонів на Інститут Рокфелера для медичних студій в Ньюйорку, 180 міліонів на Рокфелерівську фундацію (школи, шпиталі, стипендії), та кільканацять міліонів на баптистичні місії. Отже дуже багато людей у різних державах скористало і користає з майна американського мільярдера.

Чи повстала яка українська школа з фундації Рокфелера, цього не чувати. Не знати теж, чи хоч який оден Українець скористає коли з його стипендії. Зате знаємо напевно, що Українці мусіли дуже багато втратити через баптистичну міліонову фундацію Рокфелера. Бо баптизм, штунда та всяке інше сектанство прийшли до нас з Америки. Нічого нам доброго не

дали, тільки сектантського баламуцтва не пожалували. Цілі стирти сектантських брошур розкинули між народом і то ніби — „з доброго серця“, даром для „добра“ народу.

Яку руїну спричинило оце дарове, американське сектанство по українських селах, це дуже добре знає кожний, де тільки закорінилися баптисти. Прийшов упадок віри і моральності, бо чоловік зачав продавати душу за доляра. А треба зважити, що тільки сам Рокфелер дав на цю ціль кільканацять міліонів доларів. А скільки дали інші міліонери, подібні до Рокфелера? А скільки дали явні вороги, які лиш думають про те, щоб підорвати силу католицької Церкви в нашому народі?

Коби знайшовся хоч один Американець, щоб дарував міліон доларів на нашу „Просвіту“, „Рідну Школу“ або „Сільського Господаря“, якже інакше виглядало би українське село і його життя. Пишуть газети, що американські жиди вислали 50.000 доларів для жертв недавнього погрому у Бересті. А нас Україн-

ців світова війна розгромила до крайної нужди, цілі села і містечка пішли з димом і ніхто нам не прислав долярів. Зате прислали нам міліони сектантських брошур і газет, щоб ще й віру знищити у наших серцях. Прислали нам баптистів, щоб ширили в селі роздор і ненависть, і це називається „місія“.

Та з цього одна для нас важна наука: Не даймо себе звести на манівці! Коли нам ніхто не допомагає, не даймо себе нищити! Боронімся перед сектантськими „місіями“ легкодущних американських міліонерів та інших рушників католицької Церкви. Нехай нарешті люди усвідомлять собі, звідки походять баптисти, і хто їх оплачує. Нехай по наших українських селах відбуваються правдиві католицькі місії, що двигнули б народ з його духового і морального упадку, щоб розбудили в українському селі духа єдності, любови, згоди, взаємної помочі, і привернули до одного стада цих заблуджених овець, що далися збаламутити сектантським „спасителям“ за доляра.

о. К.

о. С. Ковалів.

Народні звичаї

в навечеря Різдва св. Івана Хрестителя.

Багато літ минуло з того часу, як наші батьки визнавали ще поганську віру. Добродійні сили природи вважали вони даром бога Світовида; на Україні звали його також Дажбогом. Лихі сили природи вважалися силою й царством грізного Чорнобога, що був завзятушим і непримиримим ворогом Світовида. Поміж дружиною Чорнобога неабияке значіння мала богиня Мара, або Морина. Народ уявляв собі її як погану, худошаву, злющу жінку. Куди вона з призову Чорнобога сягнула своєю безпощадною коосою, там жовкло листя деревини, сохла трава й хилилося до гробу людське життя.

Початок весни, що припадає на день весняного зрівняння дня

з ніччю, обходили поганські слов'яни дуже торжественно окремими співами — веснянками. Водю, що висвободилася від ледяних кріг, взаїмно себе поливали, відси повстав наш теперішній Великодній „обливаний“ понеділок. З тим лучено звичай топлення Морини. Хлопці та дівчата ще й нині роблять з полотно форму на куклу, виписують її соломою, або молоденькими парістками деревини та пускають на воду. Притім обв'язують куклі довкола шиї мотуз і коли часті молоді тягне куклу до ріки, друга бє її вербовими прутиками, а всі разом співають веснівку:

„Що ти нам принесла?

Вже весна воскресла“.

Притягнувши куклу над ріку й вибивши її ще раз добре, пускають її на воду, і як кукла відпливає з водою, всі бажають собі, щоб Морина не вернула так, як кукла проти води не вернеться.

В інших сторонах нашого краю обходять цей день „кукли“ на „Купала“, то є ввечір перед Різдвам св. Івана Хрестителя. Весна того дня є в найповнішому розквіті своєї краси, а Світовид, побідивши Чорнобога, їхав до моря купатися, щоб покріпитися по довшій боротьбі. Народ виходив отже вечером у день Світовида-Купала і співав пісню:

„Купала наша, Купала,
Заграло сонечко на Івана“.

Дівчата сплітали вінки і, застромивши в них свічечки, пускали на воду, з чого ворожили щасливе та скоре подружжя. Хлопці й собі теж те саме робили. Чиї віночки приплили до себе, ті мали з собою одружитися. Після віночків робили куклу і, вибивши її та пустивши на воду, співали:

„Та на верх кісонька зринула,
Утонула Мареночка, утонула“.

Свято Христа-Царя улажене Ісусовим Лицарством у Львові.

При монастирі св. Макрини СС. Василіянок у Львові (вул. Потоцького 95) повстало тому рік Ісусове Лицарство (Евхаристійна Круціята). Духовником його є о. Я. Сеньківський, провідницею Мати Любов Ярмівич ЧСВВ. Що тижня відбувалися сходи, що місяця св. Сповідь і св. Причастя. Ціль Ісусового Лицарства — виплекати душі дітей для Евхаристійного Ісуса при помочі набоженств до Пресв. Серця Ісуса.

Дня 13. VI. ц. р. Ісусове Лицарство уладило Свято Христа-Царя. Рано в год. 8:45 зложили приречення 22 члени, відтак о. Сеньківський відправив Службу Божу, запричащав нових членів і виголосив до них зворушливу проповідь, взиваючи їх витривати в службі Серцю Христовому. Вечером відбулася академія, підготована Провідницею Матір'ю Любов'ю. Наперед діти відспівали гимн лицарів Евхаристійної Дружини. Відтак о. Сеньківський виголосив прегарне вступне слово. Дальше слідували: хор „Подивись Ісусе милий“, деклямація

Львівське Ісусове Лицарство (Евхаристійна Круціята). По середині о. провідник Я. Сеньківський ЧСВВ., з його правої сторони Мати Ігуменя Віра Слободян ЧСВВ., з лівої сторони Мати Любов Ярмівич ЧСВВ., провідниця Ісусового Лицарства при монастирі св. Мокрини.

М. Лукавецької, фортеп'яна на 4 руки Ковалисько-Терлецька, гарна деклямація В. Кемпе, хор „В Твоє Серце“, „Хорал“ — рухова інтерпретація лицарок, вкінці збірна деклямація вірша Р. Дурбака: „Ісусові поклон від малень-

ких діточок“. Всі точки були добре підготовані і випали незвичайно удатно. Зпрошена рідня мала сльози радості в очах, коли бачила, як їх найменші вміють гарно служити Ісусові.

Купалом, як кажуть, мав первісно називатися бог, якого почитали Українці, коли ще жили в поганській вірі й під конем червня, або з початком жнив приносили йому жертву. Та жертва була сполучена з різними народними іграми. Пам'ять про ті ігри заховалася ще донині будьто в піснях, будьто в торжествах, які обходять декуди вечором перед св. Іваном Хрестителем.

І так хлопці й дівчата вбираються святочно, пристроюються вінцями і цвітами, розпалюють ватри по горах і галях, або сіножатях, співають пісні, танцюють, скачуть самі через ватру, та переганяють через неї товар для безпеки від відьм, знахорів і чарівниць, та щоб духи-лісовики і вовкулак не шкодили худобі. Відьми, по народньому віруванню, були то жінки, що перекидалися в різні предмети, або звір'ята. Відьми знали чари й мали сили відбирати молоко від

чужих коров, а своїм додавати. Ще й тепер забобонні люди вірять, що ті господині, котрим корови дають молоко, то відьми. Але то лиш таке повір'я.

По іншому здогаду Купало не був богом; під цією назвою мали наші поганські предки розуміти купіль, яка так само належала до таких ігор. Тож місцями в нас, а ще більше в інших слов'янських народів, заховалася ще досі купальний обряд і інші забави: бо ось того дня купаються вперше, а вечором пускають вінці на воду.

На Україні обходять те свято дівчата і хлопці окремо. Дівчата плетуть вінки над річками, співають пісні, кидають на ріку вінки та ворожать з них про свою долю. Крім того роблять з кленового гилля, соломки та кропиви куклу, вбирають її у вінки та ставлять над водою; при тім знов співають та звуть ту куклу Мареною. Також вигото-

влюють другу куклу з соломки, вдягають на неї сорочку й намисто та звуть її Купалом. Перед обома ставлять стіл з напійками, кладуть вогонь та виводять хороводи. Овсіля хлопці хватають Марену й топлять у ріці, а дівчата розламають другу куклу, а гилля забирають до дому і ним накривають огірки, щоб добре родилися.

•

Ось такі є різні народні звичаї — останки з тих часів, коли наш нарід ще не був осяяний Христовою вірою. Поодинокі останки з тих звичаїв примінилися до різних християнських свят, як ось купальні звичаї — до навечеря Різдва св. Івана Хрестителя. Наш нарід ще й тепер задержує ці прастарі звичаї, але тепер дивимось на них не як на прояв релігійності, лише як на останки старих народних традицій.

Цікаві дібниці.

НЕБЕЗПЕКА ГРОМІВ. Часописи приносять в останніх тижнях щораз то частіше вістки про пожежі, що повстають від удару грому. Всі ці випадки потверджують предвидження найбільших європейських метеорологічних станиць, які заповідають на цей рік гаряче літо з великими бурями та громиами. З досвіду знаємо, що громи вдаряють найчастіше у високо положені місця, дерева, та будівлі. Зокрема на небезпеку громів є наражені наші церкви, що не хоронені громозводами часто падають жертвою грізного елемента. Одиною за порукою охорони перед громиами є фахово та дбайливо виконана інсталяція громозводу. Цей відпальний роботи не можна поручати до виконання нефаховим ремсникам, бляхарям та слюсарям, а лише досвідченій у цій ділянці фірмі, що уживає до того рода робіт фахових монтерів спеціалістів. Того рода фірмою, що має довголітній досвід у будові громозводів, та виконує ці роботи дбайливо і дешево, є українська електротехнічна фірма „Е-COMP“, Львів, Сикстуська 29. Кошториси і оферти даром. 2—3

Як рятувати потоплюючих? Наші ріки і стави заробилися від тих, що купаються. На жаль щоденно читаємо, що люди топляться, бо ніхто не вміє рятувати потоплюючих. Коли вдається потоплюючого витягнути на беріг, заки прийде лікар, треба взятися якнайскорше до першої помочі. Наперед кладеться потопельника лицем до землі, під груди підкладається одяг звинений у валок. В той спосіб скорше вийде з уст і носа вода, пісок і намул. Потім кладемо його на плечі і робимо штучне віддихання. Натискається долішню частину грудної клітки, щоб осягнути видих, потім пускається вільно. Так робиться 10 разів на мінуту. Друга особа повина при видиху притискати руки ратованого до грудей, а при вдиху підносити руки потопельника луком до гори. При тім треба лице і груди непритомного скроплювати холодною водою, під ніс підсувати горілку, етер, амоніак і т. д., щоб оживити віддих. Добре є натирати тіло ручником чи щіткою, щоб

викликати кровобіг і піднести теплоту тіла. Штучний віддих треба робити так довго, аж доки непритомний не зачне сам віддихати. Нераз треба робити і 8 годин штучне віддихання, та людське життя варте того, щоб посвятити кілька годин на його рятування.

Ярмарок без жидів. В містечку Жорах на Шлеську відбувся недавно ярмарок без жидів. Цікаво, котре наше місто матиме перший ярмарок без жидів? Але наперед треба подбати, щоб жидів не було на наших відпустах. Церковні комітети не повинні дозволити, щоб жиди торгували близько церков, агромадські управи не повинні давати дозволу жидам торгувати на терені їх громад. А коли жиди таки вкрутаються, тоді не треба в них нічого купувати.

Зелена жабка часто змінює краску шкіри. Коли її замкнеться до окремої клітки, де нема ніяких рослин, часто змінює краску шкіри на жовту, брунатну, сіру, червону і т. д., залежно від краски підложжя. Вчені відкрили, що ця зміна залежить від мозкової присадки і від ока. Коли жабі вийметься очі, тоді її шкіра не змінюється відповідно до окруження.

Гарбузи-фляшки ростуть в гарячих краях Азії, Африки й Америки. Природа часто йде на руку людині так, що вона без великого труду має потрібні їй річі щоданного вжитку. Один гатунок гарбуза має вид різних фляшк, горшків і чаш. Вибирається мякуш і насіння, а шкіра гарбуза така тверда і здеревіла, що по висушенні надається дуже добре до переховування плиннів. На такі гарбузові фляшки є великий попит.

Крілик як відомо живе дуже коротко. Одному американському вченому вдалося продовжити життя крілика до десяти літ, що є великим успіхом у спробах продовжувати життя.

Лев і лис. Старий лев, що не міг уже йти на лави, зачав підступом здобувати собі поживу. Він розголосив, що занедужав і просить його відвідувати. Оскільки коли хто тільки прийшов його відвідати до його яскині, лев забивав свого гостя і з'їдав його. Одного разу прийшов лис,

станув на порозі яскині і привітав здалека льва: „Як маєшся, царю звірів?“ — Лев закликав: „Чому не входиш ближче?“ — „Царю — відповів лис — я по слідах бачу, що багато звірят увійшло до яскині, але ніхто не вийшов!“

Читання для наших господарів.

Що робити в липні?

Цього року збіжжя скорше доспіє через спеки, тому треба його скорше збирати, не чекати аж висиплеться. Стерню зараз переорати і засіяти пашні ростики, мішанки, вику та ріпу стернянку з огляду на брак паші і буряків для худоби. Добре згноїти поле розрідженою гною або штучними погноями.

На обійсто приготувати истодолу, повинищувати шкідників сіркою. Худобу і безрог охоронювати від спеки. Корита і ведра для годівлі худоби і безрог тримати в чистоті. Обірники тримати в тіні.

На городі очкувати грушки, яблуні, черешні, нищити гнилі овочі, гнізда гусениць, мишиць і муравлиська. На початку липня ще можна посіяти огірки, скоростиглий і цукровий горох. Шкідників на капусті скроплювати бордоською рідиною, обривати квіти на бараболі. Маринувати гриби, квасити огірки і помідори.

Не позбуватися худоби!

Велика цьогорічна посуха зменшила значно кількість паші для худоби. Солома і сіна буде мабуть мало, тому господарі вже зачали продавати масово корови, телята і також безроги, через що впала їх ціна. Радимо нашим господарям здержатися наразі з випродажу худоби і безрог, бо не виключене, що ще поправиться стан паші. Коли в одній околиці забракне паші, можна її спровадити з інших сторін, за посередництвом „Сільського Господаря“ чи нашої кооперації. На всякий випадок не треба випродувати вже тепер худоби за безцін.

КАЛЕНДАР.

Листопад 1937.

Стань	№. ст.	З	С В Я Т А
			ГРЕГОРІАНСЬКИЙ.
4	21	Ж	2 по С. Юліана м.
5	22	Ж	Евсевія
6	23	В	Агриппина
7	24	С	Різдв. св. Ів. Хр.
8	25	Ф	Февронії
9	26	Ж	Серця Хр. Давида
10	27	С	Сострад. П. Б., Сам.

СОНЦЕ сходить 4. ц. м. в год. 3:21,
заходить в год. 19:35.

МІСЯЦЬ сходить 4. ц.м. в год. 0:24,
заходить в год. 16:20. Нів 8. ц. м. в
год. 5:47.

Історичний календар.

Листопад.

1015. 19. Помер князь Володимир Великий.

1657. 7. Помер гетьман Богдан Хмельницький.

1659. 7. Перемога гетьмана Івана Виговського над Москвитинами під Конотопом.

1709. 8. Битва під Полтавою.

1834. 15. Відкриття університету в Києві.

1865. 29. Уродився В.Пресв. Митрополит Кир Андрій.

1910. 1. Вбито студ. Адама Копка на львівському університеті.

1917. 1. Засновано український університет у Кам'янці Подільській.

1917. 17. Другий універсал Української Центральної Ради.

Місячні намірени.

За доглядачів недужих.

Побіч звання священика і лікаря, що несуть то духовну то фізичну полеху недужим — звання доглядачів а ще частіше доглядачок належить до найважливіших. Вони стикаються найбільше з недужими, вони їх обслуговують, подають ліки, поживу; поправляють постіль і т. д. Скільки треба мати в собі християнської любови і терпеливості, щоб як слід обслужити тих, котрі найбільше уподібнені до терплячого Ісуса. А коли вже в таких земних справах треба мати стільки чеснот, то щож говорити про те, що доглядачка може теплим словом підбадьорити хорого, а виконає це найбільше тоді, коли приводить хорого до молитви і прийняття св. Тайн, які є найліпшим покріпленням хорого. Це

відноситься не тільки до доглядачок, які за гроші, або з пошани (монахині) виконують цей обов'язок. Хто небудується з недужим, хто його не цурається, той теж повинен християнською любов'ю допомогти нещасним Лазарям і за таких доглядачок, за християнські чесноти для них, для скріплення їх у важкій праці — жертвуймо в тім місяці св. молитви й інші духовні жертви.

Дописи.

Відродженецький рух в Ремісничій Бурсі у Львові. Видвом зорганізованого життя ремісничої молоді у Львові — це Ремісничі Бурси, яких на жаль є тільки дві. В них стурбований усебісний актив ремісничої молоді. Ремісничі бурси — це кузні сталевого характеру, це заперука виконання фізично сильних, національно свідомих, характерних і відданих до сучасного сувереного життя кадр молоді. Ідея відродження, це одна з головних метод виконання в ремісничій бурсі. Вже правлінням для питомців заборонено їм тютюн і алкоголь, вважаючи ці жалюзи за шкідливі для здоров'я людини і руйнуючі національні багатства. Виконана відродженецькими засадами молоді ремісничої бурси на містку про вибір нової Раді „Відродження“ рішенням отримати свої сили з цілим українським відродженецьким рухом. На основуючи зборів Гуртка Відродження в ремісничій бурсі при вул. Пасічна 2. вибрано Радю Гуртка, а настоятеля бурси о. Осипа Годунька запрошено на опікуна Гуртка. Після зборів за час свого двох місячного існування гурток відбув 5 ширших сходів своїх членів, на яких виступило кілька рефератів з образковими поясненнями про шкоди алкоголю і нікотину для здоров'я людини і нації. Гурток взяв участь у відродженецьких обходах в честь митр. Й. Сембратовича, виступаючи зорганізовано в дефіляді і хорі. Дня 15. VI. 1937. відбулися святкові ширші сходи, на яких члени Гуртка склали ярочне приречення до рук опікуна Гуртка о. Осипа Годунька та голови головного Т-ва н. м-ра Ценка, який виступив гарно обдуману промову про завдання молодих відродженецьких пробовників. Це свято відбуте приречення, закріплене молитвою і національним гимном, залишиться надогою в нашій пам'яті і буде нам пригадкою до витривання у вірній службі у „Відродженні“.

М. Щуровський.

Пригада.

Ще раз пригадуємо, що хто до подає і урядових листів не залучить поштового значка на відповідь, той від нас ніякого письма не одержить.

Управа Ремісничої Бурси
Львів 14, Пасічна 2.

Що діється у світі.

У Франції уступив уряд Блюма. На його місце прийшло нове правительство, що його створив Шотан; воно є теж урядом людського фронту, але має трохи більше правий характер. Уряд Блюма мусів уступити, бо французький сенат відмовив йому ухвалити повновласти для господарської реформи. Блюм за цілий рік свого урядування догосподарився до того, що державному бюджетові Франції грозить 25 мільярдів франків дефіциту. Крім того в наслідок політики Блюма, яка занадто йшла на руку лівим партіям, занепало французьке господарство. Щоб якось ратувати тяжке економічне положення, Блюм хотів дістати далекойдучі повновласти. Сойм на це погодився по довгих торгах, але сенат рішуче спротивився. У Франції побоювалися, що уряд Блюма під натиском комуністів хоче перевести якісь такі реформи, які уможливилиб комуністам легше дістатися до влади. Це було головною причиною, чому сенат приневолив уряд Блюма уступити.

Еспанська війна є для большевиків прекрасною нагодою, щоби розсварювати європейські держави. Москва після червоного до Еспанії на поміч ескадру підводних човнів. Човни обстрілювали торпедами німецький воєнний корабель „Ляйпціг“. Торпеди корабля не ушкодили, але всетаки Німці прийняли це як велику зневагу. Вони хотіли, аби Англіїці помогли їм разом з Італійцями вимогти від червоного еспанського уряду обіцянку, що такі напади не повторяться більше. Крім того Німці вислали до Еспанії більше воєнних кораблів, аби трохи погрозити.

Англіїці на те не хотіли погодитися. Німці образилися і відкликали подорож міністра закордонних справ до Лондону. Висліді те все знов поріжнило обі великі держави. А заносилося на те, що настануть дуже приязні відносини між Англією та Німеччиною. Цього не бажали собі большевики і їх знов розсварили.

Національні війська на північній фронті дальше йдуть наперед. Баски вже тепер постійно

уступають і тому вкортці ген. Франкові вдається зліквідувати зовсім північний фронт та звернутися проти Мадриту. Вже тепер національні війська гуртують там більші сили. До здобуття Більбао, столиці Басків, віхав тріумфально ген Франко. Він здобувся на дуже гарний жест, бо звільнив полонених Басків і підкреслив тим, що не воює проти Басків а тільки проти агентів Москви.

Болгарському королеві народився перший син; йому дали при хрещенні імя основника Болгарії Симеона. Зрозуміло, що в цілім краю повстала з того приводу велика радість. Вже першого дня прийшло під королівську палату около двіста тисяч людей з поклоном.

У Франції помер бувший президент французької республіки Думерг.

В Мінхені (місто в полудневій Німеччині) має відвідати Гітлера італійський диктатор Мусоліні. Це булаб перша його дипломатична подорож закордон від довгих літ, бо Мусоліні останніми часами взагалі поза Італію не виїздив.

В Ужгороді, столиці нашого Закарпаття відбулося велике віче всіх українських організацій і політичних партій. Українці протестували на тім вічу проти русифікації і запровадження московської мови в школах на Закарпаттю.

До Парижа приїхав генерал Бек, один з найліпших німецьких офіцерів. Він є шефом (головою) німецького генерального штабу. Його прихід викликав сенсацію в цілім світі. Догадуються, що Німці хочуть заключити з Францією військовий союз, аби Французи зірвали договір з совітами.

В Польщі прийшло до поважного непорозуміння між урядом і краківським архієпископом Сапігою. Архієпископ проти волі уряду а навіть проти бажання президента Мосціцького переніс домовину з тлінними останками марш. Пілсудського з підземної каплиці св. Леонарда до каплиці під „срібними дзвонами“.

В кількох словах.

Позір — Личаків! Дев'ятиця до Пресв. Серця Христового розпочнеться у церкві св. Ап. Петра і Павла в дні 1. липня в год. 6. ввечір урочистим молебнем, проповіддю й обходом. Щодня вранці в год. 6. буде Служба Божя перед прикрашеним престолом Серця Христового, а в год. 6. ввечір молебень. Дальший порядок буде поданий у церкві. Віддайте Христові як найбільший поклон і кличте до того інших!

Загальні Збори Т-ва Ремісничо-Промислової Бурси відбулися у Львові 27. VI. ц. р. З поодиноких звідомлень виявилася невсипуща праця цілого виділу з Всч. о. О. Бучацьким на чолі, якого Збори знову вибрали головою Т-ва. Під крилами Т-ва діють дві бурси: саме при вул. Бартосівної ч. 3, і при вул. Пасічній ч. 2. Будинки при вул. Бартосівної закупило Т-во у 1936 році і там перенесено бурсу з вул. Ходоровського, де були невідповідні для бурси старі будинки.

Наш кооперативний сойм. Збори Ревізійного Союзу Українських Кооператив (РСУК) відбулися у Львові в днях 24. і 25. VI. при участі делегатів від 403 кооператив. Тепер РСУК має 3.194 кооператив з 536.508 членами. Збут сільських продуктів зростає постійно. Після першого загального засідання відбувалися наради 6 комісій: кооператив для збуту і закупу, молочарської, місько-споживчої, кредитової, ріжних кооператив і бюджетової. Вкінці ухвалено низку важних резолюцій і вибрано нових членів до Надзірної Ради. Радикали пробували киришити, але це їм не вдалося.

Збори „Центросоюзу“ відбулися у Львові 23. м. м. Збут сільських продуктів через „Центросоюз“ зріс на 140%.

Порадніа для вибору звання у Львові, Рідна Школа, вул. Сизгустька 46, урядують щоденно від год. 10—15 до 10. липня, а по феріях від 10. серпня. До писемних запитів треба долучити значок за 1 зл. на відповідь.

Замовляйте новий гарний молитвеник „Благодарім Господа!“

Ціна: в картоновій оправі 50 сот., з пересилкою 65 сот., в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто пришле гроші за 10 примірників, платить за оправлені в картон по 50 сот. з пересилкою, за оправлені в полотно по 70 сот. Хто пришле гроші за 50 примірників, платить за оправлені в картон по 45 сот., за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминати коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу кількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

На українських інвалідів зібрали в Стрийщині церква в Слобідці 4'64 зл. і церква в Братківцях 5'54 зл. Хто черговий?

Гарні вчинки. На весіллі відродженецької діячки п. Соні Василик з п. Юрієм Чехом у Львові Личаківі переведено збірку на протияльогольне Т-во „Відродження“ і зібрано 2'35 зл. — На весіллі п. Івана Глухого в Безбрудах на заклик Всч. о. Панасюка зібрав уч. Олійник 3'06 зл. на „Рідну Школу. Память про рідні установи вважаємо виявом здорового патріотизму наших громадян.

Зі спорту.

Україна—Погонь 1. 6.

4 : 2 (1 : 1).

Останні змагання за мистецтво охружної ліги розіграла Україна під час дощу. Напад України під проводом Петрова часто загрожував воротам противника. Ворота для України стріляли по 2 Магоцький і Скопєнь П. Сторонничий суддя п. Бик викликав голосне невдоволення публіки.

Мистецтво львівської охружної ліги здобула Ресовія, Україна стала віце-чемпіоном.

Машину до шиття „Зінгер“ гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка“ Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (2—10).

Наш Христос Наша Життя

Кодуваний тижень,
присвячений
когнітивним релі-
гійно-моральному
і національному
життю серед
українських родів
Ціна 5 сот.

Свято Пресв. Евхаристії у Львові.

В неділю 4. ц. м. відбулося у Львові величаве торжество в честь Пресв. Евхаристії. В храмі Св. Спаса о. Мітрат Ректор Д-р Йосиф Сліпий відправив соборну Службу Божу в сослуженні о. кан. В. Лаби й о. кан. В. Лицинка. Діякували о. д-р Липський і о. П. Козіцький. Співив хор Преображенської церкви.

В год. 10 вийшла процесія на Ринок. На переді йшли братства з хоругвами, відтак т-во „Зоря“ і „Воля“ з прапорами й оркестрами, „Сила“ з прапором, Марійське Т-во Пань, численне вище Духовенство; під бальдахимом о. Мітрат Й. Сліпий ніс Найсв. Тайни. Маленькі дізчатка кидали цвіти перед Ісусом, Утасним у Пресв. Евхаристії. Дальше йшли представники наших центральних організацій та тисячі вірних. Відчитано св. Євангелія і відправлено суплікації перед гарно прибраними престолами біля Народної Торговлі, магістрату, „Просвіти“ і крамниці Вінклера. Цілий Ринок наповнили процесії з усіх львівських церков. Манили око прогарно вишиті фелони і хоругви, лунали релігійні пісні. Зі Святоюрською процесією прибуло около 4.000 Лугівиків і Лугівичок під проводом свого голови д-ра Р. Дашкевича з 5 оркестрами і 50 наколесниками.

Цьогорічне Торжество Пресв. Евхаристії у Львові було величавою маніфестацією кількадесяти тисяч Українців-католиків у честь Христа-Царя.

Св. Ап. Петро і Павло.

В день їх Празника 12. ц. м. українські громадяни Львова і підльвівських сіл ідуть громадно на відпуст до церкви св. Ап. Петра і Павла на Личакові.

Поклін Христу-Цареві.

В Конгресі у честь Христа-Царя в Познані взяли участь оці українські Владики: Преосв. Іван зі Львова, Преосв. Йосафат і Григорій з Перемишля, Преосв. Іван зі Станиславова і Пресв. Діонісій Няраді з Крижевців, Епископ Українців в Югославії. Останнього дня Конгресу відбулася величава маніфестація перед пам'ятником Христа-Царя, в якій взяли участь 4 Кардинали, понад 50 єпископів, сотки священників і 100.000 вірних.

Жнива вже зачалися.

В деяких околицях нашого краю жнива вже розпочалися. На полях вже видніють копи жита. Озимина назагал представляється незле, зате ярина гірше. Якщо не впаде скоро більший дощ, то бараболі, буряки і кукурудза готові хибнути.

Зараз по жнивах треба зорати стерню і засіяти її пашними ростинами, щоб на забракло паші для худоби на зиму.

Під увагу церквам!

Свічки звичайні білі і жовті вироблюємо лише на замовлення відборців, однак НЕ ПОРУЧАЄМО. Спеціально звертаємо увагу, що ті свічки в літі легко гнуть, а через те зливають і копять.

Тому до ужитку в церквах не надаються.

Церквам поручаємо на літо свічки стеаринові пріма зі знаком „КЕРОС-С“. Ті свічки в літі не гнуть, не зливають і не копять.

**Фабрика
свічок**

„КЕРОС“

**Львів 15,
вул. Окружна 108а.**

В день св. Ап. Петра і Павла.

Євангелію.

Неділя 3.

День Верховних Апостолів — це не тільки пригадка їх пам'яті, а радше тісніше закріплення нашої зв'язи з Христом і Його Обручницею — св. Церквою.

Св. Петро, на котрому Ісус Христос побудував Свою св. Церкву, живе далі у своїх наслідниках, Римських Архієреях. Тому в день св. Петра іспитуємо своє сумління, чи всеціло — умом, серцем і душею були ми віддані справі Христового Намісника, справі церковної єдності, в чому за світлий приклад служать світочі наші: св. Йосафат, Митрополит Йосиф Рутський, що труд життя свого віддають на виконання Христового заповіту: „да всі єдино будуть!“

А пам'ять св. Павла, що в день і в ночі не знаходить спокою за спасіння людських душ, що в безмежному терпінні дбає за ширення св. Євангелія, цей для всіх, а особливо членів Католицької Акції і релігійних товариств світлий приклад, що не бездільні вигоди, а труди, жертви, праця аж до виснаження, якої живим джерелом є особисте, побожне, святе життя, веде до здобуття душ для Христа і Його Царства.

Отся живуча ревність буде з ревного серця промінювати дрібними, але й постійними добрими ділами: ширенням католицької преси, збіркою милостині, відвідуванням хорих, навчанням і пригадуванням катехизму неграмотним, відводженням від сектарства і тим подібними ділами.

А товчком до того всього буде нам, як і св. Апостолам, безмежна і палка любов Христа, котра веде до щоденного розп'яття, але й доводить до світлого воскресення.

О. Г.

Світільником тіла є око. Коли твоє око буде просте, все твоє тіло буде ясне; коли ж твоє око буде лукаве, все твоє тіло буде темне. Коли отже світло, що в тобі, є темрява, то якаж велика буде сама темрява? Ніхто не може двом панам служити; бо або одного знемавидить, а другого полюбить; або одного буде держатися, а другим стане погорджувати. Не можете Богу служити і мамоні. Для чого говорю вам: Не журитесь вашою душею, що вам їсти або пити; ані вашим тілом, у що одягнутися. Чи душа не більш корму, а тіло більш одягу? Глядіть на птаці небесні, що не сіють, ані не збирають у стодоли, а ваш Отець годуватиме їх; чи ви не багато гіпші, як вони? І хто з вас журиться, щоб додати собі зросту на один локоть? І одяжку чого вам журитися? Подивіться на пильні делі, як ростуть; не прагнуть, ні прядуть. Кажу вам, що ані Соломон у всій своїй славі не одягався так, як одна з них. Коли ж пильну траву, що сьогодні є, а завтра вкидається її у піч, Бог так одягає: оскільки ж більш вас, маловіри? Не журитесь отже, кажучи: Що їстимемо, або що питимемо, або в що одягнемось? Бо всім тим погани журяться: знаєш преці ваш Отець небесний, що вам треба того всього. Шукайте ж перш царства Божого і Його правди, а се все доложиться вам.

(Матей, гл. 6, ст. 22—33).

Св. Ап. Петра і Павла.

Коли ж прийшов Ісус у сторони Кесарії Филипа, питає Своїх учеників, кажучи: За кого люди уважають Сина Чоловічого? А вони сказали: Одні за Ісана Хрестителя, а другі за Ілію, інші ж за Єремію або за одного з пророків. Каже їм Ісус: А ви за кого Мене маєте? Симон же Петро у відповідь сказав: Ти є Христос, Син Бога живого. А Ісус відповів і сказав йому: Блаженний еси Симоне, сину Йоні, бо не тіло і кров об'явили тобі, а Мій Отець, що на небесах. А тобі кажу, що ти еси Петро, і на сій скалі збудую Мою Церкву і ворота пекельні не переможуть її. І дам тобі ключі царства небесного, і що зв'яжеш на землі, буде зв'язане на небесах, а що розв'яжеш на землі, буде розв'язане на небесах. (Матей, гл. 16, ст. 13—20).

ренню нашого Товариства Акцист, пригадати вірним його значіння і долю та так дати змогу всім причинитися до того великого богоугодного діла. Про існування нашого Товариства звичайно пригадують собі люди в потребі, а на жаль не пам'ятають тоді, коли треба і належить виповнити супроти нього свій обов'язок же ти. За часто забуваємо всі на те, що тільки з посіву жертви родиться тривале і невмируще діло.

Нинішня особлива хвиля вимагає належного того розуміння, тому пригадуємося всім, бо з почуттям відповідальності проводу добре розуміємо те, що колись усі сповнили тут належний свій обов'язок, як члени і жертводавці, то ми рік-річно мали б змогу будувати бодай одну нову церкву на нашій землі, т. є нову станицю обнови, потрібної нашому народові, того невмирущого джерела його відродження.

Датки просимо пересилати чеками нашого Товариства ПКО. ч. 145385 або переказами на адресу Товариства: Львів, вул. Личаківська ч. 82.

За Виділ:

† Никита Епп. голова.

о. Я. Чемеринський, секр.

Українці в Англії.

Наша редакція одержала цікавого листа українського робітника Й. Лісньовського з Манчестеру в Англії, з якого подаємо важніші річі.

В Манчестері є українська громада, що має 60 членів. Всі Українці горнуть до свого товариства. На жаль досі нема українського гр. кат. священика в Англії. Три або чотири рази в рік приїздить з Бельгії о. Боський, який покріплює релігійно і національно манчестерських Українців. Манчестер відвідували в 1921. р. ВПрео. Митрополит Кир. Андрей, в 1933. р. Преосв. Николай Чарнецький, в 1935. р. о. Мітрат Др. Йосиф Сліпий. Це була велика радість для манчестерських Українців. Цього року очікують вони Преосв. Василя Ладику, який вертає з Галичини до Канади. 20. VI. ц. р. відбувся концерт, з

Створім фонд будови церков!

Рік річно у день св. Ап. Петра і Павла, Тих наших великих філярів і будівничих св. Церкви, звертається наше „Товариство Запомогти убогих гр.-кат. церков ім. св. Петра і Павла у Львові“ до всього Всечеснішого Духовенства, всіх церков і вірних, щоб у цей день зложили свою

скромну лепту на допомогу і розбудову храмів Божих на нашій обездоленій землі, та щоби в цей спосіб запевнили собі тривалу участь у молитвах св. Церкви за ктитові і благодітелів св. церков. Зокрема Всечесніше Духовенство просимо в цей день відслужити по намі-

якого дохід 1 фунт і 10 шилінгів (27 зл.) вислано на українських інвалідів через д-ра Кисілевського в Лондоні.

Дня 5. червня ц. р. о. Боський відправить Службу Божу в Ліверпулі в новій катедрі. Український хор з Менчестеру співатиме там у присутності Архиепископа Девнея і інших католицьких Владик та кількадесять тисяч Англійців-католиків. До Ліверпулю поїде вся українська громада з Менчестеру.

Бажаємо нашим землякам у Менчестері діждатися якнайскорше свого священика, витривалих при Церкві, обряді і нації.

З нашого життя

Достойний Гість. Преосв. Діонісій Няраді, Єпископ гр. католиків Українців в Югославії, завітав до Львова, де перебував кілька днів.

Новий монастир СС. Василянок посвятив у Висоцьку Нижнім у Перемищині Преосв. Йосафат Коциловський, фундатор цього монастиря.

В Раві Руській відбулося величаве Свято Марійських Дружин з приводу 300-ліття смерті їх основника, Митр. Й. Рутського. Після св. Сповіді і св. Причастя прийнято нових членів і посвячено новий прапор. Пополудні відбулася ювілейна академія.

Луговий здвиг відбувся у Львові 4. ц.м. при участі 170 Лугів з 51 повітів з цілої Галичини. Прибуло понад 5.000 Луговиків і Луговичок. Рано на подвір'ю св. Юра о. І. Клюс відправив Службу Божу і виголосив патрістичну проповідь. Відтак вирушили Луги на Ринок, де взяли участь у Святі Пресв. Евхаристії, звідки вернули на Луговий Город. В 4. г. всю площу Лугового Городу заняли зелені лави Луговиків і різнобарвні лави Луговичок. При звуках національного гімну піднесено на майдан жовто-блакитний прапор. Відтак голова Лугової Організації д-р Р. Дашкевич обійшов лави і виголосив палку промову, взиваючи до боротьби з нашим найбільшим ворогом, червоною Москвою. Відтак Луговички установили у виді тризуба і виконали при співі молитву в рухах

„Боже Великий, Творче всесвіту“. Потім площу вкрили Луговики, які виконали вправи палицями. Мішані вправи Луговиків і Луговичок так подобалися публіці, що їх повторяли. Гарні були вправи Луговичок вінцями. Потім роздано 130 нагород. Срібну чашу дістали Копичинці, решта дістала гарні образи. Вкінці відбулася величава дефілада всіх Лугів перед Головною Старшиною. Весь час грала оркестра дир. Манька. Крім того пригравало 5 лугових оркестр. Публіці було значно більше, як минулими роками. Вечером відбулася спільна вечора. В понеділок 5. ц. м. відбувся зїзд представників усіх Лугів.

Зїзд представників Хліборобського Вишколу Молоді „Сільського Господаря“ відбувся недавно у Львові. В Галичині є тепер 893 гуртків ХВМ з біля 10.000 членів. Ця корисна організація молоді заслуговує на якнайбільше поширення.

В Коломиї відбувся день молоді Рідної Школи при участі 550 дітей.

Що робити з дітьми?

Х.

Ще на вступі хочемо пригадати нашим людям, що у львівських гімназіях електричній і механічній на вул. Снопківській є кілька місць у класі другій і третій. Туди треба конечно дати наших дітей, бо це в сотеро виплатиться. До класи першої буде дуже тяжко дістатися, бо є багато кандидатів.

Батькам тих дітей, що покінчили 6 клас гімн., або гімназію нового типу, дуже дораджуємо вписати тих дітей до (нового) адміністративного ліцею, або хочби до торговельного ліцею (Львів, площа Стрілецька 8). Дивно воно виглядає, що наш нарід, який щойно починає братися до торгівлі, обминає ці школи, а наші сусіди, всякі полковники, лікарі, професори і ін. вписують своїх синів і доньок до цих неправду корисних шкіл. Очевидно й інші школи треба нам мати на увазі, але не забуваймо, що легше буде протиснути кризь ушко ігли ніж нам діста-

тися до таких приміром педагогічних ліцеїв. Тому нізачо в світі не можемо лишати дітей у хаті без науки, а мусимо вписувати їх до усіх тих шкіл, де ще можуть або хочуть прийняти наших дітей.

Ще одно: незабаром т-во „Праця“ у Львові видасть книжку, де будуть поміщені адреси всіх фахових шкіл. Читальні Прогресу і Кружки Рідної Школи повинні скликувати в часі ферій ширші сходи членів, і на основі тої книжки повчати людей, де належить посилати дітей, щоб вони могли придбати собі ліпший кавалок хліба і незалежне від нікого місце в суспільності. З огляду на близьку появу тієї книжки ми припиняємо продовжування наших статей про фахові школи, та одночасно заявляємо, що про всі корисні і цікаві речі з ділянки фахових шкіл будемо точно інформувати наших читачів, бо в них будуче наших міст і доля наших дітей.

О. ГОДУНЬКО.

„Нема Українцудф!“

Новий зборівський староста питав хлопців при бранці: „пан Поляк чи Русин?“ Коли наші хлопці відповідали „Я Українець“, тоді пан староста заявив: „Сон тільки Поляки і Русини, а Українцудф нема!“. Тимчасом у зборівському повіті є 4/5 українського населення. Однак пан староста ще досі їх не доглянув...

За хліборобську освіту.

Вписи до держаного рільничого ліцею з українською мовою навчання в Чернищі, п. Пісочна. к. Жидачева, на шк. рік 1938—39 тривають найдалше до 15. липня ц. р. Подання вносити до Кураторії Львівської Шкільної Округи у Львові, вул. Кармелітська 4. До подання долучити життєпис, метрику, свідоцтво покінчення хоч 6. кл. гімназії нового типу, свідоцтво здоров'я. Місячна оплата за удержання в інтернаті і в часі практики 30—35 зл. Шкільна оплата 200 річно. Вступна такса 10 зл. Господарська практика триває рік, наука 3 роки. Близькі інформації — „Сільський Господар“, Львів, Рикон ч. 10.

Учім дітей ремесла!

Стара приповідка — „у ремісника золота рука“ — не втратила досі нічого на вартості. На жаль досі ремесло у нас занедбане, без організації, як хочби торгівля чи промисл. Може причина цього в тому, що наші ремісники досі назагал слабо кваліфіковані, і незорганізовані.

Тимчасом одиноке ремесло може дати працю тисячам наших безробітних на селі і в місті. Тому вже змалку треба сільську і міську молодь вчити ремесла.

Селянські господарства, такі у нас карловаті, не можна ділити в безконечність між усіх дітей. Нехай тільки один син чи донька лишається на господарстві, а решта дітей нехай іде передовсім до ремесла, відтак до торгівлі і промислу. Тільки найздібніші повинні йти до середніх і вищих шкіл.

Ремесло має ту перевагу над торгівлею, що і сама наука і відкриття власного варстату праці получені з меншими коштами. Ремісничі фахи легше доступні для наших дітей і тому потрібна пропаганда за збільшенням впливу нашої молоді до ремесла.

Хоч міські діти мають кращу нагоду термінувати чи ходити

на фахово - доповняючі курси і до промислових шкіл, однак чомусь не користають з цієї нагоди.

Тимчасом деякі ремісничі фахи, досі у нас майже необсаджені, дають гарний дохід. У нас дуже мало фотографів, годинників, електротехніків, радіо - техніків, які дають добрі вигляди на заробіток. Наші шевці, кравці, столяри і т. д. назагал слабо вишколювані і через те не можуть видержати конкуренції чужинців. Тому треба дошколювати їх на курсах. У Львові був такий курс для електромонтерів, у липні ведеться курс для кравців. Дошколюючи курси треба улаштовувати по всіх наших містах, де є більше наших ремісників. Треба збільшити скількісно і якісно наше ремісництво.

Українська промислова школа це одна з найбільш пекучих потреб нашого часу. Вона мусить повстати у Львові в якнайкоротшому часі.

Наше громадянство повинно подбати, щоб наша ремісничка молодь могла знайти приміщення у своїх ремісничих бурсах, яких тепер рішуче замало.

Ремесло для нас незвичайно важне як підбудова фабричного

промислу. Великі фабрики Баті, Форда й інші повстали з ремісничих варстатів. Замість шукати слабо платної праці в промислі чи при будовах, наша молодь зробить краще, коли створить собі власні варстати праці.

Докладніші інформації про різні ремісничі фахи можна дістати в Українській Ремісничій Бурсі (Львів, вул. Пасічна 2) за присланням поштового значка на відповідь.

Цікаві дрібниці.

Пам'ятай день святий святкувати! Забув здається на цю важну Божу заповідь Гринько Кароль, син Петра з Яйковець і забрався до роботи та ще і якої? Замість піти у Вознесіння до церкви на Службу Божу — закрався підробленим ключем до кооперативи „Віра“ в Яйківцях. Та хоч це часто робив, як сам признався під час поліційного переслухання, то щойно на Вознесіння зловили його на тій „тяжкій роботі“. Покарав його Господь Бог відай за те, що відразу переступив аж дві Божі заповіді: „Не кради“ і „Пам'ятай день святий святкувати“ та ще й до того і церковну: „В неділю і свята Службу Божу набожно вислухати“.

Проща до Зарваниці.

О Пресвята Мати Христа Спасителя, повна ласк! Як могутчою є Твоя пом'ч для нас у гору, коли лиш чистим серцем Тебе почитаємо і Твого порятунку шукаємо! На щирі наші молитви Ти завжди з потіхою і помічю до нас поспішаєш. Однак премногі наші провини перед Господом, що стягають справедливий Його гнів на нас, спонукують Тебе, Пренепорочна, відмовити нам раз Своїх ласк.

Ось такі почування пронизують душу, коли станемо перед нашою Пресвятою Царицею у зарваницькій церкві, що — подібно як на Ясній Гошівській Горі, та багатьох інших наших відпустових місцях — прославляється многими ласками, ба й чудами. Безперервною хвилею пливе народ з усіх закутин нашої землі до

стіп Богоматері. І Чудотворна Ікона з Дитятком приміщена над лівим престолом. Над головним престолом бачимо Розп'ятого на хресті Божого Сина, котрий чудотворною силою уділяє щедрих ласк тим, що наїшли у стіп Його Найсв. Матері милосердя. Вичуваємо, що находимося на святому місці, перед недосяжним Маєстатом. Так хотілося б обсіпати це місце квітами!... Це зробили уже дбайливі Сестри Служебниці, які прикрашують престоли щонайгарнішими цвітами. Розвішені обильно над престолами прегарні вишивки, як і містечкої роботи настільники і чотири не менше гарно вишиті прапори, та премногі золоті і срібні дари, свідчать про велике почитання нашої Небесної Владичиці і Її Божественного Сина у Зарваниці. Ще не скупчилися до молитви розсіяні гадки, а вже

вичуває душа ласкавий погляд Богоматері і Її солодкий голос:

„Тут найдеш певну поміч і потіху у Твоєму горю!“

І коли звернемо нашу увагу на тих, що тут зі сльозами в очах моляться, набираємо певності, що вони найдуть тут лік на свої болі. Ось недалеко клячуть старша уже жінка. З Її вигляду визирають небуденні злидні. З Її очей пливають ясні сльози, та разом із цим Її лице сяє щастям. Біля неї клячуть молоденька мати із своїм сином і зворушливим голосом проводить йому молитовцю. Якесь Її нещастя постигло; та вона стає з погідним лицем. Там потонув у молитві недужий на горло молодець. Він ішов пішки до святого місця кільканацять миль і йому — як сам говорив — так тут добре, що не може відірватися від святого місця.

НЕБЕЗПЕКА ГРОМІВ. Часопи-
си приносять в останніх тижнях
щораз то частіше вістки про
пожежі, що повстають від удару
грому. Всі ці випадки потверджу-
ють предвидження найбільших
європейських метеорологічних
станцій, які заповідають на цей
рік гаряче літо з великими бу-
рями та грозами. З досвіду зна-
ємо, що громи вдаряють найча-
стіше у високо положенні місця,
дерева, та будівлі. Зокрема на
небезпеку громів є наражені на-
ші церкви, що не хоронені гро-
мозводами часто падають жертвою
грізного елементу. Одинокую за-
порукою охорони перед грозами
є фахово та дбайливо виконана
інсталяція громозводу. Цей відпо-
відної роботи не можна по-
ручати до виконання нефаховим
ремісникам, бляхарям та слюса-
рям, а лише досвідченій у цій
ділянці фірмі, що уживає до то-
го рода робіт фахових монтерів
спеціалістів. Того рода фірмою,
що має довголітній досвід у бу-
дові громозводів, та виконує ці
роботи дбайливо і дешево, є
українська електротехнічна фірма
„Е-СОМР“, Львів, Сикстуська 29.
Кошториси і оферти даром. 3—3

Як Сталін поступив зі сво-
єю мамою? Недавно померла
мати Сталіна. Під кінець свого
життя навернулася вона знов до
православної церкви і в часі

цьогорічного Великодня брала
участь у Богослуженню в Тиф-
лісі. Сталін написав тоді лист до
місцевої групи безбожників, ви-
правдувався тим, що з мамою не
має нічого спільного і що тепер
з нею зовсім зриває. Але пізні-
ше виступив з обвинуваченням
на адресу союзу безбожників,
бо якщо лучаються такі випадки,
то видно діяльність безбожників
не має того впливу, який повин-
на мати, а провідники Союзу за-
недбують свої обов'язки. В заві-
щанню мати Сталіна застерегла
собої церковний похорон і запи-
сала своє майно, а саме 9000
рублів церковній громаді. Ста-
лін наказав телеграфічно здер-
жати виконання тестаменту, а
священника і членів церковної
громади казав арештувати, заки-
даючи їм, що вимусили гроші
від його матері. Так пошанував
Сталін останню волю матері.

Пімста вірлів. У Швеції орел
мав на скелі гніздо з вірлятами.
Один малий хлопець виліз на
скелю і сховав малі вірлята за
пазуху. Вірлята зачали пищати.
Почули це орел і орлиця, при-
летіли і зачали дзьобати хлопця
в лице, очі і покалічили його
тяжко. Перестрашений хлопець
впав зі скелі в пропасть і забив-
ся. Молоді вірлята повтікали з
його пазухи по дорозі, як хло-
пець летів у пропасть.

Манія переслідування за „троцькізм“ обхопила совіти. В
одній совітській фабриці на Кри-
мі директор Прохоров наказав
робітникам обстригтися, інакше
будуть карані як „троцькісти“ за
саботаж. Секретар партійного ко-
мітету фабрики станув по сторо-
ні робітників, які не всі хотіли
стригтися. Тимчасом вища влада
станула по стороні директора.
Засташені робітники обстригли
собої голови, щоб їх не вважали
„троцькістами“. Та деякі робітни-
ки таки не обстриглися, за що
їм забрали ліжка в бараках. Ро-
бітники зачали слати доноси на
Прохорова і його вкінці арештува-
ли за „троцькізм“. Большевицьке
безголов'є і взаємні доноси на
всіх і вся доходять вже до вер-
шка. Більш безглуздої системи
правління ще не було на світі.
Тому вже не за горами час, ко-
ли большевія впаде як спорох-
нявіле дерево і на її руїнах по-
встануть нові держави, між ними
й Україна.

Возять літаками бузьків і ластівкок. Учений професор Во-
дзіцький полонив кілька бузьків
і ластівкок біля Варшави, позна-
чив їх ноги перстеньми і завіз
їх літаком до Румунії. Тепер він
чекає, чи вони вернуться на своє
місце. Також німецькі вчені ви-
везли бузьків і ластівкок літака-
м на полудне, щоб переконатися,
чи вони вернуться знов до
своїх гнізд.

Бузькова витривалість. В
Мадярщині знайшли неживого
бузька з крилом простріленим
з лука. Вчені ствердили, що та-
ких стріл уживають африканські
Мурини. Отже бузьок з прострі-
леним крилом перелетів через
Середземне море і Балкани та
долетів аж на Мадярщину, себ-
то кілька тисяч кілометрів до-
роги.

**Не лишайте дітей без опі-
ки!** У Львові 7-літня дівчинка пе-
ребігала дорогу, впала під трам-
вай і погинула на місці. Нещасли-
вих випадків від самоходів є щод-
ня багато. Діти бавляться на
доріжках, перебігають дороги і
попадають під колеса самоходів.
Родичі не повинні лишати дітей
без опіки, але віддавати їх на
цілий день до дитячих садків чи
захоронок.

Перед церквою залунав збір-
ний спів: це прочами під прово-
дом свого пароха прийшли з
процесією зложити поклін і по-
дяку Цариці. Молодий душпастир
відправляє зараз перед Чудотвор-
ною Іконою Владичиці Службу Бо-
жу і виголошує палку проповідь,
навіяну великою любов'ю. Духов-
ної праці треба тут багато. Вона
доцільно зорганізована місцевим
духовним провідником о. кан. В.
Головінським. Він вкладає чимало
зусиль, щоби святе місце по во-
сній руїні прибрало величавий
вигляд. Уже сама природа надає
Зарваниці зовнішньої краси, бо
від заходу, полудня і півночі о-
кружають її зеленим вінцем лі-
систої узгір'я, а у її стіп пливе
глибоким руслом ріка Стрипа.

У підніжжя західного узгір'я є
гарна мурована каплиця Богома-
тери, а під нею обетоноване о-
бильне джерело цілющої води.

Тут — після переказу — появи-
лася Чудотворна Ікона Божої
Матері, що є тепер у зарваниць-
кій церкві.

На полудневому узгір'ю у лісі
стоїть лавра ОО. Студитів з гар-
ною дерезляною церковцею. До-
брий отець Настоятель сповідає
там кожного, хто лиш зголосить-
ся. Там ідеальний спокій.

З великим підйомом духа пра-
щаємо Зарваницю. Дав би Го-
сподь, щоб ми усі вміли й хоті-
ли користати зі щедрих благода-
тей нашої Пресви. Цариці!

О, як же інакше виглядало би
тоді наше родинне і громадян-
ське життя, та як величню про-
славилася б Небесна Владичиця
у прегарному нашому обряді!

Микола Мельник.

Війна з воронами. В одній місцевості в Америці розмножилося дуже багато ворон, які робили великі шкоди. Фермери купили динаміту за 8 тисяч доларів, позакладали по своїх полях 50 тисяч набойів, що позабивали 200 тисяч ворон.

Соняшник очищує воздух з різних заразків. Чай з листя і цвітів соняшника заступає хініну, лік проти горячки. Добре розвинені, високі соняшники починаються значно до очищення воздуха з заразків хоріб і трійливих газів.

Найстарший громадянин Югославії Багтіяр Козан, музугамин, має 132 роки. Він їсть дуже багато 10 разів денно. Часом збудиться в ночі і любить з'їсти хліба і випити молока. Був двічі жонатий. Найстарший син його помер у 105. р. життя, інші діти живуть. Коли Козан обходив 130 ті роковини своїх уродин, то на обіді було 120 його дітей, внуків і правнуків. Козан ще зовсім добре себе почуває, пасе кози, рубає в лісі дрова і любить співати любовні пісні.

Семеро дітей вродила одна жінка в еспанському місті Мурція. Мимо лікарських заходів мати померла.

Граната не служить псові. В Сідльцях відбувалися військові вправи в киданні ручними гранатами. Нараз надбіг якийсь пес, вхопив кинену гранату і зачав її нести до відділу війська. Вояки зачали відганяти пса криком і камінням, щоб він не зближався до них. Однак пес не слухав і підпазирив до вояків з гранатою в зубах. У віддалі кільканацяти метрів граната вибухла в зубах пса і розірвала його на кусні. Серед вояків не було ранених.

Черепашка, що має 200 літ. У звіринці в Лондоні живе черепаха, подарована йому тому 100 літ. Зловили її пірати (морські розбишаки) і держали 50 літ. Від піратів відібрали черепаху і держали в себе моряки близько 50 літ, аж поки її не подарували звіринцеві. На твердому панцирі черепахи виписали цілу її "меморію".

Чи ви вже вислали передплату?

Що діється у світі.

З Польщі вже відїхав домів румунський король Карло II. Його побут в Польщі мав дуже урочистий характер, польські державні чинники старалися надати його гостині як найбільшого значіння. Підчас його перебування в Варшаві дійшло до відновлення старого польсько-румунського військового союзу. Тепер поїхав до Букарешту шеф польського генерального штабу.

В большевії Сталін далі жорстокою рукою винищує всякі сліди неопозиції. Процеси й розстріли переводяться по цілій державі. В останніх днях був великий процес у Хабаровську на Сибірі. 37 державних урядників обвинувачених у саботажах розстріляли. Взагалі в цілій Сибірі протягом останнього місяця розстріляли 131 людей.

Німецький міністер військових справ їздив до Будапешту. Німці щораз більше інтересуються Мадярщиною і балканськими державами. Мадяри підготовляють тепер виповідження тих постанов тріанонського договору, які обмежували їх свободу зброєння. Побідники з 1918. року заборонили Мадярам мати більше війська ніж 30 тисяч, теж не вільно їм мати тяжких гармат, воєнних літаків, панцирної зброї і танків. Але Мадяри потайки вже від довшого часу зброються і в дійсності вже зломали давні заборони. Тепер хочуть урядово проголосити, що не будуть придержуватися тріанонських зобов'язань.

В Німеччині далі триває боротьба націонал-соціалізму проти католицької Церкви. В останніх часах уряд здержав всі грошеві допомоги, які належаться церквам і католицьким священикам.

В Німеччині арештують католицьких священиків, яких уязнюють навіть за найдрібніші виступи проти націонал-соціалістичного поганства. Міністер пропаганди Гебелс мав на партійній вічу в Гельзенкірхен велику промову, в якій знов дуже різко виступив проти католицького духовенства. Дуже живу акцію проти католицької церкви в Німеччині веде ген. Людендорф, що недавно поєднався з Гітлером. Кажуть, що Папський Престіл

звернеться до Мусоліні, аби цей вплинув на Гітлера, щоб поправити долю католицької церкви в Німеччині.

Новий французький уряд під проводом Шотана мало різниться від попереднього щодо особистого складу, бо багато міністрів з попереднього уряду перейшло до нового. Але велика ріжниця в тім, що новий уряд стоїть під проводом чоловіка, котрий є зовсім незалежний від комуністів. На соціаліста Блюма комуністи завжди мали великий вплив. Тепер внаслідок зміни правительства їх значіння у Франції дуже змаліло. Господарське положення Франції погіршало ще більше. Грозить небезпека, що вартість французького франка буде захитана, а це означало би катастрофу для Франції. Що не вдалося Блюмові, то взявся переводити тепер Шотан. Він вніс проєкт нових повноважень для уряду, які дали б йому змогу перевести відповідні реформи, щоб врятувати загрожений франк. Сейм згодився на повноваження, сенат це потвердив, хоч перед тим Блюмові не хотів затвердити.

В Еспанії на північному фронті війна скоро покінчиться, бо повстанці підходять уже до міста Сантандер, що є останнім забором Басків. Після здобуття Сантандеру північний фронт буде ліквідований. Червоні укріплюють тепер свої позиції на полудневій фронті і коло Мадриту, бо там очевидно зверне всі свої сили ген. Франко по перемозі над Басками.

Англійський уряд остаточно затвердив проєкт поділу Палестини на дві частини: арабську і жидівську. Єрусалим не буде належати ні одній ні другій, а перейде під безпосередню верхність Англії. В той спосіб думає англійське правительство усунути незгоду й безнастанні непорозуміння між Арабами й Жидами. Але здається не задовольняє ні одних ні других, бо криваві бійки між ними вже знов почалися. Англії мусіли стягнути аж з Єгипту скріплену поліційну сторожу, аби вдержати порядок.

**Нам'ятайте про наших
жидівських**

Листопад 1932.

СВЯТА		І	ІІ	ІІІ	ІV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
ПРОГОЛОШЕННЯ													
11	28	М	3.	по С. Кира й Ів.									
12	29	М		Петра і Павла									
13	30	М		Собор 12 Ап.									
14	1	С		Лип. Косми і Дам.									
15	2	Ч		† Пол. Риз. ПБ.									
16	3	М		Якента									
17	4	С		Андрея крст.									

СОНЦЕ СТОДИТЬ 11. ц. м. в год. 3:27, заходить в год. 19:32.

МІСЯЦЬ СХОДИТЬ 11. п.м. в год. 8:18, заходить в год. 21:31. Перша чверть 15.ц. м. в год. 8:36.

Дописм.

Долина. В 900-ліття пам'ятної події, коли то князь Ярослав Мудрий віддав український народ в опіку Божої Матері, відбулося в Долині 27. VI. Свято в честь Божої Матері, Заступниці України, заходом о. Пароха і Сестер Згрома. Пресв. Родими з місцевого захисту. В 6. год. вечером відправили три священники в парох. церкві соборний молебень до Пречистої Д. М. при виставленні Найсв. Тайн wraz із благальною піснею та відчитали молитву за український народ. Потім відбувся святочний вечір у салі „Братської Хати“. На сцені виднів прегарний образ Непорочно Зачатої, прибраний вишиваними ручниками, квітами і жовто-блакитними хоругвами; о. М. Чернега виголосив промову, в якій представив опіку Божої Матері над українським народом за різних часів, за татарськими і турецькими нападів, в козацькій добі та в найближчих часах, ілюструючи промову цікавими прикладами. Звернувши увагу, що тепер потребуємо більше опіки Матері Божої, ніж давніше, з огляду на безпечність небезпечу. Але якщо кожен українське серце стане твердинею, обведеною потрійним муром віри, надії і любові і якщо на сторожі цієї твердині стане Марія, тоді перебудемо найкраще захищені і станемо сильними і могутніми народом. Відтак відбувся хорівий вечір і декламації, які виконали вдатно долинянські дівчата. Потім відбулася вистава релігійного змісту в 4 відслонках „Свята Германія“. З добровільних датків при вступі вплинуло 24 зл. 75 сот. на місцевий сирітський захист.

Городищеня о. М. Шашкевичеві у 100-ліття „Русалки Дністрової“. Городищеня Філія „Просвіти“ 27. VI. урочисто відзначала роковини появи „Русалки Дністрової“. Біля міської церкви в год. 10. відправив торжественну Службу Богу о. дир. Хмільовський з Мшами в послуженні о. Крука, о. Думанського та о. Жолкевича; о. Шараневич виголосив змістову проповідь. Соборну паннахиду відправив о. Е. Роздольський, пар. Городка,

з чотирьох священниками та присто-ящими студентами Богословської Академії. Співали хори чит. „Просвіти“ в Любіню Вел. і Городка. Відтак вирушив похід вулицями міста на площу біля церкви св. Івана Хрестителя. Тут відбулася академія в честь Пробудителя Галицької Землі о. Маркіяна. При звуках оркестри в Керниці „Ще не вмерла Україна“ піднесено синьо-жовтий прапор в гору, на гарно прибраній естраді. Відтак залучені хори усіх читальень „Просвіти“ відспівали „Не згасайте ясні зорі“; ред. В. Глібовицький виголосив змістову промову, після якої залунали трикратне „Слава Україні!“ Відтак відбулися виступи залучених хорів читальень: Бартатів—Суховоля, Годвишні—Добриши, Керниці—Мавковичі, Любіню Вел.—Любіню Мал. З трьох виголошених декламацій на згадку заслуг декламацій збірна „Щасливий“ о. Думанського. Оркестра чит. „Просвіти“ в Керниці відіграла вишю низку пісень. Вкінці о. Думанської, голова Філії „Просвіти“, вложив учасникам торжества щирий привіт. Академію закінчено нац. гимном. Тогож дня попол. в міській парку відбувся фестин, з якого дохід призначено на сирітський захист ім. Митр. Андрея Шептицького в Городку. Присутній.

Велике Марійське Торжество в Товмачі відбулося 29. і 30. V. ц. р. при участі 40 тисяч вірних, в тім майже 80-ох священників. Прибули процесії з усіх сіл товмачького повіту і з багатьох сіл буцацького та городенського повітів. Запричащалося поперх 3000 людей. Влаштувано величаву дефіляду Марійських Дружин в прапорах і усіх процесій перед чудотворною фігурою фатимської Богородиці. В часі дефіляди пригравали 2 трубні оркестри. Проповідали: о. кам. Плахот і о. Ір. Назарко ЧСВВ, Провідник Марійських Товариств. Дуже не до вподоби було це прегарне Свято жидкам-комуністам, комуністам і всякого рода безвіркам-сектарям, що голосно негодували. З Буцачини прийшли процесії з сіл: Лядське, Коропець, Вістря, Зелене Усте, Яргорів і Монастирська. Учасник

Дернів, Камінецьчина. — Світлі хвилини небуденної радості переживали парохіяни Дернова і довколишніх сіл в дні посвячення фундаментів під нову величаву церкву. До недавня в нашому селі бушували різні сектарі та жирували на невідомості деяких наших людей. Неоднораз за грішні покидали свою націю, релігію батьків і йшли на службу диявола. Та Боже Провидіння зіслало нам жертвенного і неструженого молодого священника о. Теодора Любінця. За його показком Дернів приступив до будови церкви; сектанство пішло в забуття, народ горів до праці, а Братство Неугасючої Помочі Пр. Діви Марії молитися за навернення заблуканих братів. Посвячення угодного каменя під будову нової церкви довершив 27. VI. ц. р. о. канонік Д-р о. В. Лаба зі Львова в присутності сідлового о. шамбеляна М. Цегельського з Камініки Струм, в сослуженні кондекананських священників і мно-гих вірних. Відповідні проповіді ви-

голосили о. декан Задворник з Деревля, о. сов. Матковський з Деброви, о. кан. д-р В. Лаба й о. шамб. М. Цегельський. Дай Боже, щоби незадовго відбулося посвячення цілої вишнеченої церкви на хвалу Богу і Пр. Діви Марії. Парохіянини.

Замовляйте новий гарний молитвеник „Благодарім Господа!“

Ціна: в картоновій оправі 50 сот., з пересилкою 65 сот., в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто при- шле гроші за 10 примірників, платить за оправлені в картон по 50 сот. з пересилкою, за оправлені в полотно по 70 сот. Хто при- шле гроші за 50 примірників, платить за оправлені в картон по 45 сот., за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминати коштів пере- силки, найкраще спільно вислати гроші на більшу кількість мо- литвеників, бо тоді ціна моли- твеника вийде дешевша.

Читання для наших господарів.

Як рятувати звірят перед соняшним ударом?

Звірята поранені соняшним ударом приміщується в місці ті- нистім, продувним, на голову да- ється холодні або ледові оклади, на карк гірчичника, робиться штучний віддих, застрикується камфору або етер. Якщо хоре звіря може поликати, дається йому пити холодну воду і лева- тиву з холодної води.

о. О. Годунько

ДО ФАХОВИХ ШІЛ (короткі інформації про нові фа- хові школи).

Книжечка дуже важна для всіх, хто має дітей у шкільному віку.

Ціна 5 сот.

(почтова оплата також 5 сот.)

Замовляти в автора: Львів, вул. Пасічня 2.

В кожній християнській ро- дині — християнський часопис „Христос Наша Сила“!

В кількох словах.

За Маківку засудили Петра Дмитришина, Теодора Галему і Василя Ключника з Синевідська Вижного на 3 роки тюрми.

Львівське радіо зачало надавати українські програми. Заходом „Сільського Господаря“ виголошено по українськи кілька викладів про господарські справи. Найближчий виклад виголосить д-р Р. Мармаш „Забезпечення нашого майна від елементарних нещастя“ (вогню, повені, граду і т. д.). Дня 4. липня в год. 8:45 інж. Романенко виголосив в радіо виклад „Як перейти до однородного збіжжя?“

Погром жидівських крамниць у Ченстохові зачався після вбивства одного польського робітника жидом. Зовсім знищено понад 100 крамниць і побито багато жидів.

Знайшли скарби київських князів, закопані в землі біля Михайлівського монастиря тому 900 літ. Большевики вивезли ці скарби до Москви.

В Шангаю (Китай) Українці будують церкву ім св. Архангела Михаїла.

Совітська армія після розстрілу маршала Тухачевського, 7 генералів і багатьох старшин та арештів тисячів старшин тепер зовсім небездатна. Візкликали маневри, які мали відбутися над кордонами Польщі. Колиб тепер вибухла війна, червона армія не булаб грізним противником.

На Далекім Сході гремлять гармати. Большевики заняли кілька малих островів на ріці Амурі на пограниччю між СССР а Манджурією. Манджурське військо при допомозі Японців гарматами виганяє звідтам большевиків. Такі місцеві сварки супроводжені звичайно скорострільним і гарматним вогнем лучаються там на границі Манджурії і совітів дуже часто, вони стали буденним явищем.

Ховайте перед дітьми сірники! Не всі ще наші діти є дітьми у дитячих садках, тому са-

До П. Т.

Передплатниківі Кольпортерів

Просимо вирівнувати залежності, бо на жаль будемо змушені здержати дальшу висилку часопису. Наш часопис удержується виключно з передплати і кольпортажі. Коли нашим П. Т. Передплатникам і Кольпортерам лежить на серці добро українського християнського часопису „Христос Наша Сила“, повинні негайно вирівнати свої залежності, які зростають з кожним тижнем, — а ми мусимо платити точно за папір і друк, бо ніхто нам даром не дасть паперу ні не буде даром друкувати.

Адміністрація часопису
„Христос Наша Сила“.

мі діти без опіки доводять часто до нещастя. Особливо небезпечна забава сірниками. Кількож то пожарів повстає від забави дітей сірниками! Тому родичі не повинні залишати сірників на верха, але замикаати їх на ключ або брати з собою, щоб діти не могли ними бавитися.

Зі спорту.

З життя У. Р. С. К.

Український Ремісничий Спортовий Клуб (УРСК) це знає у Львові спортова організація української працюючої молоді, що мимо тяжких обставин, в яких живе ця молодь, працює над виробленням фізичної справності, сили волі й гарту, духа своїх членів. Спортові вправи, тренінги, руханка, звіти, реферати, дискусійні вечори і ширші сходина членів, — оце їх сіра щоденна праця. Групові терезнавич прогульки та мандрівні табори це також не чуже членам УРСК-у. Останній такий табір відбувся в лісі Красовщина біля Яноса. Український Ремісничий Спортовий Клуб як карий член УСС. (Українського Спортового Союзу) бере участь у різних змаганнях львівської округи, здобувачи навіть у деяких змаганнях перші місця. У дні українського спортовця, коли між ріжними прапорами пишався й наш зелений прапор, прикрашений чорними імпідами, який беркорисно виконала п. М. Воробцева, змагун УРСК-у Рапко здо-

був перше місце в бігу навпростець на 2000 м., а змагун Ядуса друге. Під сучасну пору УРСК обєднує 110 членів, які працюють у секціях спортових гор, копаного шча, легко-атлетичний та краєзнавчо-маандрівничий. Баганимн проводу УРСК-у є вібрати під свій прапор всю одю вбогу і всім опущену працюючу молодь Львова та дати їй те, чого їй так найбільше потрібно, а це національну свідомість, фізичну справність та силу характеру. Оце найбільші завдання УРСК-у. М. Щуровський.

Веселий кутин.

Клопіт з когутом.

Курж до когута-сплюга:
— Коли гавтра знов заспиш і не будеш піяти, то виповімо тобі місце.

Одна розмова.

Старий пан питається малого хлопця:

— Як називався?
— Не знаю.
— А як тебе в школі називає учитель?
— Туман вісімнадцятий.

Перед асентерунком.

— Ідку, колиб тебе питали, що ти робив у цивільно, то ти не кажи, що ми торгуємо оселедцями.
— Ніби чому?
— Бо моглиб тебе ввяти на моряка, до служби на кораблях, бо ти знаєшся на морю...

Занадто добре.

Один господар нарікав перед доставником расового дробу, що післяна йому квітка з расовими курмирозбила. Кури повтікали і господар мусів їх ловити по дорозгах.

— А чи ви всіх половили? — питає доставник.

— Гадаю, що всіх, бо двацять.
— Е, то аж за добре, бо я післяв вам тільки шість курок.

ОГолошення

ЖИТТЯ СВЯТИХ на кожний день у році, книга ілюстрована й одобрена Гр. Като. Ординарієм, сторін 640, старе видання, ціна 6'50 зол. Висилає: Вид. „ЧЕЧВА“, Рожнітів (Rożniatów). 1—3

Машину до шиття „Зінгер“ гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка“ Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (3—10).

Наш Христос Наша Сила

Національний тижневик,
призначений
для поширення релі-
гійно-морального
і національного
життя серед
українських людей
Ціна 5 сот.

Апостолат Доброї Преси в Лучицях, пов. Сокаль. Посередині п. Петро Слюсар, наш дописувач і кольпортер.

Потрійне торжество в монастирі СС. Василіанок.

Дня 9. ц. м. відбулося в монастирі св. Макрини СС. Василіанок у Львові при вул. Потоцького 95 рідке потрійне торжество. Рано в год. 9:30 приїхав самоходом ВПреосв. Митрополит Кир Андрей, яко о привитали на порозі монастиря Мати Ісуменя Віра Слободян зі всіма монахинями. В каплиці зібралися монахині та рідня і знакомі чотирьох монахинь, що складали обіти. Наперед ВПреосв. Митрополит довершив чина обличин Ольги Онуфрії Копак. Службу Божу відправив о. П. Теодорович ЧСВВ з о. Цапом з Сухорічя. Перед св. Євангелієм зложила торжественні монаші обіти сестра м-р

Володимира Василія Дарія Монастирська, а перед св. Причастям зложили перші обіти сестри Настя Маріям Волошин і Пелягія Йосафата Ковтун. З рук Екц. Митрополита одержали всі чотири монахині частини монашого одягу, правило, вервицю і хрест. Це рідке торжество (всі три ступені обітів) відбулося в піднесеному настрою, до чого причинилися привабливість нашого сідоглавого Князя Церкви і гарний хор монахинь.

Після Служби Божої ВПреосв. Митрополит виголосив незвичайно глибоку проповідь, якої зміст подаємо на 2 сторінці.

Релігійне торжество Франції.

В Лізіє у Франції Папський Легат Кардинал Пачеллі посвятив нову церкву св. Тереси від Дитятка Ісус. Св. Отець уділив Апостольського Благословення через радіо для 300.000 вірних з цілої Франції.

Апостолат Доброї Преси.

За почином кількох осіб засновано ще в березні ц. р. в селі Лучицях, пов. Сокаль, Апостолат Доброї Преси. Він має на меті поширювати й пропагувати добру українську католицьку пресу. Знайшлися охочі особи, які не жаліють труду ні часу, але працюють над тим, щоб поширювати католицькі часописи. Кольпортери що тижня розносять добру пресу в кожену хату. Не тільки господарі й господині, хлопці й дівчата, але й діти передплачують католицьку газету „Христос Наша Сила“. В Лучицях розходиться що тижня 50 примірників часопису „Христос Наша Сила“ Крім того там розходиться багато ще й інших католицьких часописів і видань.

В кожному українському селі повинен повстати такий Апостолат чи Братство Доброї Преси, який подбає, щоб у кожному українській християнській хаті були християнські часописи і книжки. Тільки тоді зникне по наших селах байдужність до релігії, безбожність і сектантство.

Просимо повідомляти нас, де засновано Апостолати Доброї Преси. До кінця цього року повинні повстати Апостолати Доброї Преси в кожному українському селі.

Проповідь ВПреосв. Митрополита Кир Андрея

виголошена у празник Сострадання Преч. Діви Марії
9. VII 1937. р. в монастирі св. Макрини у Львові.

(Подаємо головні гадки цієї прегарної проповіді. — Редакція)

Великий і святий є празник Сострадання Пречистої Діви Марії, бо того дня обходимо повторення Великої Пятниці, другу Велику Пятницю в році. Перша Велика Пятниця — це була п'ятниця Ісуса Христа, а нинішня п'ятниця — це п'ятниця Преч. Діви Марії, цілого людства, отже і наша Велика Пятниця. Сьогодні обходимо пам'ять терпіння і жертви, сострадання і співчуття Матері Божої з Ісусом Христом. Щоб ми мали нагороду в небі, наша душа мусить терпіти разом з Христом Його терпіння на хресті.

Св. Ап. Павло каже: „Я готов бути проклятим від Ісуса Христа, щоби спасти братів моїх“. Це дуже велика посвта, але Преч. Діва Марія перевищає св. Павла о ціле небо, коли вона давала нам Ісуса Христа, коли тратила Його, стоячи під хрестом.

Наша Велика Пятниця в'яжеється з терпіннями Ісуса Христа і Преч. Діви Марії і про це повинен пам'ятати кожний християнин хоч раз у тиждень, у п'ятницю. На нас іде велика буря, яка нас не мине. В Іспанії тисячі вбитих священиків і монахів і десятки тисяч вірних, вбитих за Ісуса Христа. Один еспанський комуніст сповідався в одного священика і визнав йому, що вбив 35 священиків, в тім брата сповідника, і також його батька. А священик в ім'я Бога простив йому і відпустив гріхи.

Нема важнішої річі для християнина, як терпеливо зносити всі терпіння. Треба просити Бога, щоб дав силу зносити терпіння, разом з Христом іти на Голгофу, нести Його хрест з Симоном Киринейським, і разом з Христом бути опущеним, зрадженим, і так як Він кликати: „Отче, чому Ти мене опустив?“

Нинішній празник пригадує нам безліч наук і безліч потіх. Як християнин пам'ятає, що Його терпіння — це Христові терпіння, що Його біль — це Христові болі, то нині у празник жертви Преч. Діви Марії, що є Великою Пятницею цілого людства, мусить

принести свою жертву. Недавно тому ми обходили Празник Пресвятої Евхаристії, який є жертвою Ісуса Христа, є тим непонятим і так глибоким способом, бо Бог дає нам Самого Себе в жертву для нас. Підчас Служби Божої не тільки священик, але всі приявні повинні від себе додати свою жертву до жертви Христа. Коли Ісус Христос віддав Свою Кров, то і ми мусимо хоч каплю своєї крові додати до тієї Його великої жертви. Кожний християнин має обов'язок зложити жертву з власної волі, охоти і т. д. Треба дати жертву зі себе, треба співтерпіти з Ісусом Христом і з Матір'ю Божою і жертвувати свої терпіння для інших людей. Мати, коли втратить дитину, нехай робить жертву зі свого терпіння. Каліка нехай зробить жертву зі своїх терпінь. Багато може молитва праведного, — як каже св. Яков. Як може багато молитва, то ще більше може перед Богом жертва праведного. Як слухається Служби Божої, коли Ісус Христос складає жертву Пресв. Евхаристії, то треба і собі приносити свою жертву, свою Евхаристію. При св. Евхаристії тайним способом ллється кров потоками, як жертва для добра людей. Поточами ллється тайним способом кров родичів, за дітей, кров братів і сестер за своїх рідних.

Ісус Христос установив св. Евхаристію на те, щоб потягнути до наслідування Своєї жертви всіх людей. Коли Ісус Христос приносить Себе в жертву у св. Евхаристії, то і ми мусимо складати в жертву свої терпіння, свої бажання, навіть своє життя. Буває таке, що не можна нічого іншого зробити, як бажати іншим добра. Нинішній празник треба закінчити молитвою за нас грішників, щоб випросити благодать навернення. Ми повинні цього бажати для ближніх. Нехай вас Бог благословить! —

Амінь.

ЕВАНГЕЛІЯ

Неділя 4.

А як увійшов у Капернаум, приступив до Нього сотник, просячи, каючи: Господи, мій слуга лежить дома розслаблений і тяжко мучиться. І каже йому Ісус: Я прийду і уздоровлю його. А сотник у відповідь сказав: Господи, я недостойний, щоб Ти входиш під мою кришу, а тільки скажи слово, і одужає мій слуга. Бо і я чоловік поставлений під властю, що маю під собою воїнів; і кажу сьому: Іди, і іде; а другому: Прийди, і приходить; і служу йому. Зробив се, і робить. А Ісус почувши здивувався і сказав до тих, що йшли за Ним: Істинно кажу вам, навіть в Ізраїлі не знайшов Я такої віри. І кажу вам: Що багато від сходу і заходу придуть і засядуть в Авраамом і Ісааком і Яковом у царстві небеснім; а сина царства будуть викинені у тьму кромешну: там буде плач і скрегіт зубів. І сказав Ісус сотникові: Іди, і як увірив еси, нехай тобі буде. І одужав слуга в ту годину.

(Матей, гл. 8, ст. 5—13).

З нашого життя.

Празник у Святоїванській Лаврі ОО. Студитів на Кривчицях у Львові відбувся в день Різдва св. Івана Хрестителя 7. ц. м. Через несприятливу погоду не міг прибути ВПреосв. Митрополит Кир Андрей. Прибула процесія з церкви св. Ап. Петра й Павла з о. сов. Е. Дуткевичем і зі З'єсіння з о. В. Харіною. В каплиці біля церкви відправив торжественну Службу Божу о. пралат Л. Куницький в саслуженні о. сов. Дуткевича і о. прот. Табінського. Діаконали о. д-р Кладочний і о. В. Харіна. Проповідь виголосив о. д-р М. Конрад. Співав хор братчиків Студитів під проводом п. Согора. Мимо непогоди зійшлося кількасот людей з цілого Львова.

У 25-ліття смерті о. Володимира Кальби, заслуженого священика-патріота, відбудеться 25. липня ц. р. в містечку Соколівка в Золочівщині ювілейний обхід. Рано відправиться торжественна Служба Божа, потім пахаїда на могилі, вкінці академія присвячена пам'яті пок. о. В. Кальби.

В справі Т-ва „Орли“. Нас просять повідомити, що статут Товариства „Орли“ й письма-заяви приступлення в члени розіслані для Всеч. Отців на руки Впр. Отців Деканів.

Рік війни в Іспанії.

Дня 18. липня 1937. р. мине рівно рік, як в Іспанії зачалася братовбивча війна, одна з найбільш жорстоких воєн на світі. Від коли останній еспанський король Альфонс XIII. не міг завести ладу в краю і мусів покинути край 1934. р., від тоді в цілій Іспанії зачалася шалена агітація висланників Москви. Вернулося багато жидів, вигнаних колись з Іспанії, і всі темні сили зачали наступ на Церкву й духовенство. Зачали горіти масово церкви, мордовано на вулицях священників, монахів і монахинь. Коли вже перебралася мірка терпіння, еспанські патріоти під проводом генерала Франка підняли збройне повстання в обороні Бога і Батьківщини.

Переважаюча частина армії і коаліція Мароко станули по стороні еспанських патріотів. Однак маси розагітованих і узброєних робітників повірили обітницям комуні і в багатьох містах здусили військове повстання. Тільки на півночі ген. Моля заняв цілу провінцію Навара, і на полудні ген. Франко заняв Андалусію. Зачався наступ обох генералів на столицю Мадрид з двох сторін. По дорозі звільнили вони геройських кадетів, що 70 днів боронилися завзято в Альказарі серед червоного моря. Облога Мадриту, бороненого головно комуністами французькими, російськими, чеськими й ін., між якими не брак і наших збаламучених робітників, що виїхали на роботу до Франції і Бельгії, протриває від осені минулого року ще й досі. За цей рік червоні Іспанії вистріляли около 35.000 священників і монахів та зруйнували тисячі церков. У червоній частині Іспанії церкви зовсім знищені, або перемінені на тюрми; не вільно відправляти ніяких Богослужень, хрестити, вінчати ні хоронити мерців по християнськи.

Національні війська здобули майже цілий край Басків і незабаром зачнеється рішучий наступ на Мадрид. На полудневім фронті повстанці заняли велику пристань Малагу.

Дві третини Іспанії є в руках ген. Франка, тільки одна третина

є ще в руках червоних банд. В національній частині Іспанії панує лад і добробут, а в червоній гуляють банди чекістів і на московський лад вистрілюють, кого попаде; тому що ніхто там не певний життя, підупало хліборобство і промисл а населення голодує. Різні червоні партії роблять бунти і вистрілюють себе взаємно. Ген. Франко візвав найстаршого сина б. еспанського короля, щоб вернувся до Іспанії та став еспанським королем.

Еспанські патріоти вже давно побили б червоних злочинців, коли б їм не помагали совіти і Франція. Зате повстанців піддержує Німеччина й Італія.

Всі католики, а між ними й Українці, моляться за перемогу національних військ у Іспанії, які зі святими образами і хрестами йдуть в бій проти червоного царства сатани. Віримо, що католицька і національна Іспанія переможе безбожницьку і червону Іспанію, та що Іспанія стане гробом большевизму. Після недалекого вже упадку червоної Іспанії прийде черга на червону Москву, а на руїнах царства антихриста повстане над Дніпром Українська Христова Держава.

30 літ тому.

Недавно поховали селянина Джималу, який не дав видерти собі рідної землі. Коли йому заборонили побудуватися, він замешкав у возі, а землі не продав. А ось тепер пригадують собі дітей з села Вжесьні. Німці хотіли накинати польським селянам німецьку школу, книжку, і навіть релігію в німецькій мові. Проти того підняли діти бунт. Це було так: У школі дали дітям німецький катехизм. Школярка Снідович взяла його і кинула під лавку. Інші діти другого дня віддали учителям німецький катехизм і сказали, що батьки не дозволяють їм учитися релігії по німецьки. Десь за місяць приїхав інспектор і разом з учителями наказував дітям узяти німецькі катехизми. Діти не послушали. А що їх далі силували, то вони взагалі ні словечком не відповідали по німецьки. Тоді зачали бити дітей тонкими прутиками,

счинився крик, люди позбігалися під школу, і хто знає, що вишлоб з того всього, але нагальна злива поклатла всьому край. Та на тім не кінець. На другий день прийшов інспектор і спитав глумливо:

— Як думаєте, чи Польща воскресне?

— Так, — відповіли гуртом діти.

— А хтож буде вашим королем?

— То не наша річ — відповіли діти, — але королеву вже маємо.

— А хтож вона?

— Пречиста Діва — відповіли свідомі діти.

Ось так то релігія і національна свідомість давала тим дітям силу протиставитися зазіханням ворога на їх душу і рідну мову. О. Г.

Читання для наших господарів.

Поради у жнива.

Не треба чекати, аж зерно зовсім ствердне, тільки жати чи косити, коли зерно ще м'яке. Воно ствердне на покосі чи в снопах. Лише вилягле збіжжя треба жати серпом, всяке інше треба косити, так як це роблять на цілім світі. Добрий косар менше збіжжя витрясе, як жнець. Збіжжя коситься „до стіни“, робітниця йде за косарем і складає збіжжя на купки, а за нею йде вязальниця. Кошене збіжжя має більше соломи, якої так потрібно буде цього року на нашу. Снопи вязати малі і нетверді, щоб скорше висихали. Полукипків не треба класти у виді зв'язки, колосам до середини, але найліпше на 15—20 снопів колосам догори, вільно усталених, щоб вітер продував. Тоді по дощі снопи скоро висихають. Стерню треба зараз на другий день по жнивях зорати, щоб не висохла, і засіяти пашними рослинами.

ЖИТТЯ СЯТИХ на кожний день у році, книга ілюстрована й одобрена Гр. Католическим Ординарієм, сторін 640, старе видання, ціна 6-50 зол. Висилає: Вид. „ЧЕЧВА“, Рожнітів (Rożniatów).

Відділ для хорих.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі співстрадальники Христові! Нині, мої дорогі, хочу вас заохотити до діла. Тепер літна пора; коли похолодне, про те, що тепер скажу, не можна буде і думати. По наших селах, місточках і містах є багато хорих; деякі з них уже члени Апостольства Хорих. У кожній місцевості є дім Божий — церква, коло неї майдан. Ви, хори, мусите дати почин до Богослуження не за вас, але для вас хорих.

Як це зробити? В деяких місцевостях є більше число хорих. Кожний з вас, що читатиме ті рядки, нехай попросить до свого ложа здорових, покаже ту газетку „Христос Наша Сила“ і скаже: — „Йдіть до священника, просить, щоб у нашій місцевості ще того літа, котрогось дня було Богослуження для хорих“. Не знайдеться священник, щоб відмовив тому прохання. Священник вистерасться в Ординаріаті по зволення на відправлення Служби Божої під голим небом на церковнім майдані. Діставши позволення священник заповість на проповіді, що відбудеться для хорих Богослуження.

З кожної хати, де є хорий, що власними силами не може зайти до церкви, нехай привезуть хо-

рих. Чи то таке неможливе до виконання? Чи простим возом не везуть до лікаря, до шпиталю? Чи в селі не знайдуться самарянські душі, що привезуть такого, що не має коней ні воза? І звезуть хорих на майдан коло церкви, як колись поприносили хорих в Капернаумі. Священик сам, або з запрошеним сусілом, слухає щарого визнання гріхів тих хорих. Опісля відчитає Службу Божу, промовить теплими словам, уділить Божественної манни, Пресв. Евхаристії, — а при кінці поблагословить Найсв. Тайнами.

— Чи не буде це дуже велика радість? Особливо для такого, що цілими місяцями або й роками не чув молитви „Господи помилуй“, що цілими роками не мав нагоди визнати своєї віри у молитві „Вірую Господи“, що довго а довго не мав спосібности особисто схилити чоло перед Евхаристійним Христом!

Радости тої зміряти ми не всилі. Зрозуміти її зможе лише хорий, що візьме участь у такому Богослуженні, відчути може той, що буде свідком того підйому духа серед мешканців долини сліз і плачу.

От як бачите — ви, немічні співстрадальники Христові, можете зробити велике, спасенне діло. Зложіть разом свою щирю просьбу — ви здорові свою

добру волю, тоді з того прийде до діла — Богослуження для хорих.

По скінченню Богослуження для хорих не забудьте подати хорим хоч по шкляночці теплого молока. Вони не були би в стані чекати на покріплення тіла аж до повороту до хати. — Про те все подбає кількох людей, — що зголосяться у священника з поміччю в уладженні такого Богослуження для хорих.

Спробуйте! В інших народів, також у деяких наших місцевостях, таке Богослуження вже уладжують літом що року.

Спробуйте і ви — Христос Вам допоможе. А коли таке Богослуження відбудеться, повідомить нас, щоби ми повідомили про те інших членів, нехай усі знають, що навіть серед нинішніх часів — є ще серця, повні віри і християнської любови для ближніх.

Христос Наша Сила!

Чергова Служба Божа за членів Апостольства Хорих відправиться у Львові в церкві Успення Преч. Діви Марії при вул. Руській в понеділок 2. серпня 1937 р.

Грамоти та відзнаки готові. Їх вишлеться поштом до усіх членів Апостольства Хорих разом з чеками. Хто заможніший і має добру волю, нехай чеком перешле лепту по своїй спроможності. Датки на підмогу для українських Лазарів приймається з подякою. Частину датків зуживається на переписку з хорими. Зголошуйтеся в члени. Адреса: Апостольство Хорих Львів, Підвалля ч. 9/1 м. 2.

О. ГОРИЦВІТ.

До поганства, чи до Бога?

Як вийшли люди з вечірні, вже було над вечором. Деякі спішили до дому, деякі ще постоювали на дорозі, а кум Петро з Михайлом таки коло церкви посідали під липою на лавчині, тай слово по слові розговорились:

— Щось нині людей мало було! — каже Петро.

— Га! Спека, тай душно! — розвів руками Михайло.

— Ая! В літі не піде, бо душно, в зимі не піде, бо зимно, на весну дощ, в осені болото, тай хитрують люди з Богом. Лиш не знати, чи вийде це їм на добро?

— Я би уже не дивувався старому, але й молоді до нічого!

Дивлюся на Службі Божій, дівки посідали собі під церквою, а хлопці під дзвіницею порозверталися, тай плетуть теревені. В церкві, кажуть, душно їм. Але що це буде на старші літа, як воно молоде не може встояти в церкві?

— От, хитрують невідомі з Богом! У зимі, як зимно, то знову вся молодь стоїть коло порога, а дальше не посується. Не перехреститься, як треба, ні молитвенника парібок не має — або він знає, чого до церкви їде? Кажете, душно йому у церкві. А на музику, як зійдуться до якоїсь хатини, то стільки їм там, як у горшку! А як плетєтьс з кожного! Глітно і парно, що вдуситись можна. А всеж таки допчуть собі по ногах, штовхаються у боки, і голцють до самого ранку.

— Воно, усе нині — мода! Я

ось дивлюся, як наші хлопці роверів собі покупили. Коби вони поїхали ним десь у дальшу прогульку, або до міста за важними справами, а це вам дивлюся, їде Микита цілими днями ровером поміж хати. А потім, бачите, ще й Катерину посадив наперед себе. Дівка зразу регоче на все село, потім верещать зо страху, аж обоє стрімголов вивернулися в фосу. Кажуть, Катерина ногу викрутила, і хто знає, чи не калікою буде.

— Нині уже й дівчатам у голові перевернулося. Так глянути, як вони поводяться між парібками, то й розпуста. Вхопить Степан Євку оберемком за стан, або таки за шию, і провадяться вулицею людям у вічі. Ну, вже парібкові такому все одно, — але дівчина мала би стид! А на другі села дівчина на музики ходить,

цікаві дрібниці.

Цигани мають свого короля. Коронація його відбулася 4. ч. м. в Варшаві. На циганським з'їзді вибрали королем циганського роду 52-літнього Януша Квєка зі старої королівської династії. Цигани позичили собі королівську корону і скипіт з варшавського театру, а крім того позичили в театрі кільканадцять фраків і смокінгів та дорогих суконки для різних циганських достойників. Я. Квєка вибрали королем одногосно і цей вибір прийняли цигани бурею оплесків та окликами: „Хай живе король циганів“. Потім протоєрей о. Теодорович в асисті кількох православних священників відправив Службу Божу, посвятив корону і вложив її на голову короля, який поцілував протоєрея в руку. Король засів на престолі, ви́позиченім у театрі, і відобрав присягу від різних циганських достойників, яких цигани звуть сенаторами. Відтак король, одягнений в кирею, позичену з театру, перейшов з почотом перед товпою циганів, зібраних на стадіоні. По коронації відбулася забава. Радіо передало цілу урочистість коронації цілому світові. Король Квєк заявив, що поїде до Мусоліні просити, щоб він дарував для циганів якусь територію в Абіссинії, де цигани

моглиб осісти й жити як інші народи, не скитаючись по всім Божім світі. На цілій урочистості ніхто нічого не вкрав, бо цигани шанують короля і підчас коронації не вільно їм красти. На закінчення коронаційних церемоній запрошений поручник польської армії викликав експлозію 21 ручних гранатів. Януш Квєк має жінку Рожу, якої не коронували і трьох синів. Король Квєк є православний, тому коронація відбулась при участі православного духовенства і церковного хору.

Смерть вождя Індіан. В Каліфорнії помер вождь індіанського племені Осаго, якого звали чомусь „Білим Конем“. Цей вождь мав серед Індіан величезну популярність і впливи; навіть уряди американських держав числилися з його думкою в справах індіанських племен в Америці. Червоношкірі Індіани завдячують тому вождеві багато, і деякі часописи пишуть, що якби не „Білий Кінь“, то деякі племена Індіан булиб досі вигублені зовсім. На деяких монетах Зєдинених Держав Північної Америки був вибитий портрет цього вождя Індіан. Помер він у 85 році життя.

Поворот вивезених літаком бузьків. Два бузьки зпоміж вивезених літаком до Букарешту, столиці Румунії, і там випущені

них 24. червня, вернулися до свого гнізда в Бутимах під Жовквою. Один вернувся вже 28. червня, другий чотири дні пізніше. Про інших бузьків досі нема вісток.

Медвідь у ліжку. В містечку Пєстшєнтер на Мадярищині була вдовиця Марія Ковач, яка недавно похоронила свого чоловіка, урядовця з баку. Минулої неділі ця вдова вийшла зі свого партерового дому до саду й залишила дома тільки служницю, яка спала в кухні. Марія Ковач довго сиділа в саді і читала книжку, а коли вечером вернула до своєї спальні, почувши, що в її ліжку хтось хропить. Настрашена вдовиця підійшла до ліжка й побачила, що на перинах спить собі величезний медвідь. Вдова втікла з дому і наробила крику. Збіглось ціле містечко. Виявилось, що цей медвідь утік з мєнажерії, яка була в місті і заблукав до дому, де положився до ліжка і спав собі смачно.

Хліб з кави. Власники плянтацій кави й доставці постановили не палити ані кидати до моря надміру кави, щоб не знижувати її ціни тільки випікати з кави — хліб. Каву мелють на муку і мішають з житньою мукою. Бразилійська преса пише, що такий кавовий хліб у Бразилії тепер у моді, бо дуже смачний і гарно пахне.

а ночами волочиться, ото гарно, красно!

— А як нині дівочтво стріється! Усю жидівську тандиту перебрало на себе. Давніше проходила дівчина чоботи чи святочну спідницю, та й до будня мала до роботи. А нині мешти, шовкові суконки, та інше, таке що й на стирку не буде. Це саме й у хлопців. Бо як жеж вони у черних „андугах“ будуть у столі молотати? От така біда. Народнього строю відреклися, і переплачують великі гроші за лиху тандиту.

— Це правда! Наша молодь має цю велику хибу, що дуже любить чіпати на себе якісь відзнаки. Хоч гузик лискучий, хоч бляхи кавальчик, хоч паперу кушник, а вчепить на груди, щоб усі дивилися на нього. Аж смішно виглядає. Бо якби вчепив

собі відзнаку Марійського Товариства, або „УМХ“ або „Орліз“, чи відзнаку „Просвіти“, чи „Відродження“, чи якоїсь іншої української організації, тоді хоч знаю, з ким говорю. А не вам націпає на себе бляшок, цяцьок, хрущиків, песиків, свинців, слимачків і вгадай, хто воно?

— Це справді клопіт з цими відзнаками! Бо молодь їх не розуміє, лиш дивиться одне на одного, тай собі те саме. От вшив собі Петро червону рубашу, а Грицько каже: „І я такої хочу!“ Петро вчепив собі на груди кусень червоної шматки, а Грицько думає, що так усім треба, та й собі чіпає. Скаже Петро: „я комуніст“, тай Грицько каже: „то я також такий буду!“ Є сліпа солідарність між молоддю, але нема правдивої свідомості!

— Ой, нема, нема! Нині, щоби не знати як промовляв до людей, і розпинався перед ними: ходіть у народній ноші, не переплачуйте тандити — так нічого це не допоможе, бо один без застанови дивиться на другого, і так ціла маса несвідомих людей котиться в обійми визиску, обману і темряви. І це називається поступ, мода! Навіть гріх тепер — мода!

— Але цікаво, звідки береться мода на селі?

— Та з міста! Ця мода є найперше у жидів. Від жидів несуть моду на село бідні служниці. Це аж дивно, що найбільше грошей на моду і тандиту видають саме найбідніші люде. Доперва від кухарок переймають моду бідні сільські дівчата. Зате статніші, господарські доньки таки найдовше тримаються народньої но-

Що діється у світі.

Сталінові в Європі взагалі ніхто не вірив, що його обвинувачення проти червоного маршала Тугачевського і сімох генералів правдиві. Ніхто не вірив в те, що вони займалися шпигунством. Тепер передісталися з Москви до Європи докладніші відомості про те, за що властиво їх розстріляли. Кажуть, що Тугачевський на спілку з іншими генералами приготував переворот у совітах: Сталіна мали усунути від влади і знищити комунізм, мали запровадити військову диктатуру під проводом Тугачевського. Плянували перебудувати весь радянський Союз на федеративну державу на національних підставах, мали привернути теж приватну власність селян на землю. Про той заговор довідався Сталін від Радека. Жид Радек зрадив заговорників, а за те Сталін дарував йому життя.

В большеві даліше тривають арештування високих комуністичних достойників. Недавно арештували кількох найвищих урядників з секретаріату фінансів і торгівлі в „автономній“ татарській республіці.

З Москви приходить вістка, що на Болгарина Димітрова, що є генеральним секретарем комінтерну, мав бути виконаний замах. Алетат підготував Болгарин

Павлов. Заговорники хотіли стягнути Димітрова до Ленінграду і там вбити його під час прийняття на честь генерального секретаря.

Большевицький уряд під натиском Японців уже відкликав військові відділи з зайнятих островів на ріці Амур і віддав ті острови назад Манджурії. Але за те в цілком іншій місці перейшов границю більший большевицький відділ разом з гарматами. На Далекому Сході границі між державами є дуже пливкі, точно неозначені, тому такі насильні порушення кордонів там лучаються дуже часто. А большевики залюбки в той спосіб дразнять своїх сусідів.

На Салазара, прем'єра Португалії, був виконаний замах. Хоч бомба вибухла, то замах не вдався, бо Салазар вийшов з неї живий і неушкоджений. Прем'єр Салазар має в Португалії диктаторську владу. Своєю владою використовує на те, аби зорганізувати цілу державу і все громадянство на модерних станових засадах.

Голова червоного еспанського уряду Негрін приїхав ще з одним червоним міністром до Парижа, щоб у провідників французького людського фронту просити більшої помочі так дипломатичної як і збройної для червоної Еспанії. Бо коло еспанських больше-

виків не досить добре. Передовсім в Мадриті дуже круто. Тому міжнародня Організація Червоного Хреста організує евакуацію дітей і жінок з обложеного Мадриту.

По здобуттю Більбао підготуються національні війська до облоги міста Сантандер. З баскської столиці Більбао большевики втікаючи вивезли на кораблях всі скарби, гроші і дорожні папери так з державного як і з приватних банків. Один корабель, що віз оті скарби, затримала в одній пристані французька портова поліція, а один голландська.

З Японії подають вістку, що большевики арештували команданта совітської воєнної флотії Тихого Океану. Разом з ним ув'язнили теж кількох вищих офіцерів червоної армії на Далекому Сході а також около триста старшин мориньки і кількох сот офіцерів сухопутної армії. Всіх арештованих вивезли двома поїздами на захід. Теж у Москві арештують. До в'язниці попав командант московської залози ген. Горбачов і ще кількох вищих комуністів.

В Китаю недалеко Пекіна дійшло до збройної боротьби між кількома сотнями японськими і китайськими. Бій тривав кілька годин, згинувло кілька десятків людей по обох сторонах. Цей зу-

стрі і звичаїв. Це саме і в хлопців. Порядніші господарські сини чорних „анцугів“ не вдягають, і так легко не підуть за кличами міського шумовиння.

— Але ж бо знаєте нині і між старими бабами кидається мода! Чи чували ви, що Федькова Марина ходила чогось там до знахора аж на п'яте село? Якусь там операцію переводив їй. Але вийшла від нього під ліс, дістала корчів, і на полі баба сконалася. Неживу привезли учора до села. Ото нині!

— Мордуються люди без ножа, бо за Бога забули! А як нині ворожбитство і чари поширились! Вже навіть на ярмарки приїзять якісь ворожбити зі світа, і явно ворожать людям, ніби скільки літ будуть жити, коли повинчаються, як буде поводитися їм, хто їх обікрає, хто їм

ворог, хто приятель, яку хворобу мають, як нещастя обминути тощо. І темні люди, на сміх і глум нинішньої культури і науки, ідуть до цих ворожбитів, платять гроші й осмішують себе!

— Та бо знаєте навіть по містах, ніби вчені люди, і ті потуманіли! Я читав десь у якійсь газеті навіть таке оголошення, у якому якийсь ворожбит подає свою адресу, і запрошує до себе публіку, мовляв, він має такі ясні очі, і все видить, і все вам відкриє. Бачите, до чого нині люди докотилися. Нехай будуть і вчені, та як затратили віру в Бога, то мусять вірити звичайному хлопцеві, чи бабі, бо вони мають якісьтам ясні очі, і все бачать, і все знають. Потуманіли люди, до церкви не ходять, а до ворожбитів ідуть!

— А я знову читав десь у га-

зеті, що в Німеччині обходили свято сонця! Чувте? Сонцю поклонялися, так як колись наші предки у часах поганства. Може ще й дубові будуть поклонятися, і в честь бика „свята“ влаштують. Церковних свят не хочуть обходити, а поганським божкам будуть бити чолом до землі.

— Ой біда, біда нині! Ой молимся, щоби народ нарешті опам'ятався, і завернув до Бога. Бо як верне до поганства, то хіба не люди будуть на світі, а дикуни, як в африканських пустарах.

От так поговорили собі газди під церквою, аж і сонце зайшло за ліси. Подякували собі за розмову і розійшлися до своїх хат. А вечором можили молитву, щоб люди знов вернулися до Бога.

НАША СИЛА

Листопад 1927.

Сторінка		Сторінка	
№	№	№	№
18	5	1	4. по С. Кир. і Мет.
19	6	2	† Атаназія
20	7	3	Тема прп., Акакія
21	8	4	Прокопія мч.
22	9	5	Панкратія
23	10	6	† Антонія пещер.
24	11	7	Ольги книг.

СОНЦЕ сходить 18. ц. ж. в год. 3:34, заходить в год. 19:26.

МІСЯЦЬ сходить 18 л. ж. в год. 16:05, заходить в год. 00:00. Повня 23. ц. ж. в год. 11:43.

Доповісти.

Празник св. Ап. Петра й Павла у Львові. В неділю пражника відправлено вечірню, всеночне молебін до Пр. Д. М.; проповідь про Христову Церкву виголосив о. О. Годунько. До пізнього вечора сповідало кількох священиків. Рано він 6. год. правлено читані Служби Божі що пів години, в часі яких сповідало кільканадцять священиків. Перед співаною Службою Божою о. парох Е. Дуткевич посвятив нову чашу вилиту зі срібних монет, зібраних о. Чемеринським серед парохіян. Торжественну Службу Божу відправив під місієм хрестом о. прал. Л. Куницький; дяконували о. д-р Б. Липський і о. О. Годунько. Глибоку змістом проповідь виголосив о. д-р Б. Липський. Після многолітньої відбулося водосвяття й обхід довкола церкви, в часі якого посвячено ікони, вервиці й інші деволюції. До св. Причастя приступило около 5.000 осіб. Вірних було дуже багато з цілого Львова і з ближчої й дальшої околиці. Вечірню, акафістом до св. Апостолів і проповідь про Католицьку Акцію закінчено цей величавий празник. Підчас празнику розпродано понад 300 примірників часопису „Христос Наша Сила“, багато молитвен-

ників, книжок і деволюцій. Празник завдячує свій успіх душпастирській дбайливості о. пароха Е. Дуткевича.

Учасник.

Величаву прощу до Гошева відбули Зборівщина і Золочівщина в дні 28. і 29 червня н. р. В ній взяло участь 12 десятків і 63 села. Всіх учасників було 1200; міста дали учасників не сотні, а з сім найбільше число дала Августівка, з якої походять чудотворна ікона. Популярний поїзд жав 22. вагонів Проща була вірнево зорганізована. Був коневий буфет, лікар, савтарна немч, воярлячки, та необхідні ліки. Кожен учасник наввизначене для себе місце. До поїздів всідали в Зборів, Золочів і Красів. Поїзд зіврками у Львові з головного двірця на площу св. Юра випав мідозантно. У ворт св. Юра привітав прощу о. пралат Л. Куницький з парохіального процесією; о. Мітрат Базюк з асисті о. прал. Куницького і о. декава В. Кулика, організатора прощі, відслужив Моксбені до Пр. Д. Марії. ВПрощі. Митрополит з балюкону подали поблаговісний богомольців, а Сестра Настя-Марія Волошин збирала дати на будову церкви СС. Васильяков у Львові. — З Болехова проща прийшла до Гошева вечером. Тут привітав прощу о. ігумен Шалітко ЧСВВ; оо. Васильяки завілялися приміщеннями прочин. Між прочанами було 40 священиків, так що за 3 години висповідалися всі прочани. Поміж такого великого числа прочан всі знайшли вигідний нічліг. Для 29. б. ранком читали священики Служби Божі, вірні приступали до св. Причастя; в год. 9-й зачалася соборна Служба Божа з проповіддю о. Соколовського ЧСВВ. В год. 2. попол. о. Ігумен попрацав богомольців претгарною промовою. В год. 5. прочани відігали в Болехова через Львів домія Проща осягнула намічену ціль. Це була імпульсивна ханфістація Українського Народу в честь Пр. Діви Марії в 900-ліття посвячення їй Української Землі, у 200-ліття появи чудес, та вияв духа віри і показання пих земель, як акція проти байдужности, сектанства й комунізму.

Учасники прощі.

Тирява Волоська, повіт Сянін. Завдяки неструдженій праці теперішнього пароха о. Зенона Крупського, що не жалув ні видатку, ні труду, сяжно оживився католицький і національний дух у нашій парохії. Коли давніше ніхто з нас не знав, що таке українська-католицька преса, то тепер вже наші парохіяни передплачують 15 примірників „Христос Наша Сила“ і 10 „Місіонаря“. Заложено Апостольство Молитви, яке гарно розвивається. Відновлено всі церкви, а матерну церкву гарно відмалювано. Відновлено читальню „Просвіти“, заложено кружок „Сільського Господаря“, заложено читальню „Просвіти“ в дочерній Ракова. Отворено і посвячено власну крамницю гр.-кат. парохіального комітету, з якої доходи мають іти на прикрашення церкви і читальні. Для 4. ц. ж. на Празни Пресвятої Евхаристії, до Тиряви поприходили рано процесії з дочерних Ракова і Пашова як також і зі сусід-

нього села Голучкова. По торжественній Службі Божій вирушив процесійний похід на містечко до пригатованих престолів. Дічата в вишкварних одягах, претгарно вишкварні хоругви, багато маленьких діточок зі своїми матерями синало цвітисусові. По скіченні Торжестві розходилися люди до дому в радістю, що віддали належний поклон Ісусові Христові, Утаємному в Пресв. Евхаристії.

Тирявський.

Середопільці, пов. Радехів. Празник Пресв. Евхаристії випав у насного року дуже веселим. Після Служби Божій вирушив з церкви похід в Найсвятішми Тайнами до пригатованих престолів у селі; вони престія приготування виді читальні при входових дверях читальняного дому. Маленькі діти, в вишкварних одягах, під проводом дружини місцевого о. пароха та своїх матерей синали дорогою цвітис. В часі походу співав хор під проводом дяка Р. Мельничука і всі вірні пісні в честь Пресв. Серця Христового. В нашій селі є кількох сектантів. Вони, що ирада, не мають у селі ніякого впливу, а від якогось часу завважується збайдужіння та захитання в їхніх переконаннях. Неоднн з них мабуть хотів би вернути до віри своїх батьків, але бракує йому відваги до першого поворотного кроку. Вертаючи на правиву дорогу життя, вони не лише віднайшли би той скарб, який втратили відступивши від правдивої Христової Церкви, але своїм наверненням причинилися би до піднесення побожності в своему селі та дуже багато добра могли би зробити своєю працею в місцевих товариствах.

Середопільський.

Законляйте кожний гирний молитвенник

„Благодарім Господу!“

Ціна: в картонній оправі 50 сот., з пересилкою 65 сот., в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто пришло гроші за 10 примірників, платить за оправлені в картон по 50 сот. з пересилкою, за оправлені в золотню по 70 сот. Хто пришло гроші за 50 примірників, платить за оправлені в картон по 45 сот., за оправлені в полотню 65 сот.

Щоб оминуть коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу кількість молитвенників, бо тоді ціна молитвенника вийде дешевіша.

Чи ви вже вирівняли передплату?

дар переінівився вже в справжню війну, що в ній по обох сторонах фронту беруть участь десятки тисяч війська, гармати і танки. Японці роблять відповідальними за ту авантуру Китайців а ті знов Японців.

В Америці настала страшна спека. В долині ріки Мссісіпі є в тіні 40 степенів горячі. Сотки людей дістали соняшний увар зі спеки, багато з них померло. Місто Канзас Сіті немов вимерло, більшість крамниць і склепів замкнуто через спеку. Асфальт на вулицях змяк так дуже, що авта зовсім не можуть їздити.

† Померли

М-р Богдан Ігор Антонич, один з найвиштованих наших молодих поетів, помер у Львові 6. п. ж. в 27. році життя. Свої поезії друкував у „Дзвонах“, „Вістнику“, „Назустріч“, „Життю і Знанню“, „Вогнях“ і „Студентському Вістнику“. Крім того видав три збірки поезій: „Привітання життя“, „Три перстені“ і „Книга Лева“. За дві останні дістав літературні нагороди. Український Католицький Союз нагородив його „Книгу Лева“. У Покійний трапив українська католицька література визначний талант. Його релігійність відбилася в багатьох поезіях, правдивих переливах. Похорони його відбулися 8. ц. ж. при участі 6 священиків а о. прах. Л. Куницький на чолі. Прибуло теж з відвідин около 50 людей з Бортятинна біля Судової Вишні, де батько Покійного є парохом. Над могилою працювали Покійного ред. Боднарович від Т-ва письменників і д-р Я. Рудницький від університетських товаришів. — В.Й.П.

Степан Федачинський, ур. 1913. р. селянський син із Кругеля Великого біля Перемишля. Хоч походив з бідної родини, однак власними силами здобув собі середню освіту і в 1935 р. здав матуру з відзначенням. Він словес і пером працював для народу. Статті Покійного часто теж появлялися на сторінках часопису „Христос Наша Сила“. В останньому році від жовтня 1936 р. він почав видавати двотижневик „Прорив“ у Перемишлі. Йому віддає всі свої сили, увесь молодечий запал, увесь свій хист. При редагуванні і видаванні має він величезні труднощі, а люди вороже й з глухим зустрічають Його почин, а кожне його слово заохоти й бадьорости одержує тільки від кількох одиниць, що зрозуміли ідейні спонуки Його праці, а головню від о. дек. П. Войтовича з Негроби і від пароха свого села, о. Д. Онишка. Працює днем і нічю. Однак слабкий організм Покійного не витривав. Важка недуга звалила Його з ніг, а жорстока смерть перервала нитку Його життя в дні 11. V. ц. р. Ненадійна смерть молодого ідеаліста, що з таким запалом ки-нувся у вир громадянської праці, наповнило великим болем й жалем усіх тих, що Його знали й з Ним співпрацювали. — В.Й.П.

Машину до шиття „Зінгер“ гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка“ Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (5—10).

В кількох словах.

Великий Святоспаський Відпуст у Судовій Вишні відбу- деться 19. VIII. Прибуде Іх Ексцел- ленція Кир Йосафат, Переми- ський Єпископ. Хрестна Дорога в середу 18. серпня в 3. год. пополудні. 1—5

В Стрию посвячено недавно в парохіяльній церкві новий іко- настас.

В Холмі відкрили й упорядку- вали староукраїнські підземні хідники, які тепер доступні для публіки. Такі підземні хідники є у Львові, Галичі, Перемишлі, Тересовлі і всіх наших княжих містах.

Припинили екзекуції на час жнив. Скарбові палати ви- дали доручення податковим уря- дом, щоб стримали екзекуції і ліцитації від 15. липня ц. р. на час жнив.

Нові оплати від упіменень. Від 1. ц. м. обов'язують у цілій Польщі нові оплати від упіменень: 25 сот. до 5 зл., 50 сот. до 30 зл., 75 сот. до 50 зл., 1 зл. до 500 зл. 1.50 зл. до 600 зл. і 3 зл. до 1.000 зл.

Пільги для переїзду дітей залізницями. В часі від 13—23. липня н. р. кожна доросла осо- ба, що матиме нормальний чи теж пільговий залізничний білет, може перевести під своєю опі- кою й доглядом пятеро дітей ві- ком до 14 років. Платить за них всього 1/8 частину нормальної тарифи. Ця пільга буде переве- дена в життя так, що за перший переїзд залізнична каса бере о- плату в висоті 25% тарифи в я- кій будь класі, зате поворотний шлях відбувають діти безплатно. Відповідні карти можна дістати в залізничних касах і бюрох по- дорожжя.

Неграмотність у Польщі. Минулого року було в Польщі 558 000 дітей у шкільному віці поза школою, значить кожна 9-та дитина. Тому що в корінній Польщі майже всі діти ходять до шкіл, неграмотність шириться го- ловно на східних „кресах“. Му- симо подбати, щоб усі україн- ські діти ходили до шкіл.

Жнива на Сов. Україні ви- пали погано через спеки і брак машин. З великого числа ком- байнів тільки третина придатна для вжитку, решта попсована.

Велика піскова буря наві- стила провінції західної Канади: Манітобу, Саскачевані Альберту. Після вирубання лісів піскові бу- рі наносять величезні шкоди. В цих провінціях живе багато Укра- їнців.

Грім—душегуб. Недавно над Сваряжем перейшла буря зі зливи-м дощем. Грім ударив у хату Яна Ксьонжкевича, поразив важко господаря й його синову Марію, а відтак пробив стіну і в суміжній кімнаті вбив дружи- ну Ксьонжкевича — Катерину.

Веселий нутин.

У лікаря.

Один скунар, хорий на горло, пішов до лікаря. Той помастив йому горло якоюсь мастю.

— Скільки належаться? — питає хорий.

— 5 злотих.

— Що? 5 злотих! — кричить ску- нар — таж я заплатив 3 зл. за ви- шення цілої хати!

В суді.

Суддя до свідка:

— Мусите зложити присягу, що все, що говорите, це ширя правда. Чи знаєте, таж велике значіння має при- сяга?

— Так є.

— Чи вже присягали?

— Розуміється, навіть уже два рази сидів за присягу.

Добра рада.

— Милосердна особа, дайте що ласка!

— Маєте, дідусю.

— Що то, два гроші? І ви не со- ромитеся давати мені два гроші? І що ж я маю робити з двома грошами?

— Дайте їх бідному!

Пані на селі.

— Дивися, яка гарна шпелія — каже одна пані з міста.

— Але ж це не шпелія, це дитя — каже друга.

— Не велика ріжниця. Запитаймо пастушка.

А пастушок каже:

— Це, прошу пані, буряки!

Христос Наша Сила

Незалежний тижневик,
присвячений
поглибленню релі-
гійно-морального
і національного
життя серед
українських людей
Ціна 5 сот.

Княгиня Ольга—перша українська
Свята.

У день уродин

Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея.

Дня 29. липня ц. р. припадають 72-ті роковини уродин Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея. В цей торжественний день відправиться в Архикатедральному храмі св. Юра у Львові Архієрейська Служба Божа в наміренні нашого Архипастиря. Тогож дня всі Українці на наших західніх землях і на еміграції, в Європі і за океаном, будуть заносити гарячі мольби до Всевишнього, щоби зберіг нам ще на довгі літа нашого Князя Церкви й Нації.

Редакція часопису „Христос Наша Сила“ складаючи з приводу тієї радісної нагоди свої найсердечніші побажання ВПресвященному Митрополитові Кир Андреєві — рівночасно закликає всіх наших Читачів, жертвувати свої молитви, св. Служби, Божі, св. Сповіді і св. Причастя на інтенцію Високодостойного Митрополита Кир Андрея.

Милі гості з Волині.

До Львова приїхала прогулька українських гр.кат. дітей з Ковля на Волині під проводом о. В. Стернюка Ч.Н.Ізб. ВПрео.св. Митрополит Кир Андрей прийняв з радістю волинських дітей, розмовляв з ними довгий час, підкреслюючи, що Волинь була католицька і щойно 1838 р. царський уряд відірвав її насильно від Унії. Діти відспівали „Садок вишневий“ і „Многая літа“, відтак відбулася спільна знімка в палаті і в саді, вкінці снідання. З незатертими враженнями ви-

йшли волинські діти зі Святоюрської гори.

Такі прогульки молоді з Волині до Галичини і навпаки треба улагоджувати якнайчастіше, бо в цей спосіб проломимо сокальський кордон.

Світла перемога

християнської і національної ідеї над комуною.

Добрівляни в Дрогобиччині були донедавна осередком комуни в бориславському басейні. Однак християнська і національна ідея зачинає перемогати комунізм.

Дня 12. ц.м. відбулося в Добрівлянах посвячення Народного Дому. Прибув Преосв. Йосафат Коциловський, Перемиський Епископ, який відправив Архієрейську Службу Богу, виголосив проповідь і посвятив Нар. Дім. Пополудні відбулася святочна академія; промовляли Преосв. Йосафат, представник Матірнього Тва „Просвіта“ ред. В. Глібовицький, д-р Витвицький, д-р Блажеквич, представник „Сили“ з Дрогобича й ін. Гарні були виступи хорів і деклямації. Це був радісний день для цілої Дрогобиччини.

Великі наші Святі.

Дня 24. і 28. липня у великій душевній радості стаємо перед святочно прибраними іконами св. княгині Ольги і св. Володимира Великого.

Це святочні, радісні дні нашої серцю, дарма, що вони є пригадкою кінця Іх земної мандрівки. Адже український нарід, хоч битий продовж важких століть усякими злиднями, прете окрилений заступництвом своїх Святих, кормлений Іх духовою спадщиною, триває вірно при Христовій Церкві і українській землі.

Образ св. Ольги, тієї мудрої жінки, як її називають церковні книги, мусить відбитися в душах українських матерей. Щира й відаана дружина київського князя Ігоря, енергійна вдова, дбайлива мати й виховниця лицарського сина Святослава завойовника, вмів прегарно лучити обов'язки княжої дружини і матери з відповідальними обов'язками релігійними і національними.

Співняючи як мога найліпше обітниця хрещення: вірно служити Христу — стає вічним прикладом і наукою, що родинне й національне життя чистиме тільки тоді, коли воно наскрізь перепосне євангельською наукою.

Розумів це якслід внук святої княгині Ольги, Володимир. Вихований спершу в поганстві, під впливом Божої ласки зрозумів вагу християнської віри для себе і свого народу. І те, що обєднав він увесь український нарід в одну велику сім'ю — це велика його заслуга. Та безсмертна слава і хвала князеві Володимирові за те, що народові своєму у важку мандрівку в століття будучини дав йому блискучий семаїт Христової віри, що в гущі труднощів і небезпек прояснює та промешує йому дорогу і веде певно у краще завтра.

І як покажчиком людського життя є правильні удари серця, що свіжою кров'ю відсвіжують і живлять наше тіло, — так покажчиком і мірилом здорового життя нації і повернення великої спадщини українських Святих, Ольги і Володимира — стануть нам невлинний голос Бога і наука Церкви, стосовані і сумлінно виконувані, в особистому і національному житті.

ЕВАНГЕЛІЯ

Неділя 5.

І як перепливав на той бік у сторону Гадаринську, зустрічав Його два біскупати, що вийшли з гробів, дуже люті, так що ніхто не міг переходити тою дорогою. І се вони закричали, кажучи: Що Тобі до нас, Сину Божий? Чи Ти прийшов сюди перед часом нас мучити? А недалеко від них паслося велике стадо безрог. І біси просили Його, кажучи: Коли виганяєш нас, пішли нас у стадо безрог. І сказав їм: Ідіть. А вони вийшовши, увійшли в безрог. І кинулось усе стадо з кручі в море і потонуло в водах. А пастухи потікали і прибігли до міста, розповіли про все і про біскупатів. І се вийшло ціле місто на зустріч Ісусові і побачивши Його, просили, щоб вийшов з їх сторін. (Матей, гл. 8, ст. 28—34).

З нашого життя.

В день св. Володимира Великого, 28. липня ц. р. відправиться в Архикатедральному храмі св. Юра торжественна Служба Божа в год. 8:30 рано.

На Білій Горі біля Підлися в Золочівщині відбудуться в неділю 1. серпня ц. р. величаві Маркіянові поминки з приводу 100-ліття появи „Русалки Дністрової“. Рано в 10. год. відправиться Архистрейська Служба Божа з проповідю і панахидою на могилі Невідомого Вояка УГА. Пополудні відбудеться академія на площі біля пам'ятника Маркіяна. Алкогольних напитків не вільно буде продавати того дня на Білій Горі.

Табор „Орлів“ на Соколі біля Галича уладжує в неділю 25. ц. м. „День українського моря“. Вся докочична українська молодь повинна явитися якнайчисленніше.

Нову церкву в Дорі посвятив недавно о. парох Шмериковський в сослуженні о. ред. Хомина та о. Савицького зі Львова. Діаконував о. Осташ, Студит. Цю церкву уфундувала п. Іванна Кокорудз. У посвяченні взяло участь багато тамошніх мешканців і літників.

В Підкамені біля Бродів філія „Просвіти“ влаштувала величаве ювілейне торжество з приводу 100-ліття „Русалки Дністрової“. Торжественну Службу Божу відправив о. крил. Ю. Дзерович зі Львова, який виголосив патріо-

тичну проповідь. Пополудні в салі Нар. Дому відбулася академія з гарною програмою. Людей було велике число з цілої околиці.

Українська шляхта в Самбірщині тепер має неабиякий клопіт від „кулек загоновей шляхти“. Недавно возили наших шляхтичів до Варшави. З того приводу в Кульчицях були перепалки, які закінчилися покаранням кількох шляхтянок. За співання гімну „Боже Великий“ у церкві староство покарало 10 осіб гривною по 25 зл. або двома тижнями арешту...

В Сокалі підчас відпусту дня 12. ц. м. деякі хлопці розганяли жидівських купців і вивертали їхні страгани. Вечером, коли вже люди розходилися з відпусту, міське шумовання (мабуть підпалене жидами) з ножами і колами кинулося на наших людей і багато поранило їх ножами. Кільканадцять людей завезено до шпиталю. Міські батяри знищили страгани українських купців з пімсти за жидівський погром. — Це поважна пересторога перед необдуманими вибріками молодих хлопців, які спричиняють найбільшу шкоду таки для своїх. З жидами треба боротися не погромами, але оминанням їх і купуванням тільки у своїх.

Хто викликає ворожнечу? До Ціневи, по. Долина, приїхала польська шкільна колонія. Коли 13-літня дівчина Павлина Данилів поздоровила учительку словами „Слава Ісусу Христу“, вона відповіла зділиво: „поведз то псу!“ Ці богохульні слова в чисто українському селі викликали велике обурення серед населення. Одначе на донесення до поліції, поліція не тільки не потягнула до відповідальности учительку за зневагу релігії, але ще закидає наших селянам вороже ставище до колонії! Як може така учителька виховувати дітей у католицькій державі?

Українець головою конгресу національних меншин. В Лондоні відбувся 12-тий конгрес національних меншин Європи, яких є 40 мільонів. Головою конгресу вибрано Українця посла В. Залозецького з Черновець. На цей конгрес поїхали послы В. Мудрий і З. Пеленський.

Гетьман Іван Мазепа.

У 250-ліття його вибору.

Тому 250 літ, в 1687. р. вибрали козаки гетьманом України Івана Мазепу. Це був тяжкий час для України, бо Москва нищила всі українські вольності й окремішності і заводила московські порядки. Гетьман Мазепа зробив дуже багато добра для України за 18 літ свого гетьманування. Він побудував багато гарних церков, закладав друкарні, дбав про освіту народу, завів лад, забезпечив добробут, створив сильну українську армію, будував твердині й укріплював кордони України. Коли вже Україна зросла в силу, тоді Мазепа постановив скинути московське ярмо в спілці зі шведським королем Карлом XII. Однак московський цар Петро I зібрав великі сили і поборов гетьмана Мазепу та Карла XII. в битві під Полтавою 1709. р. Після полтавського погрому запанувала тяжка московська нволя над Україною аж до 1917. р.

Після російської революції 1917. р. Українці знов зачали переводити в життя задуми великого гетьмана Мазепи. І хоч Україна і цим разом не визволилася зіпд московського ярма, але дух Мазепи кличе до бою з Москвою мільони Українців, які на руїнах червоного царства Сталіна побудують велику Українську Державу.

Українці в Америці.

Зїзд української молоді.

В Бофало відбувся 5. і 6. VI. ц. р. окружний зїзд української молоді, zorganizований Лігою Української Католицької Молоді. На зїзд прибули Преосв. Кон-стантин Богачевський, гр. кат. Єпископ американських Українців, 400 представників молоді з 25 місцевостей і багато гостей. Промови виголосили: Преосв. Богачевський, один американський єпископ, Ева Піддубчишин, голова Ліги Української Католицької Молоді, д-р Л. Цегельський, посол Ст. Ярема й ін.

Український шпиталь.

Українські Сестри Службениці починають будову українського шпиталю у Вілінгтоні в провінції Альберті в Канаді. Якесь злочинна рука спалила їх шпиталь. Тепер починають знов будувати новий шпиталь.

Зїзд українських фермерів.

У Вайті, провінції Манітоба в Канаді, відбувся недавно перший український фермерський зїзд. Прибуло 3.000 Українців фермерів. Зїзд приготувало Братство Українців Католиків. На зїзді промовляли о. д-р В. Кушнір (організатор зїзду), о. ігумен В. Каменецький, о. В. Чорний і інші. Зїзд ухвалив засновувати господарські школи, zorganizувати кооперативний збут і т. д. Подібний зїзд відбувся в Конорі в провінції Саскачеван.

Смерть найстаршого Українця в Канаді.

В Норт Бей, Онтеріо, помер Іван Пирч, родом з Великої України, найстарший мешканець Канади. Він прожив 114 літ.

Читання для наших дітей.

Юні спортсмені в Альказарі.

Гей, юнаки, чи чули ви слова буйної пісні, що її борня родила, буря годувала?

„Хоч над нами бурі шум
Не співаймо скорбних дум
Заспіваймо тих пісень
Що віщують ясний день!“

Ось таких пісень про світлу перемогу, про славу бувальщину виспівували оборонці Альказару. А молодець, а то і дівчата і собі підхоплювали слова бадьорих пісень, і весела дитяча пісня широким гомоном відбивалася від мурів Альказару і доходила до злющих ушей червоних. Так, такі Ворога найбільше лютують чисті серця і бадьорі героїські пісні юнаків.

Малі альказарці не плачуть, не стогнуть, як чують стріли червоних. Як тільки ворожий вогонь хоч трохи стихає, вся дівчата, і старші і молодші, виходить з

сутерин і ріжних дір, і давай, копаного мяча грати!

Вони знають, що гарна спортова забава, то здоровля для народу. Ось і тепер юнача забава йде, аж гуде. Мяч скаче у водусі, як навіжений. Всюди гамір і крик. Аж матері з дитятками на руках виходять подивитися на розсміяні личка юнаків. Та деколи й сам командант Альказару, полковник Москардо пристане і з усміхом на устах приглядається тій гарній юнацькій грі.

Та найгарніше виглядає, як старі боєм утомлені вояки, так живо захоплюються грою, що не чують втоми. Вони випрошують мяч і давай собі грати. Не чують ні спраги, ні голоду. Втомлені тягарем крісів руки прекрасно боронять верота, а ті старі „зупаки“, що перед годиною з нараженням життя перебігали поле битви по важкій стрільні, тепер наче юнаки бігають хутенько за мячем, гарно його подають — провадять, та ще й голя дають.

Чорний шкіряний мяч аж посинів від ударів, але далі вперто скаче і підскакує на радість змагунам і глядачам.

А коли заходяче сонце кидає темні тіні і ясні зорі моргають дружньо на юне покоління, то знову бадьора пісня веселить серця альказарців.

Якби то хотілося, щоб і люба українська дівчата свої пасовиська і площі замінила на спортові грища, а з її невинних губ, золотом пташинкою видітала тільки гарна, бадьора і чиста пісня!

О. Годунько.

Закохайте новий гарний молитвеник

„Благодарім Господарі!“

Ціна: в полотняній справі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто пришле гроші за 10 примірників, платити тільки по 70 сот. Хто пришле гроші за 50 примірників, платити за опрацьовані в полотно 65 сот.

Щоб отримати коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу кількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

Чудесно відновлений образ Розп'яття Ісуса Христа у Глинянах.

Недалеко Львова, 32 км. на полудневий схід, лежить містечко Глиняни. Завдяки великій праці довголітнього пароха о. Решетилевича, розвинувся тут гарно український ткацький промисл, головнo килимкарський, який заволодів майже цілим краєвим ринком. (Хамула, Галан, Федоришин і інші).

Більшого розголосу набрали Глиняни від появи чудесно відновленого образу Розп'яття. Багато тисячів людей приходять до Глинян, бо між народом поширена загально віра в чудотворність цього образу. Цей образ поміщений у старенькій 300-літній церковці Успення Пресв. Богородиці. Хоч у 1894. р. побудовано муровану церкву, на род все більше горнувся до старенької церковці. Підчас великої пожежі, яка знищила всі сусідні дома, деревляна, гонтами крита церква остала ненарушена. Нарід добачував у цьому виразі чудо, а навіть деякі люди мали бачити таємну постать жінки, що охороняла церкву від огню.

У церкві був старенький зовсім зчорнілий і закопчений іконостас, а за ним престіл з іконою Розп'яття, дуже старенькою,

зовсім закопченою і зчорнілою, так що золотого тла майже не було видно, а намальоване Тіло Христа було ледви помітне. Люди раз у раз приходили молитися до церковці, яка зі старости грозила вже заваленням. Тодішній священник рішився деякі кращі частини церкви роздати між убогі церкви, а саму церкву розібрати. Підчас війни австрійське військо зробило собі склад зброї і харчів у церкві. Щоб не було зневаги Божого храму, вирішено розібрати церкву.

Та немов як протест проти розбірки церкви почалися події, які електризували цілу околицю і край.

Дня 6. січня 1936. р., у сам Свят Вечір бавилися три маленькі дівчинки біля церкви: Ізабеля Новак, Ярослава Паньків і Богдана Маркевич. Пополудні побачили діти крізь низоньке вікно церкви якесь дивне світло, ніби вогонь. Ціла церква була дивно освітлена. Восьмилітня дівчина Ізабеля Новак каже, що те світло було таке ясне, якби щось горіло. Друга дівчинка каже, що те світло раз кріпшало, раз слабало, так начеб у нафтовій лампі хтось скручував і підкручував гніт. Дівчинка закликала

ще трьох хлопчиків, які дивилися крізь дірку від ключа і шпари у дверях, що ізза старої поробилися доволі великі. Крізь ті шпари побачили діти надзвичайне явище. Старий образ Розп'яття вкривався ясним світлом, а проміні від нього били на цілу церкву. Діти однозгідно заявляють, що проміні падали від образу поступово згори униз. Перестрашені діти побігли до сусіда Ціс Ціньського, що мав ключі від церкви. Він тремтячими руками отворив церкву, почав плакати і молитися, зараз побіг на дзвіницю та дзвонив наче на вогонь чи тривогу.

Сонце почало заходити, а люди масово бігли до церкви; один одному говорив, що „у старенькій церкві чудо сталося“. Не вдержали навіть і жиди і також бігли, щоб побачити незвичайне явище.

Учасники оповідають, що в церкві був дивний настрій. Одні плакали, інші молилися голосно, треті співали, а образ яснів надземським світлом, то темнів, то яснів. Хоч холодно було, люди не хотіли розходитися домів. Хто займав місце у церкві, не хотів його втратити. Цілу ніч люди не спали, лише товпились

О. ГОРИЦВІТ.

Щаслива.

Софійка лежала хора. Молода жіночка, щоб жити літа, а важка недуга, як косою підкосила її сили, звалила красу. Лежала небога на ліжку, і ніс потягнувся.

Охкала і здохла, але терпіла. Не злостилася, не нарікала. — Га-га! Що ж, як така Божа воля! Може треба за свої провини спокутувати? Може Бог судив за других перетерпіти? Щораз поглядала на образ Розп'ятого Спасителя, і молилася в думці: „Ти Ісусе терпів за мене! Прийми ж тепер мої терпіння, які Тобі з любови жертвую!“

А в пятеньку Софійка таки дуже ослабла. Чула, що ось-ось і слова не здужає промовити. Тай стала ще дякувати сусідам:

— Дякую вам, сусідоньки доб-

рі, що не забували за мене у моїй слабості важкій! Дякую, що приходили до мене, що посиділи трошки, поговорили, книжечку прочитали, і було мені відрадніше! Ви мали свої клопоти і журби, але про мене не забували, усе потішали. Нехай вам Господь за це надгородить, і я буду за вас Господа молити! Дякую вам за це, людоньки добрі, дякую, дякую...

Жінки, що сиділи на лаві під вікном, посумніли, і нишком втирали сльози з очей. Поглянула на них Софійка, поглянула на Розп'ятого Спасителя, і каже:

— Не плачте, сусідонькі добрі! Я щаслива! Ой, я дуже щаслива!

— Ой, Сотиєчко наш! Але ж ти біденька дуже хора. Не знаєш, як з тобою буде? — лебедили жінки.

— Але я таки дуже щаслива, бо мій чоловік уже скоро навер-

неться до Бога!

— Ой, той чоловік! — обурились жінки. — Ні до церкви, ні в дома, як муж, навіть не знати, як така людина може жити на світі. Таж німа жалує за господарем, господинею, пес скавуть за помершим, а твій нелюд Микола навіть ложки води тобі не подасть, з хати втікає, не ночує в дома. Ото такого мужа мати! Де такий чоловік з кам'яним серцем до Бога навернеться?

— Ні, ні, сусідонькі добрі! Я таки дуже щаслива! Мій Микола навернеться. Як я умру, він напевно буде зараз женитися. Він уже вісім літ не сповідав я, а перед шлюбом таки буде мусів висповідатися. А як він висповідатиметься, таки ласка Божа на нього поділає, і він зміниться. Я за нього буду молитися! О Ісусе! Прийми мої терпіння за навершення мого чоловіка!

біля церкви. Явище незвичайної віднови образу відбувалося на очах соток людей.

Заворушилися навіть вороги Церкві, різного рода недовірки, але супроти цього факту були безсильні. Щоби людей ще краще переконати, місцевий завідатель робив різні проби, а саме замикав і отворяв двері, заслоняв і відслонював вікна, але явище все було те саме. — образ світив дивним світлом, яке мінилося в очах тисячів людей.

По кількох днях процес чудесного відновлення образу покінчився. По тій віднові образ так виглядає: Христове Тіло цілком свіжо мальоване, гладесенько, Христова Кров яскраво червона, начеб вчора мальована, тло ясно золоте. — Особливо сильно блистять цвяхи у Христових Ранах, начеб учера відзолочені. Довкруги цього образу все старовина, все зчорніла, темне — один образ ясніє ясним золотом.

Вістка про цей образ почала поширюватися між народом. — Приїзджають прочани із далеких околиць. — Багато осіб дізнало різних ласк і uzдоровлень і про це сказало загалові. Навіть одна пані з Варшави, яка їздила до багатьох чудотворних місць у Польщі, — випадком довіда-

лася про чудесно відновлений образ у Глинянах, приїхала сюди та одержала ласку видужання. Вона прислала спеціальну подяку, яку священник прочитав вірним. До пароха тієї парохії вже зголосилося багато людей, які одержали різні ласки. Кілька віродостойних осіб заявило і є приготовані навіть на це присягнути, що Христові очі, які на образі є все примкнені, часом отвиряються. Окрема духовна комісія зі Львова прослідкувала докладно цей образ і заявила, що він міг відновитися лише чудесним способом.

Чудесно відновлений образ Розп'яття Ісуса Христа у Глинянах — це великий Христовий дар для українського народу. Український нарід повинен підтримати культ цього образу та масовими прощами створити нове українське візгустове місце. Прочанин.

Цікаві дрібниці.

Месть Довбуша Про месть фараонів пишуть і говорять багато, але тепер почали говорити і про месть Довбуша: В селах Жабю і Ясені на Гуцульщині здавна була поголоска, що коло присілку Сениця за Криворівнею криються закопані скарби Дов-

буша. Мало хто в те вірив, але 60-літній Юрко Гусецький з Ясенева та Іван Григорашук зі Жабя пішли копати землю та шукати скарбів. Вони викопали в скелях велику печеру, і шукали скарбів Довбуша. Нагло беріг ями завалився і земля пририсиала Юрка Гусецького, який згинув під землею.

Вдячний бузько. В одній місцевості три бузьки збудували собі на верху комина цегольні гніздо. Аж одного дня мешканці завважили, що два бузьки пропали, а останній бузьок стояв на комині й неначе б чогось шукав у середині. Мешканцям прийшла думка перешукавати комин і вони найшли там двох бузьків покалічених. Їх вилічено, а коли прийшов час відльоту, вони полетіли з обручками на ногах, які їм припнято. На весну один із них вернувся й на велику вітху всіх мешканців відвідав своїх добродіїв, немов би щераз подякувати за рятуюнок.

Смерть „короля бліх“. У Мінхені в Німеччині помер в 70. р. життя Вільгельм Гехтер, відомий в Америці як „король бліх“. Цим малим сотворінням Гехтер завдячує свій величезний масток, який оцінюють на 5 мільйонів зл. Гехтер виїхав тому 40 літ до Америки; там пробував різних фахів, вкінці виспеціалізувався у тресурі бліх. Блохи Гехтера скакали че ез барієру, тягнули маленьку кариту, боролися і т.д. Це так подобалося публіці, що власники цирків один перед другим платили Гехтерові величезні гроші за виступи. Гехтер спершу сам їздив зі своїми блохами, опісля вже тільки тресував їх і продавав циркам. Тому 10 літ Гехтер вернувся до своїх родинних сторін і до кінця життя забавлявся тресуванням бліх і виучуванням їх нових штук.

Птиця гадюка. Наукова експедиція в Бритійській Гюанії викрила в лісах новий рід птиць, якого досі наука не знала. Цей рід птиць назвали „Гоатцін“. Птиці того роду подібні до гадюк і вони здається походять від гадюк. Крила тих птахо-гадів дуже маленькі й закінчені нігтями. Тих крил не видно, коли птиця сидить на дереві й тоді птиця нагадує зовсім нашу гадюку. „Гоатцін“ у небезпеці ска-

Жінки лиш кивали головами. Софійка закашлялася, і більше не здужала говорити. Тої ночі віддала Богові духа.

*

Поховали Софійку. Таки слідуєчюї неділі ходив Микола до св. Сповіді. Минув місяць, другий, минув рік, а Микола не женився. Вдовиця Катерина Бониськова аж казилася зі злости, що Микола не бере її за жінку. І сама переймала його, і сварилася жартом, вганяла баба по селі, людей насилала, та Микола навіть не думав про женячку. Дивно людям стало, звідки така зміна у нього? Аж раз Микола й каже:

— Такої жінки, як була моя Софійко, я вже не буду мав ніколи! Це апостолка моя була! Я стояв тоді у сінках, як вона вміраючи ще говорила за моє навернення. Вона не жалувала на-

віть умирати, щоб лиш я скоро навернувся. Я криєдив її за життя, тому хотів би хоч по смерті їй надолужити. Я аж тепер пізнав своє грішне життя, і більше не хочу до нього вертатися. Вернулося моє серце до Бога, але й женитися не буду, щоби про мою апостолку ніколи не забути!...

Так говорив Микола, а люди слухали, і дивувалися, як це дивно Божа ласка ділає на різних осіб. — І жив Микола самотою, у церкві все бував, приступав до св. Тайн, і вів прикладне, набожне життя. І на Софійчиній могилі хрест поставив, квітів насадив, і молився щиро. А відходячи з могили, усе кликав у думці:

— „О, Софійко, голубко! Як тужно вже мені за тобою! О, Боже! Допоможи мені без гріха скінчити, щоб я був там, де вона!“

че до води і плаває як риба, поринає на дно, а потім випливає і летить як птиця. „Гоатцін“ має гнізда на деревах і живить мухами. Ця птиця хоч виглядає на небезпечного гада, є дуже боязлива і лагідна.

Дитина в гноївці. Ня подвір'ю селянина Яновяка в Липниці Великій коло Нового Села була велика гноївка. На днях мала дитина Яновяка (3-літний хлопчик) залишений без опіки родичів, упав у гноївку і втопився. Дітей треба віддавати до дитячих садків.

Підпал у Синевідську. Невідомий злочинець облив нафтою дім Василя Стогрія в Синевідську Вишнім і підпалив його. На щастя Стогрій скоро побачив огонь і погасив пожежу, звки вона поширилася. Поліція шукає палія.

Пригода баптистів. Никодим Лукенчук, повернувши з Америки не мав що робити, тому проголосив сам себе баптистичним „пастором“ у Снятинщині. Недавно він зібрав 11 своїх „неофітів“ і хотів „охрестити“ їх в ріці Пруті. Баптисти позалазили голі в воду, аж тут з берегів якісь хлопці почали кидати в баптистів камінням. „Апостол“ баптистів Лукенчук настрашився і покликав на поміч поліцію, щоб вона пильнувала голих селян, які мали хреститися. Але поліція арештувала Лукенчука і його „сотрудника“ Івана Угрину за те, що „хрестять“ людей без дозволу старости в Снятині.

Розсіяний професор. Професори все мали славу розсіяних диваків, але вже вершком професорської розсіяності є те, що сталося в Београді: Сербський професор літератури, М'лян Букічевіч, помістив у газеті „Політика“ таке оголошення: „Прошу мого господаря, в якого камениці я мешкаю, щоби мені подав через адміністрацію цієї газети мою адресу, бо я забув назву вулиці і число дому, в яким я від місяця мешкав. Ключі від дверей є в мене. Професор Букічевіч“. Власник камениці подав до адміністрації свою адресу і розсіяний льокатор по тижневі блукань у місті знайшов своє помешкання.

Місто, в якому живе 4 людей і 1000 псів. В північній Індії є місто Ляльшет. Один багатий

Англієць удержує в цьому місті 1000 псів і 4 людей обслуги. Ані людям ані псам не дають мяса. Наречена цього Англієця померла від затрошення мясом, тому він хоче переконати цілий світ, що без мяса можна обійтися.

Музикальний канарок. Професор Кребс у Бельгії має у своєму помешканні канарка, який дуже любить слухати радісу музику. Коли канарок вислухав радісу музику, зачинав сам довго співати. Коли після музики радіо надавало промови, канарок був дуже невдоволений. Найліпше подобався канаркові італійський спів, бо італійська мова дуже мелодійна і музикальний канарок зараз це відчув.

Найбільша квітка на світі. В ботанічному городі в Нью-Йорку зацвіла перший раз дивна квітка, яку привезли з Суматри і яка в ботаніці зветься „Аморфофалус тітанум“. Ця рослина важить 40 фунтів, а її квітка, синьої барви, подібна до величезного дзвону, що має об'єм 3 метри. Ця квітка дуже гарна, але видає такий запах, що людина замкнена з тією 3 метровою квіткою в кімнаті, мусить померти. Бадило цієї рослини має 4 метри.

Чому комахи бренять? Деякі комахи підчас лету бренять тому, що мають до того спеціальні органи — інструменти, але більшість комах бrenить крилами тому, що ті крила порушуються з такою швидкістю, як струна скрипки. Вчені обчислили, що муха підчас лету махає 352 рази на секунду своїми крилами, а бжолка махає крилами 440 рази на секунду і через те крила тих комах бrenять. Комар бrenить тому, що рушає на секунду крилами аж 600 разів. Цей швидкий рух крил витворює звуки.

Дівчина з серцем на верха. В Сан-Лео в Америці народилася дівчинка, яка мала серце не в грудях, але на верху на грудях. Це серце неослонене ніякою тканиною, тільки получене з тілом дівчини грубою жилою, яка крізь отвір на середині грудей злучена з внутрішніми органами в тілі. Позатим дитина була цілком нормальна. Дівчинка зі серцем на верха жила тільки три дні і померла. Цікаве, що ліка-

рі ствердили і в матері дитини ненормальності серця: воно кругле і поміщене на середині грудей.

Злодій вліз до хати через комин. У Пасічній коло Станиславова хтось украв у домі Ізаака Барона зі шафи 500 зл. Виявилось, що злодій виліз на стрих доми, зробив собі в комині діру і коминком спустився до помешкання Барона, де забрав гроші й утік через комин. За ним шукає поліція.

Щурі, що розносять чуму. До льондонської пристані причалив корабель „Сомалі“, який мандрував по водах Далекого Сходу. До того корабля закралась чорні щурі, заражені чумою. Двох моряків заразилося чумою і померло. Через те цей корабель перестали розвантажувати, щоби чума не поширилася у Лондоні. Пасажирами того корабля заопікувалася спеціальна санітарна комісія, яка відокремлює заражений корабель від інших кораблів.

Що дві години голиться. Один Американець має такий сильний заріст, що мусить голитися щодні дві години. Борода він не хоче запускати, бо цього не бажає собі його наречена. Працює в банку й має великий клопіт, бо мусить відриватися від праці й голитися. Коли б знову не виголівся, то наразився б на глум товаришам. Тепер мусів податися він до лікарів, щоб ті найшли якийсь лік на його заріст.

Птиця, що світить уночі. В стейті Канзасі в Америці в лісах коло Топеки знайшли новий гатунок птиць, які під крилами мають фосфоризуючі пера. Ці пера видають вночі світло і як птах летить, то він собі освітлює дорогу. Тоді такий птах у темряві виглядає як маленька зірка. Ті птахи літають головно над водами і приваблюють світлом рибу, а потім ловлять її. Старі розумні риби, які побачуть таке світло, то втікають і ховаються вглиб ріки.

Машину до шиття „Зінгер“ гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка“ Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (5—10).

КАЛЕНДАР:

Дниень 1937.

СЕНЯ		СЕНЯ	
д.	к.	д.	к.
23	12	5	по С. Прохла й Ілар.
26	13	Соб. св. Гавриїла	
27	14	Ониси а, Ахили	
28	15	† Возод. В. рі.ж.	
29	16	Атимогена	
30	17	мариан мч.	
31	18	Якшита, Еміл.	

СОНЦЕ сходить 25. ц. ж. в год. 3:43,
заходить в год. 19:18.
МІСЯЦЬ сходить 25. ц. ж. в год. 20:22,
заходить в год. 6:36

† Померли

Леонтій Цимбалістий, помер 24. VI. ц. р. в селі Болшові, рогатинського пов. Покійний довголітній член Братства Найсв. Тайн, дав і громадський писар у Болшові, знавний зі своєї побожности, часто приступав до Пресв. Тайни Евхаристії. Довгі літа передплачував „Місіонаря“ і часопис „Христос Наша Сила“. Опікувався сиротами, нікому не відмовляв помочи й поради. Через те лашав по Собі жаль у своїх односельчан та у всіх тих, що його знали. Осиротів дружини, п'ять синів і три доньки, а яких одна є монахиною Чина Св. Василія Великого у Львові. В. Й. П!

Дописи.

Рожнітівщина складає Поклін Пробудителів Галицької Землі. Дня 27. VI. ц. р. Філія „Просвіти“ в Рожнітові при співучасті читалень своєї округи вшанувала пам'ять Пророка рідного слова і століття його „Русалки Дністрової“. Торжественну Службу Богу в асисті о. Чикети і о. Щуровського відправив о. дек. П. Патрило з Перегінська. Співахи хори з Рожнітова, Рипного, Ціневи, Дуби, Крехович і Струтина Нижнього. Патріотичну проповідь виголосив о. Каричек з Петраки. Під кінець Служби Божої приїхали на колесницях із землею з Білої Гори; голова Філії завів їх на місце, коло новопосаженного дуба. Гимн „Боже Великий“, який співають усі клячучи, закінчує Службу Богу. Відпало торжественне уміщення на церкві пропаганди таблиці іза заборони влади. 10 священників відправило молебей при місці садження шашкевичського дуба, потім представник Гол. Товариства проф. О. Терлецький, передає землю з Білої Гори о. дек. Патрилі, який відчитав посвідчення Філії Просвіти з Золочеві про прав-

дивність прихваної землі, потім священики, голова Філії і представник Гол. Товариства по черзі присипають коріння дуба землею. Сторожа докінчує садження. Слідує панахида за душу незабутнього Маркіяна. Потім усі учасники йдуть походом на плащу, де має відбутися святочна академія. Хори в Ціневі і Рипного відспівали кантату Ярославенка „У Маркіянове Свято“, описав представник Гол. Т. ва виголосив промову про значіння Маркіяна і „Русалки Дністрової“. „Весілку“ відспівали звучні хори Ціневи, Рожнітова і Струтина Нижнього (154 людей) під проводом п. Голубовського з Ціневи. Хор з Рипного співає пісню „Річенька“, — звучні хори доросту під проводом П. Бігуна зі Струтина Нижнього співають „Ой Дністре“, хор із Перегінська під батуту О. Мізуря виконав „Піднісся“, другий хор з Перегінська під батуту О. Стернюка відспівав „Не згасайте“. Гучні оплески виголосили широкі продукції. Декляції „Не згасайте“ і „Окрушки“ виголосили вміло Мошуря Осип з Перегінська і Паращій з Рипного. Хор з Рипного під орудою п. Відоняка закінчив академію пісню „Прометей“ і нац. гимном. — Відтак відбувся фестин. Шашкевичівський ювілей має надзвичайно зворушливий і торжественний характер.

Демня, пов. Жидачів. Дня 4. ц. ж. відбулася в нас перше величаве свято Пресв. Евхаристії, підготоване реклекціями о. Місіонаря і ціхомісичними науками підчас чернечих молебів до Пресв. Серця Ісуса. Після Служби Божої вийшла процесія з церкви і уформувався в члрки великий похід. На переді йшла вся діворова села від найменшої дитини, школярі потім хлопці й дівчата, опісля під балдахимом із Найсв. Тайнами 92-літній о. парох Микола Фіальваркія і сотрудики о. Леоніа Щирба, перед якими маленькі дівчатка в білих одягах з віночками на головах сивали з кошачьими квітками; вкінці йшов хор та старші господарі й господарі.

Довжезний похід, у якому взяли участь громадяни Демні (біля 2 тисячі), — перейшов ціле дуже довге село, попри чотири приготівані при иридорожних пам'ятниках вівтарі. При всіх престолах читав о. сотрудики Св. Євангеліє, співав хор, а підчас походу всі вірні співали релігійні пісні. Вся діворова й старша молодь була в гарних народніх строях із жовто-блакитними лентами. — Похід вернув у звичайному порядку до церкви, де відправлено ще супіахашію і відспівано многолітствія Св. Отцеві, Митрополитові Андрееві, всьому свяществу й українському народові, обом місцевим Отцям і всім вірним парохіалям.

Свято подарило не атерте вражіння на всіх парохіалях — і причинилося до релігійного й національного піднесення громадян Демні, на яку йде наступ із двох сторін: сектанства (баптистів), і безбожного комунізму. Віримо, що громадяни Демні, відіпруть усі три наступи й не дадуться баламутити й гонимувати геть від себе всіх запроханих сектантів (баптистів), і тих нещасних найних

прихильників жидо-комуні і відим ратимуть і дакі гостро, як досі, всяк заїхання місцевого польського ксьомда „душехвата“. Демня буде власним коштом великий Народній Дім, що стане в селі національною твердинею проти всіх ворожих наступів та охоронятиме перед релігійним та національним упадком. Парохіяльний.

З Камінеччини. Відродження Побужан. Велике село Побужани до недавня дрімало в своїй темноті. Аж коли прийшли до нас ревні священики, як о. Ю. Ваняцький, о. З. Яцків, о. О. Содомира і о. І. Курчаба, від тоді наше село підноситься зі своєї темноти і дорівнює іншим селам Камінеччини. Під керівн релігійних священиків наше село пішло вперед. Піднеслася наша кооператива „Надія“, до сметакової станції почали приходити навіть члени жидівської молочарні, до читальні „Просвіти“ прибули нові члени і нині читальня має 150 члених членів. Цього року постав у нас кружок „Сільського Господаря“. Щораз більше Побужанців стає передплатниками українських часописів. На другий рік Побужани приступають до будови нової церкви. Дня 13. VI. ц. р. о. І. Курчаба довершив посвячення фундаментів нової школи при участі всіх громадян і шкільної молоді. До будови школи Побужанці приступили дуже радо, навіть шкільна молодь у вільних хвилинах помагає при будові.

Що діється у світі.

Закарпатська Україна дістане незабаром автономію, хоч і дуже куценьку. Українці Закарпаття відбувають тепер віча, на яких протестують проти російської мови у школі і в урядах, яку заводять Чехи, йдучи на руку тамошнім москвофілам. В Хусті відбувся великий зїзд Української Селянської Партії, першої самостійної української партії на Закарпатті, бо досі українські закарпатські партії були тільки філіями чеських.

В Еспанії червоний наступ під Мавритом скінчився великим погромом червоних, які втратили понад 24.000 вбитих, ранених і полонених. Нац. війська здобули або знищили 40 червоних танків і зістрілили 57 літаків. Тепер розгорілися знов завзяті бої на всіх еспанських фронтах.

Англіські банки дали позичку ген. Франкові. Це означає, що Англія хоче собі зднати ген. Франка і заповнити собі впливи в національній Еспанії. Також національні французькі кола домагаються навязання взаємин з

ген. Франком. Однак і англійські і французькі соціалісти виступають даліше проти признання ген. Франка воюючою стороною.

Комітет неінтервенції (невствання) в Лондоні радить тепер над новим угодним проєктом контролі Еспанії, предложеним англійським урядом. Цей проєкт передбачує евакуацію чужинецьких військ з Еспанії і признання обом еспанським урядам права воюючих сторін.

У Франції людово-фронтівський уряд Шотана поважно загрожений. На з'їзді соціалістичної партії доходило до бійок між поміркованими і скрайними. В одній хвилі протівні табори повиягали револювери, однак не стріляли. Помірований Блом дістав тільки 65% голосів. Страйки нищать даліше господарське життя Франції. Тому французький франк тратить свою вартість.

На Далекім Сході йдуть переговори між японськими і китайськими генералами, щоб полагодити мирно непорозуміння. Рівночасно і Японці і Китайці висилають поспішно свої війська до північного Китаю. Китайці хочуть зовсім усунути Японців з північного Китаю. Воєнний настрій панує в обох краях. Совіти підбунтовують Китайців проти Японців, натомість Англія, Німеччина й Америка стараються погодити обі сторони.

Читання для наших господарів.

Ріпа стернянка.

Цього року велике значіння для господарств матимуть рослини, засіяні після вчасних жнив, які дадуть пашу на зиму. Особливо добре надається ріпа стернянка, яка дозріває вже по двох місяцях, тому її можна сіяти не тільки до жита, але і по ячмені і навіть по вівсі. Під ріпу треба згноїти поле і зорати на 10—12 см. Наперед робиться рівці, віддалені від себе 40—50 см, і в них сіється ріпу. Коли вже трохи підросте, треба випо-

лювати, полишаючи ріпу що 20—30 см. Ріпу можна збирати пізно, бо вона не така вразлива на мороз, як буряки.

В шкільних класах

Новий шкільний рік у народних школах зачнеться цього року 1. вересня Богослуженням. Наука зачнеться 2. вересня.

На Лемківщині заложили нові читальні „Просвіти“ в Боську і Команчі.

„Нормалізація“ в Долині. На приказ нового референта безпеки в Долині, п. Гута, поліцаї жадають від кооператив змінити українську вивіску на польсько-українську з написом червоними буквами на білому полі, забороняють торгувати по 7. год., кажуть усувати нафту з крамниць і т. д. Деяких просвітянських і кооперативних діячів звизають покинути повіт, бо кооперация — це політика...

Мордують. В подільському селі Звіголь, пов. Чортків, втшелець Станіслав Надзікович на весіллі в І. Чухрія вліз по півночі вікном до хати і пробив багнетом Василя Смола, Н-дніпрянина б. сотника армії УНР, який був заідателем фільварку п. Карчевської. Вбивник втік, але його арештували. Смола помер по дорозі до шпиталю. Причини вбивства не відомі.

Цікавий ювілей. Дня 18. серпня ц. р. минає 320 літ від дня, коли на американській землі вродився перший білий чоловік, син Європейця, Англіяця Вірджинія Даре. Цей перший білий американський горожанин вродився на острові Роанок, коло північних Каролін, який був 1587 року англійською колонією. І цього року 18. серпня на тім острові відбудеться велика парада, в якій візьме участь і президент Рузвельт.

Далека мандрівка бузків. Німецькі вчені хотіли знати, як далеко і як скоро летять бузки в теплі краї, тому наклали на ноги кількох бузків металеві о-

бручки. При допомозі тих обручок вчені в південній Африці пізнали тих бузків і зловили одного такого гостя з Німеччини. Виявилось, що ті бузки перелетіли за місяць з Німеччини до південної Африки, себто 6 тисяч кілометрів. Один з таких бузків згинув по дорозі біля Горішнього Нілю в Єгипті, другий згинув на однім озері в Судані.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила“!

ОГОЛОШЕННЯ

Великий Святоспаський Відпуст у Судовій Вишні відбудеться 19. VIII. Прибуде їх Ексцелленція Кир Йосафат, Перемиський Епископ. Хрестна Дорога в середу 18. серпня в 3. год. пополудні.

2—5 ЖИТТЯ СВЯТИХ на кожний день у році, книга ілюстрована й одобрена Гр. Катола. Ординаріят, сторін 640, старе видання, ціна 6-50 зол. Висилає: Вид. „ЧЕЧВА“, Рожнітів (Rożniatów).

3—3

Веселий кутин.

Також спосіб.

— Люди добрі, жертуйте щось для мого нещасного отемнілого чоловіка — дуже бідна жінка, увійшовши до харчівні.

— А де твій отемнілий чоловік? — запитав хтось.

— Стоїть за дверима, і дивиться, чи не йде поліцай...

Наші діти.

Мати: Івасю! Чи ти бачив козинебуду, щоб я так налягала повний рот?

Івасю: Алеж мамунцю, та ж я тебе ще не знав, як ти була тоді мала, як я!

Жид усе жидом.

— Тате: як кажеться: пан буде мені дати п'ять процент, чи п'ять процентів?

— Знаєш, Іцне, найліпше буде сказати: пан мені буде дати всім процентів!

Наш Христос Наша Миша

Навчальний посібник,
призначений
поглибленню реалізації морального
і національного
життя серед
українських родичів
Ціна 5 сот.

РАДІСНІ РОКОВИНИ.

Десять десятків років минає з часу, як появилася в Галицькій Землі „Русалка Дністрова“ — перша в нас українська книжка, писана гарячим серцем о. Маркіяна Шашкевича і його ідейних однодумців.

Сто років минає, як український нарід уперше обмив свої очі в цілющій керниці знання і поглянув на світ Божий іншими очима: перед ним заясніли приманливі обрії ясніших днів, високих, вольних поривів.

Сто років минає, як день у день, з години на годину йдуть і пнуться на високу гору знання й освіти щораз то нові, щораз то ідейніші покоління.

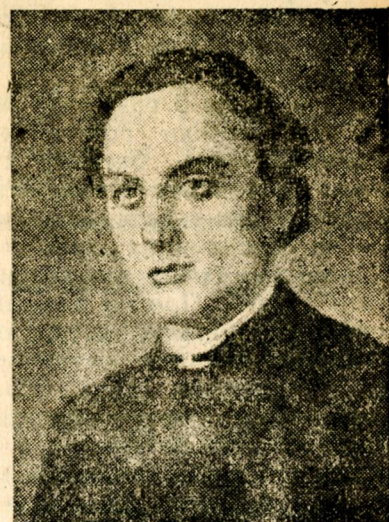
Ті, що вище — подають руку тим, що нижче, бо далека і важка ще дорога на „Білу Гору“ очкуваного воскресення. Не сміють нікого спинити ні спекота сонця, ні холод темних мурів.

Не сміє краплистий піт закрити втомленим мандрівникам їх висо-

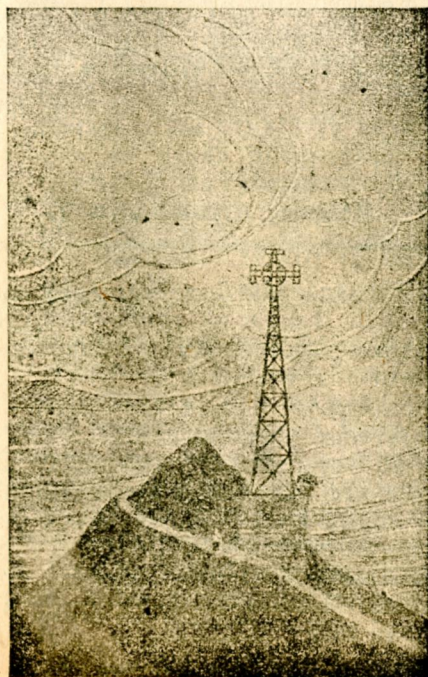
кої, святої ціли. Щорічна пригадка важкої праці о. Маркіяна Шашкевича — це іспит сумління народу, чи йде він правильним шляхом життя, осяяним Христовим законом, чи не вгавас він і не звільняє кроку в байдужності і сонливості грішній?

Сьогоднішній день, — це ясний погляд у минуле — і твердий, залізом волі опанцирений — невпинний крок вперед!

О. Г.

о. Маркіян Шашкевич, Пробудитель Галицької Землі, видав тому 100 літ „Русалку Дністрову“, першу книжку в українській мові в Галичині.

МАРКІЯНІВ ХРЕСТ.

У стіп цього пам'ятника о. М. Шашкевича на Білій Горі біля Підлися відправиться в неділю 1. серпня ц. р. Архієрейська Служба Божя в 9. год. рано, відтак буде проповідь і панахида на могилі Невідомого Стрільця Української Галицької Армії. Відтак буде святочне відслонення вміщеної на підмурівці пам'ятника пропам'ятної таблиці з приводу 100-ліття „Русалки Дністрової“. Після одногодинної перерви відбудеться на площі біля пам'ятника академія: промова, виступи збірних хорів і оркестру, вправи Соколів і Сокілок, народні танки, хороводи і т. д.

Пересторога.

З приводу кривавого відпущу в Сокалі.

В попередньому числі згадали ми коротко про криваві події в Сокалі. Тепер пишемо ширше про них.

Зачалося з того, що деякі хлопці зачали відмовляти інших хлопців, щоб не їздили жидівською карузелею підчас Служби Бажої. Слово по слові — і дійшло до бійки. Коли надійшла поліція, хлопці зачали втікати і втікаючи перевернули в замішанні кілька страганів жидівських, польських і навіть українських. На тім могло скінчитися.

Однак ооколо 5. год., коли вже наші люди зачали розходитися з відпущу, міські батяри, між якими були жиди і комуністи, узбрoсні ножами і колами, кинулися на безборонних наших людей і зачали їх колоти ножами і бити колами. При тім знищено українські страгани, які стояли на площі. Діялися несаомовиті річи. Найдивніше, що не було кому обороняти безборонних людей від міських батярів.

Коли про цей погром наших селян міським шумовинням, мабуть підплатченим жидами і зорганізованим комуністами, довідалися в найближчих селах, вирушила наші селяни на поміч тим, що ще залишилися в Сокалі, але поліція не допустила їх до міста.

В Сокалі знають тих, що безкарно громили наших селян. Дорожжар Душека хтось пробив ножом. Похорон того Душека перемінився у велику польську і протиукраїнську маніфестацію...

Українці в Сокалі дістають листи з погрозами. Старoство в Сокалі заборонило усі дитячі садки в цілому повіті. Що винні в тому українські діти і за що вони мають бути покарані? Кажуть, що в цілій Сокальщині заборонять усі українські вистави, концерти, фестини і т. д.

Представники українського громадянства Сокаля зійшлися на

нараду, висловили негодування для тих, що викликали ранішні сутички та обурення для тих, що спричинили пополудневу криваву різню та домагаються перевести строге слідство і покарати спрчинників кривавих подій.

Влада веде слідство в цій справі і не сумніваємося, що справжні винувники будуть покарані.

Пишемо ширше про сокальський погром тому, бо те, що 12. липня сталося в Сокалі, може нині або завтра статися на кожному іншому відпусті чи торжестві. Передовсім організатори наших релігійних чи національних торжеств повинні заздалегідь подбати про відповідне число впорядчиків, які моглиб у кожній хвилі опанувати спочатку невеликі сутички, які пізніше перемінюються у великі замішання, паніку, масову бійку, та спричиняють великі шкоди і кінчаються тяжкими каліцтвами, а то і смертю — часом зовсім невинних людей.

В кожній нашій місцевості є організації молоді: братства, „Орли“, Марійські Дружини, Соколи, Луги, спортові товариства і т. д. Треба їх конечно притягнути як впорядчиків. Тоді не буде ніякої несподіванки і кожне найменше замішання буде змісця зліквідоване. Організатори наших торжеств завчасу не повинні допустити жидівських торговців ані їх карузель чи інших розривкових будок занадто близько самої церкви чи каплиці, в якій відправляється Богослуження, бо буває, що жидівські торговці, захвалюючи свій товар, своїми криками перешкоджують вірним брати участь у Богослуженні.

Кожний Українець повинен бути настільки свідомий, і знати, що підчас Богослуження ніхто не повинен їздити на карузелі чи витріщувати очі на жидівські „штучки“. Всякі деовоціоналі свідомі Українці купують тільки у своїх, бо куплених у жидів священник може не посвятити. Також всякі харчі й напінки треба купувати тільки у своїх, а в чужинців тільки тоді, як нема своїх торговців. Хто цього не придержується, того треба відповідно повчити й оосвідомити, але рішуче не треба зачинати бійки з того приводу, бо це звичайно

Оважгоніт.

НЕДІЛЯ 6.

І се принесли до Нього розслабленого, що лежав на постелі. І побачивши Ісус їх віру, схаав розслабленому: Кріпися, сину, відпускаються тобі твої гріхи. І се деякі з книжників говорили собі: Сей хулить. А Ісус, побачивши їх думки, сказав: Чого ви думаєте лукаве в ваших серцях? Бо що легше сказати: Відпускаються тобі твої гріхи, чи сказати: Встань і ходи? Та щоб ви знали, що Син Чоловічий має на землі власть відпускати гріхи, тоді каже розслабленому: Встань, візьми свою постіль і йди до свого дому. І встав і пішов до свого дому. А нарід побачивши, стривожився і прославляв Бога, що дав таку силу людям. (Мат. гл. 9, ст. 2—9).

УВАГА!

Незабаром появиться

Український Християнський Календар на рік 1938.

Цей багато ілюстрований, незвичайно цікавий календар буде найдешевший з усіх календарів. На його багатий і здоровий зміст складаються: Слово ВПреосв. Митрополита Андрея, статті, оповідання і вірші наших католицьких письменників, як о. Осташевський, о. Раковський, о. Ковалів, о. Квіт, о. Чемеринський, о. Попаюк, о. Годунько і ін.

Ціну календаря подамо незабаром. Просимо зголошувати замовлення на календар, щоб ми могли устійнити його наклад.

Замовлення слати на адресу:
**Видавництво „Мета“,
Львів, Японська 7.**

кінчиться найгірше таки для нас самих. Також не треба нищити майна жидівських торговців, тільки в інший спосіб змусити їх зібратися з наших торжеств, не купуючи в них нічого.

Ці наші уваги вважали ми за вказане помістити в часі, коли в нашім краю відбуваються численні релігійні й національні торжества. Всі наші люди доброї волі повинні зробити все, щоб не повторився ніде більше кривавий погром, так як у Сокалі.

В кожній християнській родині — християнський часопис
„Христос Наша Сила“!

І нашого життя.

Архієрейські візитації відбулися в Бережанщині Преосв. Кир Іван, а в Микулінецьчині Преосв. Кир Никита. Народ з великою радістю витав наших Епископів, всюди виявляючи велике привязання до нашої Церкви та її Владик. Мимо пільних робіт народ масово горнувся до церков і приступав до св. Сповіді і св. Причастя. Науки наших Владик неначе бальсам спливали на наболілі серця, гоїли їх болі, кріпили і додавали віри в краще завтра.

Внутрішня віднова (шарування, а відтак малювання) Архикатедрального храму св. Юра у Львові зачалася в понеділок 19. VII. З огляду на великі кошти, около 100.000 зл., проситься скласти жертви на цю ціль у гр. кат. Парох. Уряді при св. Юрі (Львів, площа св. Юра ч. 5).

Порядок Богослужень в Архикатедральному храмі св. Юра у Львові в літньому часі: в неділі і свята в год. 6, 7, 8. і 9. — читані Служби Божі, в 10. год. співана Служба Божа. В 12. год. не буде Служби Божої до кінця вересня. Вечірня в год. 4. В будні дні читані Служби Божі в год. 6, 7. і 8. в капітульній каплиці; в год. 8.30 співана Служба Божа в каплиці на подвір'ю св. Юра.

В Городку біля Львова 800 українських дітей з 8 шкіл не має правильної науки гр. кат. релігії, бо є лише один катехит. В деяких городеньких школах не було науки гр. кат. релігії більше як рік. Українські батьки в Городку робили всякі заходи, які досі не принесли ніяких успіхів. Мешканці Городка, Дроздович і Стоділок апелюють до Церковних і Шкільних Властей, щоб видали відповідні зарядження щодо навчання релігії гр. кат. обряду в їхніх школах у новім шкільнім році.

Знайшли гріб кн. Ярослава Осмомисла в Крилосі біля Галича. Вже четвертий рік завдяки щедрій допомозі ВПреосв. Митрополита Кир Андрея — д-р Я. Пастернак розкопує околиці княжого Галича. Цього року відкопуючи в Крилосі фундаменти великої катедри, мабуть князя Ярослава Осмомисла, наймогутні-

шого галицького володаря, відкрили кам'яну домовину з одного бльоку, а в ній кости мужчини, а побіч жінки з золотим вінцем на голозі. Це правдоподібно тлінні останки князя Ярослава Осмомисла та його жінки чи доньки. Розкопи йдуть далі. Княжий Галич повинен стати цілком численних прогульок з цілого нашого краю.

В Перемишлі на Засянні відбулася велика місія від 4—12. VII. Місійні науки давали ОО. Василіяни Криницький і Се́ньківський.

В Канаді в місті Едмонтон відкрили пам'ятник на могилі бл. п. старшини Української Галицької Армії Богуслава Шашкевича, який помер тому 2 роки.

Як стати ремісником?

На днях вийшла книжка: **Як стати ремісником?** Ця книжка коштує 60 гр., а її пересилка поштою 15 гр. Замовляти на адресу: Т-во „Праця“, Львів, вул. Здоровля ч. 7.

Чому та книжечка цінна? Бо в ній подані адреси всіх українських і польських фахових шкіл. Хто має цю книжечку, буде вже сам знати, куди йому звернутися. Та на тім не кінець. Книжка має дуже цінні уваги: де і якого шукати майстра, як робити угоду з майстром, як стати челядником, як самому стати майстром. Ця книжечка необхідна кожному, хто хоче вчитися на ремісника чи то в майстра, чи то в ремісничій фаховій школі — гімназії.

Добре було б, якби виділи читалень, кружків „Рідної Школи“, й інших установ купили цю книжку, опісля скликали сходжні членів, і прочитали цю книжечку. Тоді багатьом відкрилися б очі, люди знали б, що нам ремесло потрібне, що воно добре виплачується і в той спосіб ми зуміли б дати дітям добрий хліб у руки, і придбати нації потрібні і багаті ряди ремісництва. — О. Г.

Машину до шиття „Зінгер“ гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка“ Т. Іванішин, Львів, Городацька 23. (6—10).

Рабський звичай.

Дивний у нас завівся звичай, мабуть ще з часів панщини, коли нашим людям вільно було стояти тільки коло порога. Багато наших людей гостійно стає в церкві коло порога, і то не тільки по селах, але навіть і у Львові. Нераз не годе дістатися до церкви, бо коло входу церква битком набита, а на переді половина церкви порожня. Нераз люди вертають від церкви, бо не мають сили перепхатися через сильну „залогу“ коло порога. Особливо це дається в знаки зимою, або коли є непогода. Не помагає ніяка просьба. Може оця коротка замітка причинитися до викорінення цього рабського звичаю? У своїй церкві маємо право стояти на самім переді, а не коло порога, як раби!

Читання для наших господарів.

Що робити в серпні?

В серпні звозиться до стодоли збіжжя. Віз треба застелити веретами, бо інакше багато зерна витрясється по дорозі. Всі стерні треба підкинути, щоб не засихали. Треба сіяти якнайбільше пашних ростин, щоб було чим зимувати худобу. Як погода, молотити збіжжя на засів і ви́чистити трі́стром, щоб насіння було добірне. Найліпше подбати про нове, добре насіння, яке треба змінити, щоб не вироджувався. На луках і пасовиськах треба зрізувати купини і позріювати кретовиння. В саді ви́збирувати хробачливі овочі і давати худобі. Копати ями на деревця і замовити добрі овочеві деревця. В городі можна ще засіяти порожні грядки салатою, шпінатом і редькою. В пасіці кінчиться медозбір. Треба вважати, щоб не вигодовити пчіл під зиму.

Великий Святоспаський Відпуст у Судовій Вишні відбується 19. VIII. Прибує їх Ексцеленція Кир Йосафат, Перемиський Епископ. Хрестна Дорога в середу 18. серпня в 3. год. пополудні. 3—5

Як Гошівська Мати Божа уздоровила дитину.

Редакція дістала цікавий лист від о. Ю. В., який оце поміщуємо:

„Дня 5. VI. ц. р. поїхав я з львівським Богомільям до Гошева. Нас було около 500 прочан. З нами приїхала п. Іванна Козловська зі Львова зі своєю около дволітньою донечкою, Любкою. Дитини була від кількох місяців хора на якусь шкірну недугу; гниючі струпи обкидали ціле обличчя дитини. Лікарі не могли назвати цієї недуги. Не помагали ніякі ліки.

Тоді нещасна мати зрозуміла, що єдиний ратунок для її дитини, — це молитви до Гошівської Богоматери. Скористала з прощі і поїхала з Богомільям до Гошева. Жаль було дивитися на цю нещасну матір, яка при кожнім відслоненні Чудотворної Ікони Гошівської Богоматери підносила хору дитину зі сльозами в очах і з молитвою на устах.

Одначе чуда не вимолвила і вертала домів з хорошою дитиною. По дорозі з Гошева до Болехова розвідав я через свого дядка,

Г. Б., як називається та дитина та обіцяв, що 9. VI. ц. р. відправлю Службу Божу на її інтенцію. В поїзді п. Козловська приступила до мене, і розповіла своє нещастя і просила за молитву.

Я відправив 9. IV. Службу Божу в наміренні тієї хорої дитини, так як обіцяв.

Тиждень пізніше я одержав лист п. Козловської. Вона так пише між іншим:

„Дуже дякую за Ваші молитви і за здоровля моєї доні Любочки. До тижня вигоїлося її обличчя

так, що ті люди, які їхали на прощу, подивляють, що так скоро вигоїлося обличчя, немовби обмилося цілющою водою... Памятайте за неї все, щоб вона ховалася щасливо в вірі Христовій і щоб мала покликання до монашого стану, щоб я могла тішитися нею ціле своє життя“.

Це очевидно поміч Гошівської Матери Божої“.

Від Редакції: З листа цього священика і цієї побожної матери бачимо наглядно, що може молитва і сильна віра.

о. О. Годунько:

ДО ФАХОВИХ ШІЛ
(короткі інформації про нові фахові школи).

Книжечка дуже важна для всіх, хто має дітей у шкільному віку

Ціна 5 сот.

(почтова оплата також 5 сот.)

Замовляти в автора:
Львів, вул. Пасічня 2.

Кулистий грім у Самборі.

В дім адв. д-ра Дуркота в Старому Самборі підчас легкої бурі вдарив т. зв. кулистий грім. Цілий дім зайняв наче від спаленої магnezії. Грім не вчинив більшої шкоди, тільки спалив папери, що були на бюрку, знищив електричні проводи, відлупав тинк зі стін і т. п. Пообігши кілька кімнат, грім щез.

Кирило Зварич.

Молитва спасла життя.

Оповідав мені мій кривний, Федь Вовчок з Тарнавк, що недавно повернув з Аерики, таку правдиву історію:

Один чоловік подорожував по Америці, шукаючи праці від фарми до фарми. Одного дня захопила його ніч у дорозі. Ні фарми, ні міста не видно, лиш ліс та ліс. Нагло побачив він світло в якійсь хатині.

Подорожний подумав собі: „Певно там мешкає побережник або гасвий. Піду і переночую в нього“.

Коли вступив до тієї самотньої хати в лісі, застав там тільки одного чоловіка. Подорожний показав „на міги“, що хоче переночувати. Американець згодився на те, відвів його до другої кімнати, показав йому ліжко, де має спати, і лишив його самого.

Наш подорожний був такий утомлений, що зараз таки ляг спати. Але в тій хвили прийшла

йому до голови добра гадка: „Треба ще помолитися Богові“.

За нею прийшла друга гадка: „Я нині такий здоровений, вже ліпше помолюся завтра“.

Але перша гадка вперто йому каже: „О, ні! Я ніколи вечірньої молитви не опустив, то й нині не повинен опустити. Зараз встану і помолюся хоч „Отче наш“ і „Богородице Діво““.

Добра гадка перемогла.

І зібрав усі свої сили, встав з ліжка і зачав щиро молитися. Коли скінчив молитву „Отче наш“ і зачав молитися „Богородице Діво“ — в тій хвили гримнуло на ліжко щось важкого в те місце, де він лежав.

Рівночасно з другої кімнати вбіг з ліхтарнею в одній руці і з сокирою в другій — господар хати, щоб добити подорожнього і зрабувати йому гроші.

Але наш подорожний виняв з кишені револьвер і спрямував його Американцеві в груди.

Американець кинув сокиру, впав на коліна й зачав дуже проситися, щоб йому дарував життя.

Тоді подорожньому стало все ясно. Той відлюдок Американець повісив над ліжком на ланцюху таку колоду, як пастку на миші і спустив її приладом з сіней, щоб подорожнього в ліжку придушити. Тоді можна було легко його вбити й ограбити.

Колиб він був у той час не встав з ліжка до молитви, то ця колода булаб напевно його придушила або і вбила.

„Той Американець певно вже неодного так спрятав зі світа і гроші забрав — подумав собі подорожний — але тепер йому не вдалося“.

Подорожний розповів про того Американця на поліції і злочинець мусів відпокутувати заслужену кару, бо він неодного вже мав на сумлінню.

Так отже молитва спасла йому життя.

Ніколи не треба занедбувати вечірньої молитви, бо ніколи ми не є певні, чи лягаючи вечером — встанемо рано.

Лист до Членів Апостольства Хорих.

Дорогі во Христі Сестри і Браття!

Аж надто часто наша недуга чи каліцтво стає нам невиносимим тягарем. Пригноблені шукаємо в людей помочи й розради. Та часто серця людські такі холодні...

Однаке між ними є одно серце, повне співчуття й доброти, що постійно думає й старається про нас. Це благородне серце нашого Отця Секретаря Апостольства Хорих.

Ніхто з нас тяжко хорих не може з огірченням сказати: „Всі забули про мене“, — бо наш Дорогий Отець Секретар і Провідник все пам'ятає про нас і продумує над тим, якби облекшити нашу долю.

Що місяця пише до нас великий лист у „Відділі для хорих“. Скільки в цих листах сердечно-сти, співчуття, дбайливості, добрих і спасених рад!

Ця доброта не виявляється лише в словах. Наш Добрий Отець щодня молиться за нас. Вже третій рік кожного першого понеділка в місяці відправляє за нас безкорисно Службу Божу, яка є неоцінимим джерелом ласк для нас, тяжко страдаючих.

Всечесніший Отець Секретар своїм коштом видрукував для нас книжечки: „З нагоди Богослуження для хорих“. Тепер уложив нові повчаючі грамоти для членів Ап. Хорих, що додають бодрості нашим душам у терпіннях. Крім цього одержали ми гарні почесні відзнаки-хрестики, щоб не забували, що маємо терпіти в злуці з Христом, а тоді наші гіркі терпіння охолодить Христова любов.

Та на цьому ще не кінець. Хто почислить ті всі листи, які неструджений наш Отець пише до поодиноких членів Ап. Хорих не раз пізно в ніч, а вже є понад 300 членів! А скільки в цих листах ніжної доброти, співчуття і розуміння! Це найліпше знають самі члени. Ап. Хорих, які мали щастя отримати листи, писані Всеч. Отцем Секретарем.

Тепер трапляється найкраща нагода виявити нашому Всеч. Отцю Провідникові нашу, вдяч-

ність, бо зближається день Іх Ім'янин — 31. липня.

Постараймося заздалегідь за гарні невянучі квіти з духових жертв на радісний День Ім'янин Всеч. Отця Омеляна і зложім Йому цю китичку зі ширим привітом у збірних, або окремих листах — як хто може. Цього тижня жертвуймо за Всеч. Отця всі наші терпіння і молимся якнайбільше за Нього.

В День Ім'янин Всеч. Отця Секретаря приймим за Нього св. Причастя і просім Ісуса, щоб нагородив стократно нашого Отця Добродія за всі старання і жертви для нас, та щоб кріпив Іх сили, які зуживають для нас.

Возьмим собі звичай приймати св. Причастя в перший понеділок місяця за нашого Отця Провідника з вдячності за Службу Божу, яку тоді за нас відправляє.

Вкінці осмілюся в імені всіх членів Апостольства Хорих висловити побажання, щоб всі усміхи радості, все успокоєння наших зболілих, страдаючих душ, всі соняшні проблиски надії, які завдячуємо нашому Високодостойному, Дорогому Приятелеві, злежилися в чудову пісню, щоб вона викликала обильну росу небесних ласк на благородну душу нашого Отця, що так дбає про добро для наших душ.

Остаю з християнським привітом — одна з перших членів Апостольства Хорих І. М.

Містичні образи Насті Волошин на Лемківщині.

Наша редакція одержала лист від римо-катол. пароха з Лемківщини, який подаємо в перекладі:

Концьова, 20. VII. 1937.

Високоповажаний
Пане Редакторе!

У зв'язку з виданою брошу-рою о. д-ра Костельника п. з. „Містичні образи Насті Волошин“, прошу ввічливо помістити в Вашому почитному часописі отсю замітку, яка має зв'язок з побожною стигматичкою Сестрою Настею Маріям Волошин.

В місцевості Концьова, повіт Новий Санч, на римо-кат. приходстві появилися на шибках у вікнах знаки містичних образів, які представляють образи, як ангела в леті, монограм А. М. (це скорочений підпис стигматички — Анастасія Маріям) і багато інших постатей з релігійними мотивами. Згадані образи дадуться пояснити лише на підставі вище згаданої брошури о. д-ра Костельника.

Прошу прийняти вислови високого поважання

о. Станислав Козея
римо-кат. парох у Концьовій.

Цікаві дрібниці.

Добра рецепта. Коли хочете, щоб свічки в Вашій церкві не гнулися, не коптіли і не зливали, світіть стеариновими свічками „КЕРОС-С“. Кожна така свічка, вироблена в нашій фабриці, має в споді свічки витоплений знак „КЕРОС-С“.

Огірок-великан. Один львов'янин виплекав з американського насіння огірок довгий на 36 см., що важить 1 кг. і 15 дкг.

Що продовжує життя? Один американський часопис розписав анкету на тему: „Що продовжує життя і зберігає молодість та

красу?“. Більшість лікарів і довголітніх старців, які дожили 100 літ та більшість жінок, які довго були гарні, дали таку відповідь: Щоби довго жити й довго зберегти молодість та красу, треба багато спати, щоб ніколи не перемучуватись, треба вміру працювати, якнайменше їсти, щоб не нищити серця, нервів і шлунка, та треба все бути на сонці й на свіжій повітрі. Крім того треба мати сонце в душі, себто погідну вдачу.

Заяча чума на польсько-чеському кордоні. Чехословацькі власті занотували сильне напруження т. зв. заячої чуми, що

здається, перенеслася й на людей. У зв'язку з тим видали в ЧСР зарядження вибити всіх заяців. По польській стороні цієї недуги не завважили, але в кожному разі позові санітарні влади в Коросні видали ряд відповідних заряджень.

Вода, що задержує ріст. В Манджуко, на границі північного Китаю, є село, що в нім мешкають самі карлики. Карлики не вдержують ніяких зв'язків з нормальними людьми. Спершу думали, що це нащадки якогось вимерлого племені карликів, але опісля показалося, що причиною такого малого росту людей є вода з місцевого джерела. Вона мала в собі багато складників соли і заліза, а це спинувало ріст людей.

Війна з воронами. В Канаді дуже розмножились ворони, які роблять великі шкоди. Уряд знайшов цікавий спосіб вищивання ворон: Поліція зловила 100 ворон, причепила кожній вороні на ногу металевий перстень і пустила всі ці ворони на волю. Тепер уряд оголосив у часописах, що кожний канадієць, який застрілить ворону з урядовим перстеном на нозі, дістане 100 доларів нагороди. Цілі тисячі молодих канадійських хлопців, безробітні бідні люди бігають по полях, лісах і стріляють до ворон. Заки хто застрілить одну ворону з перстеном, то мусить застрілити не одну ворону без перстень. Один канадієць застрілив 385 ворон, заки вбив одну з перстеном і заробив 100 доларів.

Цікавий ювілей. У нас де-хто нарікає, що серед Українців забагато ювілеїв. Тимчасом в Америці ювілеїв далеко більше, і кожне товариство справляє своїм визначним діячам і членам ювілей. Недавно „Союз помивачів вікон“ у Нью-Йорку уладив величавий ювілей своєму членові Фардінгові з нагоди такої події: Фардінг обмив за свого життя мільон шиб. На урочистім бенкеті бесідники промовляли, доказуючи, що мити шиб в вікнах хмародерів трудніше і небезпечніше, ніж писати поезії чи грати на скрипці чи концертах, тому Фардінгові належить ювілей.

Останні Татари виїхали з О-

строва над Горинню. Їх поселив був тут ще князь Константин Острозький у 1508 р. при т. зв. Татарській вулиці. З потомків цих переселенців зорганізували й удержували до XVII ст. наворну татарську хоругву Острозьких князів. Татари мали теж і свій деревляний мечет. В 1921 р. налічував ще Остріг 6 татарських родин; цим разом виїхала остання татарська родина в інші місця Волині.

З чого печуть хліб в різних краях? В Японії мішають вівсяну муку з меленою корою шпилькових дерев і з того випікають плоскі великі плячки. На Камчатці роблять з самої кори ялиці і берези, котру перед тим натовчено і намочено в воді. В Ісландії зіскробують мох зі скал, мелють його на муку та з того випікають хліб. В деяких місцевостях Італії муку заступають мелені каштани. В Індії, Арабії, Єгипті та в Малій Азії роблять хліб з нисиня, щось як наше просо. А в деяких полудневих краях є такі дерева, що на них ростуть овочі, як наш хліб.

Окремі залізничні вози для жидів. Жидівська преса подає, що дирекція залізниць у Катовицях визначила для подорожних жидів, окремі вози в залізницях. Жидівська преса бє на алярм, підкреслюючи, що кондуктори виганяли жидів з загальних возів до возів спеціально жидівських і що жиди-пасажери дуже обурені з такого відокремлення в поїздах. Жиди все роблять стільки крику, гамору та поводяться так зухвало, що такий розумний розпорядок катовицької дирекції залізниць дуже на місці.

У в'язниці сучно. Тадей Козіцкі зі Станиславова був собі мандрівним злодієм, який, шукаючи добичі, замандрував аж до Яремча. В Яремчі обікрав дім одного крамаря і за це його помістили в тамшній арешті. Але у в'язниці сучно і Козіцкі вилонив у ночі вікно, втік собі на волю і далі лазить по селах та краде все, що удасться.

Старий, але сильний. Англійська преса подає з Токіо, що 109-літній Японець, Ітог Кукі, зажився зі своїми приятелями при чарці горілки, що хоч він собі такий старий, то ще виїде

Висока гора однієї гарної молитвини

„Благодарім Господа!“

Ціна: в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто приїде гроші за 10 примірників, платити тільки по 70 сот. Хто приїде гроші за 50 примірників, платити за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминати коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу кількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

на шпиль найвищої гори в Японії, Фуджіяма, високої на 4 тисячі метрів. Цей 109-літній старець виграв заклад, бо за три дні справді вийшов на шпиль цієї гори, пообідав там добре, зївши ковбасу з хлібом, запив вином і вернув до дому, де журналісти відфотографували цього старушку й помістили його портрет у часописах.

Котрі птиці найдовше живуть? З різних птахів світу найдовше живе лебідь — до триста років. По ньому йде — сокіл, що живе яких 160 літ. Один морський орел, який мав уже поважний вік, зловлений у 1715 році, прожив до 1826 року. Його тримали в шенбрунському парку у Відні. Папуги й ворони досягають і сто років. В одній родині в місті Сідней в Австралії удержувало папуги декілька поколінь тої самої родини цілих 90 років. Морські птахи досягають віку людини. Багато птахів не витримують неволі. Сороки, наприклад, на волі дуже довго живуть, а в неволі гинуть за 20—25 років. Півень живе 15—20 років, голуб — яких 10 років, соловейко в неволі живе тільки 10 років. Канарки живуть у неволі 12—15 років, зате на волі, на Канарійських островах, живуть куди довше.

Скільки в людському організмі заліза? Кожна людина має в собі від 3 до 5 кг. заліза в гемоглобіні (барвильо червоних тілець крові). А проте цього не стало б навіть на те, щоб зробити підкову, хіба що — гребінець.

КАЛЕНДАР

Серпень 1997.

СЕРПЕНЬ		СВЯТА	
д.	к.	д.	св.
1	19	ж	6 по С. Лип. Мокрише
2	20	ж	† Ілії прор.
3	21	ж	Симеона юрод.
4	22	с	Марії Магд.
5	23	ж	Іофілія, Трофима
6	24	ж	† Бориса і Гліба
7	25	с	† Усп. св. Анни

СОНЦЕ сходить 1. ц. н. в год. 1:52,
закідить в год. 15 07.

МІСЯЦЬ сходить 1. ц. н. в год. 23:51,
закідить в год. 15 18

Історичний календар.

Серпень.

- 14. 8. 989. Князь Володимир Великий охрестив Україну.
- 10. 8. 1648. Перемога гетьмана Богдана Хмельницького під Пилявцями.
- 14—16. 8. 1649. Перемога гетьм. Б. Хмельницького під Зборовом.
- 20. 8. 1849. Зборівський мир.
- 17. 8. 1772. Австрія заняла Галичину.
- 14. 8. 1775. Москалі внаруге зруйнували Запорізьку Січ. Прилучення Буковини до Австрії.
- 7. 8. 1834. Заложено київський університет.
- 8. 8. 1834. Народився буковинський поет Осип Федькович.
- 15. 8. 1856. Народився Іван Франко.
- 2. 8. 1914. Вибух світової війни.
- 4. 8. 1914. У Львові повстав Союз Визволення України.
- 4. 8. 1919. Погиб у летунській катастрофі секретар військових справ ЗУНР полк. Д. Вітовський.
- 31. 8. 1919. Українська армія заняла Київ.
- 20. 8. 1920. Договір у Севр признав Галичину самостійною державою.
- 20. 8. 1925. Помер письменник Осип Маковей.

Місячно намірення.

За глухонімих.

Неправду незавидна доля цих людей, що не чують голосу найдорожчих осіб, що не годні обмінитися словечком з іншими людьми, що не в силі висказати тих почувань і думок, які ворушать їх ум і серце. От тому то Христос був такий ласкавий для глухонімих, тому привертає їм цінний дар мови, котрим людина повинна служити Божій і національній справі, маючи на оці добро ближнього. Поступ науки не обминув і глухонімих; вони при дбайливості лікарів і заведень приходять навіть до нор-

мального стану. Алеж багато залишається без опіки (головно між українським народом) і вони в посміховищі, в незнанні законів Божих, животіють у пригнобленні. Отже за тих нещасних людей, котрим треба помочи моральної і матеріальної, молим Христа, щоб уздоровляв їх на душі і на тілі, а нас здорових, щоб учинив уважними на голос Божий і розв'язав нам наш язик на Свою славу.

Дописи.

Проща духовенства і вірних щирецького деканату до Гошева відбулася 11. липня ц. р. Спеціально призначений для прочан дожезний поїзд рушив з Глинкої Наварії в 10. год., забираючи по дорозі прочан. Поїзд мчався стрілою, щоб у Болекові висипати зі себе цілу тисячу народу. Тут прочани усталися в ряди і процесія під проводом о. дек. В. Семкова і духовенства рушила вперед. Бадьорою ходою, вимо дошу, серед співу набожних нісень наблизилися прочани до Ясної Гори. Тут треба було вже звільнити кроку, бо дощ утруднював дорогу на гору. На монастирському подвір'ю, перед першою привітав прочан о. Василіянн.

Якжеж ввійшли всі до церкви і клякнули перед виставленими Найсвятішими Тайнами, а Мати Божа з Дитятком на руках обняла привітним поглядом Своїх вірних дітей, годі було здержатися від глибокого аворушення. В очах багатьох заблискли сльози, що тиснуться до очей тоді, як жовкнуть уста, а груди розпирає радість. Таж це ціля нашої промі, отсе та славна Гошівська Божа Мати! Скільки то вже людей не приходило до Неї, шукаючи в Ній потіхи на зболілі серця, скільки то сліз горя, але й сліз радості, вдячності вилилося перед Нею!

Змовиши кілька „Богородице Діво“ за щасливу путь, за навернення грішників та за весь український нарід, за кращу його долю, розійшлися прочани на відпочинок. А описля всеночне і сповідь близько до півночі, бо прочан напивало чимраз більше. Цілу ніч співав нарід у церкви побожні пісні, а на другий день у правнич. св. Петра і Павла вже від 5. год. раненько приступав до Господньої Трапези. Так від 5. до 11. год. Отпі безнастанно причащали людей то в часі читавих Служб Божих, то просто в пущок.

По обіді — Хрестна Дорога і треба було збиратися домів. Так скоро злетів той час. Хотілосяб ще бути... Провідник промі о. дек. В. Семків щирими словами подякував о. Ігуменові за гостину та вигоду для прочан; у відповідь на це о. Ігумен просяв загощати на Ясну Гору та не забувати на Гошівську Богоматір, що вславилася стільки чудами.

о. І. Миронюк.

Залуже, пов. Збараж. 900-літні роковини проголошення Преч. Діви Марії Царицею України відсвятковано старанням місцевого Т-ва Марійська Дружнн в Залужі, прилученні до парохії Старий Збараж, 27. VI. ц. р. святочний концерт. На його програму з ожилися пісні хору Марійської Дружини і декламації. Вступиве сквою виголосив місцевий парох. У ньому виказав він, що український нарід ась час вірно служив своїй Цариці — Преч. Діви Марії. З хороших точок випали найкраще пісні Д. Котка — „Через поле шиноксе“ — і Ярославенка: „О, Мати Божа“. Зпоміж декламацій дуже вдатно вийшли: „Ave Maria“ і „Молимся сестри“ У. Кравченко, які з чуттями і розумінням віддекламували дружинники: М. Шмигельська та А. Іваськв. Концерт закінчено Марійським гимном.

Годиться згадати також, що з нагоди цієї світлої річниці члени Мар. Дружини відбули св. сповідь і приступили до спільного Причастя 21. VI. Кандидати цього Т-ва в числі 20 вступили торжественно в члени Мар. Дружини. Обряду прийняття з відповідною промовою до новоприйнятих довершив о. Провідник Дружини. У Мар. Дружині згуртована майже вся старша шкільна і позашкільна молодь. Всі 85 членів ревно сповняють принаїт на себе дружинні обов'язки — і через це вони є великою поміччю в душпастирській праці священика.

Місцевий.

В Скваряві, пов. Золочів, за старанням о. пароха В. Рудка від 7—13. VII. відбулася відмова св. Місії, яку перевів о. Карло Більке Ч. Н. Ізб. з Тернополя. Вечером 7. VII. численно зібраний нарід чекав коло церкви на о. місіонари, котрий прибувши враз розпочав св. Місію Молебном до Матері Божої і виголосив вступну проповідь. Цілий час св. Місії нарід горнувся до церкви і слухав радо слова Божого, хоч уже почалися жнива. Висповідалося 1124 осіб. До духовної помочі прибули сусідні священики: о. Ю. Малий з Ясенівця, о. Я. Чайковський, парох з Бездня, о. З. Яцків з Бужби, о. А. Шуневич з Білого Камня, о. М. Марків з Княжа і о. М. Стецьшин з Золочева. По відправленні св. Місії о. місіонар, працювавший зі сльозами в очах парохіянями, відіхав 13. VII. до Тернополя.

Учасник св. Місії
Олекса Булка.

В Збоїсках під Львовом відбувся 18. 7. дитячий попис у честь уар. матери. Уладил його дитячі садки зі Збоїск (35 дітей), Грибович (30), Махехова (27) і Ляшок (27), разом 125. В програму ввійшли спів, танці та декламації. Найкращі точки дали діти зі Збоїск — під проводом сестри Даміани Прощ. Багато праці доложили пані О і С. Сташинські. Приграла духова оркестра під проводом Е. Паракта зі Збоїск. На попис прибули Преосв. Кир. Никита, о. мітрат Базюк, і багато (500) гостей. Дитячий попис полишив дуже милі спомини серед учасників. Збоїска — це одна з підлявівських громад, яка релігійно і національно дуже добре тримається. Присутний.

Що діється у світі.

В Іспанії розгорілися знов завзяті бої під Мадритом. Національні війська здобувають крок за кроком позиції червоних, яких опір слабне. Ген. Франко хоче оточити Мадрит від північного сходу і діяти до Середземного моря, щоб відділити Валенсию від Каталонії. Червоні відступають, висаджуючи по дорозі мости й укріплення. Багато червоних переходить на сторону повстанців.

Хіль Роблес, голова католицької народної партії, має стати міністром закордонних справ в уряді ген. Франка.

Англійський уряд усіма силами змагає до того, щоб вицофати з Іспанії всіх чужинців, однак ні одна ні друга воююча сторона не годяться на це. Червоні надали всім чужинцям, що борються в їх армії, іспанське громадянство, і тепер кажуть, що по їх стороні нема чужинців...

В Югославії були великі заворушення православних проти конкордату (договору) югославянського уряду з Ватиканом. В православних церквах били дзвони, вивісили чорні хоругви. Підчас демонстрації в Білгороді було ранених багато осіб, між ними навіть один православний єпископ. Комуністи, як скрізь, стараються використати ці непопорозуміння і роблять ще більше замішання.

В Світах відбуваються тепер постійні лови на „ворогів народу“. Арештують тисячами офіцерів, урядовців, редакторів, а найбільше комуністів. Багато високих совітських достойників попало в пеласку, між ними навіть Ворошилов, начальний вождь совітської армії, якого хоче позбутися Єжов, новий начальник ГПУ. Покищо нерозстріляний Літвінов має багато клопоту, щоб переконувати французьких і іспанських комуністів, що така кривава купіль скріпить совіти.

Китайсько-японський спір, в якому було 25 вбитих і 55 ранених Японців і далеко більше Китайців — поладнано в той спо-

сіб, що обі сторони згодилися вицофати свої війська з околиць Пекіну. Однак частина китайських військ не хоче вицофатися, таксамо і Японці. Китайський генерал Сунячен пішов на надто великі уступки для Японців, на що не хоче згодитися китайський уряд у Нанкіні, який закидає йому зраду Китаю.

Вільнох власних

Грім ударив недавно в купулу церкви в Сваричеві біля Рожнітова; він перелетів церкву, влетів у ризницю, спалив 4 нові фелони вартості 1.000 зл., 2 старші фелони, вартості 300 зл., багато церковного білля вартості 200 зл. і 60 зл. паперових, зібраних на купно дзвона. Вся шкода виносить понад 1.500 зл.

Не бавтеся гранатами! Не помагають ніякі перестороги. Від 1914. р. аж досі не тільки діти, але і дорослі бавляться гранатами і за свою цікавість платять каліцтвом або й смертю. В Чехові біля Монастирська малі хлопці бавилися на церковнім подвір'ю найденною гранатою з часів війни. Нагло граната вибухла і розірвала 8-літнього Я. Сенцишина, 10-літнього Головачука і 8-літнього Бойка. Один хлопець тяжко ранений.

Скажені пси і коти. У Львові стверджено скаженину у 18 псів, одного kota й коня. Покусаних є 29 осіб, які беруть щеплення.

Вовки в Короснянщині проявилися в великій кількості в лісах; вони роблять великі шкоди населенню, бо нищать худобу по пасовищах. Населення домагається облави на шкідників, бо йому самому стріляти їх не вільно.

Палив хрестами. В Мислові Калушина, селянин Іван Мельник викрадав на місцевому цвинтарі хрести з могил та вживав їх на опал. Тепер відповідає за це перед судом.

Знайшов гроші з XVIII століття Юра Костюк у Жабю в своїм городі. Вони були у флаш-

ці в числі 73 штук. Костюк задержав частину монет собі, а за частину купив вовни й роздарував між сусідів. Про все довідалася поліція й забрала в нього ще 10 срібних монет.

317 тисяч мешканців числив Львів при кінці квітня ц. р.

КОМУНІКАТ.

По Загальних Зборах „Селянського Союзу“ (перетвореного з б. З'язку Оборони Інтересів Дрібних Рільників) у Львові 15. V. ц. р. уконституувалася Управа і Надвірна Рада цієї нової української установи та приступає до праці. Метою „Селянського Союзу“ є м. і. оборона українських селян перед усяким визиском, творення нових варстатів праці, господарська розбудова, лікарська опіка, правна порада, та інші засоби для піднесення добробуту українського селянства. При здійснюванні своїх завдань буде „Селянський Союз“ співпрацювати з усіма іншими українськими установами, зв'язаними своєю діяльністю з селом. Незабаром вийде „Селянський Союз“ у своїх виданнях, хто і як зможе скористати з усякої матеріальної і моральної допомоги, передбаченої в правилнику Союзу.

„Селянський Союз“ кладе собі також за мету покласти основи під створення станового (професійного) союзу українських селян, тому певно стріняється з загальним одобренням і моральною підтримкою всього українського громадянства, а особливо селянського стану.

За Управу: Микола Вербоцький в.р. Євген Мельник в.р. Михайло Несторович-Савка в.р.

За Надвірну Раду: Іван Білий — с. Юрка, господар, Осип Боднарів, редактор, Іван Маселек, господар, Павло Малерик, господар, о. Іван Романчукевич, Володимир Сидорак, Юра Шкрумеляк, редактор.

Веселий путник.

„Поступ“.

Суддя: Що ви говорили, що ви є дротарем, коли під час ревізії не знайшла у вас в хаті ні кусника дроту.

Підсудний: Бо те прошу pana судді тепер на все є поступ. Як може бути телеграф без дроту, то і дротар може бути без дроту!

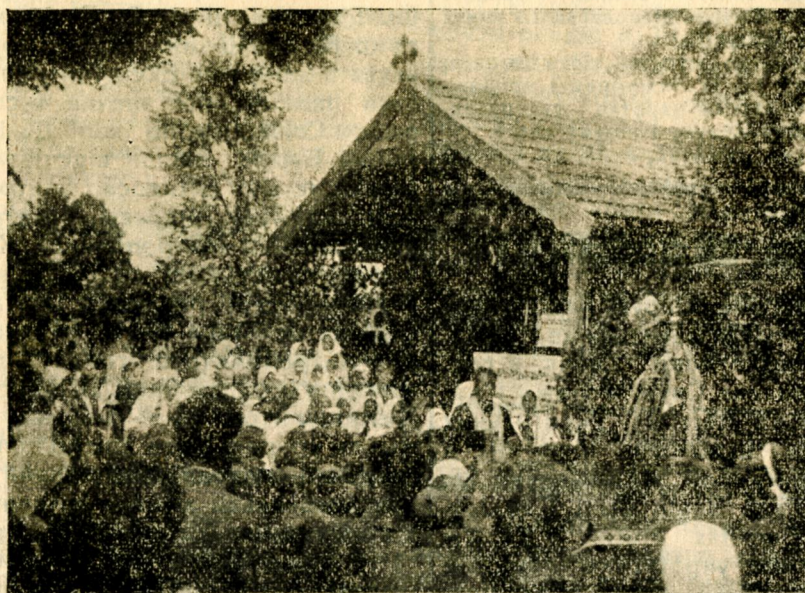
Сусідська чемність.

— Просили татунь, щоб ви прийшли і допомогли їм затуляти корону до ями і ще казали, що як вам здохне корова, то вони прийдуть і вам поможуть!

Наш Христос Наша Милота

Земельний катехизис,
призначений
для катехизації полі-
ційно-морального
і національного
життя серед
українських родин.
Ціна 3 сот.

Преосв. Кир Никита відбув недавно візитацію Милулиниччини. На світлині бачимо катехизацію дітей в Луці Великій.

Величаві Маркіянові поминки.

Біла Гора біля Підліся вкрилася 1. ц. м. понад трицять тисячами народу, що прийшов з усіх сторін нашого краю віддати належний поклін Маркіянові у 100-ліття появи його „Русалки Дністрової“. Біля тріумфальної брами численне духовенство з процесією привитало Преосв. Кир Никиту, який відправив Архієрейську Службу Божу з численним духовенством. Патріотичну проповідь виголосив о. Лиско з Сасова. Після Служби Божої промовив до вірних Преосв. Кир Никита. Опісля все духовенство під проводом Владика відправило панахиду на могилі Невідомого Стрільця Української Галицької Армії.

По полудні відбулася на Білій

Горі ювілейна академія. Влада заборонила вправи соколів і пописи дітей. Голова Т-ва ім. Шашкевича в Золочеві д-р Т. Ваньо виголосив гарну промову, в якій підкреслив велике значіння гр. кат. Церкви в житті українського народу. Опісля співали напереміну злучені хори із цілої Золочівщини та грала оркестра з Золочева.

На Білій Горі було багато будок наших кооператив і інших установ, в яких продавали українські видання, різні харчі та напитки. Алькоголю ніхто не продавав. Не було ніодної жидівської будки. Спокою ніде не заколочено.

Вже друкується Український Християнський Календар на рік 1938.

Цей багато ілюстрований, незвичайно цікавий календар буде найдешевший з усіх календарів. На його багатий і здоровий зміст складаються: Слово ВПреосв. Митрополита Андрея, статті, оповідання і вірші наших католицьких письменників, як о. Осташевський, о. Раковський, о. Ковалів, о. Квіт, о. Чемеринський о. Попадюк, о. Годунько і ін.

Особливо цінні статті про Український Католицький Союз, про наші монаші Чини, про украшування церков, про католицьку пресу, про виховання дітей, про господарські справи і т. д. Є окремі відділи для жіноцтва, для молоді і для дітей, в яких кожний знайде щось для себе. Кількадесят ілюстрацій, цікаві оповідання, веселі пригоди, практичні поради і багато різних вісток зі світа — роблять наш календар необхідним для кожного Українця-християнина.

В кожній українській християнській хаті повинен бути на столі Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціну календаря подамо в найближчому числі. Просимо негайно зголошувати замовлення на календар, щоб ми могли устійнити його наклад.

Замовлення слати на адресу:
**Видавництво „Мета“,
Львів, Японська 7.**

Боротьба з безбожництвом.

Боротьба з Богом, безбожництво — це не нова річ. Тільки давніше напади на віру були ділом поодиноких осіб, а в останніх роках стали вони ділом планової й організованої акції міжнарод. безбожницького руху.

Недавно в Празі відбувся міжнародний конгрес, який мав створити світову організацію безбожників до боротьби з релігією. На з'їзді в Брюсселі рішили получить в одну цілість два головні безбожницькі товариства: „Міжнародню Унію Вільнодумців“ і московський „Союз Міжнародних Пролетарських Безбожників“. Ця остання організація залежить безпосередньо від Москви та є органом світової пролетарської революції. Її ділом є страшна боротьба з релігією в совітах і переслідування Церкви в Мексиці та Іспанії.

Небезпека є велика й постійно зростає. Ствердив це Папа Пій XI. у Своїх енцикліках. Св. Отець сказав: „Чуємо з далека голос що кличе: Без Бога! Сьогодні такий клич виходить з царства антихриста і йде поміж народи світа“. — Рівночасно Папа Пій XI. вказує на Католицьку Акцію як на оборонний мур проти нападів темних сил, що виповідають війну Богові й Христові. „Не можна ніколи — підчеркує Папа — легковажити, головню сьогодні, большевицьких нападів, котрі не мають іншої цілі, як лиш підкопування основ християнського порядку“.

Президент Америки Рузвельт сказав так: „Положення, в якому є світ, примушує нас зайняти спільний оборонний фронт, бо в боротьбі не грає ролю різниця релігійних переконань, лиш боротьба віри з невірством. У гру входять не твоя, не моя власна віра, але всі віри. На шароку світі стають проти себе релігія й безбожність. Нападам підлягає віра кожного з нас. В обличчі такої небезпеки треба, щоби ми всі, не зважаючи на наші релігійні переконання, витягнули до себе руки й стали до спільної акції“.

Цей цікавий голос президента Америки заслуговує на увагу. Бо спільну небезпеку можемо побороти лиш спільними силами.

Евангелія.

Неділя 7.

І коли Ісус звідти відходив, ішли за Ним два сліпці, що кричали і говорили: Помилуй нас, Сину Давидів. А як прийшов у дім, приступили до Нього сліпці і сказав їм Ісус: Чи вірите, що Я можу вам це зробити? Кажуть Йому: Так, Господи. Тоді диткнув їх очей, кажучи: нехай вам буде по вашій вірі. І отворилися їм очі. І заборонив їм Ісус, кажучи: Глядіть, щоб ніхто не довідався. А вони вийшовши, розголосили про Нього по тій цілій землі. Коли ж вони в'їжджали, привели до Нього чоловіка німого біснуватого. І як вигнав біса, то німий заговорив. І дивувався варід, кажучи: Ніколи не було щось такого в Ізраїлі. А фарисеї говорили: Силою диявольського князя вигнали бісів.

І переходив Ісус усі міста та села, навчаючи по їх божицях і проповідуючи Євангеліє царства і уздоровляючи кожну недугу і кожну неміч.

(Матеї, гл. 5, ст. 27—36.)

На Маківку!

Як щороку, в другу неділю серпня, 8.ц.м. відправиться на Маківці біля Тухлі, повіт Сколе, в год. 10:30 полева Служба Божа і панахида на могилах Українських Січових Стрільців, поляглих в побідному бої з Москалями 28. IV. 1915 р. Виділ філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Сколім взиває все українське громадянство взяти якнайчисленнішу участь у всенародніх поминках на Маківці, зберегти лад і спокій, не співати нецензурних пісень, піднятися при зазвоні впорядчиків, не нищити ліса, не розкладати вогнищ і т. д.

І в нас ця небезпека є неменш грізна. На наших землях шириться безбожність і сіє спустошення. Не лише в містах але й по селах, не лише серед старших але й серед молоді, головню в робітничих кругах, отрута безбожності нищить душі.

В порівнянні з мільонами наших віруючих людей рідко тих, що голосять безбожність є малі. Але й ця горстка може робити багато через дивну рівнодушність і нерішучість віруючих. Треба всім нам спільними силами рішуче виступити до боротьби з руйнівним безбожництвом, найгіршим ворогом народу. С. К.

З нашого життя.

В дні уродин ВПреосв. Митрополита Андрея. Дня 29. липня 1937. року, в сімдесять-другі роковини уродин Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея, мимо будня зійшлося на Святоюрську гору значне число вірних, молити Всевишнього, щоб задержав для нас якнайдовше нашого Архипастиря.

Торжественну Службу Божу відправив у каплиці на подвір'ї св. Юра о. Митрат О. Базюк в сослуженні о. пралата Л. Куницького і о. проф. д-ра В. Лаби. Діякували о. О. Годунько та о. П. Козіцький. До св. Причастя в наміренні Ексц. Митрополита приступило значне число осіб. Співав гарно хор Дяківської Бурси. Вкінці відспівано многолітствя ВПреосв. Митрополитові Кир Андреєві. Відтак представники Митрополитчої Капітули, львівського духовенства, видавництва і редакції „Мета“ і „Христос Наша Сила“ удалися до митрополитичого городу, де зложили побажання ВПреосв. Митрополитові Кир Андреєві з нагоди уродин. Ексц. Митрополит сердечно дякував усім, сидячи в самоході, кілька хвиль розмовляв з присутніми, відтак відїхав до свого родинного села, Прилбич. Приявні з радістю завважили, що стан здоров'я Ексц. Митрополита незвичайно поправився.

Цього дня в Петропавлівській церкві у Львові-Личакові урочисту Службу Божу відправив о. О. Годунько. Церква була повна вірних. Велике число вірних прийняло св. Тайни в наміренні ВПреосв. Митрополита. Також в інших львівських церквах відправлено Служби Божі на ітєнцію нашого ВПреосв. Митрополита Кир Андрея.

Книжка про ВПреосв. Митрополита Кир Андрея. У Філадельфії появилася книжка д-ра Льонгіна Цегельського п. з. „Митрополит Андрій Шептицький“. Книжка подає життєпис і діяльність Князя української гр.-кат. Церкви й великого патріота. Вона видана на гарному папері й має 62 сторін друку та 8 ілюстрацій. Продається в місцевій книгарні „Америка“ по ціні 20 центів амер.

Осторожно з провокацією!

В нашій інтересі є, щоб ми поодинокі і всі разом, кожний у своїй організації, мали змогу свobodно працювати для всебічного розвитку української нації. Коли за Збручем, у царстві антихриста, винищують безпощадно український народ, тут на західних землях маємо великий обов'язок підготувати релігійне і національне відродження цілої української нації.

Розуміється, що це не подобається платним агентам червоної Москви, які всіма силами стараються викликати заворушення, щоб тільки спинити нашу творчу працю. Можна сміло твердити, що це укрита рука Москви кермує зручно людьми і цює їх на різні погроми, замаху, напади, бійки, демонстрації, війовничі зїзди та ухвали, які відбувалися не тільки на наших землях, але і в цілій Польщі. Нікому, тільки Москві залежить на тому, щоби скрізь була вічна війна між всіма народами і партіями.

Коли не можна вже інакше пошкодити, тоді пускається в рух провокацію. Ось приміром перед луговим зїздом „хтось“ розкинув по краю відозви, в яких стояло чорне на білому, що в день лугового здвигу має вибухнути всенародне повстання!

Недавно в варшавській соймі польський посол Жиборський, вибраний з Підгаєччини також і українськими голосами, поставив запит до голови уряду, чи він знає про напади Українців на Поляків в Підгаєччині і навів таку відозву:

„Український народе! — на твоїй землі ворог! Узброєні орди Москалів, Ляхів, Чехів і Румунів гуляють безкарно, рабують твої скарби. Того всього ще мало. Вони хочуть видерти тобі праїдану землю. Хочуть тебе зробити дідом, на українську землю хочуть поселити мазурську голоту. Український народе, не давай землі Мазурам, вступи до організації „рядиборцуф“ (!?) за українську землю, український уряд. Знаєш, що тобі не допоможе ніщо, ані комуністи, — бо вони за совітською Росією, ані соціалісти, — бо вони за соціалістичною Росією. А ти ставай за Україну. Справедливий лад на Україні заведе тільки українська національна революція, зміцниться український уряд. Господарем на Україні буде тоді український нарід, як твої сини стануть в ряди українського війська під держав-

ним прапором. Українці, спішіть усі на маніфестацію, яка відбудеться в 12. год. перед представництвом польської влади — староством.

Підписані: УНДО, Українська Парляментарна Репрезентація, Соціалістична Партія (?), Українська Народова Однова (!) і Комітет Оборони Української Землі“.

Під цєю злобно видуманою відозвою підписані і деякі неіснуючі українські партії. Українські послы в соймі назвали цю відозву провокацією і зажадали переведення слідства в цій справі. Підгаєцький адвокат м-р О. Яворський помістив отвертий лист, в якому стверджує, що всі факти подані п. Жиборським неправдиві. Однак багато польських часописів помістило на перших сторінках ці неправдиві факти і в той спосіб наставлено все польське громадянство крайно вороже проти Українців. А тимчасом треба всі сили і Українців і Поляків спрямувати на протибольшевицький фронт, бо червоний опир комунізму загрожуює обом народам і цілому християнському світові.

Червона Москва сипле тяжкі мільйони на викликання роздорів між християнськими народами, щоб їх ослабити і відтак проковтнути. Большевики бачать, що в Еспанії їм не повезло, тому хочуть викликати в іншій країні братовбивчу війну. Крім Франції і Чехословаччини звернули вони свою пильну увагу і на нас.

На день 7. листопада ц. р., в 20 річницю большевицького кривавого панування, приготують вони скрізь по цілому світу і в нас також свої обходи, сходини, віча і демонстрації. Вже від тепер треба зчати протиакцію, щоб освідомити всіх темних і несвідомих, щоб не попали в хитро наставлені червоні сіті. Всяку провокацію треба змісця викривати і нап'янувати, бо інакше може спричинити великі шкоди. Треба завчасу виконувати всякі бур'яни на нашій народній ниві, щоб не було запізної!

Великий Святоспаський Відпуст у Судовій Вишні відбудеться 19. VIII. Прибує їх Ексцеленція Кир Йосафат, Перемиський Епископ. Хрестна Дорога в середу 18. серпня в 3. год. пополудні.

Справа політичних в'язнів.

В справі українських політичних в'язнів о. пралат Леонтій Куницький відбув конференцію з міністром справедливости Грабовським. О. пралат Куницький представив положення українських політичних в'язнів і предложив писмо з домаганням ріжних полекш для наших політичних в'язнів, як дозвіл пересилати що 2 тижні 2 кг. масла чи солонини, бо в'язні занепадають на сухоти; щоб перенести наших в'язнів до в'язниць, де є більше Українців і держати їх окремо від комуністів і кримінальних; щоб в'язні могли всюди одержувати українські книжки і часописи, щоб виєднати полекші для хорих в'язнів і т. д.

День Українського Моря в таборі „Орлів“ на Соколі.

В неділю 25. VII. табір „Орлів“ на Соколі біля Галича уладив „День Українського Моря“. Рано Службу Божу в наміренні українського народу відправив о. О. Квіт, виголосив пламенну проповідь та поблагословив прапор чорноморської фльоти, який опісля віднесено на машт при співі нац. гимну. Відтак над рікою Лимницею посвячено човни. Зараз потім зачалися перегони човнів. Пополудні відбувся фестин. Промову про українське Чорне Море виголосив провідник табору ред. Р. Данилевич. Відтак відбулися легкоатлетичні змагання. Пригравала оркестра з Бурштина. Вечером при світлі лямпівонів відбулася на Лимниці інсценізація народніх дум про Олексія Поповича і Самійла Кішку, морських боїв козаків з турками, які закінчилися побідою козаків. Приявні побачили бій козацьких чайок з турецькою галерією. День Українського Моря полишив дуже гарні вражіння серед усіх учасників.

Свій до свого! Першорядна кравчиня, шие суконки, плащі і костюми по найдешевших цінах. Мацейовське, Львів, вул. Гофмана 8. II пов. м. 6. 1—3

Подяка Самбірській Матері Божій і Найсолодшому Серцю Ісусовому.

Марія Погодич з Турки над Стриєм прислала подяку, яку подаємо в скороченні:

„Зимою 1935. р. на службі в Самборі заслабла я на запалення ставів і то таке сильне, що я втратила владу в руках і ногах і була ціла безвладна, не могла навіть головою порушити. Я була між чужими людьми, без опіки — і тому зачала ревно плакати. Над моїм ліжком висів образ Матінки Божої Самбірської. Я звернула заплакані очі до образу і голосно закликала:

„Матінко Божа! Тільки Ти одна можеш бути моєю лікаркою і вирятувати мене з того нещастя!“

Це було вечером. Коли настала ніч, я з браку сил відмовила тільки „Богородице Діво“ і віддалася під Покров Самбірської Матери Божої. Мені здавалося, що я вже вмираю. Я була така ослаблена, що не мала сили прикритися. Ще раз звернула я очі до образу Матери Божої і заснула твердим сном.

Рано в 6. год. хтось мене порушив сильно. Я схопилася, розглядаюся, хто мене збудив — але нікого при мені не було. Я встала,

і відразу взялася до праці, відмовляючи ранішню молитву. В. 11. год. перед полуднем знов мене хтось так само сильно порушив за праву руку. Я оглянулася, нікого коло себе не бачу, тільки чую голос: „Чи ти пам'ятаєш, яка ти вчора хора була?“ — Я застановилася і шойно пригадала собі, що я вчора була така тяжко хора. Тоді я відчула, що це говорив до мене Ангел Хоронитель. З радости звернулася я до образу Матери Божої зі словами: „Матінко Божа Самбірська! Яку вдяку маю Тобі принести за чудесне uzдоровлення мене? Кілько то треба заплатити лікарям за поміч, а Ти така ласкава і милосердна за одно щире „Богородице Діво!“ — Тоді я вчула виразно, як хтось сказав мені: „Молися далше!“

Незабаром потім я мала такий випадок: Одного ранку пішла я по дерево до дровітні, вивпненої рубаним буковим деревом. Я набирала дерево і рівночасно відмовляла апостольську молитву до Серця Христового. Коли я набрала дерева і хотіла вже відійти, нараз почула я великий

гук. Я спустила руки на долину, пригнула очі, і станула перелякана. Коли дерево перестало гучати, я почула, що мене дерево зовсім присипало, але воно було таке легке, якби я була під перами. Я здивувалася, що такий стіс дерева на мене звалився і не вбив мене. Я навіть не відчувала ніякого болю.

День перед тим, коли одно поліно впало мені на ногу, то мене так сильно заболіло, що я мусіла посидіти кілька хвиль, заки встала на ногу. А тут така велика маса дерева присипала мене і я не відчула ніякого болю!

За те складаю Матінці Божій Самбірській і Найсолодшому Серцю Ісусовому мою найщирішу прилюдну подяку.

Нові ОО. Редемптористи.

Преосв. Николай Чарнецький прибув до Бельгії, до монастиря в Боплято, де висвятив п'ятьох ОО. Редемптористів: Василя Рудка, Филимона Курчабу, Степана Козака, Петра Широкого та Івана Леськовича.

О. Горицвіт.

Де рятунок для хліборобів?

Михайло Булавний якось до Великодня дотяг. А до Св'ятих ні зеренця у коморі. Його Ганка день у день лиш голий Соршин варила. Пригнися до важкої роботи, а в животі, як в дуплі дудонить, аж крутиться голова. Та найбільший клопіт з діточками. Мале не знає, що значить нема. Тільки спокою, що вибіжать за коровою на вигін. А так цілий день лиш:

— „Мамо, їсти хочу! Хліба хочу! Дайте їсти! Хліба! Хліба! І хліба!“

І що було Михайлові робити? Купити в місті у жида не було за що. Там треба переплатити, а підсвинок ще не підріс, і продавати не було що. Позичив би у сусідів, та кожний здвигав раменами: „Не маю, сусідо! Не маю!“ Сів Михайло в понеділок край

стола, вдарився по лобі, та ні одна відрадна думка не вискочила з голови. Аж жінка Ганка порадила:

— Тиб, Михайле, та пішов до села Оглядникова, та може б там дістав яку чвертку зерна! Кажуть люди, що там у селі позичають. Ми б в осені і з додатком віддали!

— Може б й справді! — озвався Михайло. — В Оглядникові я маю знайомого Максима. Піду, може позичить!

І витріпав Михайло старенький мішечок. Ганка залатала кілька дірок, і пішов Михайло на друге село. Максима застав у хаті. Саме тріпав гарячі пироги з миски.

„Слава Ісусу Христу!“ — „Слава на віки Богу!“ — „В час до обіду!“ — „Просим до обіду!“

Слово по слові зговорилось, а Михайло каже:

— Може б ви Максиме позичили мені чвертку жита? За-

рятуйте чоловіка, а я в осені з додатком поверну!

— Не маю, Михайле! — здвигнув Максим раменами. — Передновок бачите, тай минулося!

— А он у сінках бачу стоїть у вас міх зерна, як дубчак! — каже Михайло.

— Та я собі позичив! — говорить Максим.

— А де позичили? Може б й я собі там позичив! — став Михайло допитувати.

— Та я сам у себе позичив! — всміхнувся Максим.

— Ей, Максиме! Я до вас з клопотами, а ви до мене зо жартами! — простогнав з жалем Михайло.

— Ні, ні, Михайле! Не жартую я, а правду говорю! Колись у нас люде теж бідували на передновок. Було у нас молотить чоловік в осені, та збіжжачко одне

Як виглядають містичні образи сестри Насті-Маріям Волошин?

В багатьох місцевостях нашого краю появились весною цього року дивні опалізовані образи на шибках вікон. В книжці „Містичні образи Насті Волошин“ о. д-р. Г. Костельник старався їх пояснити. Переважно опалізація є колірова, райдужна (краски веселки). Але є і молочна, сіра. Один такий образ описує нам віродостойний очевидець. Подасмо його цікавий опис:

З початком травня появилася на великій шибі (1 м. висока, 40 см. широка) на приходстві в Новосілках Загальчихин, Унівського деканату, опалізований образ молочн-осірої краски.

Мала дитина на першій погляд все розкаже, що бачить. Дивлюся на образ. Коло мене сільська 8-літня дівчинка. Питаюся її: „Що бачиш дитино на шибі?“ — а вона, видко смілива, питає мене: „А ви не видите? Дивіться, який великий Ангел, на голові волосечко і очка має!“ — „А що над Ангелом?“ — питаю. Дитина застановляється, і по хвилі каже: „Ага, вже знаю, то так як на образку наші Отець показували, Бог Отець, тільки голова інакша“. — „А що перед

Ангелом?“ — питаю. — „Хрест, але не рівний, а Ангел певно молиться перед хрестом — каже мала дівчинка, — а в долі, дивіться, голуб летить до Ангела, а під Ангелом облаки і облаки і ще щось, та я вже не знаю“...

Ціла шибка опалізована. Тло слабо молочне, головні постаті сірі, темно піскова краска, окружені синіми проміннями, з яких два спливають з хреста рівнобіжно на бік. З боку коло хреста виразна буква М в поземім положенні, черти тонкі, симетричні, чорні. Під хрестом помітна постать.

Я поглянув на образ через театральну льорнету — годі очей відірвати! Ціла шибка немов горить від опалізації, хоч не райдужної — словом вітраж першої кляси.

На згаданім приходстві є і інші опалізовані шибки, з райдужною опалізацією, а значіння образів і постатей треба вміти відчитати.

Коли сонце світить просто в шибки, райдужної опалізації не видно, зате на описаній шибі, головні сірі постаті все помітні, проміні сонця затирають

подробиці і цілість блідне. Навіть у місячну ніч постать Ангела зарисовується на шибі.

З середини видно тільки чисте шкло, без знаку якогось образу. І це найбільше вражає всіх глядачів, а недовірливих переконує, що це не штучний образ, не мальований ручно, або в який небудь спосіб відбитий на шклі.

Як освітити шибку в ночі електричною ліхтаркою, видно на ній цілу сітку молочних жилок, які мабуть оформлюють зовнішні постаті. В ясний день ці жилки незаметні. Як поглянути на інші шибки з райдужною опалізацією, освічуючи їх електр. ліхтаркою, не видно ніяких жилок, лиш мутні плями опалізації.

Описаний образ через 2 тижні був одинокий у нашій околиці, опісля зачали появлятися, головню по церквах, в різних місцевостях Золочівщини опалізовані образи в райдужних красках. Цей образ крім місцевих і сусідніх селян оглядали священники і наші і лат. обряду, світські інтелігенти, були навіть і „специ“. На кожного з них робив він велике вражіння. Каза-

продає, друге меле, інше розсипає по подвір'ю, а соломі корові як набере оберемком, так аж чоловікові не стало ні кулачка муки, а коровину хоч колами підводи. Але одного року скликали о. парох людей до села, і заклали збірні шпихлірі. Від цього часу кожної осені ходять визначені господарі по селі, і збирають збіжжя до шпихлірів. І складають люди. Дають по мищині, по гарцові, по чвертці, і по корцеві, а то й більше. Жито, пшеницю, кукурудзу, фасоль, горох, що хто має, що хто може. І бульбу приносять. А тепер, як прийде передновок, і людям не стане, кожний іде до управи шпихліра, йому дають, скільки потрібно. От і мені не стало. Пішов до шпихліра, і дали кірчик жита. А в осені, я знову передам свою пайку. От так і в вашому селі взяли б люди до такої справи, тай мали б порятунок на лиху го-

дину. Все треба оглянутися на задні колеса. Часами трапляється недорід, вогонь, або інше нещастя, а годі і заможному не стане. Хоч би на насіння дістати доброго зерна, а то купиш у жида, так хабаз вродиться на ниві. Перестаньмо вчитися жебрати і понижувати себе, а вчінся самі собі помагати, і явно славно брати своє!

Михайло послушав мови Максима, і не знав, що на це відповісти. Коби таке була в його селі! В осені не дуже трудно було би наповнити збірний шпихлір, зате на передновку — як на дорозі найшов. Звинув свою торбину під пуху, і пустився до дверей. Але Максим щось подумав, і каже:

— Слушайте, брате Михайле! Жаль мені, щоб ви з нічим відійшли з нашого села! Я вам вділю зо свого жита чвертку, щоби зарятуватися хоч трошки!

Але цього жита уже мені не віддайте. В осені заложить у своєму селі такий шпихлір, як у нашому Оглядникові, і цю чвертку жита передайте до цього шпихліра. Нехай це буде на початок для заохоти, щоби у вас ця справа якнайскорше розвинулася!

Подякував Михайло за вигоду, завдав собі жито на плечі, і потяг до дому. Ціле літо роздумував за шпихлір, говорив з людьми, а в осені уже стояв недалеко церкви гарний будинок, призначений на шпихлір. Акція самопомогі дуже припала людям до вподоби, і радо услипали свої пайки збіжжя. І наповнили шпихлір щире, та серцем раділи, що мають у селі рятуюнок на прикрий час. Тепер не тільки газди мали вигоду, але й бідакам і неможливим підпомогли багато.

ли: „Ми чули про нього, нам описували, але ми собі інакше його представляли, це річ незвичайна, просто захоплююча!“

Були також провінційальні дописувачі українських часописів. Захоплені образом зараз на місці писали дописи, однак на жаль, досі ніодна наша редакція цих дописів не помістила. А нарід питає: Чому наші газети не пишуть про те?

Село Новосілки Загальчині (в 3/4 латинське, ледви 1/4 гр. католики) вже перед тим живо цікавилось історією стигматизації Насті Волошин. Місцеві селяни кажуть: „Богу дякувати, що Господь Бог зглянувся і на нас Українців. Вже не будуть мати нас за щось гіршого!“

Ось загальний зміст настроїв серед наших селян, викликаних проявами опалізації шиб і загальні стигматизації Насті Волошин.

Очевидець.

Цікаві дрібниці.

„Шукайте, а знайдете“. Святу правду каже св. Євангеліє. Але хочби і як шукали наші Провізори, то не знайдуть ліпших і дешевших церковних свічок, як стеаринові пріма свічки зі знаком „КЕРОС—С“. Чому стеаринові свічки „КЕРОС—С“ є найліпші? Бо горять рівним полум'ям, не коптять і не зливають. Чому стеаринові свічки „КЕРОС—С“ є найдешевші? Бо є тверді, не гнуться і не зливають. Спробуйте, — а переконаєтеся.

120 бочок золота. В Чірікі в Панамі три агенти, які перепродували землю, знайшли підземний льох, в яких було 120 бочок золота ваги 300 кг. На бочках є печатка еспанського уряду з перед соток літ. Правдоподібно ті бочки зі золотом закопали еспанські вояки. До місця де знайшли те золото, напливають цілі хмари бандитів і злодіїв, тому того місця береже аж 1000 поліціантів, літаки і т. д.

Три пари близнят. Жінка одного льондонського робітника, пані Гоннсінг побила своєрідний рекорд плідності, приводячи на світ три пари близнят. Перша пара вродилася в 1933 р., друга

в 1935, а третя пара, двоє дівчаток, прийшла оце недавно.

Війна бузьків з бджолами. В оселі Столовичі коло Баранович рій бджіл осів на дереві, де був загіздився бузюк з родиною. Птахи кинулися на бджоли, однак мусіли поховатися до гнізда, тікаючи перед жалами малих наїздників. Тоді рій налетів на гніздо. Після геройської боротьби старі бузьки мусіли вивтікати. Бузьченята згинули від жал.

Вбили ворожку. Розалія Бонковська не мала з чого жити, тому стала ворожкою і циганила людей. Вона лічила хорих селян в околиці Варшави, і за „ліки“ казала собі дорого платити. Від тих ліків ніхто не виздоровів, а навпаки, кілька осіб померло, бо отруїлись ліками. Один молодий селянин, якого жінка померла від таких „ліків“, на днях побачив ворожку Бонковську і застрілив її, потім сам зголосився на поліцію і зізнав, що мусів помститись за смерть жінки та застрілити ворожку.

Медвідь покалічив селянина. В Хожові в цирку медвідь розірвав крати клітки і кинувся на 67-літнього селянина Козубка, який роздратував його. Заки циркова обслуга знов загнала медведя до клітки, медвідь так покалічив селянина на цілім тілі, що його відвезли до лікарні, де він бореться зі смертю. Напад медведя на селянина спричинив у цирку страшну паніку. Публика повтікала зі салі, кілька жінок зімліло і їх товпа потратувала в дверях.

Усувають поліцаїв — п'яниць. Командант польської поліції генерал Кордіян Заморський видав такий приказ до поліційних відділів: „Поліціант висланий на службу, якого знайшов його зверхник-командант у коршмі вже в підмеленому стані вбив зверхника. Цей факт укрив ганьбою польську поліцію і приневолює не лише до боротьби з алькоголізмом між поліцією, але змушує теж до загострення цієї боротьби. Тому то виданий мій приказ слід виконувати якнайбезоглядніше. Не можна мати ніякого милосердя супроти п'яниць. Лише безоглядне усунення п'яниць і марнотравників з рядів польської поліції зможе змити ганьбу Мілянівки (місцевість, де мав місце

згаданий випадок) з її однострою. За виконання цього приказу відповідають особисто команданти воєвідської поліції“.

Китайський міліонер Хіу Бої дуже боявся війни й коли рознеслась погоска, що незабаром вибухне війна Китаю з Японією, він застрілився, а в прашальнім листі до родини написав: „Буде війна, яку я ненавижду, тому хочу вмерти заки мої очі побачать те страшне варварство, яким є війна“.

Жахливе зізнання підчас сповіди. Жінка одного чеського стражника перед смертю оповіла священникові підчас сповіди подробиці вбивства, довершеного її мужем на двох подорожних у Брустурах, коли ці люди намагались перейти нелегально кордон. По вбивстві муж її ограбив згаданих подорожних. Влада викрила на вказаному місці кістяки вбитих.

Живцем похоронили чародія. Трибунал у Гидзабазі (Індія) засудив на досмертну в'язницю чотирох туземців, обвинувачених за те, що поховали живцем чоловіка, якого вважало місцеве населення чародієм. Це трапилося в Султантурі. Мешканець цього села Букрія, про якого була чутка, що займається „чорною магією“, спричинив на думку темного населення смерть чимало осіб. Коли один селянин тяжко захворів, всі заявили одногосно, що хворобу викликав своїми чарами Букрія. До ліжка хворого привели „чародія“ та загрозили йому смертю, якщо не приверне здоров'я хворому. Коли ж згаданий селянин помер, чарівника звязали шнурами й вкинули живцем до гробу помершого.

Ножичками видовбала собі око. В Новосандеччині Баськівна краяла ножичками полотно так незручно, що в одній хвилині впала й вбила собі ножички в око. Треба уважно обходитися зі всіма острыми річачи.

Смерть від бджіл. Коло місцевости Гасфурт (Німеччина) залетів до загороди одного селянина величезний рій бджіл і покусав цілу родину, зложену з 5-ох осіб, та домашні звірята. Власник загороди помер, а решта членів родини бореться зі смертю. Впали також два коні.

Серпень 1937.

Стих		С	Ж	Т	А
н.	ст.				
8	26	М	7	по С. Ерм. Парас.	
9	27	М	†	Пантелеймона	
10	28	М		Прохора	
11	29	С		Калиника муч.	
12	30	С		Сили, Андроніка	
13	31	С		Евдокіма правед.	
14	1	С		Серп. П.Ч.Х. Мак.	

СОНЦЕ сходить 8. ц. н. в год. 4:02,
закатиться в год. 18:56.

МІСЯЦЬ сходить 8 ц. н. в год. 7:08,
закатиться в год. 19:55.

Дописи.

Ліски, к. Белза. Дня 7. VII. після Служби Божої, о. парох М. Ріпецький, посвятив гарну нову входову браму, на якій видніє золотими буквами напис: „Страждуща Мати Божя, колиш занами“, поміщений під образом Страждущої Матінки Божої. Опісля поблагословив о. парох дзвін з написом „Страждуща Мати Божя на Білостоці“, який гарно виготовила українська відіарна дзвонів Брилиського. Фундаторами дзвона є почитателі Матінки Божої в Лісок, Перезовова і Костошина, до яких промовив о. парох, та заохотив їх ширими словами, щоби не жаліли жертв на прикрасу і розбудову Білостоцького місця. В днях 8. і 9. VII. відбувся ювілейний відпуст Страждущої Матері Божої. У відпустовий день Сострадання Пресв. Богородиці о. год. 6-й рано зачалася відправа Богослуження. По відслуженні Утрелі, Молебня і Акафіста в честь Пр. Діви Марії, відбувся торжественний обхід „Хрестної Дороги“ при участі процесії з Мислив, Дожива, Виждова, Костошина і Лісок під проводом о. дек. Дороцького, який вголосив 14 покаяючих, зворушливих наук три стаційних каплицях. Обхід тривав 3 години. Спізану Службу Божу відслужив о. дек. І. Кашубинський. Співав гарно церковний міспевий хор під диригентурою джака І. Шехомея; о. дек. Дороцький має глибоко обдуману проповідь. На закінчення ювілейного відпустового сикта відправив о. кан. С. Гарасовський при відпустовій криниці водосвяття; о. Ю. Меяницький вголосив проповідь про „Преч. Діву Марію, як лікарку хорих на душі і на тілі“, про чудотворне жерело цілющої води в Лурді та явив до Білостоцької криниці фляшку лурдської цілющої води, яку привіз о. М. Була. Цей акт влиття лурдської води при словах о. проповідника, що цілюща вода є далекого найславнішого місця відпустового Матері Божої в Лурді хучиться з Білостоцьким жерелом, яке побожним почитателям Матінки Божої дає потіху і полєкшу в терніннях та лічить хорих на душі і тілі, це влиття

лурдської води зробило на прочанах незабутнє вражіння. Цьогорічний відпуст відбувся з пожитком для душ прочан і обійшовся без жидівських крамарів, яких братська сторожа не допустила на церковний Білостоцький майдан. Найближча торжественна відправа з процесійним обходом „Хрестної Дороги“ буде на Білостоці в свято Преображення Господнього (Спаса) дня 19. серпня.

Погорільці, пов. Перемишляни. Дня 27. VI. відбулося торжественне посвячення угольного каменя нової церкви в Погорільцях. Акту посвячення довершив о. дек. Терещук в супроводі о. сов. Гуглевича, о. сов. Костишина, о. Бойка, о. Каспрука, о. Дядя та о. Трача. Непроглядні маси народу з доколичних сіл, взірцевий порядок, прегарні співи хорів в Лагодова і Курович, святочний настрій, відповідний такому великому торжеству, заіншили по собі незатерте вражіння; о. парох Гр. Бойко зі своїми парохіанами може бути гордий з доконаного діла. Своєю журавлиною працею серед повіреного собі стала, доказав він, що добрий і ревний священник може дуже багато добра зробити для Церкви і народу. Село Погорільці, що в таких тяжких часах і невідрадних обставинах, власними силами взялися до такого діла, як будова нової церкви, і з подиву гідною посвятою його закінчують, можна сміло поставити за взір доколичних сіл.

Один з гостей.

Що діється у світі.

Увага цілого світа звернена тепер на Китай. Японці заняли скоро Пекін, стару китайську столицю, бо два китайські генерали зрадили і перейшли на сторону Японців. Китайські війська відступають з боєм перед ліпше озброєними Японцями, яких літаки нищать китайські міста запалючими бомбами. Обі сторони мають великі втрати. Начальний вожд Китаю, ген. Чанг-Кай-Шек вислав армію проти Японців. Хоч вже полягли тисячі вояків, досі війни ще урядово не визповіджено. Совіти мають помагати Китайцям літаками і танками. Можливо, що большевики стануть по стороні Китаю, щоб допомогти Китайцям прогнати Японців з їхнього краю і... самим туди всадовитися.

В Еспанії національні війська дальше йдуть вперед. Червоні дістають дальше поміч від совітів та від Франції, через що війна продовжується. Одначе перемога перехилиється з кожним днем на сторону ген. Франка, який хоче завести в Еспанії мо

нархію. Королем має бути третій син еспанського короля, Іван. В боях під Мадритом червоні мали 30.000 вбитих і ранених, втратили 110 літаків і 50 танків. Щоденно переходять червоні зі зброєю до повстанців. Недавно перейшов зі зброєю цілий червоний курінь на старону г. Франка. Повстанці зловили кількадесят большевицьких летунів, які заявили, що мають досить комуни і зголосилися до служби в національній армії.

В Лондоні радить дальше комітет невстрявання в еспанську війну. Всі держави, з виїмком совітів, прийняли англійський плян контролі границі Еспанії. Через большевиків не вдалися всі заходи європейських політиків, щоб не допустити до розширення війни з Еспанії на всю Європу. Цілий комітет невстрявання тепер показався безсильним. Може це прискорить створення союзу європейських держав проти червоної Москви, яка викликала братовбивчу війну в Еспанії і тепер хоче затопити в крові цілу Європу і весь світ.

В Югославії дальше йде релігійна війна. Православні не хочуть згодитися на рівноправність католиків, яких є 40 проц. в Югославії. Патріярх Варнава кинув клятву на православних міністрів і в розгарі боротьби помер на удар серця. Його похорон переминався у велику маніфестацію проти уряду. Православні зачали палити католицькі церкви. Цю ненависть православних до католиків підсичують без сумніву Москалі-емігранти, які займають висоні становища в Югославії.

В червонім „раю“ безконечна „чистка“. В останніх місяцях вичистили 25 проц. з компартії, себто 700.000 комуністів увязнили, заслали на Соловки або розстріляли. Червона армія бунтується. У Владивостоці на Далекім Сході була битва між чекістами і червоноармійцями. Багато совітських офіцерів і летунів втікло літаками до сусідніх держав. — А в нас ще є такі темні люди, що чекають на червоний „рай“... Деякі люди приходять до розуму аж на Соловках або під „стенкою“, але тоді вже запізно.

Кара за богохульство.

Нам пишуть: В однім селі Турчанщини безбожники винесли з придорожної каплиці статуї Ісуса Христа й Матері Божої, перебрали їх в брудні лахмани за жebraків. Ісусові дали в руки лопату, а Матері Божій мітлу і зачали вимовляти богохульні слова, сміятися і виправляти різні непристойні річі.

Вночі зірвалася нагло велика буря і лише в тім селі град вибив усе збіжжя. Нарід ходить тепер по полях і руки ломить. Люди кажуть, що це кара Божя за злочин богохульства.

Радикали гуляють...

Дня 23. VI. ц. р. підчас проби амат. гуртка в домовіці „Просвіти“ в Печеніжині два каменярі викликали члена Виділу чит. Івана Сметанюка, с. Василя, на двір, кинулися на безборонного і тяжко його побили, заломлюючи череп голови, ушкоджуючи горішню щокі і вибиваючи два зуби. Тяжко пораненого Сметанюка відвезено до шпиталю. Місцеві „каменярі“ видають заочні засуди побиття а то й смерті на членів читальні. Палкою і розбоями стараються „каменярі“ тероризувати зорганізоване в читальні громадянство, не перебираючи в середниках, знеславляють наші національні почування та на різних сходинках нападають на Матірне Товариство. Виділ Читальні був примушений припинити діяльність читальні, щоб не повторилися в нас наставські події. Жалюгідне бандитське поступовання „товаришів-каменярів“ у Печеніжині подаємо до прилюдного осуду. — Виділ читальні „Просвіти“ в Печеніжині.

Машину до шиття „Зінгер“ гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка“ Т. Іванюшин, Львів, Городецька 23. (7—10).

В міських словах

Церква згоріла від грому. Підчас недавньої бурі грім ударив у церкву в Гаях Нижних, повіт Дрогобич. Згорів вівтар, хоругви й одна стіна церкви.

Велика пожежа під Рогатином. В Серниках Горішніх, повіт Рогатин, знялася пожежа в домі Петра Гончарського. Згоріло ціле господарство. Вогонь перекинувся на сусідні будинки й знищив ще інших 12 будинків. Згоріло около 350 кіп збіжжя, 20 фір паші та кілька штук живого інвентаря. Загальна втрата є понад 20.000 зл. Підчас рятункової акції мати Гончарського, 75-літня Марія Курман так дуже попарилася, що померла. Вогонь повстав зі стриху внаслідок лихої будови комина.

Замах на Мотику. Володимир Білас, брат засудженого на смерть перед кількома роками члена ОУН, намагався в Трускавці застрілити Миколу Мотику, що сильно обтяжив підсудних у процесі в справі вбивства Голувка й нападу на пошту в Городку. Револьвер Біласа затисвся й це врятувало Мотику. Білас утік і скривається.

Бійка підчас весілля. Дня 26. ц. м. пополудні відбувалося в Полянах, пов. Жовква, весілля в домі Василя Кутного. Підчас забави під впливом алкоголю прийшло до бійки, підчас якої хтось пробив ножем плечі 28-літнього Мих. Петрусика з Борків Домініканських під Брюховичами. Петрусик помер від упливу крові.

В трибах машини. В Болестратичах, пов. Перемишль, в млині Т. Зайончковського 25-літній наглядч Осип Киселиця, накладаючи трансмісійний пояс, попався на поверхню цього пояса. Пояс втягнув робітника в триби машини, спричинюючи зломання руки та обох ніг. Киселиця помер таки на місці. Ведуть слідство, хто пустив у рух машину.

Стада диків на Лемківщині нищать майже зовсім плоди на полях, зокрема в селах: Барвінку, Липівці, Терстяній і Тилі-

Вамовляйте новий гарний молитвецьник

„Благодарім Господа!“

Ціна в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто пришло гроші за 10 примірників, платити тільки по 70 сот. Хто пришло гроші за 50 примірників, платити за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминати коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу кількість молитвецьників, бо тоді ціна молитвецьника вийде дешевша.

вій. Населення домагаться якнайшвидшої облави, щоб рятувати бодай рештки плодів. Де подіваються ці паниська, що виарендували в цих селах терени до полювання — таке вони відповідають за шкоди, спричинені диками...

Стріл через вікно. В селі Мазарня Вавжкова, пов. Камінка Струмилова, хтось стрілив вчором через вікно хати і вбив Степана Мельника. Причиною вбивства були якісь особисті порохунки. Вбивника шукає поліція.

Спір за грушки. В селі Гаврилівці в Станиславівщині знайшли труп 24-літнього Василя Пруска, якого хтось убив ударом дрючка. Виявилось, що його вбили два хлопці, яких Прусак колись зловив у своїм саді й набив їх за те, що вони крали грушки. Вбивників арештували.

Веселий кутник.

В гостинниці.

Гість: Пане директоре! Я зловив в моїй ліжку плюскву!

Директор: Нарешті! Ми ловимо її від двох місяців.

Простий сносіб.

— В який спосіб можна розрізнити ліву руку від правої? — питає учитель.

Діти не відповідають.

— Зараз вам поясню — каже учитель. — Це дуже просто. Права рука має великий палець по лівій стороні а ліва по правій.

Наша Христова Паша Хрида

Католицький тижневик,
присяжний
всеправославний релі-
гійний - церковний
і національний
журнал серед
українських релі-
гійців
Ціна 5 сот.

Св. Володимир, Великий Князь Київський, що об'єднав усі українські землі в одну велику Українську Державу та привів наших предків до Христової віри в 988. р.

В роковини хрещення України.

Дня 15. серпня ц. р. припадають 949-ті роковини хрещення України. Найближчий, 1938-ий рік буде ювілейним роком 950-ліття хрещення нашого народу.

Напередодні цього великого ювілейного року треба нам усім пригадати, чи за цей довгий час весь український нарід справді

став християнським? Чи справді життя нашого народу перепоєне Христовою наукою?

До війни наш народ відзначався побожністю. Однак світова війна сильно захитала підвалинами віри серед нашого народу. Довгий побут без духовної опіки у війську чи в по-

лоні між чужинцями, особливо на землях б. Росії, полишив сліди в душах наших військових. Також постої чужих військ здеморалізували багато наших людей. Повсюдне сектантство, безбожництво, радикалізм і вкінці комунізм спричинили великі спустошення в цілій нашій країні.

Однак рівночасно зачався зворот до кращого. Зачали повставати різні католицькі організації й товариства. Повстала доволі численна католицька преса яка виходячи в сотках тисяч примірників річно, поширює і поглиблює християнську віру в нашому народі. Величаве свято УМХ у 1933. р. у Львові та в цілому краю причинило багато до піднесення релігійності. Також ювілей 900-ліття проголошення Матері Божої Царицею українського народу викликав у нас підём релігійного духа. Релігійне відродження нашого народу поступає вперед.

Коли пригадуємо собі ці світлі події, то разом мусимо мати відкриті очі на велику небезпеку, яка нам загрожує від царства сатани, від червоної Москви. Як колись наші славні предки мусіли видержувати на своїх плечах натиск диких кочових орд з Азії, так само і ми тепер мусимо протиставитися всіми силами наступові диявольського большевизму, щоб оборонити не тільки себе, але й цілий християнський світ, від найбільших злочинців світа, якими є безсумнівно большевики.

В наших релігійних організаціях виростають нові люди, здібні для Христової віри і для своєї Батьківщини понести най-

Непрошені „приятелі“.

Звичайно приятелем звемо того, хто бажає нам добра. Але є багато інших, що під тіною удаваного приятельства скривають злі наміри, стараючися довести до руїни, пекти свою печеню коштом інших. А таких тепер є багато. Вони хочуть „ушасливити“ людей, розриваючи найстаршу клітину людської спільноти — родину.

Родина в ширшому розумінні, це батьки, їх діти, внуки, а в вузькому, — це чоловік і жінка, злучені Тайною Супружжя в цілі природного продовжування людського роду та творення нової духовної, господарської й іншого рода культури. Та теперішні новомодні погляди на родину стараються підірвати її повагу, велич та Боже післанництво. Підривають її повагу через те, що поширюють думки проти подружого звязку, проти потомства, агітують за розводами і відділюванням (сепарація). Зносять велич подружжя голошенням кличів, через які зникає солідарність між подругами і бажання спільно нести труди.

Підривають Боже післанництво, кажучи, що подружжя — це звичайна умова між людьми двох різних полів. Її можна вразі потреби легко зірвати, так як легко її довершити.

Таких, що так думають, находимо найбільше серед радикалів, комуністів і жидів, що всіма силами хочуть розбити здоровий християнський організм. Кажуть вони, що жінка „вільна“, діти теж. І що з того виходить? Перегляньмо лише деякі числа часописів, що подають вістки зза Збруча, з країни тюрми народів. Вже основник комунізму, Ленін, був заскочений вислідами своєї політики. Однак було запізно. Проти свавільних, опущених гуртів вітей-волокіт в околицях Москви виставлено... скоростріли.

тяжчі жертви. Таких людей треба якнайбільше, щоб наша віра була справді жива і щоб ми могли за рік обходити торжественно велике свято християнської України як свято повної перемоги Христа-Царя.

Агітація непрошених приятелів іде скорим темпом. За жидівсько-американські долари виробляється фільми, видається часописи, пускається книжки з великими накладами, а все це з одною метою: розбити родину, ввести замішання в християнському світі. Тому треба добре вважати, що береться до рук: чи часом під гарно прибраною окладинкою або гарною картиною не скривається розкладова отрута?

Одною з головних причин загрози родині було повсюдне лихоліття і тісно з ним звязана економічна криза. Після війни число подружжя звязків, а також число народин змаліло. Але це не був виключно вплив господарсько-економічної кризи; більшу роль грала тут криза моралі. Бо непрошені „приятелі“ почали добувати пригожий для себе ґрунт. На гарячому залізі загального лиха здійснювали свої пляни.

Проти розкладових чинників пішла вперта праця католиків, а освятив її Св. Отець Пій XI. Своєю енциклікою „Про чистоту подружжя“. В ній Св. Отець дає відповідь непрошеним „приятелям“, що хотіли би знести дотеперішній родинний лад і завести на місце родини просто звіряче життя, так як у совітському „раю“.

Провід Церкви розуміє вагу справи, тому дає корисні вказівки та боронить велич та святості родини. Коли не послухаємо батьківського голосу Петрового Наслідника, то внедовзі можемо мати в себе те, що бачимо в СССР чи у Франції. Багато Французів повірило тим фальшизмом „приятелям“, — а тепер цілі села пустіють, населення марно вмирає, а Франція стала над пропастью вилюднення.

Родина — це перша спільнота, в якій бачимо світ, починаємо говорити, думати. Першою є мати родини, що вчить нас молитов.

Колиб знищити родину, то що буде з дітьми, що приходять на світ? Спроби держави виховувати дітей, довели до страшної невдачі, як це бачимо на прикладі СССР.

Католицька Церква своєю на-

Євангелія.

Неділя 8.

І зараз принаглов Ісус учеників увійти в човен і наперед поїхати на другий беріг, аки не відпустити народу. І відпустивши швидко вийшов на гору Сам один помолитися. І як настав вечір, був там Сам один. Човен же був на середині моря, киданий філіями, бо був противний вітер. О четвертій сторожі ночі пішов до них, ідучи по морі. А ученики побачивши Його, що йде по морі, стривожилися, кажучи, що се мара і закричали зі страху. Ісус же зараз промовив до них, кажучи: Успокойтеся, се Я, не бійтеся. А Петро у відповідь сказав: Господи, коли се Ти, знехати жні прийти до Тебе по воді. А Він сказав: Прийди. І Петро вийшов з човна, ходив по воді і підійшов до Ісуса. Та побачивши сильний вітер, злягався і як став потапати, закричав, кажучи: Господи, рятуй мене. А Ісус простяг зараз руку, взяв Його і каже йому: Маловіре, чого ти усумнівся? І як увійшли в човен, затиш вітер. А ті, що були в човні, прийшли і поклонились Йому, кажучи: Дійсно, Ти є Син Божий.

(Матей, гл. 14, ст. 22—33.)

Преображення Господа Нашого Ісуса Христа.

І після шістьох днів взяв Ісус Петра і Якова і Іоана, його брата, і повів їх самих на високу гору. І переобразився перед ними і засяло лице Його як сонце, а одежа Його стала біла, як світло. І се зявилися їм Мойсей та Ілля, що розмовляли з Ним. А Петро звернувшись до Ісуса сказав: Господи, добре нам тут бути; коли хочеш, построймо тут три намети, Тобі один, Мойсееві один і одній Іллі. Як він це говорив, се явний облак отинив їх і се голос з облака казав: Се Мій Син улюблений, в Котрім Я уподобав Себе. А ученики почувши впади на своє лице і дуже покланялися. І приступив Ісус і доткнувшись їх, сказав: Встаньте і не бійтеся. Коли ж авели свої очі, нікого не бачили, тільки Самого Ісуса. І як вони сходили з гори, наказав їм Ісус, кажучи: Нікому не оповідайте цього видіння, доки Син Чоловічий не воскресне з мертвих.

(Матей, гл. 17, ст. 1—9.)

уюко освячує родину, стоїть на сторожі ладу й порядку.

Отже бачимо, де правда. Не в облесних словах непрошених „приятелів“, що хочуть знищити традицію і добути століть, а тільки в науці Церкви є правда. Тому добре влукхуймося в слова Св. Отця, йдім за Його вказівками, а певно на цьому зле не вийде ні найменша клітина народу — родина, ні загальна української нації. (к а з.)

Митрополича катедра у княжому Галичі.

Як ми вже писали, в Крилосі біля Галича, де був колись старинний княжий Галич, столиця Галицької Держави, викопують тепер фундаменти величавої митрополичої катедри, яку побудував князь Ярослав Осмомисл. Це був найбільший храм у цілій Галицько-Волинській Державі. Розміри катедри — $32,5 \times 37,5$ м., мало що менші від найбільшої катедри св. Софії в Києві, яка має $34 \text{ м.} \times 39 \text{ м.}$ Могутній князь Ярослав Осмомисл побудував справді величаву катедру, якої фундаменти тепер можемо

оглядати в Крилосі.

В одному місці збереглася долішня частина лицевого муру з величезних блоків білого тесаного каменя.

Д-р Я. Пастернак приступає тепер до відслонення престольної частини храму, де сподіється знайти цікаві нахідки.

Відкриття княжої катедри викликало великий відгомін у цілому нашому краю. З усіх сторін приходять і приїждять прогульки, щоб оглянути сліди величчя нашої княжої Держави.

—

З нашого життя.

Папський Нунцій в українській церкві в Чернівцях. Папський Нунцій в Румунії Андрій Касульо відвідав недавно українську гр. кат. церкву в Чернівцях. Парох церкви о. Й. Злепко в заступстві хорого Генерального Вікарія о. Мих. Сімовича привітав Нунція, передаючи йому хліб-сіль і ключі від церкви. Відтак промовив до Нунція по українськи д-р В. Гузар. Він просив передати Св. Отцю запевнення, що в боротьбі за правдиву Христову віру Він знайде Українців на першому місці.

Великий Свято-Спаський Відпуст у Судовій Вишні відбудеться 19. VIII. Прибуде їх Ексцеленція Кир Йосафат, Перемиський Єпископ. Хрестна Дорога в середу 18. серпня в 3. год. попелудні. 5—5

Стрілецькі поминки на Мавівці не відбулися 8. ц. м. Вони відбудуться 15. або 22. ц. м., про що повідомить Філія Товариства Охорони Всенних Могил у Сколім.

Влада розв'язала Український Спортовий Союз у Львові. Як причину подано переступлення меж статуту. До цього союзу належало 130 спортових товариств у цілому краю.

В Сокальщині відбулися масові арешти серед Українців. Староство розв'язало 6 читалень „Просвіти“, в Ліскові, Осердові, Перемислові, Перевозові, Хлопятині і Костяшині. Читальняні домівки опечатано.

Що діється у світі.

На сов. Україні арештували Григорія Петровського, „президента“ УССР. Його сина, генерала, розстріляли.

В совітах йде далі несамопита „чистка“. Маршал Ворошилов не хотів брати участі в чистці червоної армії, тому уступив зі становища члена ради трьох, що переводить цю чистку. Досі „вичистили“ 2 командантів округ, двох генералів бригад, понад 100 полковників, кілька тисяч старшин. „Вичищені“ пропадають без сліду. В останніх часах арештували команданта балтійської совітської флотії Орлова, команданта флотії на Тихому Океані Вікторовича, команданта військового летунства Ріпіна, і багато інших. Переведено численні арешти між комсомольцями, письменниками, редакторами і урядовцями комісаріату закордонних справ.

В Іспанії національні війська посунулися значно наперед на північний схід від Мадриту. Червоні втікають в паніці аж до Валенсиї. Тому що еспанське населення вітає з радістю вступаючі війська ген. Франка, червоні виселяють тепер усе населення під загрозою розстрілу. Червоні міліціанти переходять зі зброєю на сторону повстанців. Нац. артилерія сильно обстрілює Мадрид. Повстанці зловили двох Французів, які мали поширювати зарази тифу і сплячки на теренах, зайнятих ген. Франком. Обох засудили на смерть. Комуністи

прочують свою програму і хапаються вже останніх, підлих засобів боротьби. Та це вже їм небагато допоможе.

В Каталонії вибухнули заворушення проти червоного уряду.

У Бреславі відбулось величаве торжество німецької пісні, на яке зіхалось 130.000 Німців, не тільки з Німеччини, але і з цілого світа. Гітлер виголосив промову, в якій м. ін. сказав:

„Маємо знову перед очима гордий нарід і сильну державу, і всі ті, які після закінчення торжеств будуть мусіти опустити це місто (Бреслав), щоб виїхати за границі Німеччини, будуть гордо, з радістю і довірям згадувати те, що вони тут бачили і що пізнали. Вони всі винесуть одне вражіння: Наш нарід знову піднісся вгору, його держава відродилась! Яка потуга має право й силу спинити життєвий шлях народу, який у своїй пісні шукає нічого більше, як свого вияву: сильна німецька держава, гордий нарід, такий великий і такий взнеслий, що тепер кожний Німець може радісно кликнути: Я є Німець і я є гордий з того“.

Таку національну гордість зуміла в провідникові німецького народу та й у всіх Німців викликати німецька пісня.

В Китаю обі сторони пригтовляються до великого бою. Японські літаки бомбардують поїзди з китайським військом.

Замовляйте новий гарний молитвеник

„Благодарім Господа!“

Ціна: в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто пришле гроші за 10 примірників, платити тільки по 70 сот. Хто пришле гроші за 50 примірників, платити за опрацювання в полотно 65 сот.

Щоб оминати коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу кількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

Замовляти: Адміністрація часопису „Христос Наша Сила“, Львів, вул. Японська 7.

Цікаві дрібниці.

Чи тані свічки є насправду „найтанші“? Протівно, найдорожчі. Чому? Бо тані свічки скорше згорюють, гнуться неможливо, зливають і коплять. Добрі стеаринові свічки (кожна добра свічка має на долинні витопплений знак „КЕРОС—С“) горять рівним полум'ям, не коплять, не зливають і не гнуться. Це потвердять вам усі Провізори церковні, котрі нашими стеариновими свічками вже світять.

Хитруни. Львівські злодії придумали ось який спосіб на легковірних людей: заходять у чужу хату ніби то на якусь добру збірку, то знову попросити якусь адреси, а навіть просять дозволу написати собі подання чи лист. У часі того просять подати собі води, або що інше принести, чи купити, і як господар відійде, то вони крадуть, що попаде. У Львові обікрали вже поважних, але легковірних людей. Тепер такі часи, що як кого добре не знаємо, то його в хату не впускайте, бо буде шкода, та й стид!

Сучасні Робінзони. Поручник американського летунства Лямбрехт вилетів літаком разом з кількома товаришами шукати летунки Амелії Іргардт, яка пропала без сліду. Перелітаючи коло архіпелагу Фенікса на південь

від рівника, цей поручник був примушений причалити на маленькім острові серед моря. Коли літак осів серед лісів, до нього прибігло двоє молодих людей. І жінка і мужчина були одягнені в таке убрання, яке носять американці. Ці люди говорили по англійськи. Вони признались, що походять із Глестова. Перед трьома роками вони вибрався з науковою експедицією досліджувати малі незаселені острови коло рівника. Опинившись на гарнім і дуже урожайнім острові, величини заледви кілька квадратних кілометрів, цей молодий американець і американка рішили залишитись на тім острові й зірвати всі звязки з цивілізацією. На острові повно овочів, дичини, птиць; в морі безліч риб і сучасні Робінзони мали з чого жити. Вони побудували собі хату з галуззя дерев, завели сади і на цілм острові жили тільки двоє. — Чи ви думаєте прожити тут ціле життя? — питав поручник. — Ні, ми вже тужимо за цивілізацією і культурою. Та всеж покищо нам тут краще, ніж в Америці підчас безробіття, тому ми ще довго останемо на острові, а ви летіть собі з Богом до Америки.

Хто заложив Нью-Йорк? Американський історик Джон Юлі виголосив у Нью-Йорку цікавий реферат про заснування того

найбільшого міста в світі. Цей історик доказує новими науковими фактами, що Нью-Йорк заложили 1524. року французькі моряки. Ці моряки, допливши до заливу р. Годсон, виплили на беріг спочивати. Тут вони розложили намети з галуззя та дощок. Прийшли великі дощі і намети не хоронили моряків від зливи. Треба було будувати дерев'яні хатки. Тоді на поміч Французам приплили голандські рибакі і вони на спілку побудували серед пралісів пять дерев'яних хаток, щоби було де виспатись і зварити рибу. Потім у тих хатах завели крамниці риб. Так почалась будова найбільшого міста Нью-Йорку, яке тепер має 8 мільйонів населення.

Ізда „зайцем“ у той світ. В Перемишлі нашли на даху залізничного вагона молодого хлопця. Тадея Русиновського, з розтрісканою чашкою. Виявилось, що він їздив ще з одним товаришем з Медики до Перемишля на змагання копаного мяча. Оба їхали „зайцем“ і ховалися перед кондукторами на даху. На мості на Вігори, Тадей не вспів схилити голови й на місці заїхав на той світ. Його товариша приарештували.

Мандруючий ліс. В одній з тирольських долин завважили незвичайне явище: ліс посувається вперед. Це явище грозить зни-

О. Горищвіт.

Цінний вексель.

Марія Неділка гіренько бідувала. Старість не радість, колись господарювала, а тепер прийшлося за жебраним хлібом ходити. Небіжчик чоловік Панько, хоч був п'яного, а всеж таки якийсь чоловік. Ледарював він, день по дневі зганяв час на марницях, зате Марія і в полі робила і господарки доглядала, прятала і варила, і годувала діточок. Якось жили.

Аж пішов Панько на війну, тай пропав. Вбили. Марія сама остала. Але здоровля Бог давав. Працювала Марія, підросли діти, помагали і лекше ставало. Згодом стали й між людей виходити. Найперше найстарший син Микола, що був ковалем, оже-

нився зо статною дівчиною і заложив собі власний варстат у селі. Донька Катерина вийшла заміж аж на третє село, теж несоріше. Молодший син Семко привів до хатини невістку, а наймолодша Оленка служила у старого учителя, таки в селі.

Тепер прийшлося Марії жити на ласці дітей. Усе, що мала, віддала їм, тай тулилась коло них. Ще одну коровину мала і ту продали діти, щоби поділитися грошем. І зачала Марія мандрувати від дитини до дитини, та тягнула за собою лахмани. Згодом і торбину собі на них вшила, щоби не погубилось останнє майно.

Один рік перебула у найстаршого сина Миколи. Довше не хотів тримати, жінка злоститься, тай обоє прогнали стару матір з хати. Пішла Марія аж на тре-

тє село до доньки Катерини, але звідти ще скорше мусіла забиратись. Тут знову зять сварився, а донька Катерина, як ця гадина, колола свою маму їдким докором: „Ідіть собі геть! Ви мені нічого не дали!“

Позбірала Марія лахи у торбу і знову у своє село. Впросилась до молодшого сина Семка. Якось прийняв, але відразу сказав: „Переночувати я вам не бороню, але годувати таки не буду! Я бідний. Хоч жебруйте поміж людей, бо я маю свої діти!“ І перевісила Марія торбину через плече, та ходила поміж хати за кусником хліба. Часами, як принесла хліба, кулачок муки, чи крупок, то й син усміхнувся. А як нічого не принесла, тоді й Семко лютував, а невістка викидала торбу до сінок.

Тоді Марія йшла до Оленки. О-

щенням церковці громади Кальтенбрунн, славного паломницького осередка на цілий Тироль. Позем терену облизився тут на півтора метра. З нутра гір доходять глухі відголоси підземних громів. Заходить небезпека, що річка, яка тут пропливає, обернеться взад у своїй плавбі й залле місцевість Бруд.

Риба-великан. В Ріо Гранде вдалося рибалкам зловити незначну досі рибу довжини 12 метрів. Голова тої риби має 1 м. і 20 см. довжини та 69 см. ширини, а отвір її пащі широкий на 98 см.

Ластівка з білим пір'ям. Чи бачили ви вже ластівку з білим пір'ям? А така, є. Ось недавно зловили одну з них у Мишкові, під Шамотулами. Вона ціла біла, лише кілька пер на животику має сірих.

Новий трійливий газ. В Америці 23-літньому студентові хемії, Пренові, вдалося винайти новий трійливий газ, що має величезну силу нищення. Всі дотеперішні газові маски — нідоного. Винахідник заявив, що йому пощастило відкрити новий складник, що його Прен тримає в строгій тайні. Цей новий складник, у сполучі з відомим „муштардовим“ газом (іперитом), з домішкою фосгену — тверить новий жахливий у діланні газ. Навіть ціркувату вапнякову масу, що служить як фільтр, цей новий

До П. Т. Комісантів нашого часопису!

Просимо вирівнювати свої залежності, бо часопису даром не можемо висилати. Хто не заплатить, на підставі висланого нами упіснення, за кольпортажу „Христос Наша Сила“ — тому здержимо дальшу писилку і віддамо справу нашому адвокату.

газ моментально нищить й обезвартісноє цілу маску. Найважлише те, що кошти продукції того нового газу мають бути невеликі. Молодий винахідник це підхорунжий американської армії.

Граната в печі. В Олешицях Старих коло Любачева селянин Степан Макарець знайшов на полі гранату з часів війни і вложив її до печі, бо був ковалем і хотів ужити гранату для свого ремесла як матеріал. Піч розігрілася, граната вибухла і ранила Макаря і його сина Дмитра. Обидвох відвезли до шпиталю.

Африканський суддя на літаку. В південно-західній Африці суддя фон ден Гевер одержав до своєї розпорядимости літак, яким літає на виїзді сесії. Це перший випадок в історії судівництва, що суддя вживає літака в своїй службі. Африка переганяє Європу.

Рибяча ковбаса. В Німеччині

почали виробляти ковбаси з рибячого мяса. Ковбаси ці називають „парівками“ й не додають до них ніяких інших складників.

Спорт у маси. Державну спортову відзнаку для молоді має тепер уже 200 тисяч наймолодших німецьких спортсменів. Штурмові відділи гітлерівців мають уже понад мільон відзнак, а старші спортсмени мають уже понад 600 тисяч відзнак. Так є у Німців. А як у нас?

Свій до свого! Першорядна кравчиня, шие суконки, плащі і костюми по найдешевших цінах. Мацейовська, Львів, вул. Гофмана 8. II пов. м. 6. 2—3

Машину до шиття „Зінгер“ гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка“ Т. Ізанишин, Львів, Геродецька 23. (8—10).

ленка вправді нічого їй не дала, бо вона мусіла справити собі щораз нову суконку і мешти, і панчішки шовкові, навіть беретку носила. Зате учителева жінка була добра, і хоч теплої страви Марії подала, та кусок хліба до дому. Але тоді Оленка зачала сваритися: „Не лізьте, мамо, сюди! Я не хочу встидатися за вас!“

От так проживала Марія на старі літа. Набіділася коло дітей, вигодувала їх, а вони, нікчемні виродки, рідну матір так зневажали. Начеб не серце, але камінь у їх груди застряг. Добрий господар собачку краще потрактує, як лихі діти рідну матір.

Плакала Марія, давила жаль і біль у серці, та що було робити? Ходила за проханим хлібом, і добрі люди помагали. Ще не у всіх серце скамяніло. Раз ходила до св. сповіди, тай вступила до

о. пароха, хоч пожалуватися на своє горе. Довгенько розказувала про свою неміч і біду, та своїх дітей.

І подали Марії страви, бохончик хліба до дому, а о. парох став потішати: „Не плачте, матусю, не нарікайте! Терпіть! Може ваша молодість була грішна, і треба її тепер спокутувати. Трохи і вивинні, що не добре виховали дітей. Бо дітей треба не тільки годувати, але добре виховати. Вчити молитви, побожного життя, книжечку купити, добру науку подавати, молитися за них. Тепер уже пропало. Але щоб ви так не бідували, я вам дам цінний вексель. Котрій дитині його подаруєте, ця напевно буде вас уже доглядати аж до смерті, і буде вам добре! Лиш не загубіть, бо це письмо має велику вартість!“

Це сказавши, вручив жінці заклеєну коверту у руки. Марія вийшла на дорогу. Не памяталася зо щастя, аж горячка вдарила до голови. Деж вона цього сподівалася? Плакала з великої радости. Загорнула папір у хустину, притулила до грудей, стояла, як вкопана на дорозі. Боялася до хат вступати, аж сусідка Оришка закликала до себе. Їй Марія розказала про своє щастя, та радилася, кому б передати свій скарб. А сусідка відразу: — Маріє! А тож куди вам? Та в мене оставайте! Я їсти дам і догляну, і всего, що буде потрібно...

— Ай сусідонько! — залебеділа Марія. — Та я чому б ні! Але все таки у мене рідні діти! Не знаю як зробити? Бо й Миколи здалося помогти, і Катерина не має статку, а в Семка та-

В кількох словах.

Криваве Шашкевичівське торжество. В неділю 1. серпня відбувалось у Милятичах к. Львова районне просвітянське торжество, улажене філією „Просвіти“ у Львові. Прибуло ок. 1000 просвітян з Милятич і довколишніх сіл та делегати зі Львова. Підчас торжества виявилася бійка між польською і українською молоддю. У висліді — 1 Поляк, тяжко ранений, помер, а кілька десятків осіб з обох сторін ранених.

До церкви в Берлогах калуського повіту вломилася злодія і вкрали з храму 250 зл., розбивши вогнетривалу касу.

Ремісничий табір відбувся на Соколі біля Підлютого від 18. VI. до 2. VII. ц. р. Це вже другий рік українська реміснична молодь зі Львова виїждить в наші гори, щоб набрати сил до праці при своїх варстатах. Цього року було в таборі 25 юнаків.

Лемківщині грозить голод. Внаслідок цьогорічної посухи населенню Лемківщини грозить голод, бо стан урожаю дуже лихий. Такого злого стану плодів не занотували тут від кільканадцяти років.

Важне для літників і туристів. Від 15. серпня туристи літники, що схочуть бути в прикордонних смугах станиславського

воєводства (повіти Косів і Коломия), мусять виказатись дозволом свого староства.

Злодій в коломийській костелі. В костелі Єзуїтів у Коломиї дав себе замкнути по Богослуженні якийсь злодій. Вночі він украв дві скарбонки з грішми, вибив у захристії шибу і втік через вікно. Грошей у скарбонках було кількасот золотих.

На Гуцульщині повінь. Прут виступив з берегів в околиці Микуличина. Піднеслася вода в Рибниці, Бистриці Надвірнянській і Солотвинській.

Електрифікація Товмаччини. Товмачський повітовий уряд підписав умову зі станиславською електричною на доставку електрики до Товмаччини.

Робітник загинув від електрики. Петро Шинкар родом із Кропивницького, працював у „Теслі“ в Голині коло Калуша. Дріт електричних проводів урвався і впав на землю. Шинкар через необережність вхопив за дріт і загинув, убитий електричним струмом.

Вистава української національної преси відбудеться в Камінці Струм., в салі Народного Дому, у днях 15.—17. ц. м., заходом філії Т-ва українських наукових викладів ім. Петра Могили.

Привертають назву Хрещатик. З Києва надійшли вісти, що

головній вулиці привертають стару назву Хрещатик. Большевики назвали її вул. Воробського в честь комуніста Воробського, який загинув у Львові.

Німці карають за хулу Богоматери. В Кольонії суд засудив одного Німця на 2 місяці арешту за прилюдну хулу Богоматери. Присудомотивано тим, що виступ обвинуваченого порушує внутрішній спокій та звичай й установи католическої Церкви, признаної державою, яка дає їй свою опіку.

Ціла родина згоріла живцем. В селі Боровна коло Радомська вночі грім ударив у хату Марії Котін. Вибухла пожежа, і заки мешканці хати пробудились, огонь охопив цілу хату і чотири особи згоріли в полум'ях.

Два трупи в Сяні. Два робітники Мішух і Пісаржецький зі Сянока пішли коло Залужа купатись. Зразу топився Мішух а Пісаржецький поплав рятувати товариша й обидва потопились. Треба вміти рятувати.

Пожари. В stodолі Михайла Заяця в Рушні, рудецького повіту, вибух пожежа, який перекинувся теж на stodолу Івана Гесера. Обидві stodоли згоріли разом зі збіжжям. В годину пініше в сусідньому селі Гуменці пожежа знищила шість господарств. Причина обох пожеж — підпал.

Громи. В Комарні гр'м ударив

ки біда. Але може б таки Оленьці подарувати, бо це наймолодша, та й ще не віддана. Сама не знаю, що робити?

А тимчасом сусідка Оришка розказала про скарб сусідці Палажці, а Палажка Ксені, і вже усе село знало. Дізналися і Маріїні діти. Прибіг син Микола, прибіг Семко, прибігла Оленка, а Катерина аж з третього села пригнала. Одне наперед одного зачали заскакувати до старої матері, та усі напрошували.

— Ходіть, мамо, до мене! У мене хата простірна, корови є, вигода буде вам! — казав Микола.

— Тай у мене не біда! Діти спокійні є, вас догляну, й чоловік вам лихого слова не скаже! Ходіть до мене! — просила Катерина.

— А я хоч бідний, але сам буду на дворі спати, я вам ліжко

відступлю! Тай таки щось зароблю! — просив Семко.

— А ви, мамо, таки мені дайте! Я би на вас до смерті плакала, як би ви мені не дали! — говорила з плачем наймолодша Оленка.

Подумала стара мати хвилину, тай каже: „Ну, то поділіться усі!“ — І подала коверту найстаршому Миколі.

Взяв Микола коверту дрижачими руками, отворив її, і став читати в глос, що було написано на малій картці. — А письма було небагато:

„Шануй і люби свого батька і свою матір, щоби тобі було добре, і щоби ти довго прожив на землі! Якщо не будеш любити свого батька і своєї матері, то не буде тобі добре поводитися, і не будеш довго жити на землі! Так говорить Господь, що

буде нас судити на Страшному Суді!“

Шукав ще Микола за вексями і грішми, та в коверті більше нічого не було. Усі як би води в рот набрали, і тільки думали. Але думали здорово, по Божому.

А Микола каже: „Ходіть до мене! Я найстарший і буду вас удержувати!“

— „А я вам спідницю справлю!“ — сказала Катерина.

— „А я вам чоботи полатаю!“ — каже Семко.

— „А я прийду голову вам розчесати!“ — обіцяла Оленка.

І пішла Марія до найстаршого сина. Тепер було їй добре, бо всі діти помагали. А за це Господь давав їм здоров'я і благословив у їх праці. І дороблялися майна, а ще більше скарбів небесних.

у шопу В. Рєга й спалив її з сіном, а в Порічу грім забив дві корови Стефана Харпачила. Пастух, який був на яких 10 кроків від забитих корів, вийшов зовсім ціло.

Постерунковий „люструє“ чит. бібліотеку. Недавно постерунковий поліції переглядав каталоги читальних бібліотек у Дудинця та Пельні, сянського повіту, та заявив, що котра читальня не буде мати 500 книжок бодай по 1.50 з вартости за один том, то село одержить бібліотеку від самоупрадування, але за це муітимо заплатити. Може бодай ця, вже мабуть остання, остоорога зверне увагу байдужих виділів наших українських товариств по селах на грізну й близьку небезпеку. Шож допоможе закладання наших товариств по селах, коли муіти-муть всі „просвічатись“ з чужих книжок. Час подумати над доповненням бібліотек по селах українськими добрими книжками!

Залізна руда в околиці Коросна. Інженери-геологи знайшли на терені громади Гоголів в горішніх верствах землі руду з 48 проц. заліза. Якщо дальші досліди увінчають успіхами, Лемківщина матиме нові можливості господарського розвитку.

Битва поліції з циганами. Під Зволенем, конєніцького повіту в Польщі цигани вкрали в одного селянина коня. Коли поліція прийшла арештувати злодія, цигани стріляли до поліції. Поліція почала також пальбу з крісів. Ця битва поліції з циганами скінчилася тим, що один циган згинув, а двох було ранених. Коли вкінці поліція арештувала циганів, вони сказали, що стріляли тому, бо мають свого циганського короля, отже польська поліція не має права арештувати їх за крадіж...

Скажені пси появилися у Львові на Левандівці.

Кінець світа. Один астролог Француз впевняє, що 15. серпня ц. р. хвіст комети Фіелера, віддаленої 80 мільонів кілометрів від землі, зудариться з нашою землею. Також і інші астрологи і ворожки кажуть те саме. Але вчені кажуть, що це неправда.

Скільки людей говорить різними мовами? Найбільше розповсюджена є китайська мова.

Говорить нею 330 мільонів людей. — Друге місце займає англійська мова — 150 мільонів, далі російська — 100 мільонів, німецька 80 мільонів, французька — 50 мільонів, еспанська — 50 мільонів, українська й італійська — 45 мільонів, польська — 30 мільонів.

Немовля великан. Новонароджена дитина пересічно важить 2.50 кг. і має найбільше 45 см. росту. Але ось у Міляно пані Маріота Мільоріні вродила сина, який важить 6.50 кг. і має 65 см. росту. Цей величезний хлопчисько здоров. Він дуже крикливий і плаксивий і цілий день не молоко та росте скоро. Його мати каже, що то буде другий Мусоліні.

Летун герой. Жан Фокоре, 19 літний учень летунської школи в Ліоні, летів понад місто. Нагло мотор в літаку зіпсувався і літак мусів упасти на площу, на якій було багато людей. Летун знав, що як осяде на площу, то літак убіє кілька осіб, тому завернув літак і осів на дахах домів, хоч знав, що йому грозить більше небезпека ніж на площі. Все ж хоч літак розбився об мур, то летун поранений, але живе.

Дописи.

Архієрейська візитація в Скомерохах, Микулинецького деканату. Рівно 35 літ уже не переживало наше село таких величезних днів, як 24 і 25 VI. ц. р. В цих днях відбулася в нас Архієрейська візитація.

Преосвященного Кир Никиту радо й щиро вітали всі, без винятку, мешканці громади. Промова солтиса, представника світських установ О. Рибакка й представниці Апостольства Милитви К. Наунички, та слова о. душпастиря, не були в силі висказати всіх сердечних почувань. Доповненням тих почувань були в ті незабутні дні радісні обличчя всіх. Архієрейська Служба Божа, принесена в жертву за нас, показала нам, яка то гарна наша християнсько-католицька віра, а особливо обряд, що до нього ми належимо. Проповіді та приватні розмови Преосвященного скріпляли нашу віру й додавали нам надії.

Довго не забудуться в нашому селі ті хвилини Архієрейської візитації, що оновили душі всієї громади.

Місцевий.

Микулинці. Архієрейська візитація. Цьогорічний празник Пресв. Євхаристії записався глибоко в пам'яті мешканців Микулинець, бо звеличав його Преосв. Кир Никита, що відбував

візитацію Микулинецьчини. Вечером 3. 7. Преосв. Кир Никита приїхав до Микулинець. Мешканці лат. обряду очікували з процесією коло костела, жиди з тором і місцевим рабіном коло уряду громадського, а наше громадянство з процесією, хором і музикою коло вітальної брами біля церкви. В імені шкільної дітвори гарно привітала Владика уч. О. Копюрківна, в імені місцевих установ вітав адв. м-р Гр. Сеньків; а в дверях церкви, віддаючи ключі від церкви, привітав місцевий парох о. Е. Кароль. По панатихіді і мовленні вже пізнім вечером Преосв. Кир Никита промовив з проповіді перед дверима церковними, та в імені Іх Експ. Митрополита Кир Андрея уділив усім Архієрейського Благословення.

Дня 4. VII. по катехизації дітей, відбулося посвячення місцевої церкви, потім на цвинтарі біля церкви Архієрейська Служба Божа. Проловів про „першу як Дім Божий“ виголосив о. Е. Кароль; співав гарно місцевий хор під управою п. Ю. Винника. По Службі Божій вирушив величавий Євхаристійний похід вулицями міста. В надзвичайнім порядку поступали братства, шкільні діти, оркестра, дальше священники, діти, що сипали квіти, відтак під baldachном Преосвящений ніс Найсв. Тайни до приготуваних престолів. В поході взяли участь великі маси вірних.

Празник св. прор. Іллі у Кривчицах. Кривчиці — це одна з тих місцевостей під Львовом, що по війні майже зовсім спольонізувалися. Та від кількох літ змітна тут поправа. Коли зразу не було — дослівно — для кого правити Богослужень, то сьогодні невеличка, гарно розмальована церква — старинна башта, не може помістити всіх вірних. Те саме було й у неділю 1. ц. ж. у празник св. прор. Іллі. Зійшлося багато вірних зі Знесіння з процесією і також зі самого Львова, і то переважно інтелігенції. Тому треба було устатити престіл на площі перед церквою. Велике число вірних побожно вислухало торжественної Служби Божої, що її відправив о. сов. О. Олянович парох Лисини; діякоувахи о. М. Харина й Ст. Харина, абс. Богос. Акад. Проловів виголосив о. настоятель Августин, Чина Студитів.

Опісля відбулося водосвяття та обхід довкола церкви. Якщо праця о. завідателя о. В. Харини піде далше в тому напрямі, за то кілька літ зможемо хоч частинно відискати втрачений бастион. Присутній.

Синечіл, пов. Долина. Під провodom ОО. Редemptористів О. Корби та Ст. Антонинна відбулася в нас св. Місія від 5—13 VII, яка вдалася дуже гарно. ОО. Місіонарі проповідали, сповідали, відвідували хорих, і не жаліли своєї праці, щоб виконати своє задання. Понад 2.000 вірних приступило до св. Тайн. Ціла громада склала приречення під місієйним хрестом, жити після законів Христової Церкви. Своєю ревною помічю о. дек. В. Дубицький, о. сов. А. Дубицький, о. сов. І. Михайлів, та о.

П. Левицький багато причинилися до успішного переведення св. Місії. На закінчення співану Службу Божу відправив о. сов. В. Дубицький; співав гарно місцевий хор під орудою свого душпастиря о. Іллі Яковського. Вкінці відбувся величавий хрестий похід і заопаня місійного хреста.

Оріхівська Агнія
(учасниця св. Місії).

На днях

появиться в розпродажі

Український Християнський Календар на рік 1938.

Цей багато ілюстрований, незвичайно цікавий календар буде найдешевший з усіх календарів. На його багатий і здоровий зміст складаються: Слово ВПреоств. Митрополита Андрея, статті, оповідання і вірші наших католицьких письменників, як о. Остапівський, о. Раковський, о. Ковалів, о. Квіт, о. Чемеринський о. Попадюк, о. Годунько і ін.

Особливо цінні статті про Український Католицький Союз, про наші монаші Чини, про украшування церков, про католицьку пресу, про виховання дітей, про господарські справи і т. д. Є окремі відділи для жіноцтва, для молоді і для дітей, в яких кожний знайде щось для себе. Кількадесят ілюстрацій, цікаві оповідання, веселі пригоди, практичні поради і багато різних вісток зі світа. Це робить наш календар необхідним для кожного Українця-християнина.

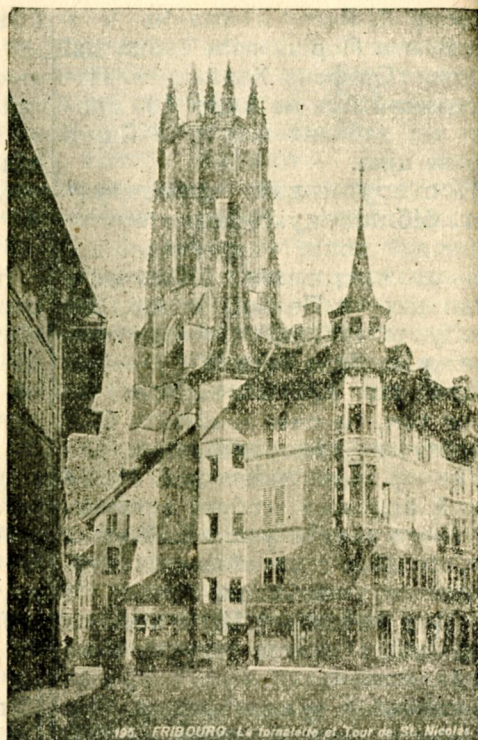
В кожній українській християнській хаті повинен бути на столі Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціну календаря подамо в найближчому числі. Просимо негайно зголошувати замовлення на календар, щоб ми могли устійнити його наклад.

Замовлення слати на адресу:
Видавництво „Мета“,
Львів, Японська 7.

Зі світа.

На образку бачимо вежу катедри св. Миколая у Фрибургу в Швейцарії.

КАЛЕНДАР.

Серпень 1937.

Сьогодні		Н	СВЯТА	
д.	ст.		третиняток.	
15	2	М	8 по С.	Пор. м. св. Ст.
16	3	М	Ісаакія	
17	4	М	7 отр. в Еф., Евд.	
18	5	С	Евсигнія мч.	
19	6	Ч	Преображ. Госп.	
20	7	П	Дометія, Пульхерії	
21	8	С	Еміліяни	

СОННЕ сходить 15. н. м. в год. 4:13,
заходить в год. 18:43

МІСЯЦЬ сходить 15 н. м. в год. 14:50,
заходить в год. 23:13.

Перша чверть 14. н. м. в год. 1:28.

Веселий путник.

В магістраті.

Прийшов раз до магістрату селянин у капелюсі. Урядовець гукнув на нього:

- Гей, батьку, не знаєте, як приходиться до уряду?
- Та певно, що знаю, як прийшов.
- А звідки ви?
- Таже з Липухівки!
- Але капелюх, батьку, капелюх!
- Також з Липухівки!

Зі спорту.

Україна — Бочкай.

В ведію 15. н. м. в 5. год. попол. у Львові на гриші Погоні Україна роіграє мячеві змагання з малярською дружиною Бочкай з Дебречина.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

о. В. С. Ковель. Згаданий короткий допис просимо прислати. Привіт усім!

о. О. Годунько:

ДО ФАХОВИХ ШКІЛ
(короткі інформації про нові фахові школи).

Книжечка дуже важна для всіх, хто має дітей у шкільному віку.

Ціна 5 сот.

(почтова оплата також 5 сот.)

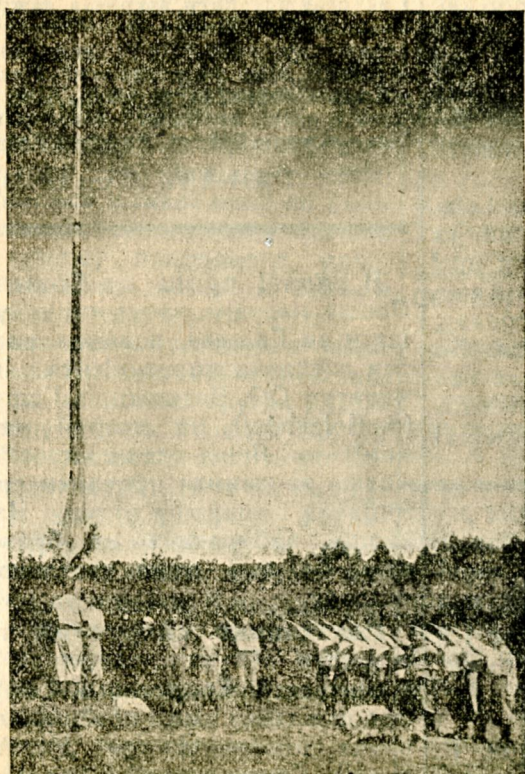
Замовляти в автора:
Львів, вул. Пасічна 2.

Наша Християнська Життя

Популярний тижневик.
присвячений
поглибленню релігійно-морального
і національного
життя серед
українських родичів
Ціна 5 сот.

Українська католицька молодь на літньому відпочинку.

На образку бачимо гарний момент з життя табору „Орлів“ на Соколі. Учасники табору піднесенням рук вітають національний прапор.

Українська Захоронка при праці.

Дуже занедбано живе львівська бідна дітвора, бо батьки, заняті працею, майже не годні подбати за її виховання. Ось і тут стає їм у поміч Т-во Українська Захоронка, що з пп. Раковою, Ганушаковою і др. дбають про материнськи за їх виховання і вигодування. Т-во вдержує 10 захоронки, 2 харчівні, а літом творить півоселі, де близько 1000 дітей виховується, як годиться. А що в тому християнському і на-

ціональному ділі Т-во користується головню з ласкавости і щедрости Експ. Митрополита Андрея, то 10.VIII. у церкві ОО.Студитів на Кайзервальді всі діти молилися за здоров'я свого Великого Довбродія. Службу Божу правив о. В. Харина, який у своїм гарнім слові оповів дітям про велику любов Митрополита до них і поручив їм щоденну молитву за свого Архипастиря. Те торжество полишило у всіх дуже миле вражіння.

Український Християнський Календар на рік 1938.

Цей багато ілюстрований, незвичайно цікавий календар є найдешевший з усіх календарів. На його багатий і здоровий зміст складаються: Слово ВПреоств. Митрополита Андрея, статті, оповідання і вірші наших католицьких письменників, як о. Осташевський, о. Раковський, о. Ковалів, о. Квіт, о. Чемеринський о. Попадюк, о. Годумько і ін.

Особливо цінні статті про Український Католицький Союз, про наші монаші Чини, про укрешування церков, про католицьку пресу, про виховання дітей, про господарські справи і т. д. Є окремі відділи для жіноцтва, для молоді і для дітей, в яких кожен знайде щось для себе. Кількадесят ілюстрацій, цікаві оповідання, веселі пригоди, практичні поради і багато різних вісток зі світа. Це робить наш календар необхідним для кожного Українця християнина.

В кожній українській християнській хаті повинен бути на столі Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря **75 соти-ків** за один примірник. На поштову пересилку треба додати 25 сотиків.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „Мета“,

Львів, Японська 7.

Не даймося!

Коли у давню давнину українське панство покинуло віру батьків і перейшло у противний національний табір — український нарід опинився перед грізною небезпекою культуного занепаду і повільного нидіння в темряві. Українське духовенство й мішанство, заопікувавшись українською культурою, врятувало тоді націю від погибелі. Та коли пізніше і більшість мішанства не видержала напору чужих сил і покинула віру батьків — єдино завдяки нашій Церкві селянство українське не втратило своєї національної свідомости та приготувало ґрунт під національне відродження, переведене в діло 100 літ тому знова ж такі священиком, о. Маркіяном Шашкевичем.

З того бачимо, яке величезне значіння має вірність своїй рідній греко-католицькій Церкві не лише з оглядів релігійних, але й національних. Тому кожний, кому залежить на винищенню українського народу, починає від підривання в него віри, або від перетягання його на чужий обряд. Обі ці дороги ведуть до денаціоналізації — і перед обома ними мусимо завзято боронитися.

В останніх часах акція за переходами на латинський обряд особливо поширюється по наших землях, зокрема ж на Поділлі. За марну обіцянку посади, за можливість купити $\frac{1}{2}$ морга поля на парцеляції, ради лаїкства нещасного — слабші, релігійно й національно як слід неосвідомлені одиниці покидають свою рідну Церкву й нарід, та пропадають для своєї батьківщини. Та мало цього. Дехто посягає і на душі українських дітей. Ось що читаємо про це в „Меті“:

„З Поділля одержуємо м. ін. такі вістки про труднощі, що з ними стрічається українське гр.-кат. населення:

Коли дитина батька греко-католика і матері латиннички охрещена в церкві — у школі все таки примушують її ходити на польську науку релігії.

Якщо ж дитина латинника і греко-католички охрещена в костелі — то дитина, розуміється,

теж ходить на польську науку релігії. Отже якась подвійна мірка.

Діти обоїх родичів греко-католиків, уроджені у Франції або Німеччині і там охрещені в лат. костелі, фігурують в урядах як римо католики і теж мусять ходити на польську науку релігії.

Якщо батьки, у зв'язку з такими фактами, упоминаються свого права — то учителі й інші чинники спроваджують людей до староства або грозять репресіями, а така погроза особливо страшна в надграничній полосі, де власти можуть кожного виселити.

Оці загальні „правила“ побільшування числа дітей латин. обряду зладжені на підставі цілої низки одиничних фактів, про які, зрештою, часто читаємо в щоденній пресі. Наражені на такі методи винародовлювання, наші люди мусять виказати в цій боротьбі особливу видержливість і силу духа“.

Мусимо твердо видержати і відбити наступи на наші душі та вірно стояти як один муж при своїй Церкві й нації. Часто ми вже писали про цю болючу справу, і ще часто будемо писати. Бо грізна небезпека примушує нас до чуйности та до безупинного повторювання клича: Не даймося!

З нашого життя.

Надісланих рукописів Редакція нікому не звертає і з цього приводу не переписується.

Празник Преображення Г. Н. І. Х. в храмі Св. Спаса у Львові. В середу, 18/8, в наєчеріє: о 5. год. веч. сповідь, о 6. Вечірня з Литією і проповідь. В четвер, 19/8, в день Празника: о 5. год. рано сповідь, о 5:30, 6:30 читані Служби Божі, о 7:30 співана Служба Божа, о 9. і 12. читані Служби Божі, о 6. год. рано Утрень, о 10. соборна Літургія з проповідю, по 12 год. Водосвяття і свячення оводч. О 4. год. попол. Велика Вечірня з обходом і Благословенням Найсв. Тайнами. В п'ятницю, 20/8, о 1/2 7. год. рано Заупокойна Літургія з Панахидою за всіх померших парохіян.

Евангелія.

Неділя 9.

І зараз принаглив Ісус учеників увійти в човен і наперед поплисти на другий беріг, заки не відпустить народу. І відпустивши нарід, вийшов на гору Сам один помолитися. І як настав вечір, був там Сам один. Човен же був на середині моря, киданий філіями, бо був протівний вітер. О четвертій сторожі ночі пішов до них, ідучи по морі. А ученики побачивши його, що йде по морі, стрівожилися, кажучи, що се мара, і закричали зі страху. Ісус же зараз промовив до них, кажучи: Успокойтесь, се Я, не бійтеся. А Петро у відповідь сказав: Господи, коли се Ти, зведи мене і прийдти до Тебе по воді. А Він сказав: Прийдти. І Петро вийшов з човна, ходив по воді і підійшов до Ісуса. Та побачивши сильний вітер, злякався і як став потапати, закричав, кажучи: Господи, рятуй мене. А Ісус простяг зараз руку, взяв його і каже йому: Маловіре, чого ти усумніся? І як увійшли в човен, затих вітер. А ті, що були в човні, прийшли і поклонились йому кажучи: Дійсно, Ти є Син Божий.

Матей (гл. 14. ст. 22—33).

В справі прощ до Гошева. Провід масових прощ, які хочуть їхати до Гошева, повинен наперед листовно порозумітися з Ігуменом ОО. Василіян в Гошеві (р. Bolechów), на котрий день приїхати. Лише таким способом можна запевнити прочанам приміщення і належну вигоду. Найкраще вибиратися на будний день, бо тоді нема завеликого натовпу.

Розв'язання спортивних товариств. Після розв'язання Українського Спортивного Союзу, про яке ми вже повідомляли, влада розв'язала теж Український Студентський Спортивний Клуб і Український Ремісничий Спортивний Клуб у Львові.

Розв'язання спортивних клубів „Тризуб“ і „Чорноморці“. Влада розв'язала днє 10. ц. м. львівські відомі українські спортивні Клуби „Тризуб“ і „Чорноморці“.

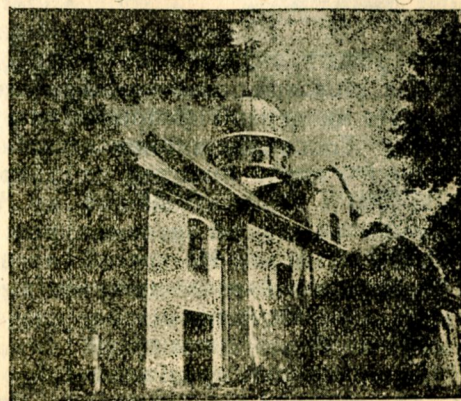
В Тернопільщині були ревізії й арешти, головно серед шкільної молоді.

Політичний процес проти 42 українців почався в Луцьку. Акт обвинувачення закидає їм приналежність до ОУН. Процес перервали для переслухання свідків.

СТРАДЕЦЬКА

Б О Ж А

М А Т И.

Церква на Страдецькій горі.

Двацять кілометрів на північний захід від Львова, над рікою Верещицею лежить стрімка, 359 м. висока Страдецька гора. З заходу і з полудня опадає вона стрімко до ріки Верещиці, котра опоясує її і творить довгий став. На вершці гори стоїть на цвинтарі церква.

Кільканадцять метрів від вершка гори, на північному узбіччі знаходиться в скалі отвір до страдецьких печер. Головна печера без сумніву природного походження, зате дальші її хідники пороблені людськими руками.

В Страдчі є чудотворна ікона Успення Пречистої Діви, про якої історію напишемо другим разом. Щороку в день Успення Пр. Д. Марії сходяться непроглядні маси людей до Страдча на прощу. Уже в навічере Успення в страдецькій церкві глітно, а сповідальниці облягають прочани не раз аж до пізночі. В минулім році основано на Страдецькій горі хрестну дорогу довгу на 1600 м. А цього року в головній печері зроблено відповідні аркади для зміцнення, відновлено печерську церкву, вставлено нову ікону Пр. Д. Марії Нерушимої стіни, на пам'ятку ювілейного року 900-ліття проголошення Пр. Д. Марії Царицею України.

В печерській церкві блимає світло перед іконою Богоматери, похилені постаті прочан навколішках благають Тої, що тут колись явилася, про Котру співають:

Хто хорий — слабкий, того лікує,
Хто бідний, сумний, жаль його чує,
Хто в нещастю упадає,
Тому щиро помагає,
Мати на горі
У Страдчі, в селі.

Прочан дуже багато: і старці, й люди в силі віку, молодь, діти, багаті, вбогі, — всі вони тут рівні перед обличчям Цариці. Одні прийшли подякувати за її ласки, за її материнську опіку, другі прийшли помочити просити, порятунку. І лине чиста, гаряча молитва до стіп Тієї, що колись плакала тут над нашою долею.

Ой хто з вас терпить, хто журу має,
Най в Страдче спішить, ласки благає
Ту Страдецьку Матір Божу,
Ту Пречисту Квітку гошу, —
Вона всіх там же,
Полекшу дає.

Знають це люди навіть з дуже далеких сіл і міст, і тому в день Успення, 28. серпня, громадно приходять до її чудотворної ікони. А всі вони потому оповідають, як багато зазнали великих ласк, коли просили помочити Страдецької Божої Матінки.

Ікона Страдецької Божої Матери побідно перетривала всі лихоліття, що їх перейшов український нарід. Не ушкодили її навіть у часі світової війни гранати, які порозбивали церкву й понищили усе внутрі. Ікона представляє Богородицю, що серед почоту ангелів піднімається до неба до свого Сина Єдинородного на вічне царювання. Вдоліні представлені апостоли, які прийшли до гробниці і застали тільки саме полотно.

Спішім усі і відвідуймо Страдецьку гору. Тут у стіп чудотворної ікони Богоматери молимося за єдність, за сильну віру, за любов і духа посвяти. А особливо в цій дев'яностолітній ювілейній році в котрім янівський деканат у день Успення Пречистої святкуватиме в Страдчі організовано і Митрополитим

Ординаріатом апробовано це небуденне ювілейне свято, — хай кожний, в кого тільки змога, хто любить Пречисту, хто бажає її помочити, не забуде відвідати Страдецьку гору. Хай з уст тисячів прочан полине прохання:

Радуйся, Царице України, під Твоїм стягом стоїть весь християнський нарід, все вірний Тобі ще від тої хвилі, як славний наш князь Ярослав Мудрий віддав люди свої і столичний город Київ Тобі, всеславний і скорій на поміч християнам Богородиці, поставивши Тобі храм на Золотих Воротах як символ віддання під Твій скиптр української землі й народу. Покрий нас і тепер Своім чесним Омофором і захорони наш нарід від усякого зла, Царице наша, і влий в наші серця єдність і сильну віру, щоб ми сталися і Твоїми непохитними лицарями і дожили щастя й слави і в тім життю і в вічності.

о. М. Воляковський.

Порядок Богослужень:

В навічере Успення: о год. 7. рано читана Служба Божя; о год. 8. співана Служба Божя; о год. 10 читана Служба Божя в печерній церкві; по пол. о г. 3 хрестна дорога, о год. 5 Вечірня мала. Проповідь. Благальна Пісня. Сповідь цілий день.

В день Успення Пр. Д. М.: від год. 5 читані Служби Божі в церкві на горі і в печерній церкві; о год. 7. Всенощне; 8:30. Утреня. Проповідь; 11 співана Служба Божя. Проповідь. Віднова посвяти під Покров Пр. Д. Марії. Процесія з Найсв. Тайнами і іконою Пр. Д. М. довкола церкви, відтак хрестна дорога. По полудні о год. 6. Вечірня в печерній церкві.

Страдче є на лінії Львів—Яворів, перестанок Кізлянка.

Відїзд поїзда з Львова 7:50, 19:05.

Приїзд до Львова 6:40, 16:45.

Приїзд поїзда до Страдча-Кізлянки 8:54, 19:52.

Відїзд зі Страдча 5:52, 15:35.

Цікаві дрібниці.

Гузик зрадив злодія. В Чехословаччині стався недавно такий випадок: До канцелярії фабрики забавок у Трнованах вломився вночі злодій і вкрав машину до писання. Рано поліція знайшла в тій кімнаті на підлозі гузик від військового мундура. На другий день зловили в лісі вояка-дезертира Райдлія і побачили, що йому бракує на блюзі один гузик. Закинули йому цю крадіж машини до писання — але він зпочатку завзято випирався. Щойно коли йому показали знайдений гузик, він признався до крадіжки. Таким чином гузик відіграв роль німого свідка злочину — подібно як у знайомому оповіданні Г. Квітки-Основ'яненка п.з. „Перекотиполе“ злочин викрила степова трава.

Подорож старушки. В одному містечку в Чехословаччині мешкала старенька, 70-літня вдова Анна Западлова, якої син-одинак жив уже довший час в Америці. Мама тужила за сином і хотіла його ще перед смертю побачити, але син не мав змоги

приїхати до Європи у відвідини. Недавно згорів дім старенької вдови. На щастя дім був добре заасекурований. Старушка взяла асекурацію, продала ще до того свою парцельку, і за ці гроші вибралася сама до свого сина до Америки. Така далека подорож самотньої старушки викликала велике враження серед сусідів. Материнська любов поборює всякі перешкоди і приносить жертви, щоб лише побачити рідну дитину.

Ясні ночі. Звичайно ніхто й не догадується, що ночі не є все однаково темні, навіть коли не говорити про світло місяця і зір. Річ у тому, що сонце не в кожній порі року однаково глибоко заходить під наш виднокруг, щоб освічувати другу половину земної кулі. Доки сонце ще не запалося нижче як $6\frac{1}{2}$ ступня під наш виднокруг — панує у нас сумерк. Але і далі, аж до 18 ступнів, сонце ще дещо освітлює нашу частину землі, хоч цього світла гелим оком не завважуємо. Щойно коли сонце западеться нижче як 18 ступнів, панує у нас повна темнота (якщо

не світить місяць і зорі). У нас у місяцях травні, червні й липні сонце ні на хвилину не западає понижче 18 ступнів під виднокруг, і тому у тих місяцях у нас ночі є трохи ясніші ніж в осені або зимою. В серпні наші „ясні ночі“ стають чимраз темніші, а в осінніх місяцях панує у хмарні ночі безоглядна, чорна пітьма.

Хмара мотилів. В деяких краях є цього року особливо багато білих мотилів капустяників, добре відомих і з наших городів. У Німеччині й Австрії ті мотилі літають величезними громадами, так що навіть дещо заслонюють світло сонця. Недавно перелетіла понад південну Німеччину така хмара мотилів довга понад 5 кілометрів.

Уважайте з недокурками! Такий малий недокурочок може спричинити велику пожежу не лише в господарстві, в stodолі, на полі чи в лісі, але може доставити до нещастя і на битій дорозі. Ось недавно йшов гостинцем коло одного словацького міста урядник Бжецький, аж тут надіхав автомобіль. Саме в тій

о. В. ПОПАДЮК.

Бабська робота.

Сварилися обое, заки Панько під межею не пообідав. А як встав і взялися сапати кукурудзи, тоді Панько каже до Горпини: „От, далабисми спокій та не торкотіла! А то: фурт — тир-тир-тир, як та тарадайка“ — і плюнув зі злости в кукурудзу.

— А ти чо зо мнов сапаєш? Йди собі в другий кінець ниви — відповіла Горпина своєму чоловікові.

Але Панько не хотів іти в другий кінець: — „Ти мені, стара, не гни бандиги — почав знова — але май борше гуздрий си з тим обідом дома!“

І показуючи сапівном вгору, додає: — Ади, сонце на середину неба вже вілізло, а вна аж тепер обід віносить!

— То вари ти, тай мені віноси, якіс такий мудрий, а я буду в поле ходити, тай сапати! — відворкнула жінка.

— Овва, гадаєш що не зварю? Ану ти віходи завтра сапати, а

будеш видіти, що сонце росише не зіст, як я тобі їсти вінесу! Аякже. Не так, як ти: до полудня дома крутиш си, вертиш си, тай ні перед тобов, ані за тобов!

Горпина не відповідала. І нічого вже зі собою не говорили. Сапали мовчки аж до вечора.

А на другий день досвіта, лише що на дворі засіріло, Горпина зірвалася з постелі і побігла до stodoli Панька будити:

— Ануко вставай, небоже, тай бери си до моєї роботи, бо я йду в поле сапати.

Панько протер очі і до жінки: — Чекай, чекай, не фиркай си так, але розповідж ми, що то робити, тай що варити?

— Даш свини їсти, розпалиш в печі, спечеш хліб... Там на лаві в кориті є тісто розчинене. Масло зібеш... Сметана вже в мисничці, на припічку стоїть. Пенцаку з ячменю в ступі впіхаєш і звариш з него кашу на молоці. І абис курят пантрував, абис яструб котрого не вхопив. А як будеш ми нести обід, то абис квочку з курятами загнав до курника

й замкнув. Кинеш їм там крупів і даш мисочку з водор... ну, тай вже все.

Ще не встиг Панько з просоння всего запам'ятати, як Горпина вхщила сапу, тай щезла за воротами.

— Чекай, небого, покажу я тобі, як то си робит бабську роботу! Ти гадаєш, що не дам собі ради? В мене то всьо фук, що ти мені нагворила. Ти заки в поле зайдеш, то в мене обід буде фертиг!

Увійшов до хати і розглянувся то сюди, то туди. Приложив пальець до чола, подумав... І найперше взяв з лави корито з розчиною і поклав його на землю. — Приклякну і борше руками тісто буду місити. Так. Най корито стоїть тут на землі, а я йду по топлицю.

Приніс ріща і розпалив у печі.

— Ага, а тепер пенцак?! — притаскав ступу з комірки і умістив її серед хати. Висипав там гарнець ячменю і вийшов на двір. Випустив з хліва свиню, а з курника кури і квочку з куряками і знов увійшов до хати.

хвилині викинув хтось з автомобіля недокурок, який впав на Бжецького і відразу запалив на ньому сорочку. Шовкова сорочка відразу спалахнула, і ледви вдалося врятувати від смерті тяжко попареного урядника.

Качка з чотирьох ногами. Недавно один мисливий застрілив дику качку, яка мала чотири ноги. Дві ноги були нормальні, а дві трохи тонші й коретші.

Нещастя при кошенню. Один косар працював на полі, а коло него бавилися два малі його синки. Несподівано один з хлопчиків скочив просто на батькову косу, яка протяла йому жили на обох ногах, так що грозила смерть від утрати крові. Це пересторога, щоб ніколи не позволяти дітям бавитися коло косарів, бо подібні нещастя з косами трапляються доволі часто.

Трісочка причиною смерті. Один циганчук носив дрова і влізла йому в палець мала скалка. Циганчук не звернув на це уваги, — а що був, як звичайно, брудний, то ця скалка мала для нього страшні наслідки. За три дні почали його боліти плечі і

голова. Лікар відразу пізнав, що циган дістав з тої маленької ранки затроєння крові в цілому тілі. Рятунку вже не було. Це наука для всіх, щоб навіть найменші ранки тримати дуже чисто і відповідно лічити.

В кількох словах.

Ухвалення конкордату з Апостольською Столицею викликало бурю негодування серед нездвин. православних Сербів. Їхні церковні достойники дійшли до такої нетерпимості, що офіційно викляли шістьох югославських міністрів з прем'єром Стоядіновичем і 15 послів за те, що вони причинилися до ухвалення конкордату.

Нову хвилю безпощадної боротьби з релігією заповідають большевики. Їхні газети грозять духовенству цілковитим знищенням.

Розстріли і „чистка“ поступают далі з большевицькою дикістю й безоглядністю в цілму СССР.

Большевицькі літаки збомбардували коло берегів Альжиру

англійський корабель „Брітіш Корпораль“, італійський корабель „Монджіоя“, французький корабель „Джебел Амур“ і грецький корабель „Ктістакіс“. Італійський капітан помер від ран. Ось так большевики стараються що далі все більше ширити в Європі неспокій і непевність, бо це вода на їх млин.

До большевицького маршала Ворошилова стріляв хтось з револьвера в м. Тулі.

Большевики прислали до Львова нового свого консуля. Є ним А. Клімов.

Японсько-китайська війна ведеться вже на добре, хоч ще не називається офіційно війною. Велике вражіння викликало бомбардування Шангаю.

Пресова війна. Між Англією й Німеччиною зайшло непорозуміння з приводу пресових кореспондентів.

Еспанський король Альфонс, який досі ще формально не абдикував, має зрестися прав до престолу на користь свого третього сина. Можливо, що це вступ до повернення королівства в національній Іспанії.

— Ба, шож би то тепер робити? Ади, правда — таж ще й масло треба бити. Я й забув. Але чекай, я собі пораджу і за одним махом і масло збію і пенцаку в ступі епіхею!

Отже завдав собі масницю зі сметаною на плечі, прив'язав її мотузком до шиї, виліз на ступу і почав ячмінь піхати. Рівномірно порушався, а сметана в масничці все: бовть та бовть. — „Овидиш? — тішився і далі до себе приговорював Панько — ото раз мудру-м штуку придумав.“

Колиж бо не довго тішився, бо нараз на дворі як несчиниться курячий крик: кудкудак, кудкудак, кудкудак, і писк курят. Вибіг Панько з хати, а тут ворона з квочкою скачуть одна до одної. Заки він до них добіг, вхопила ворона курятко в дзюбок, та понад стодолу, та понад городи... Панько зламав з приспи сокиру і за вороною: — „Гай-га-га-й-га...“ — Добіг до берега річки та сокирою за вороною... а сокира в воду, в саме плесо: бабах! Лиш за нею за-

булькотіло. А ворона сіла собі на другім березі здобич катру-пити.

Опам'ятався Панько, як почув вогкість на своїх плечах. А то вся сметана з маснички пішла по нім, тай скапувала тепер на землю. Він з того все й забув, що з масничкою на плечах; доки гойдалася, аж мотузок урвався, тай вона впала десь у кукурудзи.

Вертаючися без сокири і за масничкою городами шукаючи, Панько приговорював: — „Коби хоть яструб, то би вже й жалю не було, а то дурна ворона! Ну й чи видів хто таке?“

Знайшов розбиту масничку в кукурудзах недалеко стодолі і увійшов обхляпаний сметаною до сіней. Але тільки що станув на порозі хати, а тут... свиня розгадувалася. Лишив створені двері, а свиня вбігла, вихлепала розчину з корита геть до чиста, ще й корито вилизала, а тепер рило в ступу впахала тай пенцаком закушувала. Знюхавши небезпеку, вискочила свиня на

двір. Була би Панька перевернула, як би не одвірок, якого він вчпівся. А в печі вже давно погасло.

— Ото-м наварив — напів з плачем бідкався Панько, обтираючися з густої сметани. Все лишив, вхопив сапу, та в поле. Хотів ще курята до курника загнати, але де там! Поховалося то зі страху попід лопухи, та в кропиви, тай заганяй, не знати що.

*

А як прийшов на свою ниву, то Горпина вже добрий кавалок всапала.

— А деж обід? — спитала чоловіка, побачивши його тільки зі сапою в руках.

— Ой, Горпиночко, голубко моя, не питай, любочко, не питай! Не гнівай си, не свари мене, а йди до дому, бо-м такої там са-ламахи наробив, що аж стид. Доки життя мого, Горпинонько, згідного слова ти не скажу, бом аж тепер пізнав, що то є бабська робота.

Відділ для хорих.

Слава Ісусу Христу!

„...Нехай вам буде по вашій вірі...“ (Мт. 9, 29).

Дорогі співстрадальники Христів! Час вашої недуги, вашого нещастя — не час дуже болючий для вашого тіла, та зате нераз спасений для вашої душі. Це є час, коли кожний з вас серед частої самотності має багато часу до надуми — рефлексії над собою; це час життєвої тривоги, коли людина легше розуміє свою безрадність, безсильність, коли більше склонна схилити чоло перед Всемогучим; це час, коли насправду сповняються слова народньої пословиці: „Як тривога, то до Бога“.

Та при цьому грозить вам, мої дорогі, одна небезпека, що декому відбирає охоту до дальшої молитви. Та небезпека — це брак витривалості в молитві. Хорусте часом цілі місяці, літа, молитесь — а не помічете успіхів вашої молитви. І коли хто з вас не має духового вироблення — легко попадає в зневіру; не стає у вас і надії на успішність молитви. Тоді не один з вас — страдальників стає перед загадкою: чому Ісус колись, як ходив по світі, так скоро вислухував нещасливих, хорих, — а чому наші молитви не знаходять ніякого послуху в Спасителя; та ж Він Той Самий остав з нами під Евхаристійними видами.

Мої дорогі! Успокойтеся. Христос вислухує вас — але більше чи менше помітне вислухання наших прохань залежне подекуди і від нас самих. Ісус кожному з вас каже: Нехай вам буде — годжуся на сповнення твого прошення; але кожному з вас каже Христос — як казав і тим, котрих уздоровляв у часі Своєї присутності в Палестині: нехай вам буде по вашій вірі. Стільки наберемо ласк від Ісуса, скільки змістить посуда нашої віри. Коли та посуда буде велика, тоді помітніші будуть успіхи наших прохань; коли ж вона буде незамітна, мала — тоді і сповнення наших прохань, по нашій вірі, буде дуже незамітне. Яка

буде наша віра, таку силу буде мати наша молитва — така буде немов би долоня нашої душі, котрею черпатимемо зі скарбниці Божого Милосердя.

Тому провірте в часі вашої самотності, яка ваша віра. Та при цій провірці не забудьмо ще на одно. Віри ми не всілі викресати зі своєї душі власними силами — віра є дар Ісуса — дар Бога. До св. Петра, що прилюдно визнав Христа за Бога, сказав Спаситель: „...На тіло і кров об'явили тобі, а Мій Отець, що на небесах...“ (Мт. 16, 17). Віра у св. Петра є даром від Бога. І наша віра є даром — дістаємо її, як цвіточку дорогоцінну, в день нашого хрещення. Але цвітці не можемо дати самої сили до росту — можемо лише подбати, щоби з коріння усунути червака, який міг би підгризати її, можемо подбати, щоби рости́на мала відповідну скількість вогкості. Подібно є з нашою вірою: не можемо її в душі запалити, але в часі слабості маємо нагоду перевірити корінчики нашої віри, чи нема якого червака сумнівів, що підгризає ті корінчики; маємо нагоду усунути ті сумніви; так само маємо час помогти нашій вірі, щоби кріпшала, через відповідне читання доброго часопису, через приналежність до Апостольства Хорих. Провірмо, яка наша віра; бо яка вона — такі успіхи наших молитов.

Може трапитися, що голос душі, совість, скаже: твоя віра мала, гасне. І тоді не попадаймо в зневіру. Таке переходив і батько, що на Таборську гору привів свого біснுவатого сина; він бачив, що віра його мала, що мало помогло би синові, коли Христос скаже: нехай буде по твоїй вірі. Він собі порадив; дрижачим голосом закликав: Поможи мому невірству! (Мк. 9, 24). Христос скріпив йому віру, а син його подужав. І ви, мої дорогі, шепчіть: Поможи, Ісусе, нашому невірству! Христос вислухає вас тим більше, що за вас моляться інші члени Апостольства Хорих. І станеться по вашій вірі.

Дай, Ісусе, щоби та віра була загальна, надприродна, кріпка, жива. Ти, Ісусе, все хочеш нам дати по нашій вірі; коли Ти нам її скріпиш, тоді прохання

наші будуть вислухані. А тоді вже і терпіння не буде нам так докучати; навпаки, будемо його вважати за стежку, що нас напевно заведе до Тебе. — Христос Наша Сила!

*

За щирі побажання з нагоди іменин, за молитви, щире Спаси Боже. Буду старатися відплатити молитвами в наміренні членів родини Апостольства Хорих.

*

Чергова Служба Божа в наміренні членів Апостольства в понеділок, 6. вересня 1937.

*

За надіслані лепти на потреби Апостольства складаємо щирю подяку; о дальші жертви просимо. — Адреса Апостольства: Апостольство Хорих, Львів, Підвалля 9/1 м. 2.

Ощаджуймо!

Добрий приклад села Добростан.

З рамени Українбанку в Городку в році 1936 і біжучім виголошено ряд рефератів у поодиноких селах про ідею і значіння масової, поголовної, дрібної ощадності між нашим народом під теперішню пору. Реферати були в Бартатові, Братковичах, Дроздовичах, Галичанові, Каме́ноброді, Керниці, Річичанах, Вовчуках, Угерцях, Добрянах, Любину Великим, Суховолі, а в березні 1937 в Добростанах. В місті Городку існує дрібна ощадність від 1931. р. При поширенню пропаганди масової, поголовної, дрібної ощадності Українбанк має на меті призи́бання потрібного капіталу до заснування кредитових кооператив у декотрих селах. Зпоміж усіх збірень найкраще ідею дрібної ощадності зрозуміли громадяни Добростан, бо коли в інших селах тижнева збірка виносить 5 до 15 зл., то в Добростанах в першій тижні дня 3/6 1937 виносила 74 зл., а до дня 5/8 1937, то є протягом двох місяців дрібна ощадність виносить 815.50 зл. Коли я запитав голову добростанського Комітету дрібної оща-

дності о. М. Думанського, чому з таким надсподіваним успіхом удалася збірка дрібної ошадності, о. Думанський відповів мені коротко, що вибрав 20 найвідповідніших громадян на збірщиків і вони при збиранні дрібних ошадностей не оминають жадної хати.

Є всі дані, що акція дрібної ошадності піде в Добростанах далі успішно. Маючи вже відповідний закладовий капітал, рішив Українбанк на домагання селян з Добростан заснувати там Кредитову Кооперативу, і дня 1/8 1937 скликано основуючі Загальні Збори, на котрих 83 громадян підписало членські заяви.

Подасмо це до прилюдного відома. Акція дрібної ошадності може вдатися по всіх селах. Вона залежна не лише від пропаганди організаційних повітових осередків, але в першій мірі від проводу на місцях і від збірщиків.

Дописи.

Ювілей Сирітського Захисту в Камінці Струмилівій. Цього року минає двадцять літ (1917—1937) від оснування Сирітського Захисту СС. Службениць в Камінці Струм., який стояв зпочатку під опікою Повітового Комітету опіки над воєнними сиротами, а опісля під зарядом філії Українського Краєвого Товариства охорони дітей і опіки над молоддю, яку тоді османо. Ювілейний торжество почався в неділю 13. червня ц. р. благодарственою св. Літургією та панахидою по померлих членах та добродіях. У великій салі Народного Дому відбулася вечором ювілейна академія, на якій святочний реферат виголосив о. Др Ігнатій Цегельський. Промовець відвіс заслуги тих, які захист заклали і ведуть, а зокрема підкреслює жертвенну працю СС. Службениць та голови Т-ва охорони дітей о. П. Казаніського і о. шамб. Мих. Цегельського. Захист виховав около 140 сиріт.

Слідувала концертна програма і театральна вистава „Марія в храмі“. Публика заповнила простору салю.

При нагоді ювілею устроєно повітову збірку на сирітський захист, яка принесла суму 166 зл. та 140 лець. З пего жертвували: Камінка Струм. 42.14 зл., Сокола 18.23 зл., Волиця Деремлянська 12.95 зл., Убине 11.40 зл., Лани і Лапаївка 10.82 зл., Банюнин 8.94 зл., Стриптич 7.50 зл., Гумнінька 7.— зл., Деремляни 5.— зл., Якимів 3.65 зл., Спас, Дернів, Кізіл, Ляверівка, Хренів і Кудерявичі по 3.— зл., Побужани 10.— зл., Тадамі 4.87 та 111 лець, та о. Пашківський 9, Артимішин, по 2.— зл.

Деякі громади на жаль, мико двократних прохань не відгукнулись і не зложили ювілейного дару на сирітський захист, хоча він майже виключно пригортає сільські діти.

Камінчанин. Пикуловичі. Десятилітній ювілей своєї праці обходив „Сокія“ в Пикуловичах під Львовом. Торжество почалося похороною Соборною Службою Божою, яку відправили три священники. На гарно прибраній площі повівав жовто-блакитний прапор. Під час Служби Божої виголошено гарну патрістичну проповідь. По Службі Божій відправлено панахиду за померлих членів місцевого „Сокола“. По похороні почалася академія переглядом вправляючих і дефілядою. Вправи вільноруч виконали соколи і сокілки. Ювілей цей звеличили соколи зі Львова, що прибули досить численно і взяли участь у вправах вільноруч і виконали доліжкові вправи і на дручину. Вправляючих опієскували вибрані досить численно громадяни. Ювілей закінчився відсвіванням національного гімну. Всі учасники підбадьорені і відвожені розійшлися домі.

КАЛЕНДАР.

Серпень 1937.

СЕРПЕНЬ		СВЯТА	
д.	р.	д.	р.
22	9	9	по С. і Матія еп.
23	10	10	Лаврентія
24	11	11	Евплі, Клядії
25	12	12	Фотія, Анікіти
26	13	13	Максима
27	14	14	Михея, Теодосія
28	15	15	Усп. Пресв. Богор.

ПІСТ Спасівка від 14. VIII. до 28. VIII. СОНЕ сонечко 22 ц. м. в год. 4:29, заходиться в год. 18:48.

МІСЯЦЬ сонечко 22 ц. м. в год. 18:26, заходиться в год. 5:02.

Короткі вістки.

На зїзді польських легіоністів дня 8. ц. м. виголосив промову марш. Сьмігли Радз. Він накликавав Поляків до консолідації.

Другу бомбу викрили в Сьвідрах Малих. Має це бути бомба, яку покинув товариш атентатчика на полк. Коца.

Проти б. львівського шк. куратора Гадомського почалося дисциплінарне слідство. Закидають йому проступки фінансово-матеріального характеру, як напр. побирання надмірних діст і неправне вживання службового авта.

† Померли

Олександра Лепкова, дружина відомого письменника Богдана Лепкого, померла в Кракові дня 9. ц. м. В. ІІ П.

Навернення.

Тривожно поглядала мати на свою вмираючу дитину. Батько, спустивши голову, проходжувався по кімнаті. Обоє були безраді.

Дитина була неохрещена. Жінка благала свого мужа, щоби дозволив охрестити дитину. Дитя стогнало...

— Бачу нещастя, яке нам грозить — сказав чоловік — не хотів би я тобі відмовити охрещення дитини, — але застановився над тим, що мені скажуть мої товариші, як почують, що я свою дитину охрестив?

— Не хочу, щоби моя дитина вмерла без хреста — прошептала засумована мати.

— Роби що хочеш; я йду до лікаря.

Мати засумована клякла перед образом Пречистої Диви і звертається з проханням, щоби Мати Божа її вислухала і врятувала дитину.

Покріплена молитвою, мати встає, поглядає на дитя, яке вже мало дихає, і біжить до сусіда попросити, щоби їх дівчина пішла до отця пароха.

Приїжджає чоловік фіякром і привозить лікаря. Оглянувши дитину, лікар сказав, що вже запізно, що дитина за яку годину помре.

*

Охрестивши дитину, священник сів коло стола, щоби записати все що потрібно до метрики. Мати дрозачи шукала в паперах за датою уродження, бо вже минуло кілька місяців, як дитина вродилася.

Перед відходом священник клякнув коло ліжка і помолився до Пречистої Диви за здоров'я дитини. Потім поклав знак св. хрес а над головою дитини, в котрої гасло життя.

*

Тиждень пізніше відправив священик вечірню і ще залишився в захристії, щоби відмовити молитву. Нараз входить хтось неспішно і затримується перед священиком.

— Чи пізнаєте мене, отче папх?

— Ви батько тої дитини, яку я хрестив тому тиждень.

— Так, отче.

— Колиж умер хлопець?

— Дорогий отче, мій син живе...

Поглянули на себе і довгий час не могли відзватися один до другого. За хвилину чоловік каже:

— Отче, ви охрестили мого сина — а тепер, прошу, прийміть і мене... Відколи ви були в мене, совість не дає мені спокою. Хочу щиро висповідатися і навернутися. Я дався заманити, послухав безбожницьких агентів і вирікся був своєї віри. Тепер щиро жалую за свій проступок і прошу, помоліться за мене до Пречистої Диви Марії, бо то Вона врятувала нас. Моя жінка завжди молилася перед образом Пречистої Диви Марії за моє навернення. Тепер чуюся дуже щасливий, що зможу знов піти до церкви і щиро висповідатися.

Д. Дужак.

Подяка.

Ігуменат оо. Редemptористів у Тернополі складає один щирю подяку всім Вп. Членам і Членам Успенського Братства за їх подиву гідну посвяту при переведенні збірки по вулицях міста на розбудову монастирської церкви в днях 2—6. серпня ц. р. Чистого доходу зі збірки було 340'12 зл.

Жертви.

Для Апостольства хрих зложила п. Константина Біленька з Самбора зох. 3'—.

Чи ви вже вирівнали передплату ?

До П. Т. Комісантів нашого часопису!

Просимо вирівнувати свої залежності, бо часопису даром не можемо висилати. Хто не заплатить, на підставі висланого нами упімення, за кольпортанжу „Христос Наша Сила“ — тому здержимо дальшу висилку і віддамо справу нашому адвокату.

Веселий пугил.

Доказ.

— Чи ці черевики з крокодилячої шкіри напевно непромакальні?

— Напевно, прошу пані. Та ж інакше крокодил усе мав би воду в животі.

Веселий чоловік.

— Яке ж вам, Кагеріно, їхалося перший раз у життю залізницею?

— Та добре, куме. Але той що нас віз, це мусить бути дуже веселий чоловік.

— Чому?

— Ну, бо весь час собі підсвистував.

Виразне письмо.

— Перепрошую, але не можу відчитати цієї невиразно написаної картки, яку пан директор мені положили на бюрку.

— На цій картці я вам написав, щоб ви писали виразніше.

Зі оперту.

Міжнародні змагання „України“ з мадярською дружиною „Бочкай“ з Дебрецини, у Львові дня 15. ц. м., були цікаві й культурні. „Україна“, щоправда, програла 3:4, але показала партнером, що зовсім дорівнював мадярській дружині

Свій до свого! Першорядна кравчиня, шие суконки, плащі і костюми по найдешевших цінах. Мацйовська, Львів, вул. Гофмана 8. II пов. м. 6. 3—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення Редакція не відповідає

Замовляйте новий гарний молитвеник

„Благодарім Господа!“

Ціна: в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто пришло гроші за 10 примірників, платить тільки по 70 сот. Хто пришло гроші за 50 примірників, платить за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминати коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу кількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

Замовляти: Адміністрація часопису „Христос Наша Сила“, Львів, вул. Японська 7.

є. О. Годунько

ДО ФАХОВИХ ШКІЛ
(короткі інформації про нові фахові школи).

Книжечка дуже важна для всіх, хто має дітей у шкільному віку.

Ціна 5 сот.

(почтова оплата також 5 сот.)

Замовляти в автора:
Львів, вул. Пасічна 2.

Машину до шиття „Зінгер“ гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка“ Т. Ізанишин, Львів, Городецька 23. (9—10).

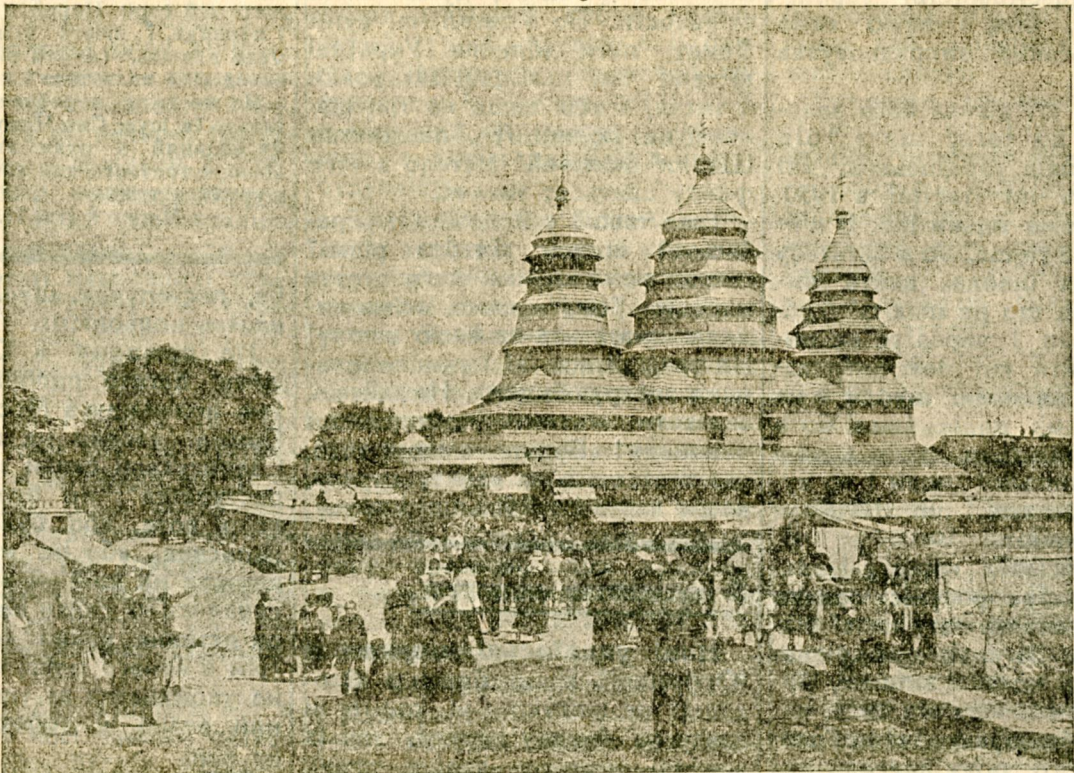
Наша Християнська Родина

Популярний тижневик.

присвячений
поглибленню релігійно-морального
і національного
життя серед
українських родин

Ціна 5 сот.

Церква Божої Премудрости Монастиря ОО. Студитів, яку невідомі злочинці хотіли підпалити.

Страшний злочин.

Святотатська рука якогось звироднілого злочинця хотіла підпалити в ночі з 21. на 22. ц. м. дерев'яну церкву Святоїваської Лаври ОО. Студитів на Кайзервальді під Львовом. Тої ночі монах, що сповняв службу нічного сторожа монастирських забудовань у городі, завважив о 2. годині сильну полум'я, що заняла цілу східну стіну церкви і східну

частину даху. Негайно розбудив братів і всі монахи з тяжким трудом і великим самопожертвуванням вгасили вогонь.

Сполошені при святотатській роботі злочинці вже встигли були обілляти бензиною цілу східну стіну церкви, висадити на дах плащ сильно намочений в бензині та підпалити стіну. На місці полишили вони десятилітрову баньку з бензини, коробку сірників і жердку з шматом теж намоченою в бензині.

Церква ОО. Студитів є одною з найкращих українських дерев'яних церков. Перевезена сюди з села Кривка, турчанського повіту, стала прикрасою Львова, її залюбки фотографують і малюють любителі мистецтва і відвідують туристи та прогульковці. На ту перлину українського дерев'яного будівництва вже вдруге напосіли якесь нелюди-злочинці.

Недоля нашої школи.

Із 3.612 остало тільки 135.

Наступ на українську школу триває вже досить довго, а докладніше кажучи від тоді, коли до керми шкільної справи в польській державі прийшли найбільші шовіністи — вшехполяки. Ще заки вийшов ослаблений закон Станіслава Грабського, багато українських шкіл уже було спольщено. А закон Грабського уможливив шкільним властям даліше польщення й утравкізацію (двомовність) українських шкіл, бо ж з такою саме ціллю Грабський випрацьовував той закон.

За шість літ діяння його закону дійшло до того, що з 3.612 народних шкіл українських, які залишились по Австрії, в 1930 році було вже тільки 135. В дійсності є ще гірше, бо в багатьох українських школах вчать учителі-Поляки, що не знають української мови і через те не можуть її вчити ані нею викладати. Також двомовні школи є на ділі школами польськими, бо в них по українськи вчать тільки самої української мови і то дуже часто учителі, що тієї мови добре не знають.

Та український нарід у Польщі надто добре розуміє велике значіння і велику вагу своєї рідної школи. За свою школу звели Українці довгу і затяжну боротьбу, починаючи від 1925, коли зачав обов'язувати закон Грабського. Того року внесено сто тисяч декларацій за українською мовою в школах. А знов 1932. р. аж чверть мільона українських батьків подало декларації за українською мовою навчання в народних школах.

Але волю тих соток тисяч українських батьків зовсім знехтував львівський куратор Гадомський. Він з найбільшою самоволею не узгаднював слушних домагань українських декларацій. Навіть Найвищий Адміністративний Трибунал ствердив, що його рішення на шкєду українського шкільництва були протизаконні. Але уневажнення його протизаконних рішень якось трудно добитись.

Зле є також з дитячими сад-

ками. Українське громадянство зрозуміло їх велику виховну цінність і під проводом Рідної Школи почали засновуватись по наших селах і місточках дитячі садки. Та в багатьох галицьких старостах ця акція стрінулася з перепонами зі сторони місцевої адміністрації.

Теж з тих публичних фондів-засобів, на які йдуть гроші з податків, українське громадянство користує в малій, дуже малій кількості. Бо з загальної суми фонду п'яти мільонів Українці дістали на львівські захоронки 6 тисяч, а теж дещо на три півоселі на Волині. А „Товариство Школи Людовей“ дістало з того фонду шістьсот тисяч...

Таке тяжке є положення української школи. Та без рідної школи нема справжнього життя народу. Тому мусимо всіми силами змагатись за свою школу! Не зражуйтесь ніякими перепонами ані труднощами. Не дайтесь залякати жадним посторонним чинникам! Будьте свідомі того, що змагаєтесь за велику справу, котра варта і найбільшого труду.

З нашого життя.

Нові українські церкви в Югославії. Наші брати в Югославії не жалують ні коштів ні труду на будову церков, хоч їх життєві умовини доволі тяжкі. Завдяки тій жертвенности вибудували вони гарні церкви в Девятині і Гайовій (Боснія) та в Каніжі (Славонія).

Повлять душі. Станиславське староство наказало греко-католицькому урядові в Боднарові виписати з метричальних книг 109 греко-католиків, щоб переписати їх на латинський обряд. Між тими людьми є багато таких, що взагалі зовсім не хочуть покидати свого греко-католицького обряду.

Наступ на Волинь. В Лаврові, повіт Луцьк, має повстати окрема римо-католицька парохія. Лаврів це одно з найбільших сіл на Волині. Римо-католицьку парохію творитимуть: двір, двірська служ-

ЕВАНГЕЛІЯ

Неділя 10.

Коли ж прийшов до народу, приступив до Нього чоловік, що упав перед Ним на коліна, і сказав: Господи помилуй мого сина, бо він сновиди і тяжко мучиться: бо часто паде в огонь і часто в воду. І я привів Його до Твоїх учеників і не могли Його уздоровити. А Ісус у відповідь сказав: О роде невірний і розпустний, доки буду я з вами? доки терпітиму вас? Приведіть мені Його сюди. І погрозив Йому Ісус і вийшов з нього біс і одужав хлопець від тої години. Тоді приступили ученики до Ісуса на самоті і сказали: Чому ми не змогли Його вигнати? Сказав їм Ісус: Через ваше невірство. Бо істинно кажу вам, коли матимете віру як зерно гірчиці і скажете сій горі: Переїди звідси туди, і переїде, і нічого неможливого не буде для вас. (А сей рід не виганяється хіба молитвою і постом).

Як же вони перебували в Галилеї, сказав їм Ісус: Син Чоловічий має бути виданий в руки людей, і убоють Його, і третього дня воскресне. І зажурились тяжко.

Матей (гл. 72. ст. 14—24).

ба, постерунок, школа і кільканаять кольтоністів.

На ярмарку в Сокалі було дуже багато поліції, прийшла теж поліція аж з Мостів Великих! Поліція! стояли на всіх дорогах і записували селян за різні „переступства“: не було таблички коло воза, або була невизначно написана, або не мав господар книжок на коні — за все те посилались на селян кари. Головно це останнє впало на селян як грім з ясного неба, бо досі ніхто не уминався за тим, аби селянин возив зі собою книжечки на коні.

В Сокальщині адміністраційна влада розв'язала 28 дитячих садків, шість Читалень Просвіти, а поліція арештувала 23 молодих Українців. На доручення прокуратури веде в Сокалі слідство слідчий уряд зі Львова.

є. О. Годунько

ДО ФАХОВИХ ШІЛ
(короткі інформації про нові фахові школи).

Книжечка дуже важна для всіх, хто має дітей у шкільному віку.

Ціна 5 сот.

(почтова оплата також 5 сот.)

Замовляти в автора:

Львів, вул. Пасічна 2.

Історія Страдецької гори.

У попередньому числі нашого часопису ми обширно розповіли про чудотворну ікону Страдецької Богоматери та про великі праці, що відбуваються в Страдчі в празник Успення Пресв. Богородиці.

Тепер, коли вже наші читачі знають про страдецьку ікону та про тамошні церкви — доповнимо наше оповідання ще історією самої Страдецької гори та історією назви села Страдче.

Колись у дуже давних часах уся Страдецька гора і суміжні тепер урежайні поля, були вкриті густим лісом. Одного разу вибралися два брати з Городка на лови. Вислідивши звіря, кинулися його доганяти і загналися слідами аж на Страдецьку гору. Звір сховався до печери. Настала ніч. Ловці підждали до ранку і коли звір виліз з печери, вбили його. Коли розглядалися опісля зі Страдецької гори по околиці, багаті мальовничі краєвиди так подобалася їм Страдецька гора, що вони тут і поселилися. Побудували собі хату, опісля і невеличку церковцю, до якої спровадили ченців, та стали жити в тому лісі як пустинники. Згодом прийшло на гору більше людей. Вони викорчували ліс та побудували собі на тім місці хати. Так повстало село Стріліська, від слова стріляти назване так на пам'ятку від своїх основників, княжих стрільців-ловців.

При кінці XIII. століття, або в XIV. стол., в часі одного татарського наскоку багато мешканців Стріліську поховалося перед ворогом у печерах. Татари вислідили їх сховок, та не могли їм нічого вдіяти. Тоді Татари запалили перед аходом до печери гречану соломі і їдким димом видусили всіх людей. Коли довідалися священники-ченці, які скоронилися були в церкві, що вороги так безпощадно видушують народ, повбиралися в священничі ризи і з хрестом зійшли до ворогів просити для людей помилювання. Але розлючений татарський хан крикнув на їх прохання: „Кровю своєю погасите цей вогонь!“ На цей приказ кинулися Татари на ченців і, по-

Приклад до наслідування.

Успіхи кооперації в Зашкові.

Кооператива „Народний Дім“ у Зашкові одержала від Ревізійного Союзу Українських Кооператив диплом за найкращий успіх у праці за 1936. рік. З цього приводу відбувся в Зашкові в неділю 1. серпня 1937 р. Кооперативний День, отриманий із врученням кооперативі похвальної грамоти. День почався полевою Службою Божою при гарно пострасному престолі на майдані серед села, яку відправив о. офіціал А. Пясецький зі Львова. В часі Служби Божої співав місцевий добре вишколений хор під орудою п. Л. Лампіки. Патріотичну проповідь виголосив о. Р. Криницький Ч.С.В.В. з Жовкви, загріваючи прихвних, щоб з вірою гляділи в кращу будучність.

Після Служби Божої відбулася академія, що її розпочав хор відспіванням кооперативного гимну. Голова Надзірної Ради о. дек. В. Мармаш, відкриваючи академію, привітав усіх прихвних та подав короткий огляд діяльності кооперативи від початків її існування, спинюючися довше над успіхами праці теперішньої управи, що під проводом справника п. Дрозди веде під цю пору зразково три крамниці в селі, та зуміла впродовж останніх літ вибудувати два нові власні доми.

З черги відпоручник Р.С.У.К. і „Центросоюзу“ п. дир. П. Мигович передав привіт від кооперативних централей, представив у змістовній промові розвій української кооперації та пе-

редав Надзірній Раді й Управі похвальну грамоту, бажаючи відзначеній кооперативі дальших успіхів у її діяльності. Слідували привіти представників сусідних кооператив з Гряди, Зарудець і Ременова. Хор місцевої читальні „Просвіти“ відспівав ще низку пісень переплітаних принагідними деклямаціями.

Наприкінці член управи п. Лампіка іменем кооперативи подякував Р.С.У.К. і Центросоюзу за одержаний диплом та зложив на руки п. дир. Миговича приречення дальшої послідовної праці для здійснення кооперативних кличів.

Академію закінчила оркестра зі Збоїск, що гарно виконала вязанку народніх пісень.

Пополудні відбулася народня забава-фестин із змаганнями в копаному м'ячі дружин Зашків-Ременів та добре виведеною кооперативною сценкою п. н. „Дитяча згода“.

Все відбулося з найкращому порядку та полишило гарне враження.

Празник Успення Пресв. Богородиці в Самборі. Від кількадесяти років, рік річно, в празник Успення Пресв. Богородиці сходяться до Самбора маси вірних з верхів Бойківщини, з долів Подністров'я; з ближчих і дальших закутин краю сходяться, щоб у самбірському храмі віддати честь Пречистій Діві Марії перед її чудотворною іконою. Сходяться, щоб подякувати їй за одержані ласки, щоб просити нових ласк, щоб після прийняття Найсв. Тайн доступити цілковитого відпусту. В цьому році торжество почнеться в навечеря празника дня 27. серпня, а в сам празник дня 28. серпня відвідає самбірський храм Преосв. Кир Йосафат і відправить в ньому Архієрейську Службу Божу, уділюючи вірним Архипастирського Благословення.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила“!

калічивши їх смертельно, живцем закопали в ямі перед печерою. Довго-довго ще видобувалися з землі стогони коначних жертв татарської дикости.

Після тої страшної події село назвали Страдче, т. зн. місце, де було велике страдання.

Із тою сумною подією зв'язана також історія чудотворної ікони Страдецької Богоматери; історію цієї ікони оповімо при нагоді іншим разом.

Цікаві дрібниці.

Невинно засуджений осліп у в'язниці. Німецького дідича Шамма знайшли в його кімнаті з простріленою головою коротко після того, як його відвідав сусід селянин Павловський. Підозріння впало очевидно на цього селянина і суд засудив його на довічну смертну в'язницю. Оборонець засудженого старався всіма силами довести до ревізії процесу і доказати невинність Павловського. Та це не вдавалось, бо всі обставини промовляли проти засудженого. По довголітніх дослідках адвокатів вдалося знайти переконуючі докази, якими він переконував суд у невинності свого клієнта. Коли дійшло до ревізії, адвокат поставив твердження, що причиною смерті Шамма було сонце. На його думку сонце так сильно розіграло положення на столі в домі Шамма набитий револьвер, що він вистрілив і куля поцілила дідича в голову. Суд постановив перевести льокальну візію: в роковину смерті в тій самій годині в липневий соняшний день уложили в кімнаті дідича на канапі манекін, що

мав нагадувати вбитого, а на столі положили той самий револьвер; лучі сонця почали його ogrівати. Після двох годин дуже нетерпеливого очікування судової комісії револьвер вистрілив і куля пробила чоло дерев'яного манекіна. — Супроти такого переконуючого доказу суд увільнив від вини Павловського, що просидів у в'язниці 20 років. В тюрмі Павловський постарівся, посивів і осліп.

Американський тестамент. Один багатий фабрикант черевиків в Америці лишив завіщання, що американським правникам наробило багато клопоту. Фабрикант записав двом своїм синам 80 тисяч черевиків, але так що одному синові призначив усі черевики з лівої а другому всі черевики з правої ноги. І зробив у тестаменті строге застереження, що оба сини не сміють зробити між собою ніякої виміни ні безпосередно ні за посередництвом когось другого. Едвард і Роберт (оба спадкоємці) почали заходитись, щоб уневажнити тестамент. Але справа дуже трудна, бо завіщання зробив фабрикант при повній сві-

домости зі збереженням усіх формальних вимог. В поясненнях до тестаменту згадав фабрикант, що робить це все на те, аби відвчити своїх синів від пустоти серця, бо вони відзначались пустотою і безсердечністю. Адвокати обох синів ломлять собі голову над тим, як можнаби повалити той оригінальний тестамент.

Штукки індійських факірів. Англійська влада в Індії виступає дуже завзято проти того, аби індійські факіри не натягали на івних європейців. На тім тлі відбулась в однім з англійських судів в Індії цікава пригода. Перед судом станув місцевий факір, якого обвинувачувала влада за те, що вимантив гроші від європейця за ріжні фальшиві штучки. Факір твердив безнастанно, що він невинний. Суддя зажадав, аби він доказав свою невинність. Факір погодився і сів на землю зі схрещеними ногами. Суддя і його помічники почали з цікавістю приглядатися тасмичним рухам рук факіра і пильно вслухувались у його закляття. Нагло всі вони поблідли, бо на столі якраз перед судією появилася

о. В. ПОПАДЮК.

Чирка*).

Саме в найбільше тріскучий мороз скортіло мене скористати зі запрошення мого знакового на полювання диких качок. По просту тому, що перший раз в життю я мав бути на полюванні. Отже цікавило мене це дуже. Знакомий дідич менше-більше показав мені, як обходитися зі стрільбою в часі лету птиць і я приїхав вечером до нього. Дідичів двір, де він мешкав, стояв у широкій долині, перетятій рікою. Густий бір покривав узгір'я по правій і лівій стороні. А в долині тягнулися широкі, як степ, пасовиська, з яких часть була наводнена за поміччю окопів (ровів). А дальше сканалізована ріка розливалася у величезні багна, покриті трясучковою осокою.

Ночувати треба було в дідича,

бо досвіта в годині пів до четвертої ми мали вийти з дому, аби перед сходом сонця бути на чатах.

Отже збудили мене вже в третій годині. Вбрані в кожухи, вирушили ми з псами, йдучи поволі. Заледви зробили ми кільканацять кроків, а вже мороз прошив мене до кости. Земля виглядала, якби на смерть замерзла. Воздух, стятий морозом, кусав як пес, дерева умертвлював, рослини, а навіть пташки падали з дерев то тут, то там, заціпенілі від студени. Місяць в останній квартирі, цілком перекилений, блідий, висів там угорі і посилав на замерзлу землю сумний блеск. А ми лізли згорблені, з руками в кишенях і зі стрільбами під пахами. І нарешті дійшли до берега багна. Пішли пси наперед стежкою поміж сухе бадилля осоки, дідич за ними, а я за ним. Потручувані нашими ліктями і псячими хвостами, довгі стяжки осоки, легенько шелестіли. Ціле багно було мертве від студени.

„Сідаймо тут“ — сказав дідич.

І ми посідали. І пси коло нас,

дихаючи великими клубами пари. Але не можна було всидіти. Такий вітер з морозом зірвався, що рвав тіло як пилкою, колов в обличчя як затросеними іголками, шарпав як кліщами, палив як огнем.

Я почав кашляти.

„Та не кашляйте, бійтеся Бога!“ — шепнув дідич.

„Ба, коби то можна! — кажу — я вже з діда прадіда так кашляю“.

„Та душіть у собі той кашель, бо ціле полювання піде на марне!“ — почав вже непокоїтись дідич.

І я почав душити в собі кашель що сили, як тільки міг. Коли ж бо чимбільше я його душив, тим сильніше він почав добуватися з грудей.

Нараз крик понісся над нашими головами. А то мій кашель побудив усіх птахів. Так мені неприємно якось зробилося, але і чогось глибоко зворушив мене цей крик життя, котрого ще не видно було. Мені здавалося, що цей крик, несений на крилах птахів у ледяну годину ранку, був

*) Рід дикої качки, має черево срібно пірене, живе в нас по багнах.

страшна кобра (грізний їдовитий вуж), випростувалась перед ним і стала вдивлятися своїм магнетичним зором в лице судді. Цей не смів рушитись з місця зо страху, аби вуж не кинувся на него. А присутні на розправі поліцейські прискочили до стола і почали сікти вужа шаблями. На салі повстало велике замішання, кусники паперу й актів посічених шаблями розлітались довкруги, а факір використав заколот і втік. Коли вже все успокоїлось, всі почали шукати за кавалками з вужа, але не знайшли ні найменшого кусника. Суддя рішив, що впав жертвою сугестії факіра і вніс до своєї влади подання, щоб перенесла його до Англії.

Найцікавіший пам'ятник на світі. В місцевості Мальбурн (Австралія) поставили пам'ятник в пошану поляглих в часі світової війни Австралійців. Над викінченням цього величезного пам'ятника працювали два роки. Пам'ятник завершує копула, що має одно маленьке віконце. В середині копули міститься мала кімнатка, по середині стоїть дубовий стіл, а на столі уміщено ве-

личезну книгу. В книзі списані всі до одного Австралійці, що згинули в світовій війні в рр. 1914-1917. У грубу окладинку книги вправлено селенову комірочку, що є дуже вразлива на світло. Вона получена з електромагнетом і апаратом, який відчиняє книгу. Віконце в копулі і селенову комірочку уложено в той спосіб, що тільки один раз в році, а саме в день 11. листопада, в роковини завішення зброї, падає промінь сонця через віконце і попадає на окладинку якраз в тім місці, де є комірочка. Вразлива на світло комірочка вправляє в рух апарат, котрий відчиняє книгу. Того самого дня вечером відбувається коло пам'ятника поминальне торжество за поляглих, а по його закінченню йде на вершок пам'ятника офіцер, як делегат армії і замикає книгу. Не знати тільки, як відчиняють ту книгу, коли трапиться, що 11. листопада є хмарний день і не світить сонце.

Незвичайна совісність. Один з англійських туристів, що недавно вернув з Данії, описує таку свою пригоду: коли він вертав з Копенгаги (столиця Данії)

на пристань, аби відіхати домів, завважив, що згубив більший банкнот данських грошей. Пригадав собі, що це могло статися коло одного кіоску, де він купував різні дрібниці. Але не мав часу повернути до кіоску, бо пароплав уже відходив у дальшу дорогу. Щойно по році Англієць відвідав вдруге Копенгагу, пішов до кіоску, де купував попереднього року. І якже здивувався, коли на ляді склепику спостеріг свій банкнот а на нім дрібні гроші, як відсотки, які зложила якась добродійна данська рука.

З гармат стріляють до українських селян.

Румунські газети доносять, що в прикордонних полосах чути відгомін сильної канонади з совітської України. Це большевицька влада приневолює гарматами українських селян віддати збіжжя. Такий рай мають наші брати під комуністичним пануванням Сталіна. А в нас ще не перевелись неспівомі збаламучені голови, що вірять большевицькій пропаганді і московським дурисвітам.

зідханням їх сердець прочуваючих смерть. „Господи, коби ми не вбили нідної качки, хай би то собі жило!“ — подумав я, і ще сильніше почав кашляти. Але кашель уже нікому не шкодив ані не помагав. Небо почало бліднути, а на овиді показався шнур диких качок.

Нараз блеск освітив блідий сумерк — блеск дідичового вистрілу; рівночасно пси кинулися наперед. І від цієї хвилини раз-по-раз він стріляв, а пси приносили в пащах по одній, то по дві качки.

„А чомже ви не стріляєте? Дивіть, що тут ці пташні!“ — звернувся до мене дідич.

„То шкода, прошу“ — кажу — „бо по перше я не вцілю, а по друге руки мені геть заціпеніли“.

„То нічо не шкодить, пробуйте, стріляйте на пас блінд“ — сказав він. І саме в тім моменті хмара качок почала летіти таки над мою головою, та ще й так низько, що й буком бувби вцілював. Я дубельтівку до рук, і...

бах! Стрілив на „пас-блінд“ і вцілював. Одна птиця впала таки перед моїми ногами. Навіть пас не потребував трудитись, аби її принести до нас.

„О, дивіть! то чирка“ — сказав дідич, побачивши срібні пера на череві птиці. Я взяв ту чирку в руки. І в тій хвилині над мою головою розтяв повітря жалібний крик другої такої самої чирки. Коротка скарга, серце роздираюча.

„Ви блили самичку! А то самець кричить за нею. І він не відлетить“ — пояснив мені дідич.

І справді не відлітав, кружляв над нами і кричав — плакав. Здавалося мені, що ніколи ще в моїм життю ніякий зойк болю не шарпав так мого серця, як цей жалібний плач розпуки сироти чирки.

„Ходім кілька кроків дальше, і сядьмо собі, а побачите, що він зараз прилетить“ — сказав дідич.

Ми так і зробили, лишаючи чирку на місці її смерті. І таки

так. Прилетів самець не вважаючи на небезпеку, і сів собі коло мертвої самички.

Дідич нараз вистрілив і самець теж трупом впав головою на свою подругу.

А коли ми до них зблизилися, то самець чирка дивився ще на мене погасаючим оком і крилами тріпав.

А мені сльози в очах закрутілися.

Я відвернувся від цього прикрого образу і в тій хвилі дідич на мене подивився.

„О! то ви“ — каже — „порядно змерзли, коли аж заплакалися“. „Ой, змерз!“ — відповів я — „доки жити буду, то на полювання вже більше не піду, це нині перший і останній раз“.

День поволі вже вставав. Ясний погідний день. Сонце показалося зпоза гір, але його не побачила вже пара птахів-чирок з витягненими кривавими шийками і розпростертими крилами.

Позір Стрийщина!

Свідоме і здисципліноване громадянство Стрийщини відсвяткує за благословенням і під протекторатом Їх Ексцеленції Митрополита Кир Андрея 900-літню історичну пам'ятку віддання Ярославом Мудрим всієї України під покров Небесної Цариці торжественною Академією дня 28. серпня ц. р. в день Успення Преч. Діви, в Стрию зі слівуючою програмою:

Година 9 рано Архієрейська Служба Божя з асистєю. В часі Служби Божої проповідь про вагу цієї історичної пам'ятки. — Всі села повинні явитися на Службі Божій з процесією.

Година 12. в полудне святочна Академія під голим небом на площі в парку Йордана.

Вислідом Академії буде збірна проща усіх сіл стрийського деканату до чудотворного образу Матері Божої на Ясній горі в Гошеві. Проща відбудеться дня 4. вересня. Вихід зі Стрия о год. 8 рано. Усі bliщі села ставляться в Стрию з процесіями тогож дня в означеній вище годині, прочі села долучаться в дорозі, зглядно зберуться разом в Болехові. Поворот в неділю дня 5. вересня ц. р. після благодарственої Сл. Божої. Всі учасники Академії як рівнож прощі заховують карність і піддадуться вповні зарядженням впорядчиків.

З нагоди Академії комітет подав про відзнаки і медалики, які повинен набути на спомин кожний учасник Академії і прощі.

Комітет, в якого склад входять представники духовенства і всіх місцевих українських установ і товариств, взиває усю Стрийщину взяти участь в тім історичнім святі та дати ділом доказ любови своєї предківської віри, бувальщини і нації.

Стрий, в серпні 1937.

Комітет.

Араби підготовляють повстання. З Єрусалиму повідомляють, що Араби підготовляються до нового повстання проти англійської влади і Жидів. До Дамаску приїхало 40 провідників минулорічного повстання і забрались до підготовки нового зриву.

Що діється у світі.

В останнім часі червоні війська в Еспанії потерпіли ряд невдач. У зв'язку з тим був у Сталіна амбасадор червоної Еспанії в Москві й усилено просив сильнішої помочі зі сторони совітів. Наслідком того большевицькі дипломати дістали доручення робити всі можливі заходи, аби не допустити до того, щоб європейські держави визнали уряд національної Еспанії. Найвище командування армією червоної Еспанії обняли большевицькі старшини, вони рішати-муть про військові справи та будуть контролювати працю уряду в Валенсії. Большевицькі старшини випрацювали нову тактику боротьби і її накинули обом штабам червоної еспанської армії. Совіти посилають до Еспанії новий великий транспорт зброї і муніції на трох кораблях. Рівночасно виїхали до Еспанії нові транспорти большевицьких летунів та старшин артилерії і піхоти. — Так отже большевики починають уже цілком явно і отверто вести в Еспанії війну по стороні червоних проти ген. Франка і національної Еспанії.

Еспанський Епископат в складі двох Кардиналів, шістьох Архієпископів і 35 єпископів видав збірний Пастирський Лист. В тім Листі займається Епископат горожанською війною і положенням католицької Церкви в Еспанії. Він виказує нечуване здичавіння і жорстокість анархістично-комуністичної революції: червоні знищили понад 20 тисяч церков, вимордували тисячі священиків і монахів, понад 300 тисяч населення страждає по тюрмах, а других стільки повбивано і замучено. Лист стверджує, що завдяки національному повстанню поглибився в Еспанії патріотизм і християнська любов ближнього, а в провінціях, занятих національною владою, панує спокій і лад, християнське життя там вповні розквітає.

На Далекім Сході війна між Японією і Китаєм розгорілась на добре. Вона повна кровавих і жорстоких страхіть, що їх приносить справжня війна. Таємна робота большевицьких агентів в Китаю багато причинилась до вибуху цієї

війни. Большевикам дуже на тім залежало, аби Японію втягнути до війни з Китаєм, бо в той спосіб Японці менше будуть докучати совітам. Совіти вже потаємно помагають Китайцям зброєю, амуніцією і летунами. Аби наробити ще більшого заколоту на Далекім Сході, большевицькі летуни, що помагають Китайцям, начебто через помилку, а в дійсності навмисно збомбардували європейські й американські дільниці в Шангаю.

Шангай це три і пів мільйонне місто в північній Китаю; в нім велику частину займають міжнародні дільниці, поділені між кількома великодержав, що мають там свою владу і війська. На вулицях Шангаю йде жорстока і безпощадна війна, велитенське місто вкрите луною пожерів, вулиці встелені трупами і румовищами. Велика частина міжнародної дільниці опинилась в огні, від японських і китайських бомб гинуть тисячі європейців і американців. Представники заграничних держав хотіли посередничити між воюючими, але ні одні ні другі їх не послухали.

Ціллю Японської війни в Китаю є приневолити китайський уряд аби: 1. визнав самостійність Манджурії, 2. надав широку автономію п'яти провінціям північного Китаю, (щоб Японці могли скорше здобути там свою перевагу) і 3. приступив разом з Японцями до великої акції спільної боротьби з большевизмом.

В кількох словах.

Тяжко ранили. В селі Бобятині, Сокальського повіту, вночі з 13. на 14. VIII. тяжко ранили п. Д. Харчуна. Коли він був на варті, засвітили якісь невідомі досі особи електричною лампою йому в очі. Той запитав: хто це? І тоді посипалися на него 3 револьверові стріли, які його тяжко ранили. Тяжко раненого відвезено до шпиталю. Хто стріляв і з якої причини, досі нікому не відомо. (С-ро).

Берлін обходив дуже торжественно 700-літню річницю свого існування.

Німецький уряд заборонив відбувати релігійні паломництва до Риму.

КАЛЕНДАР.

Серпень—вересень 1937.

Стиль		ІНД	С В Я Т А	
н. ст.	н. ст.		греко-катол.	
29	16	Н	10 по С. Нер. обр. Г.	
30	17	П	Мирона м.	
31	18	В	Флора і Лавра	
1	19	С	Серп. Андрея	
2	20	Ч	Самуїла	
3	21	П	Тадєя ап.	
4	22	С	Агатоніка	

СОНЦЕ сходить 22. ч. ж. в год. 4:29,
сходить в год. 18:48.

МІСЯЦ сходить 22. ч. ж. в год. 18:26,
сходить в год. 5:02.

Трагічна смерть двох людей.

На шляху коло Іновроцлава попав пастух під самохід, що ним кермував дідич Еренлебен; причиною нещастя було те, що пастух гнав кози невідповідною стороною дороги. Дідич дуже перенявся тим, що переїхав на смерть хлопця, він вернув пішки полями до дому і під впливом великого поденервовання застрілював свою дубельтівкою. Так в наслідок необережності пастуха згинуло трагічно двох людей.

На жаль трагічні випадки з переїханням самоходів лучаються щораз частіше не тільки в містах але і на дорогах призначених для автомобілевого руху. Все те наслідки легкодущності й необережності з одного боку шоферів а з другого пішоходів і фір. Хоч нераз шофер, що кермує автом, мимо найліпшої волі й великої уваги не може охоронитись перед катастрофою. Тому треба заздалегідь уступитись самоходові та мотоциклеві з дороги, а найліпше їхати і йти завжди правую стороною дороги, як наказують приписи. Завжди треба дуже уважати при перехрестях доріг, котрими їздять авта. Ніколи не можна пускати на дорогу малих дітей без опіки.

В виду того, що трагічні випадки збільшуються, адміністраційна влада буде строгіше карати тих, що провинюються проти приписів їзди. Тому треба старанно притримуватись усіх розпорядків щодо поведінки на дорогах.

Іджмо більше яблук.

Яблука належать до найбільш корисних харчів для людського організму. Вони дуже добре діляють на печінку, улекшують працю жолудка, а коли їх більше споживати, то дуже добре діляють на правильний сон, збільшують апетит і усувають блідницю. Тому кожний батько чи мати, що дбають про здоровля своїх дітей, повинні відмовити собі всяких коштовних приємностей, а не жалувати видатку на яблука для дітей. По наших садах цього року яблуні обильно зародили, ціна на яблука сильно впала, отже замість продавати їх за півдармо посередникам, ліпше спожиткувати їх в дома на здоровля самих себе і своїх дітей.

Англійська статистика виказує, що в Англії далеко менше чим в інших краях хорус людей на жолудковій недуги, блідницю, і обструкції, бо тамошнє населення не обходиться без більшої скількості овочів а головно яблук. Наприклад англійський жовнір дістає пів кільограма овочів денно протягом цілого року.

Дописи.

Академія в честь Високопреосвященного Митрополита Кир. Андрея в Глинанах. В дві 8 серпня ц. р. в полудне відбулася академія в честь Екс. Митрополита в Глинанах. Попередили її церковні торжества, які перевів о. М. Гаврилюк, парох у Глинанах-Місті. Промову виголосив ред. Роман Данилевич. Програма була богата у хоровах та музичній продукції, які виконали в цілості студенти згуртовані у місцевім Кружку „Рідної Школи“. Це свідчать про сильне привязання нашої інтелігенції до Великого Владика. Академія привітлася в значній мірі до поглиблення пієтизму українського громадянства Глинанинши до особи нашого Князя Церкви. Громадянин.

Посвячення надбанного Хреста в Кривичах повіт Перемишляни. Радісний день переживала ціла глинанська земля в дні 15 серпня ц. р. Неструдилий прapівиак о. Юрій Колодій, парох Слов'яти буде вже сему церкву за час свого ще доволі короткого душпастирювання. Заохочене приміром життя і своєю своєю душпастиря кинулося маленьке сім'я Кривичі до будови великої церкви, якої кошториси сягають 60.000 зол. Ще тому рік посвячував фундаменти о. ігумен Кліментій Шептицький, а сьогодні вже готова копула — і на-

ступає святочне винесення надбанного хреста. Тисячі народу облягли церкву і вислухали торжественної Служби Божої, яку відправив о. Гуденеч в сослуженні двох оо. Студатів. Величавою хвиною був момент посвячення хреста, яке доконав о. дек. Маркевич в сослуженні багатьох сусідніх священиків. Музика заграла гимн „О спомагай нас“ а селяне радо взяли на свої плечі хрест та обнесли тричі навколо церкви. За хвилину втишлася многотисячна маса — оркестра заграла пісню „Боже великий єдиний“ — а люде винесли хрест на копулу. Серед нмзеньких кривичьких хат запанував новий гесподар-хрест, що глядить гордо на всі сторони світу. Сльози радости потекли по обличчях привітних. Винесення хреста піднесло всіх на дусі — і ми віримо, що Кривичане під проводом свого ревного пароха в скорому часі довершать ровпочатого діла — на славу Богові й Україні. Громадянин.

Читання для наших господарів.

Сіяння жита. Жито не любить свіжо виораної пухкої землі. Бо його молоде коріння є дуже крухе і легко ломиться, коли свіжо виорана земля почне осідати. Тому багато молодих рости́н гине — здавалось без причини. Отже сіймо жито на такім ґрунті, який після виорання вже добре осівся. Поклад треба дуже добре заволочити, гарно виорати і лишити, щоб ґрунт осівся. Правильно повинно сярати на жито чотири тижні перед сійбою, бо стільки часу треба, аби земля осілася. Тому з оранням на жито все треба спішитися. Жито засіяти в погідну днину, бо воно не любить вогкості. Якщо сіємо у свіжо виорану землю, то добре булоб ціле поле перед засівом звалкувати. Покиньмо звичай сіяти зерно жита у свіжо виорану землю, якщо самі не хочемо собі шкодити. Хто сіє у свіжу землю, мусить сіяти густіше і висівати більше зерна, бо багато рости́н жита гине після того, як зійшли, в наслідок осідання ґрунту.

Підгортаймо пашні буряки. Пашні буряки по дощах добре підросли і зачинають вкривати землю. Заки вони ще дуже розрослися, треба їх підгорнути плужком, як бараболою. Практика виказала, що підгорнені пашні буряки ліпше ростуть і дають більший збір від непідгорнених. Крім того плужком пригорнеться

землею хопту, що зогніє й удобрить почву.

Зерно до засіву дати на трієр. Основою добрих урожаїв є тільки чисте зерно. Звичайний млинок, або ще гірше — само тільки решето і вітер добре не вичистять зерна. Кукіль, блават тощо не дадуться вичистити млинком. Тому кожна громада повинна постаратися про трієр, він уже за 2—3 роки вповні виплатиться. Хто хопту посіє, той вдєсятеро більше хопти збере. Не жалійте грошей на трієр, переведіть в селі складку і купіть спільний громадський трієр, бо тільки він може докладно вичистити зерно до засіву.

Ховайте кози. Через брак паші цього року не оден з бідніших селян не зможе перезимувати корови і буде мусів її продати. Якщо не можете вдержати корови, то конечно придбайте собі козу. Добра коза дасть денно кілька літрів молока, а козяче молоко густіше від коров'ячого і багато від него здоровше, бо кози не мають сухіт. Хто має козу, а недалеко є ліс, нехай назбирає собі багато зеленого листя разом з галузками і засушить його як сіно. У Швайцарії — країні дуже культурній — є в кожному селі великі череди кіз. Конечно і в нас поширити плекання цього пожиточного звіряти.

Бабина коза.

„Кобис, небого, вміла говорити, то бис ми сказала, що тебе болит, а так німинас, тай що я тобі пораджу?“ говорила баба до кози. Сіла коло неї і гладила її старою, чорною, рапавою рукою по голові. „Тай не знати, гей, що я без тебе буду робити, якби ти, не дай Господи, хотіла згинуті?“ — дивилася баба козі в очі й голосила. Так заводила, якби коза вже здохла. А коза також подивилася сумними очима на бабу і поклати свою голову на її коліна. А баба ще голосніше заплакала: „Та таким ти шінувала, небого, там ти доглядала, як ока в голові. Там ты

до схід сонця з росов попасала, абис не голодна була, а я, абим з порожним гладунчиком від тебе не йшла, абим з кулешков молочка твого могла попоїсти. Тільки мого було. А шо ж я без тебе тепер вдію? Не лишай мене без ложки молока, не лишай!..“

І так баба обіймала козячу голову і плакала. Аж до вечера. А як почало темніти, баба встала і взялася козу до хати загнати, „найби в хаті ночувала, не в студеній шіпці на дворі“. Але коза не могла вже встати, а баба не годна була на руках її до хати занести.

„Тимку, а ходіт ко ста“ — крикнула баба через пліт до сусіда.

„Славайсу!“

„На віки“ — відповіла баба сусідові — „а допоможіт ко ми козу до хати занести“. Тимко взяв за голову і за передні лапи, а баба за задні, тай ледви затащили козу до хати. Поклали її на бабину постіль, не на землю, бо баба ніколи на постелі не спала, але на печі.

„Та відай, чусте, Тимку, нема їй вже віходу. Адіт, вже си перевернула“ — і почала козу кожушиною обтулювати і приговорювати: „То так треба коло німоти ходити, як коло дитини. Тай не знати, шоби то їй робити, тай як ратувати? Дайте ми, Тимку, якус раду!“ І знов заголосила: „Ой, небого, то-то буду бідувати без тебе... Ай буду, та буду...“

„Перегодувалисте її капустяним храбустом тай то їй зашкодило. Дайте їй таки її козячого молока, але звареного, теплого, най си трунок вілагодит і вийде з цього“ — радив Тимко.

„Ай, та чомуж би ні? адіт, маю генди ще пів гладунця її молока“ — відповіла баба.

До хати увійшла Тимкова жінка, а довідавшись про що ходить, порадила: „Як маєте сушене зіле васильку, вмочіт го в то козяче молоко, заваріт і давайте козі, а будете видіти, що їй лекше стане“.

До опівночі баба козу тим мо-

Український Християнський Календар на рік 1938.

Цей багато ілюстрований, незвичайно цікавий календар є найдешевший з усіх календарів. На його багатий і здоровий зміст складаються: Слово ВПреосв. Митрополита Андрея, статті, оповідання і вірші наших католицьких письменників, як о. Осташевський, о. Раковський, о. Ковалів, о. Квіт, о. Чемеринський о. Попадюк, о. Годуцько і ін.

Особливо цінні статті про Український Католицький Союз, про наші монаші Чини, про украшування церков, про католицьку пресу, про виховання дітей, про господарські справи і т. д. Є окремі відділи для жіноцтва, для молоді і для дітей, в яких кожний знайде щось для себе. Кількадесят ілюстрацій, цікаві оповідання, веселі пригоди, практичні поради і багато різних вісток зі світа. Це робить наш календар необхідним для кожного Українця-християнина.

В кожній українській християнській хаті повинен бути на столі Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сотників за один примірник. На поштову пересилку треба долучити 25 сотників.

Замовлення слати на адресу: **Видавництво „Мета“, Львів, Японська 7.**

Машину до шиття „Зінгер“ гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка“ Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (10—10).

локом заливала і кидала на неї, де що в хаті було і кожушину і верету і киптар зі себе, аби коза впріла.

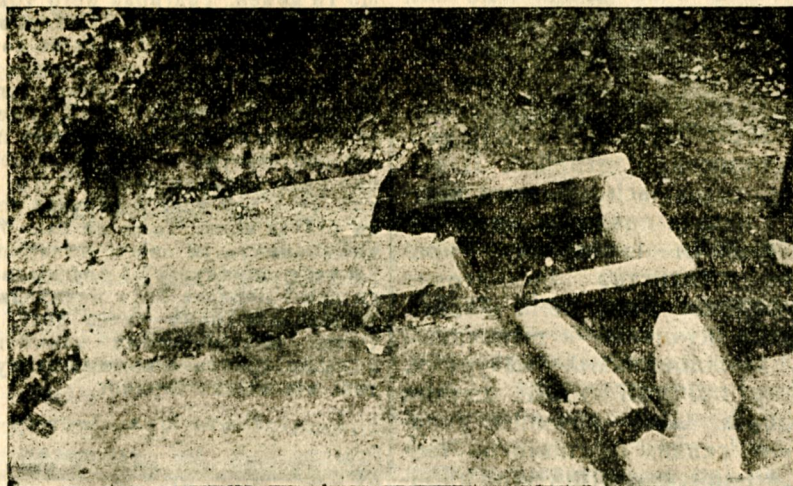
А над раном коза встала. Здорова. Сама зіскочила з постелі на землю і веселими очима розглядалася по хаті.

В. П.

Наша Христова Наша Діла

Популярний тижневик.
присвячений
поглибленню релігійно-морального
і національного
життя серед
українських родин
Ціна 5 сот.

Саркофag (домовина) викопаний у Крилосі, коло Галича. У Крилосі відкрили тепер підчас розкопок фундаменти старинної катедри князя Ярослава Осмомисла, там теж знайшли той саркофag. Догадуються, що це домовина славного кн. Ярослава Осмомисла.

Торжество на Маківці.

Кожного року відбуваються на Маківці в Карпатах урочисті поминки за поляглих там Українських Січових Стрільців. Вони в днях 20. IV. — 2. V. 1915. в героїській боротьбі з відвічним ворогом України, Москвою, положили там свої буйні голови.

Цьогорічні поминки відбулись в неділю 22. VIII. Розпочались вони Службою Божою, опісля оркестра відіграла гимн „Боже Великий Єдиний“, потім слідувала патріотична проповідь о. Карвацького. По проповіді була панахида, яку відправило сім священників. Після того оркестра заграла „Вічну пам'ять“, а всі присутні навколішках відмовили тричі „Отче наш“ і „Богородице Діво“.

На поминках було дуже багато селян; їх приходять на Маківку кожного року більше і це дуже гарно свідчить про їх патріотизм і привязання до славетних героїв, котрі своє життя віддали за рідну батьківщину. Торжество відбулось у вірцевім порядку.

меницю. При продажі зробив застереження, що може купити її Поляк або Жид, аби тільки не купив Українець.

Бережанське староство розв'язало шість читалень Просвіти, два кружки Рідної Школи й завісило в діяльності один Сокіл. На терені цілого староства заборонено всі вистави, фєстини, забави, тощо.

У зв'язку з розв'язанням великої спортової організації „Український Спортовий Союз“, відбулися по різних містах Галичини ревізії. Спортовий Союз мав багато філій.

З нашого життя.

В Крилосі на Успення Пресв. Богородиці є щороку празник. Тепер там відкопали фундаменти старинної катедри князя Ярослава Осмомисла. Тому цього річний празник відбувся дуже торжественно. До Крилоса прибуло того дня кількадесят тисяч народу. Численні прогульки з цілого краю відвідали в суботу і в неділю старинні пам'ятки.

Українські посли у львівського воєводи. Делґація Української Парляментарної Рєпрезєнтації була у львівського воєводи в справі останніх подій в краю у зв'язку з акцією польських людовців. Наші посли зложили у воєводи рішучий протест проти антиукраїнської відозви „комітету польських організацій“.

Протиукраїнська летючка. З приводу політичного страйку, що його зорганізувала польська партія Вітоса, видав у Львові „Комітет польських організацій“ протистрайкову летючку. Вона звернена головнo проти Українців. Ці летючки розкидали навіть з літаків.

На Закарпаттю посуха знищила майже половину урожаю. Селяни побоюються, що не матимуть чим перезимувати худобу, і тому її масово випродують. Якщо закарпатське селянство не дістане більшої помочи, то йому грозить голод. Покище призначило чехословацьке правительство 9 мільонів чєс. корон для селян, що потерпіли від посухи.

Аби тільки не Українець. Один високий урядовець львівського воєвідства продавав ка-

Не дайтеся баламутити!

Осторога для українських селян.

Селянське горе.

Загальне положення українського народу постійно погіршується. Разом з тим стає щораз то тяжче жити всім нашим верствам, а таки найтрудніше нашому селянству. Український малоземельний селянин ледви може якось животити на своїм карловатім господарстві, а подавляюча більшість наших селян — це малоземельні рільники. Ділити таке господарство між дітей уже ніяк не дасться. Купити десь кавадок землі — це тільки мрія нашого селянина, бо земля з фільварків і дворів призначена виключно для польського колоніста. Її наш малоземельний бідак не дістане, навіть коли він приривав собі пару грейцарів, відмовляючи собі і своїм дітям чи то найпотрібнішої одежини чи то якоїсь ліпшої людської страви. Поїхати в чужі краї на заробітки теж не можна, бо всюди мають досить своїх бідних людей і їм дають працю, а чужих не потребують. Доступ до ремесла і фахових шкіл також дуже утруднений для нашого селянина.

Де не глянув би, кудиб не звернувся той бідний селянин, аби шукати якогось порятунку — всюди замкнена йому дорога. Одним словом — біда тай годі.

Хочуть вас використовувати.

Оту вашу селянську нужду використовують різні політичні спекулянти. На наших селах ніколи не переводяться всякі політичні агітатори, що приходять з міста й обіцяють нашим селянам то грушки на вербі, то золоті гори. Чимало зла наробили вже агенти комуністів та радикалів. А тепер шляються по наших селах агітатори польських людовців, себто польської партії Вітоса. Всі оті вовки в овечих шкурах волочаться по селах і туманять голову невідомим людям. Нехайжеж сві-

доміші селяни все і все остерігають своїх несвідомих братів, щоби не дались зловити на вудку тих агітаторів, бо вони служать тільки чужим інтересам, ворожим нашому селянинові.

Облуда польських людовців.

Людовці довго не були при владі. Тому їм разом з Вітосом захотілось знов влади і почали дуже живу акцію за тим, аби дістатись до урядового жолоба. Щоб поперти свої політичні домагання в боротьбі за владу, вони зорганізували навіть 10-денний „хлопський штрайк“. Їх агітатори хотіли всіми силами стягнути і наших селян до своєї акції. Та це їм не вдалось. Українське селянство інстинктивно відчуло, що йому нема ніякого інтересу лучитись з людовцями і їх приклонниками мазурами. Тут не помогли ніякі штучки агітаторів. Щоб заманити українських селян, не помогли таблиці з написами „Най же Україна“, які вони подекуди носили на своїх вічах. Бо український селянин ще добре памятає, що колонізацію наших земель переводив з найбільшим розмахом провідник людовців Вітос. А не забувайте ніколи, що всі польські партії, навіть коли вони співають „Ще не вмерла Україна“ (як це робили людовці на деяких вічах), всі для нас однакові.

Щоб ви бачили всю облуду агентів Вітоса, треба пригадати, що ті самі агітатори, котрі по наших селах горлали про кривду українських селян, яким не дозволяють купувати землю, вчисто польських околицях на заході говорили на вічах до польських селян: „Ви не маєте землі, бо уряд пішов на угоду з Українцями і всю землю віддав українським хлопам“. Затямте собі добре цю нечувану облуду польських людовців і женіть їх агітаторів геть від себе.

Де ваша поміч?

Ніякі агітатори вам у вашій біді і ваших клопотах нічого не

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 11

Дятого уподобалося царство небесне чоловікові царю, що захотів обчислитися зі своїми слугами. Коли ж почав обчислитися, привели до нього одного, що був йому винен десять тисяч талантів. А коли він не мав віддати, звелів його пани продати, і жінку і діти і все, що мав, і віддати. Тоді той слуга впав перед ним, кажучи: Потерпи мені, а все тобі віддам. І змилосердився пан над тим слугою, відпустив його і дарував йому довг. Як же вийшов той слуга, знайшов одного зі своїх товаришів, що був йому винен сто динарів, і захопивши, дусив його, кажучи: Віддай, що ти винен. Тоді впав його товариш і благав його, кажучи: Потерпи мені і все тобі віддам. Та він не хотів, а пішов і всадив його у вязницю, поки не віддасть довгу. Товариші його, побачивши, що сталося, були дуже огорчені і пішли і розказали своєму панові все, що сталося. Тоді привіз його пан його і сказав йому: Слуго лукавий, весь той довг я дарував тобі, бо ти благав мене. Чи ж не слід було й тобі помилювати свого товариша, як і я тебе помилював? І розгнівався його пан і передав його мучителям, поки віддасть йому увесь довг. Так і Отець Мій небесний учинить вам, коли не простите кожний своєму братові від ваших сердець.

Матей гл. 77. ст. 23—37.

Мазепинська вистава в Парижі. Українська Бібліотека імені Петлюри в Парижі зорганізувала Мазепинську виставу, на котрій є багато історичних українських памяток з часів гетьмана Мазепи. Тепер відбувається в Парижі світова вистава, приїжджає багато чужинців, тому Мазепинська вистава може мати велике пропагандове значіння.

поможуть. Весодно, якіб ті агітатори не були: комуністичні, радикальні чи вітосівські. Бо вони дбають тільки про свій гешефт. Вони заманюють вас принайдними словами, аби ви тягнули їх віз, аби вас тільки використати. А допоможе вам тільки власна українська селянська хліборобська організація. Тому всі гуртуйтеся в кружках „Сільського Господаря“ і підпомагайте його працю, слухайте рад його агрономів. Щойно зорганізована праця в „Сільським Господарі“ поправить вашу тяжку і незavidну долю.

Чи ви вже вирівнали передплату?

Свідки славного минулого.

Кожний народ дорожить своїм славним минулим. Спогади про бувальщину покріплюють і збуджують здорове почуття національної гідності. Зокрема ж народи, яким ще досі не вдалося вибороти собі власну державу, особливо привязані до своєї історії. З минулого черпають вони сили до героїської боротьби за свободу в сучасності.

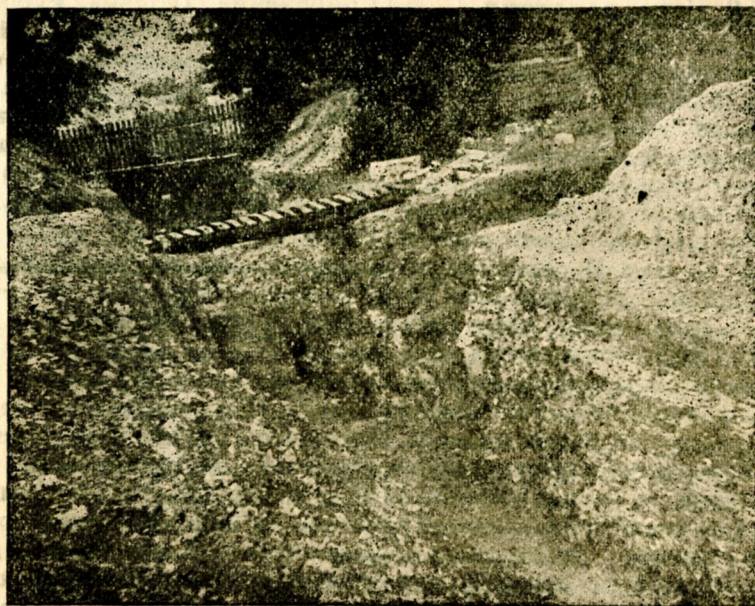
Тож не диво, що наш нарід дуже привязаний до свого преславного минулого, до традицій з тих часів, коли українською державою правили власні князі; коли козацькі гетьмани будували нам рідну державу; коли Українські Січові Стрільці сміло йшли в бій за Україну.

Та найбільше дорожить кожний нарід своїм найдавнішим минулим. Чим старшу історію має котрий нарід — тим самопевніший і міцніший він у сучасності. Це так само, як шляхоцькі роди гордяться своїми старими родовими традиціями — так само і цілі народи.

З того погляду — український нарід належить до найстаршої шляхти серед народів. Маємо історичні вістки про наше славне національне минуле з тих прадавніх часів, коли ще ніхто не чув напр. про Москалів.

Та не лише історичні вістки мають значіння для розбудження почуття національної гідності. Ще більше значіння тут мають старі пам'ятки — свідки давньої слави. І в такі пам'ятки українська земля дуже багата. Безліч старинних могил, городищ, замків, а зокрема старовинні княжі й гетьманські церкви, ось хоч би в Києві — це наші національні гордості, тепер, на жаль, покищо стоптані брудним большевицьким чоботом.

Але і Галицька Земля повна українських історичних пам'яток. Лише найцінніша пам'ятка, якою є останки старинного Галича — столиці нашої Держави — донедавна спала тихим сном під землею. Хоч з історії ми й знали напр. про те, що в Галичі була величава катедра Успення Пресв. Богородиці, збудована в р. 1154 князем Ярославом Осмомислом — то навіть про місце, де вона

На образку бачимо частину відкритих у Крилосі фундаментів княжої катедрі.

стояла, ніхто не міг нічого докладнішого сказати. Вже 50 років учені мозолилися над цією справою — але надаремне. І щойно в останніх роках, коли ВПреосв. Митрополит Андрей взяв цю справу в свої руки та на Свій кошт велів вести плянові наукові розкопи в Крилосі коло Галича — вдалося саме в тому селі відкрити останки великої Галицької Княжої Столиці. Др Я. Пастернак відкопав цього року мури цієї катедрі й старинні, мабуть княжі гробівці. В наступному році розкопи будуть продовжуватися, і є надія, що завдяки цим розкопам встане перед нашими очима минуле старинного Галича.

Це відкриття має величезне значіння не лише для науки, не лише для історії, але для кожного нинішнього Українця. Свідчать про те ці многотисячні маси, що цього літа ходили до Крилоса, мов на прощу, щоб побачити стародавні мури княжої катедрі. Кожний Українець бачить у цих мурах славу нашого минулого. А мудрагелі, які досі дорікали нам, мовляв ми нарід хлопський, без історії й без традиції — тепер уже матимуть перед очима свідка сили й слави Української Держави на Галицькій Землі, й не по-

Українці на Міжнароднім Католицьким Конгресі. В Парижі відбувся міжнародній конгрес католицьких студентів усього світа. В конгресі брали участь представники нашої католицької студентської організації „Обнова“ у Львові, і „Української Ліги“ з Америки. До Екзекутиви міжнародньої студентської організації „Пакс Романа“ вибрали з поміж Українців д-ра Миколу Чубатого, професора Богословської Академії у Львові. Підчас конгресу відправлено в одній з паризьких церков Службу Божу в греко-католицьким обряді. Чужинці дуже цікавились нашим обрядом і українськими справами.

Пам'ятник о. Маркіяна Шашкевича в Америці. В вересні відбудеться в Стемфорді (Канада) Конгрес Ліги Української Католицької Молоді. При тій нагоді мають відкрити в Стемфорді пам'ятник Шашкевича, український музей і бібліотеку.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила“!

сміють уже обиджувати наш нарід.

Ось таке значіння цих розкопів, що цього року відбулися в селі Крилосі коло Галича.

150-літні роковини.

В серпні минуло 150 літ від смерті св. Альфонса ді Лігуорі, Італійця, що заснував Чин Отців Редемптористів. Лігуорі походив зі славного роду й був дуже значним адвокатом. Одного разу був оборонцем у дуже важнім і великім процесі. Виголосив блискучу промову, що мала бути запорукою виграння процесу і мала зробити його славним на весь світ адвокатом. Однак через маленьку подробицю, про яку не згадав у промові, процес програв. Лігуорі так тим зразився до світських справ, що став монахом і заснував новий Чин. Як монах був він славним ученим теологом, а за заслуги для Церкви іменовано його доктором св. Теології. Отці Редемптористи східнього обряду відомі в нас з місійної праці серед Українців.

І немовлята заговорять.

Лявrentіно Блянко, девятилітній хлопчик, член Католицької Дружини Пресв. Діви Марії, родом з Раве коло Бургосу (Еспанія), знайшов собі захист з іншими вивезеними з Еспанії дітьми в Падуї (Італія). Хворий

і поранений хлопчик мусів піддатися тяжкій операції. Вже на операційному столі дитина енергійно запротестувала проти усьплювання. Тільки попрохала:

— Принесіть до операційної сали Розп'яття. Бо хочу офірувати за Еспанію свій біль і кров Розп'ятому Господу.

Мати страдниця

Вдова по робітникові, вбитому в Бургосі в рядах національного війська — Мілягрос Гольва Гомес, замкнувши своїх троє дітей: 13-літнє, 9-літнє й 3-літнє — пішла купити хліба. Пятилітню четверту дитину взяла з собою, бо дитина плакала і вередувала, а мати не мала часу її умовляти. Коли верталась, ворожі літаки засипали бомбами місто. Малягрос що дужче біжить додому, щоб побачити розбите своє помешкання і розшматовані тіла дітей — властиво не тіла, а бризки крові й мяса. Нещасна мати скам'яніла. Але за хвилину піднесла на руки останню дитину й простягаючи її до неба, промовила:

— Якщо цією невинною кров'ю вратується Еспанія, возьми, Господи, і цю кров мою!

Не лишайте дітей без опіки.

В Суратові, ярославського повіту, 14-місячна дитина бавилась без опіки старших на подвір'ю, впала до гноївки й утопилась.

Сензаційний процес у Кракові.

Великим процесом у Кракові інтересується ціла Польща. Це судять спільники відомої Парилевічової, жінки був. презеса Апеляційного Суду в Кракові. Парилевічова померла в часі слідчого арешту. Акт обвинувачення закидає її спільникам, що вони за гроші посередничали в пологджуванню таких справ як: переношення урядників на ліпші місця, здобуття авансів і підвищень, відложення кари засудженим за різні надужиття і зловживання, видобування господарських концесій. Одним словом спільники Парилевічової займалися під її проводом усякими перекупствами. Розгалужену аферу відкрили, коли Парилевічова робила заходи, щоб відложили виконання кари Канському, засудженому на три роки в'язниці за надужиття.

С. ГОРИЦВІТ.

Вчіть нас, та не гіршіть.

У Михайла Синюка зародили яблуні. Кілька літ уже не родили. Гадав Михайло, що вже й не зародять, бо досить старенькі були й обсохли, ще небіжчик дідо їх садили. Але цього року зародили, як хміль.

Обтелепав Михайло пару кірців, і жінка кошками виносила на ринок. Але жидова, як би змовилася. Пару грошів давали за кошик, а то й дивитися не хотіли. Звісно ж, як зародить, то й дешево. Але нагадав собі Михайло, як колись ще за своїм татом возили яблука на села. Мінiali за жито, кукурудзу, тощо, і добре виходили. Умовився з сусідом Гриньком Галатином, спряглися по коневі, і в неділю раненько повезли яблука з містечка на села. Бо Гринько теж нав

пару квасниць, і в нього цього року зародили. Неділя, часу доволі, тож чому б не впоратись з цими яблуками.

Тюпали конята звільна ходою, а Михайло з Гриньком бесідували собі про всячину. Про це і те, а найбільше скаржилися на біду.

— Нікому така біда, як мені! Видаток великий, а грейцара, хоч гину! — жалувався Михайло.

— Ей що Вам? У Вас хлопці, а в мене щей самі дівки! Усього потребують. Зарібку нема, хліба нема, аж голова сохне! — жалувався Гринько.

— Кажете, Гриньку, у мене хлопці. А я вам кажу що біда! Тільки для одного хлопчиська сам справунок коштує гроші. От мій Янко справив собі гарний анцуг, що коштувало по двацять злотих метер. З додатками і роботою 85 злотих. А новий плащ 78 злотих. А жовті мешти 16 злотих, а кальози 3. А капе-

люх 8 злотих, а гальштук 2, а ще там мара знає що. Я обрахував на дві сотки. І це все на один рік, бо воно до бюра, не до плуга. Нічого не хоче робити, тільки лазив би по місті, та по шинках.

— Ей, говоріть своє, Михайле! Як би я зачав вам вичисляти, що у мене йде. От старша Маринка справила собі якусь сдвобну сукенку, що 46 злотих коштувала. А це вам не одна сукенка, бо має й чорну, й сиву, білу й сорокату. І плащ коштував і жакет, і светер, ще й рукавички, такі що міняються. І плед, і шаль, і мешти одні, мешти лякерові, мешти жовті, і панчіх без кінця, щей пуляреси справила на руку. А на другий рік може вже й капелюха схоче. Давно справив дівку одну димку тай чоботи, і було на літо, і зиму, а тепер не те. Інакше на весну, інакше на літо, інакше на осінь, інакше на зиму.

Цікаві дрібниці.

Печеня зі змії. В німецьких горах живе один робітник, що має славу найліпшого ловця змії. В цих горах є багато змії, а тому деякі громадські уряди випи-сують там нагороди за їх виловлювання. Цього року зловив уже згаданий робітник понад 70 змії. Цікаво, що він ловить ці змії не лише і не головню за-для грошевої нагороди, але тому, що дуже любить їх їсти. Коли люди дивуються, що він їсть таку погань — він відповідає, що печені змії це найліпший присмак. Змії, мовляв, дуже чи-сті. Коли тому робітникові вда-ється зловити змію — то це озна-чає для него порядний обід.

Серна і діти. На одному філь-варку мають дуже добре осво-єну серну. Вона сама приходить до кухні їсти і бере з рук го-сподині свої страви. Найліпше любить малу 7-літню дівчинку, що мешкає на тому фільварку. Коли ця дівчинка чого розпла-чється, серна зараз прибігає до неї, ласиться і смішно підскакує, щоби дитину розвеселити. Та-кож по інших господарствах осво-єні серни радо бавляться з меншими дітьми і ніколи їм нічого злого не роблять. Лише

сернюки люблять не раз потур-бувати дітей, і тому з ними не-безпечно бавитися.

Імо забагато. Французький лікар Др Ботан пише, що в ни-нішніх часах люди на загал їдять забагато, і через те не можуть справно душевно працювати. Цей лікар ствердив, що діти, які беруть зі собою до школи за-надто обильні другі снідання, на останніх годинах науки змучені, неуважні, та не можуть так до-бре працювати, як ті діти, котрі на друге снідання їдять лише кусок сухого хліба або яблуко. Др Ботан слідував за одним учеником, який дуже добре вмів усе математику. Раз в році ді-став цей ученик двійку, і то са-ме з його улюбленої математи-ки; лікар ствердив, що на пе-рерві перед тою лекцією цей ученик порядно наївся. Отже, каже французький лікар, обильне їдження обнижує здібність ду-мати. Головно ж перешкаджає у думанню тяжкостварна їжа, напр. печене м'ясо, мариновані риби і т. п. Тому люди, що ба-гато працюють умово, повинні їсти головню ярину, овочі і т. п. Але м'ясо також конечно потріб-не, бо в ньому є складники по-трібні для мозку. Шкодить ли-ше забагато м'яса.

Спосіб на п'яних шоферів. Несовісні шофери часто прова-дять свої авта напідпитку і при-цьому не раз доводять до вели-ких автомобілевих нещасть, до каліцтв і смерті людей. Тому закони багатьох держав строго карають шоферів, які в нетверезо-му стані сідають за керму. Але як це ствердити, чи шофер у даному випадку був тверезий, чи п'яний? Бо карається не ли-ше за п'ячення, але й за ле-геньке підхмелення; таке легень-ке підхмелення часто навіть не-безпечніше для шофера, ніж стан повного оп'єння, — а таке легке підхмелення важко ствер-дити. Аж ось швейцарські вла-сти знайшли спосіб. Кожному шоферові, який спричинив випа-док або катастрофу на вулиці, бе-руть трошки крові з руки і хеміч-ною досліджують, чи є в ній алько-голь. Якщо така проба крові ствердить, що шофер був під-хмелений, тоді його далеко стро-гіше карають за випадок, ніж тверезого шофера. Ось так швейцарські шофери може ві-дівчатися п'ячити.

Чи комета може спричини-ти кінець світа? Саме прого-моніли в світі алярми з того приводу, що, мовляв, у серпні цього року наша земля зударить-

А в мене три дівки, порахуйте, скільки цього треба. Що ж я маю? Дві нивки, коровина одна. Зварить жінка борщу, а дівки й писками крутять, що недо-брий борщ. І звідки грошей взяти? Аж голова сивіє!

— А все ж таки справляєте!

— Та мушу! Бо голову обдер-ли би мені! А вашому Янкові хто справляє?

— Та він трохи свої гроші має!

— Ая, має! З повітря пару-бок налапав! Хіба вночі, як ніхто не видить!

— Ох, ох, ох...

— Гей, гей...

Застогнали обидва та їхали дальше. Минули одне село, дру-ге, у третьому зупинились. Тут Михайло мав знайомого Омелька Левицького. Стали коло воріт, увійшли до хати і привітались:

— Дзінь добри!

— Слава на віки Богоу! — від-казав Омелько басом і попро-

сив сідати.

— Дзінькуємо, дзінькуємо! Ми з яблуками!... — каже Михайло трохи змішавшись.

— Але ж не дякуйте, лиш сі-дайте! Катерино! А подайно сніданок цим людям, бо вони аж з міста, і певно ще не сні-дали! — кликнув Омелько на жінку. А до гостей каже: А ви, панове міщане, поснідаєте, тай підемо до церкви! Дзвонять на Службу Божу! Нині з яблуками не крутіться по селі, бо як у нас одної неділі приїхав жид телята купувати, чи кури, то ціле село збурилося. Аж заго-родами мусів жид втікати, бо в нас люди шанують свої свята!

Михайло з Гриньком лиш гля-нули на себе. Мовчки посідали, сьорбали гаряче молоко. А по-тім коні загнали під шопу і пі-шли до церкви. Як вернули, ка-жуть до Омелька:

— Ой, і тісно було в церкві! То у вас ще такі ходять люди

до церкви!

— А деж мають іти? До кор-шми не підуть! Рано до цер-кви, а пополудні до читальні — відказує Омелько.

— Бо в нас навіть половини стільки нема у церкві! — каже Михайло!

— Ей! — махнув Омелько ру-кою. — Не гнівайтесь, панове міщани, але скажіть мені, що варта ваше містечко? У вас га-зет не читають, до читальні не ходять, бо всі премудрі. „Сіль-ського Господаря“ встидаються, бо всі „пани“. В кооперативі не купують, бо їм жид брат. До церкви не ходять, бо самі не знають, чого на світі живуть. До війни було у вас половина Українців, решта москвофілів Од-них Москалі вивозили, других Австрійці мучили. Одного свяще-ника Ви вислали на Сибір і ба-тошку привозили, другому па-кості творили і без часу до гробу загнали. А тепер у Вас

ся з кометою Фінслера і розіб'ється, так що настане кінець світа. Деякі всезнайки „знали“ навіть, котрого саме дня буде цей „кінець світа“. Але цей день давно минув — і нічого не сталося. І так воно все буває з побоюваннями за кінець світа з приводу комет. Тепер один учений астроном докладно вивчив, що удар землі з якою то не було кометою є майже неможливий, бо два небесні тіла ніколи не летять докладно по одній і тій самій дорозі, а коли до себе наближаються, то силою гравітації (тяготіння) від себе відхиляються. Є лише можливе те, що колись якесь дуже мале небесне тіло відстанеться в атмосферу землі і впаде на землю. Але це не зможе землі як цілості пошкодити. А те, що земля перейде через т. зв. хвіст тої чи іншої комети, не має ніякого значіння, бо хвост комет є дуже рідкі та для землі нешкідливі. Розуміється, також говорення про те, що поява комети віщує близьку війну, є звичайним забобоном.

Цей рік особливо багатий на комети; досі вчені відкрили їх уже аж сім. Але будьмо спокійні, кінця світа вони не спричинять; війни теж не було, якщо це залежало би від комет.

Медвідь роздер два воли. Цього року в Карпатах доволі часто медведі дають про себе знати. Приходять головню на полонини, на яких пасуться воли, корови і коні. Ось нещодавно медвідь роздер на полонині відразу аж двох велів. Також вовки починають господарити; пропало вже через них кілька лоша́т. Поява вовків літом має вішувати дуже гостру і довгу зиму.

Знищили всю ярину, щоб побороти заразу. В Царгороді панувала минулого року сильна зараза тифу, і довго не можна було відкрити, чому зараза так дуже поширюється. Вкінці поліція відкрила, що городники на своїх передміських городах підливали ярину водою з каналів. Цю ярину потім продавали по торгах і через неї поширювався тиф у місті. Власті рішуче заборонили городникам підливати ярину водою з каналу, але городники не слухали. Тому поліція безпощадно знищила всі яринні городи в околиці Царгорода і таким чином поборолла грізну пошесть.

Цікавий спосіб на лікарів. Кажуть, що в Китаю платиться лікареві не за те, що вилічить недужого а за те, щоби не захорувати. Лікарі є там у деяких

містах наче урядовцями і лічать усіх кого треба, а платню дістають від міської управи. Висота їх річної платні залежить від кількості випадків смерті в місті в даному році. Отже лікарі у власному інтересі мусять добре старатися, щоб якнайменше їх пацієнтів померло. Коли ж у місті є багато випадків смерті, то лікарів виганяють і беруть собі лішого.

Два мільйони книжок позичила читачам міська бібліотека в Празі. Це число ясно вказує на те, як багато мешканці Праги читають. А читання книжок — це показник культури народу. Лише треба тямити, що слід читати лише добрі книжки, а всяке сміття, сензації й безвистидність рішуче відкидати.

Багатий письменник. Коли помер англійський славний письменник Кіплінг, то показалося, що він лишив по собі ок. 15 мільйонів золотих. При цьому слід пам'ятати, що цей письменник не мав ніякого власного майна і жив виключно з письменницької праці. Отже тих 15 мільйонів заробив на своїх книжках. Це дійсно незвичайна річ, бо письменникам здебільша зле платять за їх твори. Нідин письменник ніколи стільки не заробив.

одні переходять на чуже, другі поробилися якимись баптистами, а ці решта хіба турки, як лінівці у церкві постояти хвилину!

Михайлові і Гринькові було прикро це слухати, хоч воно правда. І Катерина засоромлена аж мінілася на лиці, що чоловік за гостро чеше гостей. Але метнулася до кухні і поставила гостям помідорової зупи. Дуже їм смакувало, бо такої ще не їли.

По обіді Омелько сів коло стола газету читати, а його Катерина попрятала чистенько, перебралась у чисту спідницю, почистила чобітки, і теж сіла коло чоловіка, щоб щось цікавого послухати. Михайло з Гриньком трохи відсапнули, і знову до Омелька:

— А як же ж буде з яблуками? Може заміняєте жита?

Ой, ні! — Каже Омелько. — Он дивіться, у мене вже пів мерга свого саду! Самий молодник і всі яблука однородні, зи-

мові. В зимі будуть гроші! — і вказав рукою у віконце, щоби подивилися на сад.

— Та є у нас трохи й літних яблук! — каже Катерина. — Але я поробила з них мармоляду, повила. Подумайте, які добрі на зиму! І скоренько вкrojла хліба, посмакувала повилами, та подала гостям.

— Ой, на правду добре! — хвалили Михайло з Гриньком. — А де ви так навчилися?

— Та в книжках є все написане! — каже Катерина. — Наш „Сільський Господар“ справив два кітли, і люди по корцеві смажили! За добрі повила, то й гроші можна взяти.

— Так і ви зробіть зо своїми яблуками! — каже Омелько. — Але щоби дармо не їхали на село, то залишіться у мене до завтра. Я собі виправив кілька шкірок та направите мені кожухи! Ви, Михайле, трохи якийсь кушнір здається! Бо у нас люди

таки тримаються свого полотна і кожуха. Один кожух я уже щось дев'ять літ ношу. Мої сини так само ходять. Треба грейцарі складати та кавальчик якого ґрунту їм докупити, бо чого будуть триматися?

І залишився Михайло на цілих два дні. Гринько за той час смажив у саді яблука на повила. Катерина помагала. Як відїздили, Омелько дав Михайлові пів кірця жита, і каже: „Не гнівайтесь, що я Вам сказав кілька терпких слів, але ми хотіли би, щоби містечко було для нас прикладом, і чогось навчило нас, а не гіршило. Прощайте з Богом, та приїжджайте до нас з доброю наукою, радою і помічю!“

А як вертали Михайло з Гриньком до дому, говорили собі: „Нема що! Треба нам таки інакше господарювати, та синів інакше вчити, бо люди з нас сміються! Треба краще Господа помічати, бо загинемо жебраками“.

Що діється у світі.

В Іспанії велика офензива національних військ закінчилась блискучим успіхом. На північному фронті вона досягнула своєї цілі, бо повстанці заняли місто Сантандер. Ще перед його здобуттям в місті дійшло до більшості заворушень, бо місцеве населення домогалося, щоб червоні віддали місто національним військам. З великою панікою покидали червоні місто. Здобуття Сантандеру — це ліквідація північного фронту. Війська з того фронту перекидає ген. Франко на інші фронти, в той спосіб дуже скріплює становище національної Іспанії в боротьбі з червоними. Тепер уже ніхто не сумнівається в тому, що ген. Франко вийде повним переможцем. По укладку Сантандеру запанувала в цілій національній Іспанії нечувана радість і великий підйом духа. Здобуття того міста матиме теж велике політичне значіння. Навіть самі червоні Іспанці втрачають охоту вести цю безнадійну війну і багато війська з „урядового“ табору переходять на бік повстанців.

В большевії Сталін навіть у союзі безбожників викрив якусь опозицію. Почалася чистка і там, з союзу виключено кільканадцять тисяч членів як ворогів Сталіна і безбожницької справи. Самі большевики видають, що вся їх боротьба проти релігії скрашувалася на всіх фронтах. Простацька і груба нагірка на віруючих в Бога людей тільки скріплювала їх у релігійних почуваннях. Світська преса бє на алярм, що всюди росте вплив таємних релігійних товариств і сект. Це все застановило московських комуністів і вони рішили змінити спосіб боротьби з релігією. Хочуть взятися до боротьби з релігією більш підступно, в рукавичках, щоб не дражнити релігійних почувань. Тому Сталін здобувся навіть на таке нечуване нахабство, що хоче стати „опікуном“ православ'я. Совіти мають дати почин до скликання загального православного конгресу в Москві, очевидно під опікунчими крилами комінтерну й тов. Сталіна. Такого нахабства ще світ не бачив. Вони хочуть в той спосіб опанувати православ-

ну церкву з середини і почати її з нутра нищити. — А тимчасом комісаріят внутрішніх справ розпочинає нову п'ятилітню боротьбу з релігією. Тепер візьмуться до руйнування церков, вже уложили спис призначених на знищення Божих домів. До збудування призначили понад 2.900 церков, 63 монастирів і 19 мошеть — магометанських святинь.

В Китаю нічого не змінилось. Війна в дальшому розагрі. Японці шлють щоденно на фронті величезні транспорти зброї й муніції. Кожного дня відсилають до Китаю 8 до 10 тисяч війська. Тепер погрожують бльокадою китайських границь, хочуть замкнути всякий доступ до китайських пристаней. Це викликало велике занепокоєння в політичному світі, бо у зв'язку з бльокадою може прийти легко до міжнародних конфліктів. Китайці свідомі того, що війни з Японцями не виграють; mimo того вони бороняться дуже завзято. У війні придержуватися муть такої тактики, щоб Японців якнайбільше змучити і їх ослабити. Вже тепер большевики явно допомагають Китайцям. Їм теж сприяє Англія й Америка. Обидві великодержави гляділи заздрим оком на те, як росла морська могутність Японії. Японці стали загрожувати англійським інтересам в Китаю і американським на Тихім Океані. Котра сторона побіджає на фронтах, годі покищо визнатися, бо Японці повідомляють, що вони побідають, а Китайці кажуть, що перемога по їх боці. В загальному японські сили переважають.

У Франції дуже розпанується комінтерн. Большевики зробили Париж централею для всієї комуністичної акції і пропаганди на цілу Європу. Весь лівоорієнтований робітничий рух у Франції піддали большевики строгій контролі Москви. Таксамо підчинили всі робітничі соціалістичні організації цілої Європи окремій комісії, яка має осідок в Парижі. Комісія, строго залежна від Москви, має диктаторські повноваження. В найближчій часі відбудеться в Парижі конгрес III. інтернаціоналу під особистою кермою генерального секретаря комінтерну Димітрова.

В кількох словах.

Англійський уряд виселив з Англії трьох німецьких журналістів. Їм закидали недозволену пропаганду й шпигунство. В відплату за те німецький уряд виселив берлінського кореспондента найповажнішого англійського часопису „Таймс“.

В Австрії відбулись монархістичні демонстрації. У Відні тисячі товпи народу кричали: „Хочемо цесаря! Домогаємось повороту Габсбургів до Австрії! Найживе цесар Отто!“

До Румунії приїхав чехословацький прем'єр Годжа, він хоче перешкодити тіснішому зближенню Румунії з Польщею.

В Туреччині відкрили великий комуністичний заговор. Заговорники ділали на приказ з Москви. Вони хотіли зробити державний переворот.

Замах комуністів на Архієпископа. В палаті Архієпископа на острові Філіппіни вибухла бомба. Жертв у людях не було. В останніх часах цей Владика кілька разів виступав проти комуністів. Тому підозрівають, що замах це робота їх рук.

Штрайк під проводом духовенства. В Квебек (Канада) штрайкує 10 тисяч робітників зорганізованих у союзі католицьких робітників. В обороні справедливих домагань тих робітників виступило духовенство. Кардинал Канади візав робітників видержати й обіцяв, що попіратиме їх справу.

Англійського амбасадора в Шангаю ранили японські літаки, що обстрілювали авто в котрім він їхав. За цю помилку Японці висловили йому співчуття. Його життя поважно загрожене.

Негус процесується за зворот його акцій у підприємстві, що є власником абісинської залізниці. Ті акції засеквестровано в часі абісинсько-італійської війни на доручення італійської влади.

Господарська честь. Кожний порядний господар, кожна порядна господиня має собі за честь кинути що не ділі і свята 5 грошів на ташу, щоб Отець Парох і Провізор мали за що спровадити скринку найліпших свічок „KEPOC“ просто з фабрики.

КАЛЕНДАР.

Вересень 1937.

Стиль	н. ст.	н. ст.	С В Я Т А
			греко-католич.
5	23	Н	11 по С. Лука, Ір.
6	24	П	Евфимія Свм.
7	25	В	Тита, Вартох.
8	26	С	Андріяна, Наталії
9	27	Ч	Сави, Пімена
10	28	П	Августина
11	29	С	† Усіх. гл. Ів. Хр.

СОНЦЕ сходить 5. ц. н. в год. 5:27,
заходить в год. 18:48.

МІСЯЦЬ сходить 5. ц. н. в год. 5:32,
заходить в год. 17:54.

Читання для наших господарів.

Заготовляйте компостові купи. На одно місце на подвір'ю зсипайте сміття з хати, попіл, бо-лото з подвіря, постружки з гно-ївки, привезіть трохи болота з дороги чи з ровів, там теж ви-киньте хопту з грядок. Полийте часом купу гноївкою. З того всього зробиться компост. Купу треба кілька разів перекинути, щоб її зрушити, аби все пере-гріло. Сміття буде розкладатися, доки не переміниться у чорну землю. Принайменше три рази до року треба купу перекинути. А на весну потрясіть такою зем-лею сіножать. Вже першого ро-ку побачите, що вона поросте дрібною конюшиною і різними травами, яких там передше не було. Хосен з такої сіножати буде багато більший.

Садіть озимий чісник. В ве-ресні вже можна садити чісник, тоді він добре вкоріниться і лег-ло перетриває зиму. Озимий чіс-ник виросте грубший і біль-ший від весняного та дуже їд-кий. На такий чісник є добрий попит, тому варта його плекати. Озимий чісник треба садити на ґрунті, де є досить вогкості, на ґрунті, що був угноєний попе-реднього року, бо чісник не лю-бить свіжого гною. Той чісник дасть на другий рік не тільки підземні головки, але й насіння завязане в бильках. Це насіння посаджене в вересні дасть уже

першого року головки зі зубця-ми. Чісник треба садити в відді-лі 20 см. один від другого в квадрат, щоб не був ні зарідко ні загусто.

Насушіть в літі дров. Зви-чайно в нас привозять дрова на паливо в зимі. Таке дерево зов-сім сире або принайменше вогке. А хто палить вогким чи сирим деревом, то багато тратить, бо таке дерево мало гріє і дає дуже мало тепла. Тому добре є ще в літі привезти собі дров потрібну кількість на зиму й весну; пору-бати їх, щоб протягом літа й о-сени вони добре підсохли на сонці. Хто сушить дрова зимою в хаті за печею, цей дуже шко-дить собі й цілій родині на здо-ровлю.

Як розмножити агрест. Як-що хочете розмножити собі тих пожиточних корчів, то вже тепер попригинайте до землі галузки з корча, притисніть їх кулькою з патики і присипте землею. Кін-чик галузки має виставати не-присипаний. Галузка пустить ко-рінці, на весні відділите її від корча осібно і підсиплете зем-лею. З галузки виросте осібний корч.

Неначе на війні.

Мешканці села Альвайлер в Лютарингії (Франція) думали, що в них уже вибухла війна. Вони наїлись чималого страху, бо на їх село почали стріляти гармати гуртанням вогнем. Град куль падав на дома і счинив велику паніку. Перелякані люди втікали і ховались по пивницях. Війт се-ла не стратив притомности і те-лефонічно запитав військову вла-ду, чому бомбардують село. Після того запиту бомбардування зараз перервано. Показалось, що че-раз помилку стріляли на село з твердині на лінії укріпленя Мажінота. В часі військових вправ подано недокладний цільник для гармат, вони почали стріляти кілька кілометрів далше і кулі падали на село. Але на щастя гармати стріляли сліпими грана-тами. Та мимо того стрілянина наробила в селі багато шкоди.

Український
Християнський
Календар
на рік 1938.

В кожній українській хри-стіянській хаті повинен бути на столі Український Христі-янський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 соти-ків за один примірник. На поштову пересилку треба до-лучити 25 сотиків.

Замовлення слати на адресу:
Видавництво „Мета“,
Львів, Японська 7.

Замок литовсько-руського князя Любарта в Луцьку по-становив відновити консерватор-ський уряд. Замок Любарта є най-кращою пам'яткою української старовини на Волині.

В Кракові відбувся однодне-вий протестаційний штрайк, зор-ганізований через ППС. Штрайк відбувся спокійно. Штрайкарі де-монстрували в той спосіб свою солідарність з домаган'ями поль-ських людювців.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення Редакція
не відповідає

ПРИЙМУ до науки дяківства, диригентури і гри на скрипці. Зголошуватись листом з залу-ченням значка на відповідь, або устно. Евген Лах, Скварява (Skwa-rzawa pow. Złoczów).

КРАВЦІ ЧИТАЙТЕ! Товариство „Праця“ ім. Ів. Левинського ула-джує у Львові одномісячний курс мужеського крою для вже вивче-них кравців. Курс починається 22. вересня. Вчить першорядний український кравець. ОПЛАТИ: За науку 30 зл., приміщення 12 зл. Харч у Львові коштує около 1 зл. денно. Зголошення прий-маємо тільки з задатком 10 зл. до 16. вересня на адресу: Т-во „Праця“ Львів, вул. Здров'я 7. 1—2

Наша Християнська Родина

Популярний тижневик.
присвячений
поглибленню релігійно - морального
і національного
життя серед
українських родин
Ціна 5 сот.

Український прапор у Парижі.

Підчас католицького з'їзду в Парижі, про який ми вже писали, учасники йшли походом до гробу незнаного вояка під українським прапором зі свята УМХ і фравцузьким.

Унійна Конференція в Пинську.

Як щороку, так і цього року в днях 1. — 3. ц. м. відбувся в Пинську на Поліссі з'їзд учених священиків, на якому радили про унійні справи, т. зн. про справу повороту незєдинених православних на лєно католицької Церкви. На цю важну Унійну Конференцію їздили з України о. Мітрат Д-р Йосиф Сліпий, о. проф. Ішак, о. Фурикєвич і ін.

Виливи гірських рік були саме в різних місцевостях нашого Підгір'я. Зокрема великі шкоди поробили виливи в Надвірнянщині, а також ушкодили граничний міст Кути-Вижниця і ін. Річка Лужанка залила околиці громад Витвиця, Церківна, Кальна і Розтічки в долиньському повіті.

500 людей згинulo в Шангаю від одної велитєньської бомби скиненої з японського літака.

Господь Бог охоронив перед громом вірних у церкві.

В Любінцях коло Стрия дня 22. VIII. ц. р. о 15. год. вдарив грім в антену, а з неї в стіну церкви. Дістався до нутра церкви, де було значне число вірних на вечірні. Понад їх головами зависла огниста, гаряча маса світляних іскор, що разили

очі й пекли тіло. Зі суфіту падали дрібни піску й вапна. В двох протилєглих углах церкви електрична струя розбила й поסקалила дручки хоругов, а на суфіті полишила по собі зикзакуватий, мов кулями скорострілу подіравлений знак. Влетіла до вітваря, відбила частину гзимсу під вікном і не нарушуючи шиб, незамітно, як явилася, так само і зникла.

Вірні, хоч переражені наглим тріскучим гуком і поражаючим світлом, не перестали співати церковних пісень. Лише одна молода жінка втратила хвиливо притомність, а кількоро дітей упало на землю.

Це явище викликало у цілій парохії чувство глибокої віри в Боже Провидіння і гарячу вдячність за Його очевидну опіку. А висловом цього був відспіваний сердечно Молебєн в честь Божої Матєри.

За краще життя.

Погляньте кругом себе; пере-довсім ви, люди села, подивіть-ся докруги: землі обмаль, вже для вас самих її мало, а що го-ворити про ваших дітей. Їх то ніяк нема чим обділити, щоб могли на тій землі якось по людськи жити. З надією в серці споглядали ваші діди й батьки на просторі, безмежні лани двір-ські. Сподівались, що прийде час коли вони, або їх діти, або вну-ки куплять з тих ланів, що змо-жуть і будуть якось жити. Але скінчилось, надія пропала. Ця земля, яку ваші діди і прапраді-ди зрошували своїм потом, при-значена комусь іншому...

А для вас, якщо не хочете по-падати в нужду з кожним днем більшу, є тільки один вихід: да-лі працювати на своїм куснику землі, але працювати раціональ-ніше, розумніше, працювати інакше як досі. Не тратьте на-дії, коли нема де прикупити зем-лі і не можна поширити госпо-дарства. Треба господарити так, аби зі свого господарства видо-бути два рази стільки зисків чим досі. А це можливе, тільки тре-ба почати раціонально, доцільно, розумно господарити.

Але кільки то наші агрономи, кооператори чи які інші громад-ські організатори наслухаються по наших селах таких розмов, мовля „мій дідо, мій батько так господарив, то і я так буду“, або „я досі так робив і якось ішло, то й далі піде“. Багато за-скорузлости і зацофаности вид-но в тих словах. Певно, старину треба шанувати, і старі звичаї та обичаї зберігати. Однак спо-сіб господарки треба постійно уліршувати і досконаліти. Наука йде з кожним днем вперед, теж наука розумного господарюван-ня робить великі поступи і рік-річно приносить багато угоді-нень для хлібороба. Не можна всіх тих угодінь і уліршень легковажити. Треба кожному по можності своїх сил їх у своїм господарстві заводити.

У нас уже від десятиків літ пра-цює дуже заслужена організація „Сільський Господар“. По селах закладає вона свої кружки для старших господарів, а окремо вишкіл для молоді. У тім виш-

колі досвідчені агрономи вчать сільську молодь, як раціонально, доцільно господарити, як працю-вати на землі, аби мати з того якнайбільше користи. Минули жнива, вкоротці промине час за-сівів, буде більше вільного ча-су. Використайте його на те, щоб zorganizувати все село в кружок „Сільського Господаря“, там теж є окремий відділ для жінок і вони зможуть також ба-гато доброго в тій організації навчитися. А всю старшу молодь, так хлопців як і дівчат, до хлі-боробського вишколу!

Нехай старі і молоді вчаться, як краще господарити, як кра-ще працювати на землі, щоб на тій своїй рідній землі не загину-ти. Тепер такі часи, що і старим дорослим треба вчитись. Патрі-от поет Грінченко співає: „Пра-ця єдина з недолі нас вирве“, але пам'ятайте, що тільки праця розумна та доцільна.

Треба працювати так, щоб кра-ще жити. Бо тільки той, хто жи-ве кращим життям, той, кого злидні не тиснуть і недоля не бє, може яснішим зором глядіти на світ і радуватись усіми діла-ми Господніми, може стати лю-диною справді культурною, а що важніше, має змогу щораз біль-ше досконалітись в християн-ському житті, знанні й чеснотах. Тільки той зможе сіяти віру і радість кругом себе. А віри й ра-дості в цих тяжких часах нам дуже потрібно.

А нашої великій національній справі теж дуже багато помо-жете, якщо змагатиме до кра-щого і вищого життя.

Місячне намірення.

Почитання св. Архангела Михаїла.

Теперішні грізні часи, коли то всі земні й підземні сили стара-ються підважити Царство Христо-ве на землі й в людських душах, вимагають неабиякої рішучости в боротьбі з оцими силами, при-чому потрібна нам і поміч над-природна, передовсім ласка Бо-жа і невинна опіка Ангела хо-

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 12.

І се одні приступив і сказав Йому: Учителю, що маю доброго зробити, щоб мати життя вічне? А Він сказав йому: Чого питаєш Мене про се, що добре? Один є добрий. А коли хочеш увійти в життя, сповняй заповіді. Каже Йому: Котрі? А Ісус сказав: Не убивай, не прелюбодій, не кради, не свідчи ложно. Шануй батька й ма-тір і люби ближнього тво о, як са-мого себе. Каже Йому молодець: Все те сповняв я; чого ще мені не достає? Сказав йому Ісус: Коли хочеш бути зверхним, іди, продай що маєш і дай убогим, а матимеш скарб на небі; і прийди та йди за Мною. Коли ж почув молодець слово, відійшов сумний, бо мав великий на-еток. А Ісус сказав Своім ученикам: Істинно кажу вам, що трудно ба-гато-тому увійти в царство небесне. І ще кажу вам: Легше верблюдові крізь ушко голки перейти, як багатону в царство Боже увійти. Почувши ж се ученики, дивувалися дуже, кажу-чи: Хто отже може бути спасений? А Ісус поглянув і сказав їм: У людей се неможливе, та у Бога все можли-ве. Тоді Петро у відповідь сказав Йо-му: Се ми покинули все і пішли за Тобою; що отже нам буде? А Ісус сказав їм: Істинно кажу вам, ви, котрі пішли за Мною, в відродженню світа, коли сяде Син Чоловічий на престоли Своєї слави, сядете і ви на дванадцяти престолах судити дванадцять поколінь Ізраїлевих. Кожний, хто по-кине братів або сестри або батька або матір або жінку або діти або по-ля або дім за імені Мого Імени, в соте-ро прийме і життя вічне наслідить. І многі перші будуть останніми, а останні першими.

(Матей гл. 19, ст. 16—30).

ронителя. А вже поміч св. Арх. Михаїла, Начальника небесних сил, потрібна безумовно. Його ж Сам Бог вибрав до боротьби зі збунтованими ангелами і з того часу св. Арх. Михаїл, сповнюючи вірно Божі накази, опікується визначно і людським родом. Не даром український нарід вибрав Його своїм покровителем. Ото ж просім св. Архангела за дальшу опіку над нами, щоб поконавши всякі затії ворогів душі й тіла, ми могли якнайкраще сповнити волю Божу і освятити свої душі. Слухаючи ж добрих натхнень сво-їх Ангелів хоронителів, ми зумі-мо найкраще підчинитися Божій волі і так спасти свої душі.

Чи ви вже вирівнали передплату ?

Допоможім Українському Студентству!

Нарід лише тоді може жити повним національним, культурним життям, коли має досить своєї рідної інтелігенції. А інтелігентами називаємо тих людей, що покінчили вищі школи. Наш нарід має замало інтелігенції. А міг би її мати дуже багато, бо здібних, талановитих людей по наших селах є чимало; бракує їм лише вищої науки. Тому сільські хлопці, здібні й охочі до науки, повинні вчитися у вищих школах. Але на те треба багато грошей. Вже й тепер є по високих школах чимало українських студентів, які потребують грошової допомоги для покінчення науки. Українське громадянство не повинно дозволити, щоб марнувалися наші талановиті люди. Всі, громадою, мусимо допомогти нашому студентству. А яким способом це зробити — повчить вас оця відозва:

На засіданні Красного Комітету Допомоги Українському Студентству дня 25-го серпня ц. р. вибрано Президію та Комісію для виготовлення статуту майбутнього Товариства Допомоги Українському Студентству.

Тому, що академічний рік вже починається, Комітет прохає громадянство поспішити з пересилкою жертв на цю ціль.

Усі жертви прохаємо пересилати на conto Комітету в Промбанку, Львів вул. Гродзіцьких ч. 1, складанками ПКО 506.778 на рахунок 140, та у „Центробанку“, Львів, вул. Третього Мая 16, складанками ПКО 503.267 на рахунок 13.060.

Прохаємо також українську пресу та інші установи, на яких адресу впливають жертви на повищу ціль, переказувати їх на повище conto.

Львів, 26-го серпня 1937.

За Красвий Комітет Допомоги Українському Студентству:

Др Павло Цимбалістий вр.
голова.

Др Константин Чехович вр.
секретар.

Світова вистава в Парижі.

Коли в половині червня ц. р. столичне місто Німеччини, Берлін, жило під вражінням могутніх і прекрасно зорганізованих обходів з нагоди 700 ліття свого існування, то літо і осінь ц. р. стягас до столиці Франції Парижа сотки тисяч чужинців і Французів, які з захопленням оглядають світову виставу мистецтва й техніки, уладжену в цьому ж місті. Поправді треба сказати, що вже сама вистава, майже 3 і пів кілометра довга, є гейби окремим чудовим містом, де два ряди яскравих прапорів 42-ох держав цілого світа проречисто голосять усім, що тут, на чужій французькій землі, кожна держава побудувала свої виставові павільони-палатки, де з гордістю розкриті багатства і питомності їх рідного краю. Не повіває тільки жовтоблакитний прапор... бо поки не залопоче весело на своїй землі, не легко повівати йому на чужій. А тимчасом око глядача любується не тільки виглядом павільонів. Де як де, але тут, при головному вході на виставу, гей би райську красу розстелив людський ум перед зачарованим зором глядача, а там ген у далечині, майстерно сплетена з заліза, триповерхова і 300 м. висока вежа Айфля. Довгим рядом сходів іде глядач вниз, на площу, де двома боками-рядами стоять виставові павільони.

Минаю менші, а йду до могутнього німецького павільону. Він і той напроти нього — совіський, мають дуже вміло використане положення і може найбільше відвідувачів. На ті два павільони кожен звертає увагу. Перший, то представник народу, що без крикливої реклами будує невсипуще велич своєї держави. Щось поважне й величаве огортає людину, що входить в оцей німецький павільон. На його 54-метровій вежі сторожить державний знак — орел, що гей би з обридженням відвернув голову від совіського сусіда з напроти, а глядить сторожко десь у необмежену далечінь...

Нутро, оздоблене мальовилами і мистецькими картинами теперішніх мистців, виглядає на щось дуже величне. Світло падає крізь

шкляну стелю і численні зеркала, бо звичайних вікон у павільоні нема. Скрізь із виставлених предметів, із особливих таблиць видно величезний розмах теперішньої Німеччини. Окрему вагу звертаю на картину, де зображена опіка над робітником, над матір'ю і дитиною, а також преріжні пляни спортивних будівель, що мають принести здоров'я і охорону перед моральною гниллю. Якось дивно приходять на думку недавно розв'язані українські спортивні клуби. Загляну тут колись ще раз, — вирішую, — бо цікавість жене просто до... польського павільону, на котрому навіть власні горожани не лишили „сухої нитки“.

Входжу з якоюсь польською групою. Щоб дістатися до польської вежі, де приміщені статуї визначних Поляків, ідеться позовж двох нещіплених кам'яних мурів, прикритих півкруглим дашком. До першого каменя прикріплений дрібний, трохи заржавілий ланцюх. Іду сміливо далі, лишаючи на боці щось ніби ставок, де ні водограю, ні риби не бачу. Сам павільон нагадує порожні крамничні будки. Кругом чую нарікання розжалених польських патріотів, мовляв багато менші й бідніші народи мають далеко кращі виставові палатки. Три музиканти стараються розважити нещасних відвідувачів, які у шклянці охочішого шукають розради.

Я тимчасом дивлюся на гарну крамницю з солодощами Ведля, на продаж польських папіросів (тільки по 3 штуки — видно нема великих припасів), ну і на „польські“ писанки, так уложені, що їх ніхто не запримічує. Оподалік якась панночка продає такі „польські“ виробы, як гуцульські коробки, пояси, прикраси і т. п. речі. Прошу для себе чаю. Поганий і літний, але ціна добре солена: 6 франків. В кожному паризькій „кафе“, пригадую собі з сумом, плачу за смачний чай найбільше 2 франки. Відставляю недопиту філіжанку, і відходжу крутим, темним виходом. Іду далше оглядати паризьку виставу.

О. Годунько.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила“!

Що діється в світі?

В китайсько-японській війні на всіх фронтах показується перевага японського війська. Всюди видно, що Японці поступають з докладно обдуманим пляном. Тому вони перемагають, хоч Китайці мають на фронті більше війська. В останніх днях Японії докладно підготувались до великої офензи на Шангаї і вже розпочали наступ. Большевики допомагають дуже пильно Китайцям, передовсім дають аероплани й вишколених летунів. Ось недавно дістали 40 большевицьких літаків, а новий транспорт — 60 літаків — вже знов в дорозі до Китаю. Але це все небагато допомагає, бо Японці мимо того йдуть вперед. Тепер уже є певне, що Японія всядовиться в п'яти провінціях північного Китаю. Правдоподібно зробити з тих провінцій якісь напівсамостійні держави під зверхністю Японії, як це було давніше з Манджурією. В такий спосіб Японці хочуть відгородити Китай від большевиї. Близьке сусідство большевиків з Китаєм уможливило їм підюджувати Китайців

проти Японії. А Японці хочуть з тим раз скінчити.

В Монголії вибухнуло повстання. Монголія це велика країна між Китаєм і Сибіром, що політично належала до Китаю; північна частина Монголії (т. зв. Зовнішня Монголія) підпала під большевицьку зверхність. Очевидно, що до викликання повстання багато причинилися Японці. З другої сторони монгольська кавалерія дуже допомогла Японцям в їх перемогах в північному Китаю. Монгольський князь Тек-Ванг змагає до відбудови самостійної держави. Повстання матиме теж вплив на ті монгольські краї, що належать до большевиї.

Пакт неагресії заключив Китай з большевією. Китайці шукають всюди помочі в війні проти Японії. Вони думають, що заключивши з большевиками договір про ненапад, якесь зможуть діставати з совітів зброю і муніцію. Японці догадуються навіть, що при тій нагоді дійшло між Китаєм і совітами до якогось таємного військового договору.

Китайський амбасадор в Токіо (столиця Японії) заспокоював японський уряд в тому, що таємного договору нема; він пропонував рівночасно, що Китай заключив би теж пакт неагресії з Японією. Японський міністр закордонних справ не дав поки що ніякої відповіді на цю пропозицію.

На Середземнім Морю вже кількакратно в останнім часі якісь підводні судна або аероплани заатакували кілька англійських торговельних кораблів. Досі не вдалось прослідити до якої держави належать ті підводні лодки і літаки. Це дуже занепокоїло Англії, бо такі напади взагалі ще на тім морю не лучались. В тій справі відбулась нарада англійського уряду, рішено збільшити скількість англійських воєнних кораблів на Середземнім Морю. Теж постановлено скликати конференцію середземноморських держав.

У Франції відбулись великі перегони літаків. У висліді показалося, що французьке воєнне летунство дуже занепагло, відколи до влади прийшов людський фронт. З того приводу вся

о. В. ПОПАДЮК.

Як прихильник малпачого роду перемінився у віруючого християнина.

Перед дім маляря заїхало дорогоцінне, лискуче авто, а з нього висів багатий магнат ¹⁾ з величезним, як теля, псом.

— „Прошу пана, якийсь пан з псом прийшов і питає, чи може увійти“ — голосила служниця.

„Проси“ — відповів маляр — „Може купити образ“ — подумав собі.

„Добрий день“ — сказав магнат на порозі малярської робітні.

„Слава Христу на віки“ — відповів маляр.

Це відразу збентежило прихильника дарвінізму ²⁾. Він по-

червонів. Але не зі заклопотання, тільки зі злості, з ненависти до малярської відповіді. Самого маляря не мав причини ще ненавидіти, бо не знав його релігійних переконань. Спитав: „Я чув, що ви є в цих околицях найславнішим малярем, отже я хотів би набути у вас образ“.

„Прошу дуже. Прошу ласкаво сідати, а мені сказати, яким образом можу служити?“

„Виберіть ви самі мені образ, хочби і найдорожчий, але такий, що його вважатиме найкращим у вашій робітні“.

„О, цей образ, який я викінчую тепер“ — відповів маляр.

Магнат встав і зблизився до образу. Побачив на ній намальованого Спасителя на хресті. А у стіп хреста доглянув якогось мужчину, котрий виймав цвяхи з прибитих до хреста ніг Ісусових. Ще ближче приступив до образу і дивився то на маляря, то на образ. А вкінці каже здивований: „Цей мужчина, намальований на цім образі, цілком до вас подібний“.

„Так“ — відповів маляр — „то я сам себе намалював“.

„Вибачте, що смію вас спитати: Чи ви може католик?“

„Розуміється“ — сказав маляр — „Чи ж ви може не дочули моєї відповіді на ваш привіт?“

Дарвініст відскочив від образу, ковтнув себе пальцем у чоло, аж в його голові задудніло, тай сказав: „Ото також! І я не мав до кого зайти, та до католицького маляря!“

„Або то щось таке понижуюче для вас, пане?“ — спитав чомно маляр.

„Я ніякого католицизму не узнаю, я є дарвініст,“ — крикнув магнат так сильно, аж його пес гавкнув.

А маляр, якби нікого в робітні не було — взявся до праці.

Аж по хвилині почув голос: „То ви дарвінізму не узнаете? Ви не вірите, що чоловік походить від малпи?“

Маляр відложив пензель, сів напроти магната і сказав: „Пане! Прошу, докажіть мені, що чоло-

¹⁾ Вельможа — дука.

²⁾ Дарвін, англійський природознавець, учив, що чоловіка Бог не сотворив, але що чоловік походить від малпи.

національна преса бє в дзін три-воги. Французьке летунство було давніше найліпшим в Європі, а тепер воно остало далеко позаду після англійського, большевицького, німецького та італійського. На перегонах дістали Італійці всі перші чотири нагороди.

В Італії покінчилися великі маневри на острові Сицилії. Хоч на Сході вибухнула нова війна, то Італійці дальше інтересуються війною в Іспанії. Мусоліні сказав у великій промові в Палермо, що Італія не стерпить большевзму на Середземному Морю. Цим висловом досить заінтересувались Англіїці. Вони теж не хочуть там большевиків, але не подобається їм, що Італійці говорять про Середземне Море, як про своє власне. Щоб заманіфестувати німецько-італійську приязнь, поїде Мусоліні до Німеччини.

Любченко, голова „уряду“ Радянської України, поповнив самогубство. Це доказує, що гнет червоної Москви над „самостійною“ Україною такий тяжкий, що навіть правдиві большевики — Українці не можуть його знести. А в нас ще є люди, що вірять большевицьким брехням

Цікаві пригоди

Що вийде „таньше“? Чи нове малювання Церкви — чи купування добрих свічок нашої фабрики „КЕРОС“? Без надуми кожний розумний провізор, котрому добро церкви лежить на серці, признає: найкраще є купувати лише добрі стеаринові свічки марки „КЕРОС-С“. Ті свічки горять рівним полум'ям, не коптять, не зливають і є тверді.

Хтось украв 170 скринь золота. У одній французькій пристані задержала поліція два кораблі, на яких було 9339 скринь золота. Показалося, що це золото є власністю баскійської влади, яка з огляду на воєнну небезпеку вислала його до Франції. Але заки поліція про це все довідалася і ствердила — хтось помаленьку викрадав з кораблів скрині, так що тепер є їх на кораблях уже лише 9169. Злодії вкрили 170 скринь золота.

Палять ліси. У південній Франції поліція арештувала двох 15 літніх хлопців, що навмисне запалили ліс. Можливо, що йде тут про якихось злочинців або шпигунів, які хочуть винищити південнофранцузькі ліси.

Опій це страшна отрута, якою люблять запоморочуватися східні азійські народи. Курять його в люльках. Таке курення стає небезпечним налогом, який за короткий час зовсім нищить здоров'я нещасних жертв опію. В Китаю є окремі тайні каварні, в яких подають гостям за великі гроші опій до курення. Китайські влади безоглядно поборюють торгівлю опієм і карають за курення тої отрути. За торгівлю опієм найнижча кара є 12 літ тюрми, а часто і присуд смерті. Мимо того Китайці далі курять і торгують ним; сила їхнього нещасного налогу така велика, що в останньому році в самому місті Шангаю вони прокурювали що місяця ок. 60 тон (60000 кг.) опію. За кілька літ поліція зловила в тому місті 10000 тайних торговців опію і відкрила кілька тисяч опієвих потаємних каварень. Опій є в малій кількості і в нашому маку, і тому надуживання його, напр. до засиплення малих дітей, має страшні наслідки для дитини. Бо опій — це дуже небезпечна отрута.

Місто Шангай тепер цікаве для всіх у зрязку з японсько-китайського війною на Далекому

вік походить від малпи, а тоді і я повірю у дарвінізм“.

„Докажіть мені, що чоловік не походить від малпи!“ — крикнув магнат.

„А що тоді буде, як докажу вам?“ — спитав маляр.

„Тоді я повірю у ваш католицизм!“ — закукурічився дарвініст.

„Як вам певно відомо“ — почав маляр — „є різні роди малп. отже будь ласка, скажіть мені, від котрої то малпи ви — пере, прошу дуже — чоловік походить?“

„Наша теорія твердить, що від орангутана!“ — сказав магнат.

„А чи ви, менше-більше, розумієтеся на будові людського і звірячого тіла?“ — спитав маляр.

„Також питання! Таж я є про-

фесором соматології¹⁾ на університеті!“²⁾

„Ах, тож вибачте за поставлення такого питання, я не знав, що маю честь говорити з так високо освіченим чоловіком“.

„Ну, так“ — віддів долішню губу пан професор університету.

„Отже орангутан до вас, чи ви до орангутана подібні?“

Пан професор аж очі на стекло задер, і мовчав посинілий зі злости.

„Очевидна річ, що ані я, ані ви, не подібні до орангутана“ — перервав прикру мовчанку маляр, „Є!“ — крикнув нараз урадований магнат, так якби якусь нову планету³⁾ відкрив.

„Що таке є?“ — спитав здивований маляр.

„Є чоловік, котрий походить від орангутана!“

¹⁾ Наука про будову та властивості людського тіла.

²⁾ Висока прилюдна школа з різними відділами.

³⁾ Всесвітні тіла, що кружать довкола сонця.

„Хто, котрий, де?“ відіззався маляр, оглядаючись довкола.

„Мурин¹⁾ в Австралії! О! вже я собі пригадав!“ — сказав магнат і хустинкою каплі поту зі свого чола обтер.

„Ах, то значить тільки той чоловік від малпи походить, але ми то ні?“

Не дочекався відповіді маляр. Тому знов запитав: „Яка шкода, що я не маю перед собою мурина з Австралії і орангутана“.

„А пощо вам це?“ — аж тепер відіззався магнат.

„Бо я вам на цих описах найліпше доказав би фальшиве ваше твердження. Але постараюся і без цього доказати, що ви в блуді. Ви, як професор соматології, хиба знаєте це, що між будовою тіла мурина з Австралії і орангутана під оглядом чашки, під оглядом розвою мозку, під оглядом форми руки і ноги, заходить така велика різни-

¹⁾ Раса людини з темною шкірою, з чорним кучерявим волоссям, довгою головою.

¹⁾ Малпа 175 м. висока, вкрита довгим рудим волоссям, із дуже довгими ногами, живе на Яві. Борнео й Суматрі.

Сході. Має воно чотири мільйони мешканців, так само як напр. Берлін. Але ці мешканці належать аж до 40 різних національностей. Шангаї — це наче міжнародне місто, в якому можна стрінути поруч величезного багатства і розкішного життя — найстрашнішу нужду і голод. Навіть Шікаго, знане зі своїх злочинців-гангстерів, не має стільки нужди, бруду й розбійницьких банд, що Шангаї. За останній рік було в Шангаї аж 70 великих, важких боїв поліції з бандитами. При тому арештовано 19400 бандитів; з них 14 засуджено на смерть, а 60 на доживотну тюрму. Шангаї — це, поруч Сінгапуру, одно з найбільше знаних міст Далекого Сходу. Є там величезні хмародери по кількадесять поверхів, прегарні європейські палати й готелі, — а зараз біля них малесенькі, напіврозвалені, брудні китайські хатки. Такі противенства, хоч і на меншу мірку, можна знайти у багатьох містах бувшої царської Росії. Також напр. у Варшаві бачимо зараз біля чудових, великоміських дільниць — маленькі хатки, або жидівський бруд і вереск.

Операція когута. В Америці мав один мільйонер Керідж зі Сан Франціска когута, якого дуже любив. Когут був незвичайно гарний і брав нагороди на всіх господарських виставах. Та раз сталося нещастя. Когут проковтнув кусочок скла, посумнів, і мало не здох. Та мільйонер покликав найліпшого лікаря-оператора і казав виняти когуту зі шлунка цей кусочок скла. Лікар зажадав за таку дивну операцію 6 тисяч доларів. Мільйонер без вагання заплатив — але надалі. Хоч операція вдалася — когут все таки незадовго здох.

Канарки є це жовті малі пташки, яких дехто тримав дома в клітках, тому що вони гарно співають. Головним осередком плекання канарків є гори Гарц у Німеччині, а головню гірське село Санкт Андреасберг (гора св. Андрея), звідки походять найкращі гарцькі канарки — співаки. Канарків треба вчити гарно співати. Є люди, які нічо іншого не роблять, лише вчать канарків співати; за добре вивченого канарка беруть добрі гроші. М. ін. учать канарків співати по соловіїному. Клітки з канарками виносять у садок, де співає со-

ловейко, і там канарки вчать. Але щоб канарок навчився добре співати, мусить довгий час вслухуватися в спів солов'я — а солов'ї співають лише два місяці в році. Тому схопили спів солов'їв на грамофонові плити, і потім учать канарків співати з плит. Тепер уже багато канарків навчилося співати по соловіїному. За останній рік вивезли з Гарцу 800 тисяч таких канарків, головню до Америки й Японії.

Китайці вже не хочуть чаю. Як відомо, чай це наче китайський напій. Усі його там пють багато. Але в останніх часах Китаїцям змудилося вже пити чай, і вони починають „пропадати“ за кавою. Кава є в Китаю новинкою, щойно в останніх роках почали її туди привозити з Бразилії. В більших китайських містах, де досі замість наших каварень були самі чайні, тепер уже є стільки само каварень що й чайних. Бідніші люди ще далі мусять пити чай, — але заможні ті, що можуть собі на це дозволити, пють уже лише каву.

Чи ви вже вислали передплату?

ця, що навіть найбільші вороги католицизму, котрі на цій будові розуміються, мусять признати, що чоловік і малпа становлять два цілком відмінні роди. І ніхто до нині не знав ще і не знає такого випадку, аби рід звірят або рослин змінився в інший. Чи ви може знаєте?

„Отже не знаєте, коли не відповісте“ — продовжав маляр.

„А тепер скажіть мені, будьте ласка, чи ви виділи, або може бодай чули коли, аби колос ячмінний видав зерно пшениці, аби дерево вишневе вродило грушки, аби з кропиви сталася рожа, аби мурашка перемінилася в павука, качка в гуску, пес у свиню, вівця в козу, баран у цапа? Або, аби взагалі одна пара племені видала цілком іншого потомка? Наколи би деякі малпи видосконалилися на людей, то чому не могли би всі? Коли би малпи ставалися людьми, то чому навпаки, і чоловік не міг би перемінитися в малпу? А наколи справді є такі переходи з малпи в чоловіка, те деж вони є? хто

їх відкрив? А впрочім, малпи від початку світа аж до нині ті самі. Отже як колись малпа перемінилася в чоловіка, то чому ж тепер не переміниться?“

Настала довга мовчанка.

*

Вкінці магнат встав з крісла і зблизився знов до образу. „А що ви себе на цім образі намаювали і то ще в такий спосіб, що витягаєте цвяи з ніг Христових?“ — спитав маляр.

А цей відповів: „Ще недавно належав я до секти протестантів¹⁾ і моїм грішним життям як єретик²⁾ не один цвяк забив я в тіло Того, Котрий мене Своєю Кров'ю на хресті відкупив. А пізнавши блуд свій, і те, що одиноко правдивою релігією є тільки релігія католицької Церкви, я навернувся.

¹⁾ Віра, яка приймає тільки св. Письмо, а відкидає традицію. Традиція це є правди віри, що походять від Ісуса Христа або від Апостолів, але не записані в св. Письмі.

²⁾ Християнин, який визнає засади невідповідні з католицькою вірою.

І тепер жалем і покутою і правдивим християнським життям бажаю повиягати цвяхи, котрими я Спасителеві такі болючі рани завдав!“

„Чи міг би я довідатися, коли цей образ буде готовий?“ — спитав магнат.

„Найдалі за місяць“ — відповів маляр, прашаючи гостя.

*

„Прошу пана, прийшов той сам пан, що приходив уже раз“ — зголосила служниця.

„Проси“.

„Слава Ісусу Христу!“

„Слава Христу на віки!“ — відповів урадуваний маляр і усміхаючись спитав: „Чиж би?“

„Так“ — відповів магнат — „я перейшов на католицизм і приходжу купити цей образ, бо мій дід уже гідний того, аби в нім висів образ Ісуса Розп'ятого“.

Не мав приємнішої хвили в своїм життю маляр.

З нашого життя.

Політичний процес 42-ох Українців у Луцьку, про який ми вже повідомляли, закінчився засудом на загальну кару 133 років в'язниці.

Окружний сокільський день у Тернополі, що мав відбутися у днях 4. і 5. ц. м., влади заборонили.

В днях 7. і 8. вересня від непамятних часів сходяться західні окраїни на дводневний відпуст до Ярослава, де знаходиться дуже славна в околиці і старинна чудотворна Ікона Матері Божої під візванням „Милосердя Двері“. Цегорічний відпуст в 900-ліття, як Ярослав Мудрий проголосив Матір Божу Царицею України, відбувся в йогож городі вельми торжественно. Постараємося написати про це торжество дещо більше.

На будову церкви призначено весь дохід з фестину, що відбувся недавно у Скварязі. Фестин удався дуже гарно і приніс добрий дохід на церкву, що її недавно в Скварязі почали будувати. Місцевий хор під проводом п. Леґа відспівав католицький гімн і кілька світських пісень.

Евхаристійні реколекції відбуваються в Перемишлянах щороку перед празником Пресв. Христового Серця. Також цього року відбулися такі реколекції, під проводом о. М. Гаврилюка з Глинян. До св. Тайн приступило понад 100 осіб. Дуже гарний приклад давала місцева інтелігенція, яка прийняла св. Тайни і брала участь у адорації.

Сокільський день у Пустомитах під Львовом відбувся 29. серпня ц. р. Село це останніми роками занедбало організаційну роботу. Місцевий „Сокіл“ працює як може, щоб виховати у селі карних, здисциплінованих членів своєї нації. Рано всі місцеві соколи вислухали Служби Божої і папахиди за померших членів Сокола, яку відправив о. Слиж. Доказом цієї праці був сокільський день. Програма сокільської академії, яка відбулася опісля, вдовольнила усіх приявних. Академія закінчилася національним гімном.

У Львові було в останніх часах багато випадків покалічення

КАЛЕНДАР.

Вересень 1937.

Стиль	н. ст.	ІІІ	С В Я Т А
			греко-катол.
13	30	Н	12 по С. Олекс. Ів.
13	31	П	† Полож. Пояса ПБ.
14	1	В	† Верес. Симеона
15	2	С	Маманта муч.
16	3	Ч	Антима, Теоктиста
17	4	П	Вавила, Мойсея
18	5	С	Захарії

СОНЦЕ сходить 12. ц. м. в год. 5-27, заходить в год. 18-48.

МІСЯЦ сходить 12. ц. м. в год. 5-32, заходить в год. 17-54.

і смерті людей, переїхачих самоходами на вулицях. Тому тепер у Львові переводиться науку правильного переходження вулицями, щоб уникнути переїхання.

Празник у Страдчі відбувся цього року в свято Успення Пресв. Богородиці дуже величаво, під знаком 900-ліття віддання українського народу під Покров Пречистої Діви Марії, Цариці України. В п'ятницю дня 27. м.м. зіїхалися на Страдецьку гору тисячі прочан навіть з дальших сторін, як напр. Тернопільщина, Золочівщина, Перемищина і ін. Того дня відбулося благословення печерної церкви у Страдчі і уміщення копії київської ікони Матері Божої Нерушимої Стіни. О. декан Радзикович довершив посвячення і відчитав письмо від ВПрео.с. Митрополита Андрея. Потім відправлено Хрестну Дорогу і була сповідь для прочан. В сам день Празника торжественну Службу Божу відправив о. Охримович в оточенні духовенства. Проповідь виголосив о. сов. Вояковський, парох Страдча. Після Служби Божої о. дек. Радзикович проводив віднову посвяти під Покров Пресв. Богородиці, а потім відбувся торжественний обхід з Найсв. Тайнами і іконою Богоматері, при участі 18 священників. — Численна участь прочан вказує, що Страдецька гора стає поволі щораз популярнішим місцем багатьох людських прощ.

Один мільйон хорих на сухоти. В Польщі на 33 мільйони мешканців один мільйон людей хорує на сухоти (чахотку). На цю недугу умирає в Польщі кожної години 10 людей.

Читання для наших господарів.

Здуття худоби.

Здуття худоби є нераз причиною великого нещастя для нашого селянина. Тому треба докладно знати, що це є здуття і як ратувати здуту худобу. Здуття викликають особливі дріжджі, що знаходяться на листках деяких рослин, а передовсім конюшини. Під впливом тих дріжджів починає така рослина в жолудку худоби ферментувати (вигорює багато газів). Гази роздувають жолудок дуже сильно, він тріскає і худоба гине. Щоб охоронити худобу перед здуттям, треба: не виганяти пасти довго на конюшині, а взагалі ніколи не пасти на мокрій конюшині (по росі, по дощі), не пасти там, де ростуть незнані трави й рослини, не гнати худоби під вітер, не держати худоби довший час на ліпшій пасовищу, тільки по хвилі переганяти на гірше.

Якщо корова здується, треба зараз перев'язати її через писок грубим перевеслом, аби не могла писка замкнути, а після того натискати обома руками на ліву ямку, щоб газ виходив з жолудка писком. Добре є дати випити здутій корові велику ложку креоліни розпущеної в літрі води, бо це стримує витворювання газів. Теж добре помагає вапняна вода, себто та вода, що збирається над згашеним вапном. Якщо такої води під рукою нема, тоді грудку гашеного вапна, величини лісового оріха, розпустити в літрі води і тим залати корову, щоб вона це проковтнула. По якимсь часі можна дати другу а потім і третю порцію такої води. Рятувати худобу треба негайно, зараз, бо газ в жолудку витворюється скоро в дуже великій кількості.

Рятуння є дуже утруднене, коли здується нараз більше коров. Тоді треба бути приготованим на пробиття жолудка трокарем. Трокар це спеціальний ніж з похвою, яка не має кінця. Пробивати жолудок треба тільки в крайнім випадку, коли небезпека вже дуже грізна, а саме тоді, коли ліва ямка вже дуже видулась в гору і ствердла немаче дошка. Бо це вже грозить, що трісне жолудок. Тоді вже нема іншого засобу як тільки

грокар. Трокарем разом з похвою пробивається жолудок, ніж виймається, а похва остає, бо нею мають виходити гази. Кожний заможніший селянин, що має кілька штук худоби, повинен мати в себе дома трокар. Якщо нема трокаря, тоді пробивається ямку звичайним вузким а гострим ножом. Береги рани треба розірвати і вложити два пальці, щоб гази могли виходити.

Дописи.

Струсів Пробудителів Гал. України. Дня 22. VIII. ц. р. струсівчани гідно відсвяткували 100-ліття появи „Русалки Дмитрової“. Місцевий парох о. кан. Цегельський відправив по Службі Божій папахиду за душу о. Маркіяна а о. Дмитрук в проповіді підніс його заслуги для українського народу. Вечором в саці чмт. „Просвіта“ відбувся концерт при співучасті скрипака А. Цегельського студ. Бог. Акад. і піаніста Неоніди Дмитруківні, абс. Муз. Інституту ім. Лисенка у Львові. Мішаним хором диригував А. Цегельський. Відспівано п'ять пісень. Найкраще „Підлісся“ і „Щедрик“. Струсівський хор хоч кількістю невеликий, але якістю добрий. Особливо гарні баси. Були також декламації гуртові і сольні. Всім що в якийсь спосіб причинилися до так звеного відсвяткування пам'яті Галицького Орфея, п. Н. Дмитруківні, п. Гіришаківні, п. А. Цегельському, що був на це душею в підготовці Академії, належить щира подяка.

Присутній.

В Підберезі, пов. Долина, в дні 17—18. VIII. ц. р. відбулася місія під проводом оо. Редemptористів з Коля. Місією проводив о. ігум. Ван де Малє та о. Ковалик. Сама місія вдалася дуже гарно. оо. Місіонарі проповідали, сповідали та відвідували та потішали хорих. Около 2.300 вірних приступило до Найсв. Тайн. Найвеличавіше вдалася в нед. 15. VIII. похід з хрестом через село, в якому взяло участь около 4 тисяч людей з Підберезі та сусідніх сіл. В часі походу співав місцевий хор та грала салінарна оркестра з Болехова. Після походу заплановано місійний хрест, а місіонар о. Ковалик виголосив пламенну проповідь. Під місійним хрестом склали присутні приречення вірою служити Христовій Церкві згідно з її св. законами.

Найстарша пам'ятка Ясниск. В Яснискях, повіт Городок відомлено дашок місцевої дерев'яної давниці, яка має уже понад 250 літ. Цю давницю побудовано рівночасно зі старою церквою ще 1680. року за отця-

пароха Івана Жеребецького. Давниця перестояла щасливо аж до наших часів і є найстаршою пам'яткою Ясниск. Перед світовою війною гомонів на цій давниці старий дзвін, який походив ще з 1622-ого року і неможливі пригадував яснисканам про славного гетьмана України шляхтича Петра Конашевича Сагайдачного, який помер дня 25. IV. 1622-ого року. Цей дзвін забрався з Ясниск 24. VIII. 1916 австрійська влада на перетоплення на кулі.

Т. Б. Я.

В Соколі струмилокамінського деканату відбулася відмова св. Місії заходом місцевого душпастиря о. З. Цісика, яка тривала від 24 до 30 липня ц. р. під проводом оо. Редemptористів з Коля, о. ігум. Ван де Малє і о. З. Ковалика. Ця відмова Місії була продовженням св. 10-денної Місії, яка відбулася тамтого року. Першого дня в суботу ввечері відправлено молебні а потім о. ігум. сказав першу науку. В неділю пополудні відправив місцевий душпастир Молебні відтак була місійна проповідь, по проповіді обід з Найсв. Тайнами і супілкація. У слідуючі чотири дні були спеціальні науки окремо для жінок, мужчин, молоді і дітей, де всі численно висповідалися і заприщалися. Дуже гарна була наука для молоді, де о. З. Ковачик зворушив нашу молодіж до сліз, яка в присутності свого о. душпастиря прорекла вірність для своєї першої, свяченої і українського народу. Підчас Місії заприщалося около 4.000 людей. Місія удалася дуже гарно, нарід горнувся жасом на Місійні науки. Науки, що їх виголошували оо. Місіонарі були такі гарні й так пориваючі, що найбільші окаянники зворушилися до глибини серця і залишалися словами. Шкода, що так скоро скінчилося і прийшов час прощання.

Збірка на церкву.

На підставі поволення Старства у Каміні Струмиловій з 1. 6. 1937. р. зібрано на напругу підлоги в церкві у Волиці Деревлянській, дочерній Соколі, 68 зол. і 55 гр. Гр. Кат. Парохіяльний Уряд в Соколі.

У Р О Л Ь О Г

Д-р МАКАРУШКА БОГДАН
спеціаліст недуг нирок і мочевих доріг

Львів, вул. Руська Ч. 16

ВЕРНУВСЯ

і ординує від год. 3—6
Т е л е ф о н 108-85

Куропатники к. Бережан. Правдивою радістю мусіло наповнитися серце кожного, що був учасником великого торжества у селі Куропатників. В неділю дня 13. червня ц. р. відбулося тут величаве посвячення нової церкви, що його довершив у сослужбінні численного духовенства Преосв. Іван. Довгий час, бо майже 20 літ після спалення старенької церкви, не було в цьому селі Божого храму й люди мусіли тиснутися в каплиці-барак, яка не могла помістити всіх парохіян, що бажали тут заспокоїти свої душевні потреби. Однак завдяки Божому Провидінню, невстигній праці о. завідателя та завдяки жертвенності парохіян, збудовано величавий — цільний з тесаного каміння — Божий храм, що міг би бути окрасою не одного більшого міста. Треба замітити, що будова тривала несповна один рік, та що жертвенність парохіян тим гідніша уваги, що мешканці села Куропатник — це люди матеріально дуже вбогі, а до цього греко-католики стаюють в селі третину населення. Чудові обряди посвячення та поучення з ним висвячення двох діячів на священиків причинилися до збільшення поваги цього небуденного торжества, що на все остало в пам'яті парохіян і тих, що прибули в околиці. Честь і слава парохіянам села Куропатник, котрі зрозуміли, що в Христі наша сила. — У ч а с н и к

Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 соти-
нів за один примірник. На
почтову пересилку треба до-
лучити 25 сотиків.

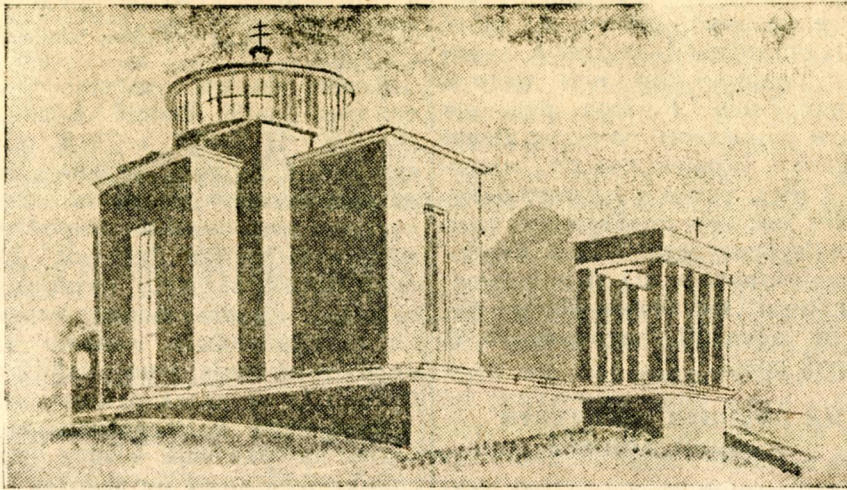
Замовлення слати на адресу:
Видавництво „Мета“,
Львів, Японська 7.

КРАВЦІ ЧИТАЙТЕ! Товариство „Праця“ ім. Ів. Левинського ула-
джує у Львові одномісячний курс
мужеського крою для вже вивче-
них кравців. Курс починається
22. вересня. Вчить першорядний
український кравець. ОПЛАТИ:
За науку 30 зл., приміщення 12
зл. Харч у Львові коштує около
1 зл. денно. Зголошення прий-
маємо тільки з задатком 10 зл.
до 16. вересня на адресу: Т-во
„Праця“ Львів, вул. Здрова 7. 1—2

Наш Христос

Популярний тижневик,
присвячений
поглибленню релі-
гійно - морального
і національного
життя серед
українських родин
Ціна 5 сот.

Так виглядатиме нова церква св. Івана Богослова
у Львові при вул. Потоцького 95.

Радісне торжество у Львові.

Посвячення і вмурування пропamятної грамоти нової
церкви св. Івана Богослова.

В неділю 12. вересня ц. року Львів переживав радісні хвилі. З цілого Львова сходилися процесії і тисячі вірних на посвячення грамоти нової української церкви св. Івана Богослова біля монастиря СС Василіанок, вул. Потоцького 95. Прегарний осінній соняшний день скріпав радісний настрій львівських Українців.

На площі перед монастирем СС Василіанки усталили престіл, прикрашений живими цвітами. Біля престолу усталилися представники українських центральних установ, делегації, духовенство та братства з хоругвами. Питомці Ремісничої Бурси та шкільна молодь утворила шпа-

лір. В 12. год. Преосв. Кир Іван зачав Архієрейську Службу Божу в сослуженні о. крил. Ю. Дзєровича та о. крил. В. Лициняка. Дяконували о. д-р В. Фіголь і о. І. Ключ, асистувало 6 студентів-богословів. Співав гарно хор монахинь. Підчас Служби Божої надійшли процесії з церков св. Юра, з Богданівки, Левандівки, Скнилова, з церкви Неп. Зачаття Пр. Д. Марії (вул. З-бликевича 30) та ін. В гол. 13.35 прибув в са-моході ВПреосв. Митрополит Кир Андрей з о. крил. В. Ковальським. Прибули теж Протоігумен ОО. Студитів о. Кліментій Шептицький та Протоігумен ОО. Василіян о. В. Градюк. Ціла площа між монастирем і церквою на-

повнилася морем голов, над яким красувалися гарно вишивані хоругви. Після Служби Божої відспівано многоліт твоє Св. Отцеві, Митрополитові Кир Ан реєві та українському народові, після "Боже Великий". Відтак о. прлат Леонтій Куницький ви. олосив прегарну проповідь. В ній представив велику постать Івана Богослова, відтак історію монастиря СС. Василіанок при вул. Потоцького, його виховну діяльність, сиротинець для воєнних сиріт і т. д. Дальше підкреслив велику жертвенність вірних на фонд будови нової церкви.

Опісля ВПреосв. Митрополит Кир Андрей поблагословив фундаційну грамоту, яку вложено до скляної та бляшаної урни. Відтак Преосв. Кир Іван з духовенством вмурував урну з грамотою під угольний камінь. Пращаний ентузіастично вірними співом "Многая Літа" та оплесками ВПреосв. Митрополит Кир Андрей від'їзав. Около год. 2:30 вірні зачали розходитися.

Новий храм у полуднево-західній частині Львова росте з кожним днем. Одначе треба ще багато фондів, щоб довершити будову цієї церкви, нової української релігійної та національної твердині у Львові.

В кожній українській хаті повинен бути Український Християнський Календар на рік 1938.

Запрошуємо до співпраці!

Релігійне життя процвітає.

Минули вже ті часи, коли наші села жили лише турботами за хліб насущний, коли неграмотний селянин не мав ніяких вищих, духових зацікавлень, а коротав свій вік у безпросвітній темряві. Тепер по наших селах інакше. Релігійне життя, що споконвіку було єдиною духовою потією українського селянина, розцвіло тепер не лише в підсиленому церковному житті і в поглибленню релігійності загалу, але і в численних релігійних організаціях, братствах, товариствах і ін. Майже кожне українське село влаштовує в себе річно бодай 2—3 більші релігійні торжества; відбуваються часто місії, урочисті релігійні ювілеї, такі як напр. свято УМХ, цьогорічний ювілей 900-ліття проголошення Пречистої Діви Марії Царицею України, або ювілей 950 ліття охрещення України, що його будемо обходити в наступному році.

Розмах національних організацій.

Та розцвіло буйним цвітом не лише релігійне життя нашого села. Також і національна свідомість дуже зросла, підсилювана світлим спогадом про недавні визвольні змагання. Культурно-освітні, господарські, спортивні, кооперативні і ін. організації є у всіх наших селах. Водних вони працюють успішніше, в інших ставлять щойно перші кроки — але на загаль майже всюди національне життя гарно розвивається. Дуже мало є вже сіл, у яких не відбувалися би щороку традиційні національні торжества, такі як поминки за поляглих Героїв на Зелені Свята, або концерти й академії в честь великих українських поетів і діячів.

Мимо великих перешкод — ідемо вперед.

Отже, як бачимо, мимо великих перешкод, що їх стрічає на кожному кроці наше організоване життя — праця все таки йде. Не кажемо, що все по наших селах в порядку; навпаки, є ще

багато недомагань і прогріхів як у релігійно-моральному, так і в національному огляді. Та при Божій допомозі побороємо всі перешкоди. Думаємо, що недалекий цей час, коли не буде в нашому краю ніодного темного, несвідомого села.

Не ховайтеся зі своїми організаційними осягами!

Ясна річ, що весь край повинен добре знати, як поступає наше релігійне й національне життя по селах. Тому ніодне село не повинно ховати в тайні своїх організаційних осягів, а навпаки, повинно про них писати до часописів. І наша редакція також дуже рідко поміщує цікаві дописи з українських сіл, містечок і міст, але ж з другого боку, газета має теж свої вимоги, яких не слід нехтувати, і яких мусять придержуватися всі ті дописувачі з краю, які хочуть дійсно допомогти редакції часопису в її важкій праці.

Як повинен виглядати добрий допис?

І так перше прохання, яке ставимо до наших дописувачів: не зволікати з подаванням інформацій про якусь подію, а подавати їх негайно після її відбуття. Часопис лише тоді сповняє своє завдання, коли вістки в ньому свіжі, а не зперед місяця чи двох.

Друга річ: наша редакція одержує дуже багато дописів про такі події, як празники, місії, реклекції, тощо. Самозрозуміло, що вістки про такі відрадні прояви релігійного життя дуже важні, і просимо їх і надалі подавати якнайбільше — але при цьому не слід занедбувати і вісток про радісні події в світському культурно-освітньому, господарському, спортовому, кооперативному і т. п. житті на місцях. Усе це разом дасть повний образ розвитку села.

Дальше наше прохання — розписуватися ширше не проте, що в кожному селі відбувається менш-більш однаковим способом (напр. перебіг місії, пересічна програма концерту і т. п.), а головню звертати увагу на такі мо-

менти, які відріжнюють дану подію від подібних подій по інших селах. Тай взагалі, допис звичайно тим кращий, чим він коротший.

Не треба хіба підкреслювати, що все, про що пишеться в дописі, мусить бути згідне з правдою, та що редакція мусить знати призвище і адресу дописувача, який їй ручить за правдивість поданих фактів.

Недобре в дописах надто вихвалювати поодинокі особи, а вже зовсім недопустимо когось лаяти, прозивати і т. п. Ним не треба ні славословій, ні лайки — а зате потрібне ясне представлення фактів і річева, спокійна критика.

Важна річ, крім того, — це сам зовнішній спосіб писання дописів. Їх треба писати обвязково чорнилом, великим, виразним письмом, лише по одному боці карток, і з широкими відступами поміж рядками. Дописи писані загусто, невиразно, олівцем, по двох боках картки і т. п., справляють редакції чимало труднощів, і на майбутнє будемо їх не читаючи відкидати.

Далі, всім дописувачам слід знати, що редакція ніяких надісланих рукописів не звертає і в цій справі не переписується.

І вкінці ще одно: дописувачем часопису може бути лише точний його передплатник, а в селі чи місті, про яке пишеться в дописі, повинно розходитися що тижня поважніше число примірників нашого часопису *).

Читачі, співпрацюйте зі своїм часописом!

Ось це, коротенько, ці ради, побажання й прохання, з якими оцим звертаємося до всіх наших дописувачів. А дописувачем може і повинен стати кожний наш передплатник, який має змогу подати вістку про якусь важні-

*) Добре було б, коли б до дописів можна було додавати фотографічні знімки. Але наш часопис ще покищо забідний, щоб міг на свій кошт робити друкарські кліші зі знімок, які не мають загального значіння — і тому знімки з релігійних і національних торжеств по наших селах і містах покищо поміщуємо лише за попереднім надісланням зол. 5. — на покриття коштів. Коли ж наклад нашого часопису побільшиться ще бодай вдвоє, будемо помішувати такі знімки безплатно.

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 13.

Іншої притчі послухайте: Був чоловік господар, що насадив виноградник і обгородив його плотом, викопав в ім точило і збудував вежу і винайняв його виноградарям і відійшов. Коли ж приблизився час плодів, післав своїх слуг до виноградарів, щобі відібрали його плоди. Та виноградарі, піймавши його слуг, одного побили, другого убили, а іншого укаменували. Знов післав інших слуг, більше як перш; і зробили їм так само. На останок же післав до них свого сина, кажучи: Побояться мого сина. А виноградарі побачивши сина, сказали собі: Се наслідник; ходіть, убемо його і матимемо його наслідство. І спіймавши його, випоювали в виноградника й убили. Коли отже прийде господар виноградника, що зробить тим виноградарям? Кажуть йому: Злих люто погубить і свій виноградник винайме іншим виноградарям, котрі віддадуть йому плоди в свій час. Сказав їм Ісус: Чи ви не читали ніколи в Писанню: Камінь, що його відкинули будівничі, той став головою угла? Від Господа се сталося і дивне воно в наших очах. Дятого кажу вам, що відбереться від вас царство Боже і дасться народові, що приносить його плоди.

(Матей гл. 21, ст. 33—43).

РІЗДВО ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ.

І сталося, коли йшли, і Він увійшов в одно село, а одна жінка, на ім'я Марта, прийняла Його в свій дім. А була у неї сестра Марія, котра й сіла в ноги Господні і слухала Його слова. А Марта хлопоталася всієюкою послугою. І станувши, сказала: Господи, чи Тобі байдуже, що моя сестра саму мене оставила послугувати? Скажи отже їй, щобі мені помогла. А Господь у відповідь сказав їй: Марто, Марто, журишся і хлопочешся про многе, а мало чого потреба. Марія добру часть вибрала, котра не відбереться від неї.

(Лука гл. 10, ст. 38—42).

Чи ви вже вирівнали передплату ?

шу подію в краю. Запрошуємо до співпраці якнайширші кола наших читачів. А тоді, коли в кожному селі матимемо своїх постійних добрих дописувачів, наш часопис стане ще цікавіший, а релігійно-національне життя по селах, заохочених дописами в часописі, попливе ще ширшим, ніж досі, руслом.

Чому згинув Любченко?

Панас Любченко, що про його самогубство ми вже згадували, належав до найвірніших слуг червоної Москви і пильно дбав про те, щоб нищити всякі прояви самостійного національного життя на Україні. Бо так собі бажала Москва і Сталін. Сталін не мав взагалі ніколи довіря до українських комуністів. Любченко належав до його добрих приятелів і тому міг втриматися так довго на таким високім становищі, як голова „автономного уряду“ радянської України. Не був це уряд в нашій розумінню, уряд самостійної чи автономної держави, тільки уряд залежний навіть у найменших дрібницях від Москви. Бо самостійність чи автономія радянської України існує тільки на папері, це брехня, якою Москалі хочуть прикрити дійсність. А та дійсність — це жалке поневолення України.

Всі вищі й нижчі уряди на Україні Москва обсаджує Москалями й Жидами. Це було забгато навіть для такого їй вірного слуги як Любченко. Він почав був домагатись, щоб деяку кількість урядів призначено для комуністів-Українців. Через те між ним і совітським урядом у Москві прийшло до непорозуміння. Любченко попав у неласку Сталіна і в Москві рішили його зліквідувати, так як вони розстрілами ліквідують усіх, що стали їм невірними.

Щоб арештувати Любченка, прийшов до його мешкання голова київської чека. Заки чекіст вів увійти до його кімнати, Любченко вистрілом з револьвера відібрав собі життя.

Світова вистава в Парижі.

(Совітський павільйон)

Ніде правди діти: людова Франція дала своєму приятелеві Сталінові прекрасне місце під будову совітського павільйону, і Сталінові посіпаки на причуд вміло використали те місце для своєї червоної пропаганди. Навіть червона Іспанія якось стидливо веде свою протинаціональну пропаганду у своєму павільйоні, — та в совітському все аж кишить

від кличів, написів, малюнків і т. п. засобів новітньої пропаганди. Вже саме догідне положення облякує совітам їх роботу, бо їх павільйон (виставова палата) лежить близько входу і над самою рікою Сеною, якої прекрасно уряджені водограї приманюють до себе глядачів, а тим самим і до совітської палатки. Тяжко-важко ступає українська нога на високі входові сходи. Це в мури тієї палатки, побудованої за грубі міліони, ввійшла кров наших замучених робітників і селян і голодом морених матерей і дітей українських. А в долині котить свої води Сена і нагадує грізні хвилі Дніпра, що памятає козацьку славу, а тепер зі стидом переносить часову червону наругу.

Стаю перед входовими дверима. По обох боках стоять якісь різьби, повівають червоні прапори. На прапорах серп і молот, знаряддя праці селян і робітників, що найбільше стогнуть у червоному ярмі.

Переступаю поріг. Тут зараз на стінах величезними буквами виписані „мудрощі“ Сталіна. І того тирана вибачите тут скрізь: на малюнках, на фотографіях, у різьбі, в книжках. Всюди Сталін і Сталін. Це напевду щось страшне, невинно мати перед очима ту криваву людину.

У всіх павільйонах є прислуга рідна, пр. у шведському павільйоні обслуговують гостей Шведки і Шведи. Тут ні. Всі пояснення дають — вивчені французькі комуністи. Оце перед гарно зладженою мапою стоїть Француз і пояснює великі „осяги“ комуни. Французи товпляться коло нього і з телячим захопленням слухають його теревенів. Якраз перестав говорити і я питаю чемно: Пане, а де є вистава Солов'ок і ГПУ? Француз не відповідає. Я повторюю питання голосніше, але й тепер дарма чекаю відповіді. Тимчасом відзиваються звуки московського радіа. Надають якусь пісню. Французи товпляться, що годі дотиснутися. З далека бачу при столику якусь жінку. Може це Українка, може від неї щось довідаюся, — думаю, і підходжу ближче, та бачу перед собою нашу, відому галицьку Рифку чи Бурту. (Далі буде)

О. Год.

Большевицький визиск селян.

Большевицька господарка на селі це просто грабіж селянина. Індивідуальні господарства, а теж і колгоспи мусять продавати всі свої плоди державі, бо там тільки держава має право купувати. А ця продаж то нечуваний визиск. Як ця продаж виглядає, видно з таких чисел: за один кг. пшениці платить держава 6 копійок. А булка випечена з того кількограма коштує три рублі. За 1 кг. гречки дає держава 7 копійок, а 1 кг. гречаних круп продають державні склепи по 4 і пів рубля. За 1 кг. масла платять селянинові 2 і пів рубля, а продають по 20 рублів.

В такий спосіб держава видирає від селян величезні мільйони і мільярди грошей, бо бере від них сільсько-господарські продукти за півдармо, а продає з величезним зарібком. Крім того селянин мусить ще платити тяжкі, непосильні для него податки. Таких великих податків він звичайно не в силі заплатити, тоді лічуть його господарство, а його з дітьми висилають у світ за очі. — Селянин терпить під владою большевиків страшні злидні і нечуваний визиск.

З нашого життя

Гр.-кат. Архієпископство на Закарпатті. Наші земляки, що живуть тепер у межах чехословацької держави на Закарпатті, мали вже віддавна своїх єпископів в Ужгороді й Пряшеві — але правне положення греко-католицької Церкви на цих землях не було упорядковане. Св. Отець видав розпорядок, силою якого на Закарпатті повстає греко-католицьке Архієпископство. Таким чином наша Церква на Закарпатті займає належне їй місце.

В Холєві, пов. Радехів, відбулося 9 ц. м. гарне торжество. О. парох М. Коритко відправив з сусідніми священиками соборну Службу Божу. Відповідну проповідь виголосив о. д-р Г. Костельник. Прибули процесії з 4 сіл. Підчас Служби Божої Сестра Настя Маріям Волошин ЧСВВ збирила 284 зл. на будову монастирської церкви св. Івана Богослова у Львові. Нарову було велике число. — Дня 12. ц.м. Сестра Настя Маріям Волошин ЧСВВ збирала на будову монастирської церкви у Глинянах, а 21. ц. м., на Різдво Пресв. Богородиці поїде до Зарваниці.

Зимовий курс підготовки

кооперативних інструкторів улаштовують провідні кола української кооперації. Ближчі відомості про цей позитивний курс знайдуть зацікавленні в „Господарсько-кооперативному часописі“ ч. 35.

Окружний день Сокоільства відбувся в Станиславові дня 5. ц. м. Рано відправлено Службу Божу для учасників Сокоільського Дня, а пополудні відбулася дефіляда Соколів, вправи і національні танки.

Нездорові відносини в деяких урядах відслонили три судові процеси, про які ми вже згадували. Всі ті процеси вже скінчилися. У Варшаві засуджено на карі арешту обвинувачених за знеславлення вищих скарбових урядовців, але одночасно признано, що в міністерстві скарбу панували нездорові відносини. У зв'язку з цим має діяти до звільнення деяких урядовців у тому міністерстві. В Кракові засуджено на 3 і пів року вязниці жидівку Фляйшерову як співничку помершої жінки президента Апеляційного Суду Парилезичевої, що вироблювала за гроші протекції в різних судових справах. У Львові дістали по 1 році вязниці два обвинувачені

ІВАН МОРОЗОВСЬКИЙ

Прогулька по Галичині.

(Вражіння Волиняка)

В деяких українських газетах в кінці липня ц. р. появились вістки про приїзд до Львова прогульки греко-католицьких дітей з Ковля на Волині. Як учасник цієї прогульки, уважаю за konieczне поділитися з нашими читачами своїми вражіннями.

Це вже друга наша прогулька поза Ковель за час існування гр.-кат. парохії в Ковлі. Цього року прогулька виїхала в суботу 17. липня о год. 5. рано. З вікон вагону розглядали ми околиці. Діти спостерегли, що ковельська рівнина кінчається десь біля Володимира і заміняється в околицю горбовату, а далі гористу. Не пройшло уваги дітей і те, що за колишнім сокальським кордоном в селах щораз більше гарних домів, покритих білою

бляхою або черепицею, і стоять радієві антени.

Біля год. 10. приїхали ми до Львова на Підзамче, де нас зустріли о. настоятель В. Стернюк і ми разом направились до церкви св. Миколая. Це найстарша наша святиня у Львові, — нааворна церква князя Льва, побудована в 1292. році, а відновлена у сімнадцятому столітті. Відси пішли до Голоска, щоби відвідати монастир оо. Редemptористів, а разом відвідати о. ігумена Йосифа, котрий рік тому назад був ігуменом монастиря в Ковлі. Оглянули зовні стару церковцю і монастир, що тепер якраз розбудовується. Прогульку нашу о. Ігумен прийняв правдиво по батьківськи, а що тут ми зустріли ще й братів, котрі передтим були в Ковлі, то почувалися ми ці ковито як у себе дома.

Потім оглянули Високий Замок. Дійсно, вміли наші князі вибирати собі місце на осідок. Чарівний вид звідти на Львів і око-

лиці. Діти, котрі про гори і красу нашої безталанної батьківщини знають хіба з книжок — панорамою Львова були захоплені.

Пройшовши парком, розкиненим на узгір'ях Високого Замку, пішли ми до монастиря Сестер Василіянок при вул. Длугоша, де діти ночували. В неділю о год. 8. діти наші співали волинським напівом Службу Божу в церкві оо. Редemptористів (вул. Зиблікевича). Тут прогульковці приступили до сповіді і св. Причастя. Діти звернули увагу, що хоч в церквах у Львові відправляється в неділі і свята кілька Служб Божих, то церкви переповнені вірними. По Літургії о. протоігумен Де Вохт частував прогульку сніданком у монастирським саду. Прогульковці були дуже задоволені, бо зустріли Преосв. Миколая Чарнецького. Біля год. 10:30 ми вже були в Архикатедральному Храмі св. Юра. Величавий храм. Побудовано його в

— один з них урядовець шкільної кураторії, який викрав і продав за добрі гроші теми до математичних задач. Ось такі то діються історії...

Обжинки уладила дуже величаво філія „Сільського Господаря“ в Снятині дня 29. ч. м. Після полевої Служби Божої відбувся похід вулицями міста і академія. Такі організовані українські обжинки слід улажувати всюди в краю.

Цікаві дрібниці.

Парохіяни Якторова рішили відновити в своїй церкві іконостас, що походить з 1715. р. Роботу цю віддали п. Миколі Павникові, позолотникові зі Жовкви, вул. Конопніцької ч. 1. Роботу цю виконав п. Микола Павник точно після умови артистично і солідно так, що всі ми є дуже вдоволені і з чистою совістю можемо поручити п. Миколу Павника до виконання таких робіт. — Якторів, дня 30. VIII. 1937. о. Аркадій Гуглевич, парох.

Провізори церковні, старші брати і сестриці! Подайте

свою адресу фаблиці свічок „КЕРОС“ — Львів 15, вул. Окружна 108 а, а одержите безплатно гарний стінний календар і цінник свічок „Керос“.

Гарячі джерела. Є така північна країна Ісландія; в ній зимно, але люди ще якось дають собі раду з морозами. В столиці цієї країни Рейкявіку дуже часті були пожежі, бо доми ставлять там дерев'яні, а топити в печах треба дуже багато і через те запалювалася саджа в комінах, а потім і цілі доми. Тепер радні міста Рейкявіку пішли до голови по розум і хочуть зовсім скасувати всі печі в цілому місті. Річ у тому, що недалеко є великі джерела з гарячою водою. Цю воду переводять рурами до міста і нею ogrіватимуть усі мешкання. Таким чином опал буде дешевший, і пожеж не буде. Ось так гаряча вода, що криється в нутрі землі в Ісландії, охоронюватиме мешканців того краю від морозу і від вогню.

Гасили пожежу молоком. В однім македонському селі трапилася недавно така подія: в стодолу якогось господаря вдарив грім, і зараз почало горіти. Надіхала пожежна сторожа з сикавкою — але не було чим га-

сити, бо в тому краю води обмаль, а тоді ще були якраз великі посухи і міський став та керниці зовсім повисихали. А тут стодола горить і грезить пожаром цілому селові. Почали люди думати, як забезпечитися перед поширенням пожежі — і рішили, що нема іншої ради, тільки треба гасити молоком. Кожна господиня скоро принесла коновку, або і дві, молока, і вливала його до збірника сикавки. А що село було велике, то й молока назбиралося досить. Пожарники сикавкою розприскували по вогневі молоко, і таким чином удалося їм згасити пожар. Ця одна стодола, що правда, згоріла — але зате вогонь не поширився на сусідні господарства.

Як читати у п'яті? В Японії уживають цікавих окулярів, що ними можна читати в п'яті. В шклах цих окулярів є збоку маленькі електричні жарвочки, сполучені дротом з малою батерією, котру ховається в кишені.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила“!

1744—1780. рр. в стилі рококо. Храм і Митрополича палата домінують над усіма будівлями Львова. Ми зайшли, коли відправлялася передостання Служба Божа. Храм переповнений, посередині братство тримало кільканаять хоругв. Служба Божа в сослужейні діякона. Співав мужеський хор. Велич храму і обстановка робить незатерте враження, захоплює і зворушує. Але церкву треба залишити, бо надходить година визначена на прийняття у ВПреосв. Митрополита. Кілька коритарів і кімнат Митрополичої палати, укращених портретами Папів і гр. кат. Владик та іншими високовартісними картинами, — і ми станули перед лицем нашого Князя Церкви.

Високопреосвященний Кир Андрей довго з нами розмовляв, розпитував дітей про успіхи в науці. Потім на пам'ятку сфотографувалися, після того ВПреосв. Митрополит зїхав до саду, також з дітьми сфотографувався, по-

зволив дітям бавитися і збирати овочі, а вкінці частував прогулку сніданком. Переглянувши ще деякі салі палати, одержали ми благословення нашого найбільшого Достойника Церкви і опустили цей дорогий кожному віруючому Українцеві осередок. Про хвилині нашого перебування зі своїм Архипастирем можна або писати багато, або мовчати. Перебування на Святоюрській Горі ми відчули серцем, але на папері його описати не потрапимо. Осталися нам глибоко вириті слова Високопреосв. Митрополита: „Коли будете у Львові, завсіди заходіть до мене і почувайте себе цілковито як дома“. Правдиво батьківські слова.

Ідучи зі Святоюрської Гори, відвідали ми Музей мистецького промислу і Музей Дідушицьких, в котрих переховується багато пам'яток української старовини. Після обіду, який нам уладили СС. Василіанки при дуже діяльній допомозі пань з Марійського

Товариства, а саме пп. П. Маланюкової і А. Степкової та інших, пішли ми оглядати Український Національний Музей. Діти звернули увагу, що багато річей є змагатинованих, бо брак готівки на впорядкування, і з власних грошей, власним почином, зі своїх грошів, що їм дали батьки на дрібні видатки, зложили лепту на свій музей, що і вписано на вічну пам'ятку в книгу відвідувачів. І ще про одну річ діти довідалися: що величаво каменяниця музею, це дар Митрополита Кир Андрея, і що хоч як великий будинок, музейні предмети не вмістилися і треба було кілька салі добудувати. Після відвідин музею ми пройшли деякими дільницями міста, щоб побачити цікавіші будівлі і парки. Товаришили нам місцеві пані, що знають Львів: пп. Г. Гулич, С. Драбькова і С. Калитовська. День закінчили вечерею у СС. Василіанок.

(Кінець буде)

Відділ для хорих.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі співстрадальники Христові! В місяці вересні кожного року обходимо торжественно празник Воздвиження Чесного і Животворящего Хреста Господнього. Для когось як когось, але для вас, члени Апостольства Хорих, свято це особливо цінне, тому що ви в особливий спосіб перебуваєте в його тіні. Серед безсонних ночей, серед пригноблючої самотності, серед гіркого моря фізичних болів мимохіть виринає у ваших зморожених головах питання: Чому я мушу терпіти?

Якби ви були погани, або байдужі для хреста і страдаючого на нім Христа — то на це питання ви ніколи не знайшли б вистарчаючої відповіді — але ви співстрадальники Христа, і тому в день празника Воздвиження погляд на хрест відсвіжить у ваших грудях переконання, що терпіння є не лише тягар, але й добродійство; погляд на хрест додасть вам сил до дальшої життєвої боротьби, потішить вас серед долини сліз і плачу.

*

Отець Небесний казав Свому Єдинородному Синові вмерти на хресті, казав Йому терпіти. Багато декому жорстокою здається така мова: Відречися себе самого, візьми свій хрест, та йди слідом за Ісусом (Мт. 16, 24). Але далеко прикріше буде почути таке останнє слово: Йдіть геть від Мене, прокляті, в вічний огонь. (Мт. 25, 41).

Завдяки Христу терпіння стало частиною пляну відкуплення людей. Терпіння є не лише тягарем, але й джерелом наших великих заслуг — особливо тоді, коли зносимо терпіння згідно з вказівками, які нам подає Апостольство Хорих.

*

Хто з довірям вдивляється в св. хрест, хто згадає про терпіння Того, що на нім віддав Свого Духа в руки Небесного Отця — той без нарікань зносить відважно свої терпіння.

Оповідатиметься про одного жов-

ніра з часів великої війни, який у часі Страстного Тижня мусів двигати мішки з цементом до окопів. Він у своєму дневничку написав таке: „Мішки з цементом дуже тяжіли, але хрест, який узяв Спаситель на Свої рамена для нашого спасення, був ще більшим тягарем для скатованого невинного Сина Божого. А однак Він ішов мовчки, немов відаючи на заколення, щоби там на ганебнім дереві принести жертву зі Себе. Дорогий Спасителю! Дай сили і ласки взяти свій хрест на себе та нести його Твоїми слідами“.

Згадка про хрест, про Розп'ятого давала тому воїнові сили серед тяжкого, тернистого життєвого шляху.

Погляд на св. хрест вносить радість і вдоволення навіть там, де, здавалось би, нема місця для погоди і сонця. До одного зі шпиталів для прокажених в Альжирі вступив відвідати подорожний Американець-протестант. Був він свідком жертвенності, самозаперечення Сестер, що доглядали тих нещасників. До одної сестри, яка походила з Америки, сказав: „Сестричко, я не лишився би тут навіть за 10.000 доларів річної винагороди“ — „Масте слухність“ — відповіла сестра — „я не лишилася би навіть за 100.000 доларів“. — „В такому разі скільки вам тут платять?“ — спитав. „Нічого...“ — „То чому посвячуєте свої сили — молодість?“ В тім моменті сестра піднесла свій хрестик до уст, поцілувала — і додала: „Роблю це з любови для Ісуса, Котрий вмер з любови до вас, з любови до мене“.

Без сумніву і ви, многострадальники, можете переконатися про правдивість сили, яка спливає зі св. хреста. Лише з довірям глядімо на него — і одним серцем й одними устами голосім:

„Витай нам, Хресте пресвятий, в життю єдина осолодо, єдине світло серед тьми, одна від пекла загорода...“

Чергова Служба Божа у намірених членів Апостольства Хорих — дня 4. жовтня 1937. Записуйтеся в члени Апостольства Хорих! Христос наша Сила!

(Апостольство Хорих, Львів, вул. Підвалля 9, 1. пов. 2. м.)

Що діється у світі.

Ціла Англія була сильно занепокоєна таємничими подіями на Середземнім Морю. Це була поважна справа, бо протягом одного місяця було на цім морю 18 нападів на різні англійські й неанглійські кораблі. Англійці підозріли, що це робота Італії, але такі підозріння виявились безпідставними. Англійський уряд разом з французьким скликав до Швейцарії нараду середземноморських держав, про що ми вже згадували. Однак на нараду не запросили Португалії й уряду національної Еспанії. Зате запросили большевиків.

Большевикам була така нарада не на руку, тому вони постановили йти як найбільше шкодити. Бо побоювались, що на тій конференції могли вийти наверх якісь неприємні для них річчї щодо таємничих нападів на морю. Тепер уже цілий світ переконаний, що морські напади це діло большевицьких рук. Большевики використовують кожну нагоду й вигадують різні способи, щоб викликати щораз то новий заколот і новий хаос у світі. Ціллю тих нападів було розсварити європейські держави перед зборами Союзу Народів, а найважніше було для них поріжнити якнайбільше Італію й Англію. Щоб ще більше роздрознити Італійців, вислав большевицький уряд до Риму письмо, в яким каже, що це Італійці роблять напади на морю. Як видно, большевики привержуються тут тактики того злодія, що поповнивши злочин втікає і кричить „ловіть злодія“. Через оті всі большевицькі інтриги дійшло до того, що Німеччина й Італія не взяли участі в середземноморських нарадах. Бо їх представники не хочуть сидіти поруч большевицьких делегатів, які деклямують про мир а рівночасно підпалюють Європу й пхають її до большевицької революції.

В Еспанії національна армія досягнула на фронтах такі великі успіхи, що червоний уряд у Вальенсії ставив уже надію втриматись. Кажуть, що він навіть готов переговорювати в справі повороту монархії. Але на таку резигнацію не хочуть дозволити

большевики, бо це булоб великою невдачею їх політики в Європі. Колиб їм не вдалось охоронити червоного еспанського уряду перед остаточною капітуляцією, то вони на всякий випадок підготовляють якусь нову авантуру й починають від бандитських нападів на чужі кораблі.

В Німеччині від коли прийшов до влади Гітлер відбувається рік-річно в Нюрнберзі конгрес націоналсоціалістичної партії. Конгрес має все маніфестаційний і торжественний характер, а цього року він спеціально відбувся дуже величаво. На цьогорічній конгресі були навіть представники чужих держав як гості Гітлера. Значіння конгресу постійно росте, він важкий теж і для міжнародної політики. Бо Гітлер і другі державні мужі Німеччини виголошують там великі промови на політичні теми. Цього року мав конгрес спеціально гостре протикомуністичне наставлення. Гітлер заявив, що знищення комунізму є завданням німецького народу.

В Парагваю вибухла революція. В повстанню проти уряду взяли участь бузші комбатанти і кілька полків війська. Повстанці домагаються повороту до влади бувшого президента держави полк. Франка (не мішайте з еспанським генералом Франком).

Болехівщина поклониться Цариці України Преч. Діви Марії у 900-ліття її Покрову над Українським Народом в дні Рождества Матери Божої, 21. вересня 1937. р. на відпусті в широко знаній відпустовій каплиці в Бучниках в Болехові.
Програма Свята: В понеділок 20. вересня о год. 5. п. п. Вечірня з Литією. Проповідь. Сповідь. Вівторок 21. вересня о год. 8. р. Утрень. Читані Служби Божі. О год. 10. рано торжественна Служба Божа з проповіддю. О год. 12. в пол. Академія, у якій програму ввійдуть: промова, хори, деклямації, оркестра. Приходять, поклонники Марії, з Болехівщини й найдалших закутин краю!

КАЛЕНДАР.

Вересень 1937.

Свят.	м. ст.	ім.	С В Я Т А
			греко-катол.
19	6	Н	13 по Сом. Чудо А. М.
20	7	П	Созонта
21	8	В	Різдво Пр. Богор.
22	9	С	Йоанна і Анна
23	10	Ч	Минодори і Митр.
24	11	П	Теодора прп.
25	12	С	Автонома свщм.

СОНЦЕ сходять 19. ц. в. о год. 5-41, заходять в год. 18-6

МІСЯЦЬ сходять 19. ц. в. о год. 17-13, заходять в год. 4-25.

Дописи.

Михновець, п. Турка Вглухій, гірський закутині лежать село Михновець. Навсерех подібно воно до всіх інших гірських сіл. Але глибокою релігійністю і національною свідомістю мешканців його перевищують своїх сусідів. Ось недавно, дня 8. серпня ц. р. читальня „Просвіти“ в Михнівці влаштувала у власній домівці величавий концерт в честь Маріяна Шамкевича з багатою програмою, на яку зложилися хор під управою о. пароха о. С. Коліди, деклямації, пописи диточого садка, які гарно вивела провідниця п. Е. Заяць, і мандолінове тріо. Концерт цей на загальне бажання в слідуючу неділю повторено. Знова в неділю 22. серпня ц. р. обходив Михновець День Матери. По полудні в парохіяльній церкві відправлено жолбен до Преч. Діви Марії, а ввечері в читальні й домівці відбувся диточий попис. Бажаємо, щоби релігійність і національна свідомість в Михнівці росла, ширшала і розвивалася, та своїм приміром захоплювала сусідні села.

Читання для наших господарів.

Дбайте про чистоту вимья у корови. Здорова й чиста корова є запорукою здоровля вашого і ваших дітей. Бо така корова дає здорове молоко. Добра якість молока багато залежить від чистоти вимья. Коли вимья і дійки корови занечищені гнєм і брудом, тоді й молоко брудне та для здоровля дуже шкідливе. Бо в такім молоці є багато бактерій і заразок недуг, що дістаються сюди з гною і брудом. Тому дуже дбайте, щоб вимья у корови було завжди чисте, а головне підчас доєння. Отже ходите про те, що ціле тіло корови включно до хвоста треба у-

держувати в чистоті, а не лише саме вимья, бо заразки і бруд дуже легко дістануться до вимья і до молока з інших частей тіла, якщо воно брудне. Вимья і дійки треба мити звичайним милом і водою перевареною а не сирію, бо тільки вареною водою можна його чисто вимити. До миття вимья не треба жалувати води, а докладно його вимити й обильно ополскати. Потім вимья і дійки витерти до сулого чистою стиркою або рушником. Не треба хіба пригадувати, що руки тої особи, яка доїть, мусять бути по лікті добре вимиті милом. — Є недопускаємою річчю, мити дійки видосним з них молоком, цього не можна робити! Не є добре вживати до полокання вимья якихнебудь дезінфекційних засобів, бо хоч вони багато помагають до усунення заразків, то по довшій часі шкодять скірі. Під коровою треба часто змінити підстилку й не допускати до того, щоб нагромадилася під нею купа гною. — Кожна господиня повинна мати ту амбіцію, щоб її корова була якнайчистіша.

Посійте трохи озимини на пашу. Через посуху було мало паші, і в зимі, а ще більше на початку весни буде мати господар клоніт з прокормленням худоби. Тому тепер уже треба шадити пашу і підстилку. Не треба стелити під худобу соломою придатною на пашу. А хто вже стелить довгу солому, повинен її дрібно п'ятати і доперва такою „січкою“ стелити, бо така дрібна підстилка більше всякає гноївки. Щоб мати на весну пашу, треба посіяти тепер трохи озимини з зимовою викою. Хто досі цього не зробив, хай зробить якнайскорше. Можна посіяти жито, або пшеницю, але ліпше жито, бо воно скорше росте. Сіяти його на дбре угноєнім ґрунті, наприклад по вчасно викопаних бараболях, або на полі, що призначене на пізні ростини — капусту, кукурудзу, фасолу, коноплі. Сіяти густо, щоб паша була ніжна й м'яка. Як зійде, то ще в осені полити розпушеною гноївкою. Таку озимину вже в ранній весні, коли з пашею буде дуже круто, можна скосити та кормити худобу.

Шануй отця твого.

Старий Рагуль зі сином емігрував з Франції до міста Акгаб, в Індії, замешкалого магомеда-нами. Був совісним бляхарем і вкортці доробився майна. Його поважали не тільки Європейці, але й Турки.

Син підріс і оженився, а батько віддав йому свою хату й маєток. Собі вимовив тільки одчу кімнату на горі. Околиця була багниста, лучались повені, тому мешкання на долі були звичайно вогкі. Батько хотів мати на горі одну суху кімнатку. Син з жінкою замешкав на долі, де був теж вар-стат.

Зпочатку йшло все добре. Син дбав про батька, а невістка була солодка як цукорок. Та на-стала дорожняча, праці в вар-статі було щораз менше, заробітки маліли.

Жінка дуже нерадо дивилась, як її чоловік віддавав точно батькові маленьку частину зарібку, що йому належала. Вкінці вона так переробила свого чоловіка, що він з дня на день ставав більш рівнодушний для батька. Старенький не нарікав, терпів і чак-кав, коли відзивелся синівське серце.

Вкінці старець захворів. Треба було лежати в ліжку, бо дістав сильний ревматизм. Невістка му-сіла разурат бігати нагору, щоб його доглядати. Хот в її заоща-дити тої бігненини й казав пере-нести своє ліжко наділ. Не зва-жав навіть на вогкість і задуху, хоч вони на Сході більш дошку-люють і шкодять, чим в нас. Думав, що так скоріше розста-неться з цим нужденним світом.

Але кріпке тіло не подавалось. Батько навть трохи видужав. Та ніхто не думав, щоб його пере-нести на гору. Там замешкала з чоловіком невістка, бо дуже їй на горі подобалось. Старень-кий зістав на долі серед духоти й вогкості.

Виділи це все сусіди Турки. Були обурені і пішли до кадїя, свого судді, щоби взяв старця в оборону. А кадї був суворий, але й дуже справедливий. Хто

свідомо провинився, того не ми-нула бамбусова тростина й вяз-ниця.

На візвання кадїя мусів моло-дий Рагуль язвись перед су-дією. Зі страхом споглядав на грізне обличчя кадїя і на тро-стинові різки в руках двох му-ринів.

„Чи ти християнин?“ — спитав поважно кадї.

„Так“ — відповів несмілим го-лосом.

„Покажи, чи вмієш перехре-ститись“ — наказав судія. А мо-лодий Рагуль почав:

„В ім'я Отця і Сина...“

„Добре. Отже де є місце От-ця?“ — спитав кадї.

„Тут на горі“ — молодий бля-хар показав на чоло.

„А де місце Сина?“

„Тут на долі“ — показав знов на груди.

„А чому в тебе дома зовсім

противно? — запитав грізно кадї.

— Чому твій батько на долі а ти мешкаєш на горі? Мовчиш. Зна-чить признаєшся до вини. Вер-тай до дому і зроби так, як ви-знаєш при хресті. Якщо до зав-тра рано не буде в тебе дома порядку, то приведуть тебе знов сюди і ти зазнаєшся ближче з отими. (Тут суддя показав на двох муринів, що легко помаху-вали гнучкими різками з тро-стини). А таксамо буде завжди, як тільки довідаюсь, що зле об-ходишся з баьком. Розумієш?“

Погроза судді не пішла в ліс. Син взяв собі його слова до сер-ця. Від тоді було в домі Рагулів як в небі. Молодий бляхар не потребував уже вдруге хрести-тись перед турецьким судією.

У Р О Л Ь О Г

Д-р МАКАРУШКА БОГДАН

спеціаліст недуг нирок і мочевих доріг

Л Ъ В І В, В У Л. Р У С Ь К А Ч. 16

В Е Р Н У В С Я

і ординує від год. 3—6

Т е л е ф о н 108-85

В кількох словах.

18 старостів звільнив поль-ський міністер внутрішніх справ. У звязку зі штрайком польських людовців і протижидівськими виступами звільнило міністерство внутрішніх справ старостів у та-ких повітах: Опочна, Горлиці, Ліманова, Біла Підляська, Бере-зів, Коросно, Переворськ, Камінь Коширський, Гостинь, Коломия, Снятин, Товмач, Зборів, Гостин-нін, Вильно, Любомль, Ясло.

Канада вже не має пшени-ці. Повідомляють з Канади, що канадійський збіжевий уряд вже не має запасів пшениці з попе-редних літ. В наслідок того уряд змінить збіжеву політику й не буде піддержувати вивозу пше-ниці за кордон.

Італія приступає до протико-муністичного союзу Японії й Ні-меччини.

Зі спорту.

Україна—Лехія 1:1 (1:1)

Ці змагання не принесли перемоги для України, хоч вона мала перевагу над противником. Явна сторонність суд-ді п. Драбиковського обурила всю пуб-лику. Одинокі ворота для України здобув з карного Скрегота. Україна є тепер на 9-му місці між 14 дружи-нами окружної ліги.

В неділю 19. д. м. Україна розіграє змагання за мистецтво з Огіською у Ярославі.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

**Український
Християнський
Календар
на рік 1938.**

Ціна календаря **75 соти-нів** за один примірник. На поштову пересилку треба до-лучити 25 сотиків.

Хто замовляє 10 календарів, дістає один календар даром і не платять порта. Кольпортерам при замовленні 10 календарів даємо 20% рабату.

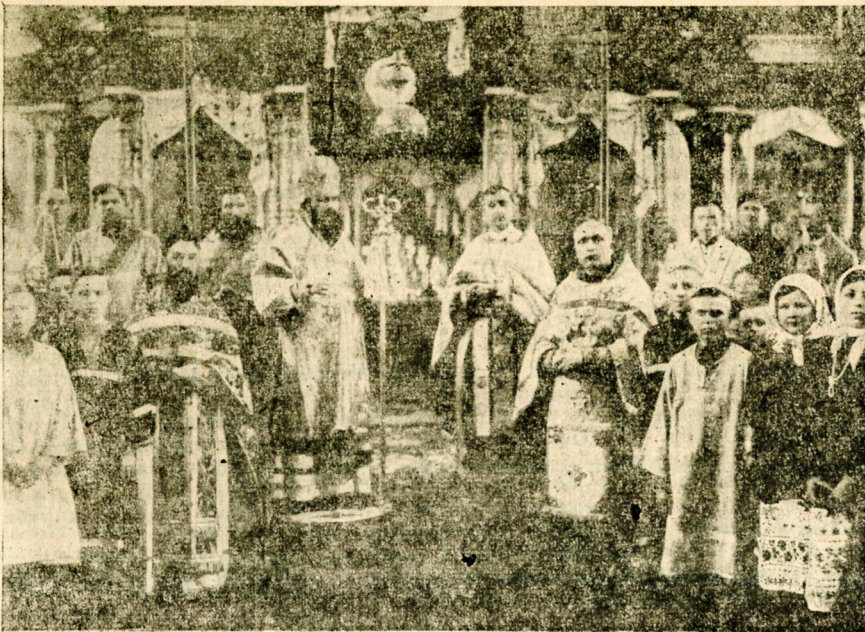
Замовлення слати на адресу:
**Видавництво „Мета“,
Львів, Японська 7.**

Наша Волинь

Популярний тижневик.
присвячений
поглибленню релі-
гійно - морального
і національного
життя серед
українських родичів
Ціна 5 сот.

Унійний рух на Волині.

На світлині бачимо Преосвященного Николая Чарнецького, Апостольського Візитатора північно-західних земель підчас, Архієрейської Служби Божої в Дубечні на Волині Наша Волинь приступила до церковної єдності після Берестейської Унії 1596. р. Московські царі, діставши Волинь під свою владу, почали переслідувати Унію і тому 100 літ її цілком знищили. Підчас світової війни греко-католицьким Єпископом з осідком у Луцьку для Волині став Преосв. Йосиф Боцян, але не міг осісти в Луцьку й до смерті жив у Львові. Тепер унійна праця греко-катол. місіонарів теж стрічає багаторіжних перешкод тамимого того ведеться.

**В кожній українській хаті повинен бути
Український Християнський Календар
на рік 1938.**

Українці в Англії.

Нам пишуть: До Манчестеру загостив Преосв. Николай Чарнецький і о. Боський з Бельгії. Дня 29. VIII. Владика відправив Архієрейську Службу Божу. Явилися всі манчестерські Українці та багато Англіїців, що цікавляться гр. кат. обрядом. Вечером відбувся концерт у честь Владика з доходом на Рідну Школу. Салю була переповнена. Співу і декламації випали гарно. Зібрано 1 фунт стер. і 10 шилінгів.

В неділю 5. IX. Преосв. Чарнецький відправив Архієрейську Службу Божу в Ліверпулі на площі біля нової катедрі. Діаконували о. Боський та о. Вилкокс (Англієць гр. кат. обряду). Співав український хор з Манчестеру, зложений з 70 осіб. Англієські часописи помістили обширні звітлення про ці Богослуження.

Заборонили заснувати товариство „Орли“.

Товариство „Орли“, організація Католицької Акції Української Молоді, хотіло заснувати в Сасові свій кружок. Староство в Золочеві заборонило заснування цього кружка, бо існування кружка „може спричинити заворення прилюдної безпеки, спокою і порядку“ — як пишеться в рішенню староства. Ціллю Товариства є ширити католицький світогляд серед української молоді. В той час, коли комуністи приступають до скріплення пропаганди серед молоді, золочівське староство не дозволяє на заснування кружка „Орлів“, який може бути успішним протиділанням проти комуністичної агітації.

Значіння місії.

На іншому місці цього числа нашого часопису містимо заяву 16 молодих Українців і Українок, членів радикальної організації „Каменярів“, які під впливом св. Мисії виступили свідомо й добровільно з цієї організації, крайню шкідливу для українського народу.

Таких випадків є більше, і всі вони свідчать про велике значіння місії, які відбуваються цілу весну, літо й осінь по наших селах і містах.

Св. Мисія приносить не тільки віднову релігійного життя в даній місцевості, але також і оздоровлення цілого національного й суспільного життя в громаді. Науки ревних ОО. Місіонарів мають рішачий вплив на життя вірних. Затверділі в гріхах грішники каються і приступають масово до сповіді і св. Причастя. Безбожники, сектанти, радикали й комуністи і всякі збаламучені люди прозрівають і вертаються назад до своєї прадідної гр.-кат. Церкви. Люди зривають зі злими товариствами і часописами та горнуть до релігійних і національних товариств. Підчас св. Мисії розходиться звичайно велике число молитвеників, християнських книжок і часописів, що мають тривалий благодатний вплив на душі вірних. Щезають гніви, роздори, сварки, а на їх місце приходить згода і любов.

Не тільки кожний учасник св. Мисії є неначе духово відроджений, але також усі національні товариства в даній місцевості немов відроджені і ціле громадське життя оживає і розвивається далеко краще, очищене від намулу ворогування та взаємного поборювання місцевих діячів.

Вражіння з св. Мисії таке сильне, що деякі наші сільські люди памятають її ціле своє життя і покликаються на неї при обчислюванні своїх літ або літ своїх дітей.

В теперішніх непевних часах, коли звідусіль збираються чорні хмари, треба нам якнайбільше релігійної й національної єдності, яку дає св. Мисія. Велике щастя мають ті громади, в яких відбувалися цього року св. Мисії. Де не було св. Мисії цього року,

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 14.

А Ісус відповідаючи говорив їм знов притаманні, кажучи: Царство небесне подібне до чоловіка царя, що справив весілля своєму сину; і післяв своїх слуг покликати запрошених на весілля, і не хотіли прийти. Знов післяв інших слуг, кажучи: Скажіть запрошеним: Се мій обід і приготувив, воли мої і годіване закодано, і все готове; приходіть на весілля. Вони ж знехтувавши се, відійшли, один на своє поле, а другий до свого торгу; а інші спіймали його слуг, зневажали і повбивали. А цар розгнівався і післявши своє військо, погубив тих убийників, а місто їх спалив. Тоді каже своїм слугам: Весілля вправді готове, та запрошені не були достойні. Ідіть отже на роздорожжя, і кого тільки знайдете, кличте на весілля. І вийшли його слуги на дороги, вібрали всіх, кого знайшли, злих і добрих, і наповнилася весілля світлиця гістьми. Цар увійшовши подивився на гостей, побачив там чоловіка не одягненого в весільну одежу. І каже йому: Друже, як ти увійшов сюди, не маючи весільної одежі? А він мовчав. Тоді сказав цар слугам: Зв'яжіть йому руки і ноги і викиньте його в тому кромішню; там буде плач і скрегіт зубів. Бо багато є покликаних, а мало вибраних.

(Матей, гл. 22, ст. 1—14).

ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО ХРЕСТА.

Коли ж побачили його первосвященники і слуги, закричали, кажучи: Розпни, розпни. Сказав їм Пилат: Вийміть ви його і розпніть, бо я не нахожу в Ним вини. Відповіли Юдеї: Ми маємо закон, і по нашому закону мусить Він умерти, бо зробив Себе Сином Божим. Коли отже почув Пилат се слово, ще більш злякався. І увійшов знов в судилище і сказав

Ісусові. Звідки Ти? Ісус же не дав йому відповіді. І сказав йому Пилат: Мені не говориш? Не знаєш, що маю власть розпнати Тебе і маю власть пустити Тебе? Відповів Ісус: Не маю би ти ніякої влади наді мною, коли би тобі не дано в гори; для того той, хто видав Мене тобі, більший має гріх. Від тепер старався Пилат пустити його. Та Юдеї кричали, кажучи: Коли Сього випустиш, не еси другом цісареві; бо всякий, хто робить себе царем, противиться цісареві. А Пилат почувши се слово, вивів Ісуса і сів на сидищі на місці, що звється Літостроїм, а по єврейськи Гавата. А була п'ятниця Пасхи, коло години шестої. І сказав Юдеям: Се цар ваш. Вони ж кричали: Візьми, візьми, розпни Того. Сказав їм Пилат: Вашого царя розпну? Відповіли первосвященники: Не маємо царя, тільки цісаря. Тоді отже видав його їм, щоб його розпнали. І взяли Ісуса.

І Ісуси Святий хрест, вийшов на те місце, що звється любіє місце, а по єврейськи Голгофат, де розпнали його, а з Ним інших двох, відси і звідти, по середині ж Ісуса. А написав Пилат і надписи, і умістив на хресті. Було ж написано: Ісус Назарянин, цар юдейський. Сю ж надписи многи в Юдеї читали, бо недалеко міста було місце, де розпнато Ісуса. А було написано по єврейськи, грецьки і римськи. Говорили отже Пилатові первосвященники юдейські: Не миши цар Юдейський, але, що він сказав: Я цар Юдейський. Відповів Пилат: Що я написав, написав.

Воїни ж, коли розпнали Ісуса, взяли його одежу і поділили на чотири часті, кожному воїнові часті, і хітон; а хітон був не шитий, увесь від верху тканий. І говорили до себе: Не дрім його, а киньмо жереб на нього, чий має бути; щобі сповнилося Писання (що каже): Розділяли Мої ризи між себе, і на Мою одежу кидали жереб. І воїни се зробили.

(Йоан гл. 19, ст. 6—24).

буде вона на другий рік або у найближчих роках.

Не всюди що року може відбуватися св. Мисія, бо нема стільки ОО. Місіонарів. Однак Боже слово голоситься не тільки що неділі і свята в церкві та на св. Мисіях. У нас виходить багато християнських книжок і часописів, у яких постійно голоситься Христову науку. І коли не всі мають нагоду часто слухати св. Мисії, то зате можуть кожного дня або бодай раз на тиждень у неділю прочитати добрий християнський часопис, де знайдуть багато корисних порад для своєї душі і свого тіла.

Ширіть наш часопис!

Один міліярд і 444 міліони золотих.

Таку величезну силу грошей пропивають протягом одного року мешканці Польщі. Це значить, що в одній годині видають люди в Польщі на алкогольні напитки 164,830 зол. А тепер зважте, що Українці творять около четверту часті населення Польщі, і обчисліть, скільки ми видаємо на цю страшну отруту. Пора вже нам схемнутися. Алькогольні напитки це великий наш ворог. Всюди, де ще нема, закладаймо кружки „Відродження“, вписуймось масово в члени того товариства та взагалі всіми силами попираймо його діяльність.

Жертвенність нашого народу.

З нагоди будови церкви св. Івана Богослова у Львові.

Не штука панувати, не штука будувати храми Божі, „доми людове“, „світлиці“, якщо мається за собою свою державу, свій урядничий апарат!

Але здвигнути храм Божий вартості близько 200 тисяч золотих без помочи державних фондів, при явній неохоті міродаїних чинників*) — це справді подвиг неабиякий. Здвигнула його віра в потребу такого храму на багатолюдній, багатьом Українцями замешкалій Бульці і жертвенність нашого народу.

Ось кілька зворушуючих фактів з нагоди посвячення красугольного каменя церкви св. Івана Богослова у Львові. Ось перший факт:

До квестуючих комітетових приступає жінка середніх літ і подає їм коверту, не кажучи ні слова, та віддаючись поспішно скривається між товпою. Отвирасмо коверту, бачимо гарний перстенець зі слідуною допискою: „Всевишньому Господу Богу в подяку за виличення мого мужа з тяжкої недуги цей скромний дар складаю на будову церкви при вул. Потоцького ч. 95. А сестрі Насті Маріям Волошин щиро дякую, що причинилася своїми молитвами у Господа Бога Нашого Ісуса Христа, о котрі я її просила з Сокальщини, де перебувала я на вакаціях. Велике Спасибіг, Сестро Маріям. Марія М...“

Львів 12. IX. 1937.

вул. Зборівська 1.“

Другий факт. Комітет дістає переказом 5 зл. з слідуною допискою: „Андрій Коцюмбас, син Йосифа, Львів, Красінського ч. 5, шле цеголку, як 14-літній хлопчина, зі своїх заробітків і кличе: „Щастя Боже!“

Третій факт. До комітетових приступають дві служниці і з якимсь острахом і неспівістю складають кожна по 1. зл. з заявою, що вони аж до викінчення будови церкви що місяця зі своїх ощадностей будуть складати по 1 золотому, та пи-

тають, чи комітет прийме таку дрібну лепту?

Ой! прийме, прийме, бо то жертва бідного, яку так хвалив Христос, більше як жертву багатів.

Четвертий факт. Приходить пані з інтелігенції, складає 50 зл., лише просить, щоб її імені не виявляти, бо вона хоч сама греко-католичка, є замужня за Поляком, який гнівався за лепту дану на церкву.

І таких фактів далось навести ще цілу низку, та вже й наведені тут факти вказують, що справджується пословиця: „Зерно до зерна, а буде мірка!“ Приступаючи перед п'ятьма роками до праці, Комітет будови церкви, мав лише площу, на якій мала стати церква, і ні сотика на саму будову; а нині вже пнемося вгору під дах, щоб накрити мури перед зимою. На слідує рік треба нам буде ще понад 80 тисяч, але маємо надію, що й вони найдуться у жертвенного на добрі цілі українського народу. Надія нас певно не заведе!

о. Юліан Дзерович.

На рятуюнок нашій академічній молоді!

Свідомість великої небезпеки змушує нас скликати все українське громадянство на рятуюнок нашій академічній молоді.

Всі знаємо, що без сталого припливу молодих людей з високою освітою грозить нам занепад усіх ділянок нашого національного життя та що вслід за тим мусів би прийти упадок Української Нації на рівень безпомічної етнографічної маси. Всі знаємо, що без кадрів молодого доросту власної освіченої інтелігенції нація перестала би бути новітньою нацією і не могла б бути творцем своєї кращої будучності. Знаємо і те, які перешкоди зустрічає наша академічна молодь у своєму поході на вершини знання і що ті перешкоди дуже часто переростають си-

о. Олексій Пясецький

Схолястик Капітули, Домовий Пралат Його Святости Пія XI., Офіціал і Голова Митрополічного Церковного Суду, Радник і Референт Митрополічної Консисторії, Предсідник Інституту вдов і сиріт по священниках Архієпархії, Присяжний Іспитувальник, ур. 1871. р., упокоївся в Бозі 15. ц. м. у Львові. Перенесення тілних останків з дому до церкви Св. Спаса відбулося 16. ц. м. ВПреосв. Митрополит Кир Андрей відправив панахиду на подвірі св. Юра. Дня 17. ц. м. відбувся величавий похорон на Янівський цвинтар під проводом обох львівських Єпископів Помічників та понад 50 священників.

Вічна Йому Память!

ли тої молоді і нищать її, або спинають на половині дороги.

Українське громадянство може усунути багато тих перешкод. Темна і холодна хата, невідповідний харч, брак опіки в недужі і брак грошей на вписові та іспитові оплати, це ті буденні перешкоди нашої академічної молоді, що їх українське громадянство мусить усувати. Це наш національний обов'язок і ніхто зі свідомих Українців не може від нього відмовлятися. Не тільки тут в краю, але і там далеко за океаном всі Українці повинні взяти на себе цей обов'язок. Не тільки наші установи, але й кожна одиниця мусить прийти з допомогою нашому найбільшому студентству. Спільним зусиллям допоможемо нашій молоді досягти високого рівня освіти, даючи їй можливість з відповідними силами і з високою думкою стати колись у проводі Нації.

Грошеві жертви на ту ціль прохаємо пересилати Красному Комітетові Допомоги Українському Студентству, що повстав у висліді консолідації всіх допомогових гуртків, на його conto в „Пром-Банк“, Львів, вул. Гродзіцьких 1, складанками ПК 506778

*) Воевідство заказало збірку на нашу церкву.

на рахунок ч. 140 та в „Центробанк“, Львів, вул. Третього Мая 15, складанками ПКО 503267 на рахунок ч. 13060. Усі давніші пожертви просимо теж спрямовувати на подані конта. — За кордонну пресу прохасмо цей заклик передрукувати.

Кр. Комітет Допомоги Студентству.

З нашого життя.

Християнський інтернат для студіюючої молоді. ВПресв. Митрополит Кир Андрей, бажаючи прийти з помічю українській студіюючій молоді, поставився отворити з днем 1. жовтня ц. р. в бувшому Академічному Домі у Львові при вул. Супінського 21 християнський інтернат (бурсу) для студіюючої молоді. Зголошення приймме Управа при вул. Супінського 21. До прохання долучити поручення о. пароха чи катехита й одноі з місцевих Установ. Докладніші інформації появляться в пресі в найближчих днях.

В Крилосі біля Галича закрили дошками фундаменти катедрн кн. Ярослава Осьмомисла на зиму. На весну 1938. р. зачнутьсь дальші роботи над розкопанням цілости фундаментів.

Вінець на могилі Петлюри. З нагоди побуту представників української парламентарної презентації в Парижі зложив посол Василь Мудрий і сенатор О. Луцький вінець живих цвітів на могилі Симона Петлюри. Пос. Мудрий і сен. Луцький взяли участь у нарадах Міжпарламентарної Унії в Парижі.

Українці на Протіалькогольнім Конгресі. У Варшаві почався 12. ч. м. 21. Міжнародний Протіалькогольний Конгрес. В тім Конгресі взяла участь досить численна українська делегація від таких товариств: Т-во св. Андрея, Відродження, Учительська Громада, Українське Лікарське Товариство. Т-во „Відродження“ уладило на протіалькогольній виставі стоянку з українськими експонатами. Взагалі працю Українців у ділянці боротьби з алькогольною отрутою зустрів Конгрес з належним признанням.

Сокільський показ всіх сокільських організацій львівської окоуги відбувся в неділю, 19. ц.м. у Львові на площі Сокола Батька. Сокільське торжество відбулось дуже гарно і зайвий раз виявило, що сокільська організація сповняє дуже корисне ді-

ло і тому треба її піддержувати.

„Греко-католик“. Кілька абсольвентів державної гімназії в Перемишлі внесли подання до львівської кураторії, щоби там прийняли їх на дволітній курс педагогії. Вони дістали відмовну відповідь, бо „брак вольних мейсц“. А на звернених поданнях було написано червоним олівцем через цілу картку: „греко-католик“. Чи це не є дійсною причиною, чому їх не прийняли?

Важне для емігранта в Товариство „Просвіта“ в Аргентині виведало в осінньому часі дозвіл в аргентинського уряду на вступ свого представника до Еміграційного Уряду. Ціллю такого представника є зустрічати наших земляків, інформувати їх про місцеві обставини, протиділати жидівсько-комуністичним агентам, що вештаються біля еміграції, перестерігати перед ошукацями і злодіями, що обманюють наших земляків, і в міру змоги нести поміч. Представником цим є адміністратор „Українського Слова“ п. Ізидор Рибак, що від 5. серпня вже сповняє свої завдання. Треба, щоб наші земляки їдучи до Аргентини знали, що тут жде їх своя людина, яка дасть пораду, а то й допоможе.

ІВАН МОРОЗОВСЬКИЙ.

Прогулька по Галичині.

(Вражіння Волиняка.)

В понеділок рано Службу Божу прогулька вислухала в каплиці СС. Василянок і після сніданку в монастирі пішла до Духовної Семінарії, де оглядала церкву і музей. Потім пішли всі оглянути Маслосоюз. Ця українська установа міститься в кількох каменницях. Керує вона величезною сіткою молочарень у Галичині і частинно на Волині. Має модерні машини, холодильню, лябораторію і т. д. Затруднює в самому Львові біля 70 осіб, має во обслуги 14 авт, а продукти виробу цієї установи (переважно масло) знані за границею. Дуже цікаві й вичерпуючі пояснення давав нам один з пп. інженірів, котрому ми за це дуже вдячні, бо що інше прочитати про Ма-

слосоюз якусь книжку, а що інше побачити все на власні очі й почути пояснення фахової особи тієї інституції. Діти дуже цікавились уладженнями і шкодували, що не могли прийти вночі, щоби побачити працю машин, бо більшість чинностей вклучно до наливання молока у фляшки переводиться механічно вночі. Після оглядин інсталяцій частували нас там знаменитим квасним молоком Маслосоюзу. Діти наші, що були перший раз у Львові, усім цікавились, усе їх притягало: і гарні будівлі, і сади з квітниками, і трамваї; тож щоб собі полекшити огляд, хоч побіжний, проїхали ми через деякі діляниці трамвасм і доїхали до площі Сокола-Батька, де в 1933.р. відбулося свято „Українська Молодь Христові“ і де відбуваються інші українські торжества та імпрези з участю десятків тисяч українського населення. Ця площа ще потребує викорчування дерев і вирівнання, але це

дрібниця в порівнанні з труднощами, які мав провід Сокола-Батька з останнім придбанням площі. Оповідають, що коли Сокол-Батько для поширення площі платив за ділянку землі 54.000 зол., хтось інший, щоб не допустити до купив, давав 108.000 зол. Перемогла патріотична жертвенність власника землі, котрий віддав її Соколові-Батькові за половину її вартости.

В год. 6. вечером того самого дня поїздом з головного двірця виїхали ми до стації Старе Село, а звідси фіреми до села Гринєва. Діти були захоплені красивим. Село Гринєв розкинене у підніжжя гори, що має 480 мтр. над рівень моря. Церковця старенька, має понад 200 літ і є під охороною як памятник старовини, а домінує вона над селом, а ще вище на горі є джерельце доброї води; коли вийти на шпиль гори, звідти, як у Львові з Високого Замку, видно далеко околиці, і між іншими Звениго-

Сестра Настя Маріям Волошин у Глинянах.

Справа чудесно відновленого образу в Глинянах набирає чимраз більшого розголосу. Раз-у-раз приходять сюди сотки прочан, щоби помолитись перед ним. Не можна навіть на годину церкви примкнути, бо завісди хтось клячить у церкві і заносить свої молитви перед образом, який в чудесний, досі нероз'яснений спосіб відновився так, що виглядає наче вчора мальований.

Українська стигматичка сестра Настя Маріям Волошин забажала також помолитись перед тим образом. Хоч ніхто про це не повідомляв, в неділю 12. вересня ц. р. прийшли до Глинян непроглядні маси народу. Цілі села вийшли масово до Глинян, щоби віддати поклін іконі в той день, коли сестра Настя буде молитися перед образом. Натопи людей був такий великий, що з великим зусиллям вдалося впорядникам допровадити сестру Настю до окремого престолу, побудованого на цвинтарі біля старої церкви. Серед чудесного вересневого вечору — відправив о. декан Терещук молебен, відтак виголосив

проповідь про почитання Розп'яття Христового о. сов. Костишин. В неділю обраховувано число прочан на 12 000 осіб. Велике вражіння зробили опалізовані образи, які появились на шибах приходства, що були встановлені два дні перед тим, а між ними образ Розп'яття. Підчас співаної Служби Божої о. Др. Г. Костельник виголосив проповідь про значіння чудес у католицькій Церкві. По проповіді перейшла з такою сестра Настя на дохід будови церкви св. Івана Богослова у Львові. Збірка принесла около 600 злотих. Пополудні прийшло багато хворих людей на приходство, де мешкала сестра Настя, щоби вона їм допомогла у їхніх недугах. Стигматичка обіцяла молитися за них, та просила, щоби вони мали сильну віру в Божу поміч. Пополудні відправилася вечірня, на якій сестра Настя знову пішла зі збіркою. Цілий вечір і через ніч приходство було окружене багатьома людьми, які хотіли ще побачити стигматичку.

В понеділок раненько відправив о. Костельник Службу Божу, на якій сестра Настя довго молилася перед чудесно відновленим образом Розп'яття. У хвили

виїзду сестри Насті зібралося перел приходством багато людей. Цілу дорогу переслідувало сестру Настю багато цікавих видів, між ними можна було завважити чимало жидів. Як лишень заїхала фіра на стацію Завіря, на пероні зібралася товпа людей, а між ними один залізничник приніс хору на апоплексію дитину, та дуже благав стигматичку, щоби йому допомогла. Нараз серед розмови почала одна жінка хреститися, а на шибах вікна, де сіла сестра Настя, показалися опалізовані образи.

Стигматичка відїхала, а вражіння її побуту великанське. Глинянці про ніщо іншого не говорять, лише про сестру Настю Волошин. Раз-у-раз сходиться під приходство гурт людей, щоби подивитися на містичні образи. Супроти незвичайних подій навіть вороги Церкви безраді і мовчанкою відповідають на різні натяки вірних синів Церкви.

Глинянський.

Позір Камінеччина! В неділю 26. вересня ц. р. відбудеться у Вирові торжественне посвячення і винесення хреста на копулу новозбудованої церкви.

род, про котрий згадується в Галицько-Волинській Літописи як про сторону князя Ростиславича.

В Гриневі нашу прогульку прийняла рідня місцевого пароха о. Дороша і ми пробули там три дні, почувавши себе ліпше ніж дома, бо дітям дозволено більше як дозволяють батьки в себе.

У вівторок, перший день побуту в Гриневі прогулька вислухала Служби Божої в церкві, а дехто приступив до сповіді і до св. Причастя. Потім оглядали будинок Просвіти, де міститься кооператива і молочарня. Ходили на шпиль найвищої гори, де діти шодня бавилися у різні гри. В середу після Служби Божої ми відвідували діточий садок, а пізніше були при відбиранні молока в молочарні; решту дня діти записували свої вражіння з прогульки, бавилися в гри, плавали на ставочку і інш. В четвер діти відпочивали, а в п'ятницю рано о год. 4.45, після сніданку,

ми подякували Отцеві, пані дому і цілій родині за гостинність і відїхали до Львова.

Наша прогулька була в Гриневі в самий розгар жнив. Всі, що здібні до праці, є цілий день в полі, бо треба „схопити“ збіжжя; зате вечером повна церква, бо треба підкріпити свого духа. Просвіта і кооператива, молочарня і діточий садок містяться в громадському будинку, недавно побудованому. Гринівцям можуть позаздрити ковельчани, що десять літ тому назад збирали на Народній Дім, зібрали біля 1.000 зол., але не тільки нема будови, але нема й грошей. Зате Гринівцями зробило інакше: побудувало каменію з великими вікнами, великою саєю, сеною і приміщеннями для різних установ. Будинок ще остаточно не викінчений, а вже коштує біля 18.000 зол.

В Гриневі з соціалістами і радикалами також вміють радити: перед ними просто зачинають

двері до всіх установ і на всі збрания й імпрези. А тоді вони мусіли зректися радикалізму, що веде наш нарід до руїни, бо ж неприємно було лишитися поза громадою. В Гриневі, як і в інших селах, не більше є в селян землі ніж на Ковельщині, а проте тут багато господарів має муровані хати на дві половини, муровані клуні і шови, а навіть частинно виложені камінням подвіря. Гостинність господарів так само заслугоє на увагу: нам відступили чотири хати з умеблюванням не гіршим ніж у доброго ковельського міщанина.

Ще одна річ гідна уваги. Коли ми їхали до Гринєва, бачили дорогу обсажену овочевими деревами. Питаю візника: Чи не зривають чужі овочів, чи не обкрадають? На те візник: Ні! В нас ніхто їх не рухає. — Гарний і культурний нарід, що вміє так пошанувати чужу власність. Шкода тільки, що не всюди вміють люди поступати так чесно і куль-

Цікаві дрібниці.

За добру господарку по церквах. Добре господарить церковний провізор, коли світить в своїй церкві лише добрими свічками „КЕРОС“: на престолі свічками восковими-літургічними (зі знаком на кожній свічці „Керос-ВВ“), а по боках і на павуках стеариновими пріма (кожна свічка має витоплений знак „Керос-С“). Він добре знає, що ті свічки, хоч у ціні дорожчі, показуються в ужитті найдешевшими. Вони в літі не гнуться, не закопчують дорогого мальовила і не зливають обрусів.

Величезний орел схопив 16-місячну дитину. Батько стрілив до орла і трафив його на висоті 300 м. Тяжко ранений орел впав на землю і покинув дитину, якій нічого не сталося. Орел важив 27 кг., ширина крил около 3 м.

Смерть трьох братів одного дня. Три італійські брати-трійняки померли одного дня. Одного переїхав самохід у Римі. В тій годині помер другий брат на удар серця у Фльорентії. Третій брат дістав у Мілані телеграму про смерть обох братів і помер на удар серця перед виїздом на похорон.

Торністри для дітей. Лікарські досліді виявили, що багато шкільної молоді має скривлений хребетний стовп від ношення книжок в руці. Найкраще носити книжки в торністрі на плечах.

Цікаве про мід. Мало хто знає, яку велику працю виконує пчола при збиранні меду. Обчислено, що на 1 кг. меду пчола мусить облетіти 15 мільонів км. Колиб робітник мав виконати працю пчоло, мусив би працювати 3.104 днів по 8 годин денно. Пчола збираючи 1 кг. меду робить дорогу такої довготи, як 6 разів навколо світа.

150 ластівячих гнізд під дахом одної хати. На Поморю в селі Монтова в господаря Герберта Ворма загніздилося під дахом хати 150 ластівок, ціле „ластівяче місто“. Цей господар радий ластівкам, бо ці пожиточні птиці нищать комах.

Забава в „духа“. В Зубках під Варшавою Антін Гурецький хотів настрашити свою жінку. Вечором накрився простиралом і застукав до дверей. Його жінка отворила двері і побачивши білу тасмну постать, зачала кричати. На її крик надбіг сусід з револьвером. Він вистрілив і „дух“ впав. Тоді показалося, що це був Гу-

рецький. Тяжко раненого відвезли до лічниці.

3 листів до Редакції

Заява

Цим заявляємо, що йдучи за голосом совісті розбудженої в часі св. Мисії ОО. Редemptористів в нашій парохії (7—17. VIII. 1937), виступаємо свідомо і добровільно з радикальної організації „Каменярі“, бо не хочемо причинятися до зрадницько-руїнницького діла на шкоду св. католицької Церкви й українського народу. З цією партією і її часописами, як „Громадський Голос“ і інші, від сьогодні нічого спільного мати не будемо.

Дмитро Павчук, Михайло Коваль, Марія Скобель, Василь Коваль, Василь Лялька, Василь Семенген, Іван Унішкий, Гриць Сторошук, Василь Рубаха, Михайло Людкевич, Каська Магмет, Михайло Нижник, Софія Пастернак, Федь Петрик, Никола Нижник с. Анни, Степан Задорожний.

В нашій присутності підписано: Богдан Поливка

о. Василь Величковський
Ч. Н. І. Місіонар
Липиця Долішня, дня 14. серпня 1937. р.

турно.

По приїзді до Львова прогулянка відвідала Ремісничу Бурсу на вул. Пасічний ч. 2. Тут ми знов довідалися, що каменницю бурси купив ВПреосв. Митрополит Кир Андрей за 110.000 зол. на цілі науки ремесла сиріт греко-католицького обряду. Вихованців в бурсі біля 70.

Потім оглянули Личаківське кладовище, де побачили могили Маркіяна Шашкевича, Івана Франка, Адама Коцка. Потім пішли оглянути фабрику цукорків „Фортуна Нова“. Тут нас так само зустріли по братерськи: хоч фабрика була в руху, водили нас усюди, показували й пояснювали. Прогулянка з великим зацікавленням приглянулася способів виробу різних цукорків. Після оглядин нас частували морозивом власного виробу і цукорками.

Пізніше оглянули Музей Наукового Товариства ім. Шевченка. Тут одночасно з нами музей о-

глядала прогулянка з галицького села. Сільські дівчатка скромно і з повагою поводитися і з великою увагою розглядали різні предмети.

Обід у цей день мали ми в Ремісничій Бурсі, де кожний дістав на пам'ятку молитовник „Благодарім Господа“ і брошурки: „Реміснична Бурса“ і „До фахових шкіл“.

Після відпочинку прогулянка того самого дня в 8. год. вечором виїхала до Ковля.

Батьківська опіка над прогулянкою нашого греко-католицького духовенства, братерська прихильність установ і окремих громадян, що тут згадані, неоцінена праця в організації прогулянки нашого настоятеля о. Володимира Стернюка, вможливили нашим дітям цікавий побут у княжому Львові й околицях, ближче пізнати красу тієї частини нашого краю, оглянути хоч малу части-

ну наших святинь і установ та підприємств у Львові, познайомитися хоч трохи з життям нашого народу на цій частині нашої багатої батьківщини.

За цю опіку, правдиво українську гостинність і прихильність, в імені прогулянки цією дорогою складаю найсердечнішу подяку: о. Протоігумену монастиря оо. Редemptористів у Львові, Настоятелю Ремісничої Бурси о. Годунькові, Матері Ігумені монастиря СС. Василіян, Парохів с. Гринєва о. Льву Дорошеві і його дружині Іванні, настоятелю церкви св. Юрія в Ковлі о. В. Стернюкові, п. Директорові Маслосоюзу, п. Директорові фабрики „Фортуна Нова“, Управі українських музеїв, що в позаурядових годинах дозволили оглянути музеї, і вище згаданим паням Марійської Дружини Пань у Львові.

3 листів до Редакції.

Хвальна Редакції!

Прошу дуже не відмовити мені місця в своєму цінному часописі на отцю мою заяву:

В 1926. р. прийшли до мого села Стинави нижньої агітатори секти суботників і заманили мене до себе. Я в своїй несвідомості послухав їх ложної науки і приступив до збору секти адвентистів. Своім приміром і своєю агітацією старався я ще й других до цієї секти приєднати. Але незадовго я переконався, що адвентисти - суботники фальшиво толкують св. Письмо і пояснюють його на свою матеріальну користь.

Адвентисти-суботники позбавили мене віри в Бога, відбираючи мені всяку надію на спасення. Помимо кількоразового напівнення свого пароха я відразу не вернувся на лоно християнської-католицької Церкви, але в своїм безвір'ю зачав симпатизувати з комунізмом.

Але Господь змилосердився над моєю доброю душею, просвітив мій ум і серце, і я вкінці, по довгих блуканнях, навернувся на лоно Матери нашої греко-католицької Церкви. Оцим заявляю, що зриваю всякі зносини і симпатію зі сектою адвентистів-суботників, п'януючи їх ложну науку і несовістну роботу. Та кож заявляю, що зриваю всякі звязки з комуністичною партією і п'яную цілу її теорію і практику. Отверто признаюся до свого блуду і жалую своїх поступків, маючи тепер здорові мисли, і приступаю зі щирого серця на лоно св. католицької Церкви, до віри своїх батьків.

Рівночасно визнаю збаламучених адвентистами, як і комуністами, темних людей, щоб вони покинули блудну і ложну науку й вернулися до своєї св. християнської-католицької Церкви.

Дмитро Феновка в. р.

Нові розстріли в ССРСР. В ленинградській окрузі викрило ГПУ противбольшевицькі організації. В наслідок того в Ленінграді масово розстрілюють підозрілих у протисовітській діяльності.

КАЛЕНДАР.

Вересень—Жовтень 1937.

Стиль	н. ст.	н. д.	С В Я Т А
			греко-катоц.
26	13	Н	14 по С. Коринтія
27	14	П	В. Ч. і Ж. Хр.
28	15	В	Никити
29	16	С	Евфимії, Людм.
30	17	Ч	Софії, Віри, Над. і Л.
1	18	П	Верес. Есменія
2	19	С	Трохим. Сави

СОНЦЕ сходить 26. ч. в год. 5:51, заходить в год. 17:51.

МІСЯЦЬ сходить 26. ч. в год. 21:48, заходить в год. 12:58 Остання квартира 27. ч. м.

Допомогі.

Липиця Долішня, пов. Рогатин. Св. Місія відбулася в днях 7. VIII—17. VIII. 1937 під проводом ОО. Редemptористів о. А. Бульса та о. Ведичковського зі Станиславова, заходом місц. пароха о. Ю. Дубицького. Прегарна погода дописувала через цілий час св. Місії, а велике число вірних, що не могли би були поміститися в церкві, догідно вислухали проповідей на церковній площі. Наука відбувалася три рази денно, крім того особно раз на день для дітей. По кількох днях почали горнутися до церкви і приступати до св. Тайни Покаяння явні грішники, отверті вороги Церкви, зриваючи з всіма товариствами і часописами, ворожими катол. Церкві і українському народові. В часі св. Місії приступило 3500 вірних до св. Причастя. В останній день св. Місії відправив о. сов. Андрій Дубицький, парох з Лавочного, Службу Божу на площі під церквою. Співав місцевий добре вишколений хор. По Службі Божій відбувся селом величавий і вразковий похід з місійним хрестом.

Учасник.

Що діється у світі.

„Піратська“ конференція була важною подією. Вона відбулася в швейцарським містечку Ніон. Хоч Літвінов, заступник совітів, хотів і там каламутити воду, то це йому не вдалось, бо що він напсував, те опісля направив англійський міністр Іден. Большевицькі інтриги і пакости Літвінова були обраховані на те, щоб ще більше розєднати Англіїців та Італійців. Але це не вдалось, бо хоч Італійців на конференції не було, то постанови прнято такі, що на них

моглаб погодитися теж Італія. В постановах говориться, що кожна середземноморська держава має дбати про безпеку на морі при своїх берегах, а охорону повного моря перед нападами піратів (морських розбишак) переймає на себе Англія і Франція.

В Іспанії кожний день приносить національним військам нові успіхи. На півночі в Астурії проломали повстанці фронт, заняли кілька міст і містечок та здобули багато воєнного матеріалу. В багатьох місцевостях міліціянти й військові відділи червоних переходять на бік повстанців. Ген. Франко займе вже вкортці останній шмат землі Басків з містом Гіхон. В околицях Гіхон, занятих червоними, збунтувалися анархісти, бо вони не хочуть знести над собою ніякої, навіть своєї, влади. Збунтовані анархісти проголосили з Астурії незалежну республіку і зірвали звязки з урядом у Вальєнсії. „Уряд“ анархістів наказав арештувати штаб червоної армії і розстріляти всіх офіцерів. Національні літаки збомбардували Вальєнсію, тимчасову столицю червоного уряду. А в місті Гіхон населення домагається, щоб червоні віддали місто повстанцям. Теж на інших фронтах повстанцям ведеться добре; коло Сарагоси вони відперли наступ червоних і приневолити їх до відвороту. При тім у боях згинув большевицький генерал Михайлов, що був командантом міжнародної бригади.

В Китаю війна стає затяжна. Коли Японці в перших початках війни сподівалися, що вона скоро покінчиться, то перерахувалися. Тепер самі признають, що війна триває довше. Вправді японські війська постійно посуваються вперед, але їх здобутки такі малі, що покищо не „оплачується“ шкірка на виправу“. Японці є в такім положенню, що довга війна в Китаю булаб для них небезпечна. Вони мусять скоро виграти. Тому на китайський фронт поїхав навіть ген. Тараучі, бувший японський міністр війни; він особисто кермуватиме воєнними операціями. Китайці формують нову 400-тисячну армію, і вона в найближчих днях вирушить на фронт

Читання для наших господарів.**Що таке снітий. Як треба байцувати пшеницю.**

Снітий це зародки маленького грибка, що, як усе живе, росте і множить ся. Снітий любить жити на пшеничній стеблі і його колосі. Його зародки дістаються з зерном пшениці до землі і майже рівночасно з ним сходять. Снітий не може жити самостійно і пахється до середини стебла, бо там має тепло і потрібні соки. Потім дістається до зав'язки колоса і занемишує все зерно в колосі. Часом буває, що зерно посіяне без байцування виросте чисте і без снітию. Це можливе тільки тоді, коли слагідна, тепла осінь і дощ часто перепадає. Тоді пшениця, якщо вчасно посіяна, швидко росте, стебло міцніше і твердше, снітий не може дістатися до середини стебла і пшениця вийде чиста. А чи можна вгадати, яка буде осінь? Тому ризикувати нікому не радимо, бо можна дуже попектися. Ніколи не треба жалувати малого виплатку на синій камінь чи байцу, бо якщо добре забайцуете, маєте певність, що пшениця буде чиста.

Добре забайцована пшениця є тоді, коли згинули всі зародки снітию, які містяться на зерні пшениці, передовсім в його рілечку. Снітий гине напевно тоді, коли пшеницю мочиться в $\frac{1}{2}\%$ вим розчині синього каменя протягом чотирнадцяти годин. То значить, що на 100 літрів води треба розпустити 50 дека синього каменя і в тім намочити пшеницю на чотирнадцять годин. Якщо би час мочення в такім розчині був коротший, напр. 7 або 10 годин, то весь снітий не згине і багато все таки лишилось живого; тому пшениця повинна мокнути не менше як 14 годин. Але коли на 100 літрів води дати 1-40 кг синього каменя, або на 1 літру не цілого півтора (1-4) дека, тоді вистарчить таким розчином пшеницю добре скропити і докладно вимішати. В тім сильнім розчині снітий гине зараз і тут уже не треба придержува-

тися часу мочення. Є теж штучні порошки до байцування, т. зв. суха байца. Вона хоч дорожча, то видатніша. Суху байцу вистарчить вимішати докладно з зерном в мішку або в бочці.

Якщо байцуете, то байцуйте так, щоби з того була користь. Не вистарчить купити трошки синього каменя і обманювати самого себе, але треба взяти його стільки, щоб зробити добру байцу, яка з певністю знищить усі зародки снітию.

Корисний часопис для української молоді.

На днях появилось перше післявакційне число часопису „Наш Приятель“. Цим числом розпочало видавництво сімнадцятий рік існування й дуже корисної праці над релігійним і національним вихованням української дітвори й молоді.

Часопис представляється інтересно. Зміст різноманітний, витриманий у погідному тоні. В числі багато актуального матеріалу в зв'язку з початком шкільного року. Тут багато гарних віршів. І все те гарно ілюстроване, в числі є шістнадцять ілюстрацій.

Як видно з умов передплати, часопис дуже дешевий, бо на весь рік коштує всього 1-50 зл. Мало того, бо при пренумерованні більшої кількості примірників на одну адресу (в одній пачці) значна знижка. І так: за 6—10 примірників платиться по 13 сотиків, за 10—50 прим. по 12 сот., за 50—100 прим. по 10 сот., а при 100 і більше прим. по 9 сот. за примірник. Отже часопис надається до масового поширення, тим більше, що під релігійно-моральним оглядом вповні на те заслуговує.

Адреса: „Наш Приятель“—Львів, вул. Сикстуська 39 а.

Направляє годинники і біжутерію по низьких цінах, для П. Т. студентів і спортсменів знижка. Олександр Пришлівський, Рудно ч. 112. у п. Гересевичів (п. Зимна Вода б. Львова).

ЖЕРТВИ.

На Рідну Школу зібрав Іван Возкун на весіллі Степана Климчака 2-87 зол.

Іван Павлишин з Желехова Малого, виїжджаючи до Аргентини, зложив: на малювання церкви в Желехові 5 зол., на читальню „Просвіти“ в Желехові 5 зол., на будову нової церкви в Вирові 5 зол.

На українських інвалідів зібрано на весіллі Михайла Гриневича, Желехів Великий, 2 зол.

Замовляйте новий гарний молитвеник**„Благодарім Господа“**

Ціна в полотняній оправі 75 сот., з пересилкою 90 сот. Хто пришле гроші за 10 примірників, платять тільки по 70 сот. Хто пришле гроші за 50 примірників, платять за опрацювання в полотні 65 сот.

Щоб оминати коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу кількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевіша.

Грошей на молитвеники не посылати розрахунковими переказами, лише звичайними переказами або чеками П. К. О. 101.338, „Мета“, Львів.

Замовляти: Адміністрація часопису „Христос Наша Сила“, Львів, вул. Японська 7.

УРОЛЬОГ**Д-р МАКАРУШКА БОГДАН**

спеціаліст недуг нирок і мочевих доріг

Львів, вул. Руська ч. 16

ВЕРНУВСЯ

і ординує від год. 3—6

Т е л е ф о н 108-85

Чи ви вже вирішили передплату ?